Catholic church. Liturgy and ritual. 6700 E1 Ritual.

RITUALE ROMANUM

PAULI V.

PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

ET A BENEDICTO XIV.

AUCTUM ET CASTIGATUM

CUI NOVISSIMA ACCEDIT

BENEDICTIONUM ET INSTRUCTIONUM

APPENDIX.

EDITIO RATISBONENSIS PRIMA

A SACR. RITUUM CONGREGATIONE ADPROBATA.

6700 E1

RATISBONÆ, NEO EBORACI & CINCINNATII.

SUMTIBUS, CHARTIS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,

S. SEDIS APOST. ET SACR. RITUUM CONGREGATIONIS TYPOGRAPHI.

MDCCCLXXII.

Parisiis, P. Lethielleux. — Londini, Burns, Oates & Co. — Tornaci, H. Casterman Vidua.

Tilburgi, W. Bergmans.

THE LIBRARY
OF CONGRESS
WASHINGTON

BX2035
.A2
1872

272

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI XIV.

APOSTOLICÆ LITTERÆ

in forma Brevis de nova *Ritualis, Cæremonialis Episcoporum,* necnon et *Romani Pontificalis* editione, ex quibus selegimus quæ Rituale tantummodo spectant.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quam ardenti studio, incredibili sollicitudine, assidua cura, et indefesso, diuturnoque labore, adhibitis etiam, accitisque undequaque viris in sacra doctrina, disciplinaque ecclesiastica versatis, æque ac de rerum liturgicarum peritia peritissimis, sedulam operam navaverint, atque contenderint Prædecessores Nostri Romani Pontifices, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Venerabilium Fratrum Episcoporum, et Pontificale Romanum, sive emendatis erroribus, sive correctis inordinationibus, sive ablatis inutilibus, sive restitutis necessariis, ad eam tandem formam, normamque, juxta quam de præsenti usui sunt, maximo cum omnium virorum ecclesiasticorum commodo et utilitate redigerentur; præstat in primis intelligere ex ipsis præsertim Apostolicis in simili forma Brevis Litteris eorumdem Prædecessorum Nostrorum, qui post S. Pium Papam V. felicis recordationis, Clemens VIII., Innocentius X., Paulus V., Urbanus VIII. et Benedictus XIII. ad gravissimum, dignissimumque hujusmodi opus omnibus numeris absolvendum sese pro viribus addixerunt.

Tenores autem memoratarum Litterarum sunt, qui sequuntur. Ac primum quidem pro Rituali Romano.

PAULUS PP. V. *Ad perpetuam rei memoriam.* Apostolicæ Sedi per abundantiam Divinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis,

præpositi, Nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super universam Domum Dei ita invigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honeste, et secundum ordinem fiant, præcipue vero quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiose observari Apostolicis traditionibus et Ss. Patrum decretis constitutos ritus et cæremonias pro Nostri officii debito curare omnino tenemur. Quamobrem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster, hujus Nostri tunc Sui officii memor, ad restituendam sacrorum rituum observationem in sacrosancto Missæ sacrificio, divinoque Officio, et simul ut Catholica Ecclesia in fidei unitate, ac sub uno visibili capite B. Petri successore Romano Pontifice congregata, unum psallendi et orandi ordinem, quantum cum Domino poterit, teneret, Breviarium primum, et deinde Missale Romanum, multo studio et diligentia elaborata, pastorali providentia edenda censuit. Cujus vestigia eodem sapientiæ spiritu secutus similis memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster, non solum Episcopis et inferioribus Ecclesiæ Prælatis accurate restitutum Pontificale dedit, sed etiam complures alias in Cathedralibus et inferioribus Ecclesiis cæremonias promulgato Cæremoniali ordinavit. His ita constitutis, restabat, ut uno etiam volumine comprehensi, sacri et sinceri Catholicæ Ecclesiæ ritus, qui in Sacramentorum administratione, aliisque ecclesiasticis functionibus servari debent ab iis, qui curam animarum gerunt, Apostolicæ Sedis auctoritate prodirent, ad cujus voluminis præscriptum, in tanta Ritualium multitudine, sua illi ministeria tamquam ad publicam et obsignatam normam perageret, unoque ac fideli ductu inoffenso pede ambularent cum consensu. Quod quidem jampridem agitatum negotium, postquam Generalium Conciliorum græce latineque divina gratia editorum opus morari desivit, sollicite urgere Nostri muneris esse existimavimus. Ut autem recte et ordine, ut par erat, res ageretur, nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, pietate, doctrina et prudentia præstantibus, eam demandavimus, qui cum consilio eruditorum virorum, variisque præsertim antiquis, et, quæ circumferuntur, Ritualibus consultis, eoque in primis, quod vir singulari pietatis zelo et doctrina bonæ memoriæ Julius Antonius S. R. E. Cardinalis S. Severinæ nuncupatus, longo studio, multaque industria et labore plenissimum composuerat, rebusque

omnibus mature consideratis, demum divina adspirante clementia, quanta oportuit brevitate, Rituale confecerunt. In quo cum receptos et approbatos Catholicæ Ecclesiæ ritus suo ordine digestos conspexerimus, illud sub nomine Ritualis Romani merito edendum publico Ecclesiæ Dei bono judicavimus. Quapropter hortamur in Domino Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, et Episcopos, et dilectos Filios eorum Vicarios, nec non Abbates, Parochos universos, ubique locorum exsistentes, et alios, ad quos spectat, ut in posterum tamquam Ecclesiæ Romanæ filii, ejusdem Ecclesiæ omnium matris et magistræ auctoritate constituto Rituali in sacris functionibus utantur, et in re tanti momenti, quæ Catholica Ecclesia, et ab ea probatus usus antiquitatis statuit, inviolate observent.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XVII. Junii MDCXIV. Pontificatus Nostri Anno X.

S. COBELLUTIUS.

Quæ vero pro Cæremoniali Episcoporum referuntur Bullæ Clementis VIII. *incip.* Cum novissime., Innocentii X. Etsi alias., Benedicti XIII. Licet alias.; *item quæ pro Pontificali Romano* Clemens VIII. *Bulla incip.* Ex quo in Ecclesia., *atque* Urbanus VIII. Quamvis alias. *statuere, brevitatis gratia hic omittuntur. Sequitur Bulla:*

Quoniam autem pro paterna caritate vehementer cupientes, ut Christi fidelibus in articulo mortis constitutis, quoad fieri posset, universis Apostolica Benedictio Nostro nomine impertiretur, et plenaria omnium suorum peccatorum Indulgentia elargiretur, per alias Nostras sub Plumbo Litteras, anno Incarn. Dom. MDCCXLVII. Nonis Aprilis, Pontificatus Nostri anno VII. datas, omnibus Ecclesiarum Antistitibus hujusmodi facultatem sub certis modo et forma expressam tribuimus, atque insimul Formulam Benedictionis et Indulgentiæ hujusmodi dandæ præscripsimus; quemadmodum Encyclicam etiam Nostram Epistolam die XIX. mensis Martii anno MDCCXLIV. ad dilectos Filios Generales Ordinum Regularium, quibus a S. Sede indulta vel indulgenda erat facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super populum statis diebus, scripseramus super modo et ritu, quibus prædicta Benedictio danda est.

Præterea, ad nonnullas lites et controversias exortas e medio tollendas, itidem per alias Nostras in simili forma Brevis Litteras confirmaveramus leges et instituta Cæremonialia jussu Nostro edita pro Provinciarum Præsidibus, Gubernatoribus, Prælatis et Apostolicis Vicelegatis, quæ sunt tenoris sequentis.

Bulla Benedicti XIV. *incip.* Quod Apostolus, *pro Cæremoniali Episcoporum hic omittitur.*

Insuper Formulam itidem Benedictionis et Traditionis Pallii, ac jurisjurandi a Procuratoribus absentium Archiepiscoporum, antequam a Dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinali Diacono idem Pallium accipiant, ipsorum Archiepiscoporum nomine præstandi, per Nostram Constitutionem die XII. mensis Augusti anno MDCCXLVIII. sub Plumbo expeditam statuimus.

Porro accedit ad hæc methodus quoque Scholæ Sacrorum Rituum, in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis Nostræ Nobis approbantibus institutæ, non sine uberi per hoc tempus in sacris ritibus addiscendis profectu, aliarumque ad instar ejusdem scholæ alibi jam erectarum vel erigendarum, quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo Operum Nostrorum volumine Romanæ editionis reperitur inserta, plurimumque a Nobis commendatur, eamque plurimum studiosis Sacrorum Rituum prodesse compertum est.

Ea propter cum Nobis a quamplurimis supplicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia a Nobis statuta addendi, verum etiam Nostro jussu in lucem emittendi, licentiam de Apostolica benignitate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur: Nos itaque probe scientes, et experientia edocti, quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manum sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi collectio utilitatem memoratæ Scholæ Liturgicæ in Collegio Societatis Jesu ejusdem almæ Urbis Nostræ a Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit; Apostolica Auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Præsulum votis et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impertimur, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Romanum sub iisdem modo et forma, quibus de præ-

senti impressa reperiuntur, et usui sunt, una simul cum omnibus et singulis, quæ, ut superius relatum est, a Nobis præscripta, ordinata, et publici etiam juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituum, in Operibus Nostris jam editis inserta jussu Nostro, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXV. Martii Anno MDCCLII. Pontificatus Nostri anno XII.

CAJETANUS AMATUS.

IGNATIUS

DIVINA MISERATIONE ET SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

EPISCOPUS RATISBONENSIS

PATRICIUS ROMANUS, SS. D. N. PII IX. PRÆLATUS DOMESTICUS ET SOLIO PONTIFICIO ASSISTENS etc. etc.

OMNIBUS HAS LITTERAS VISURIS SALUTEM ET BENEDICTIONEM A DOMINO.

CUm Fridericus Pustet, Eques S. Gregorii Magni, Bibliopola Ratisbonensis et Sanctæ Apostolicæ Sedis Typographus, novam editionem Ritualis Romani pararet, ecclesiasticæ disciplinæ legibus obsequens a Nobis petiit, ut hanc editionem auctoritate Nostra probare velimus. Itaque Sacerdotis a Nobis ad hoc deputati testimonio certiores facti, quod Rituale Romanum Ratisbonæ edendum adamussim concordet cum authentico exemplo a b. m. Benedicto PP. XIV. Apostolicis Litteris d. d. 25. Martii 1752 adprobato, nec non cum novissima editione a Typographia S. Congregationis de Propaganda Fide adornata et a Secretaria S. Rituum Congregationis commendata; scientes insuper, singula ejusdem Ritualis Ratisbonæ edendi folia ad S. Rituum Congregationis Secretariam esse transmissa, et ab hac amplum integritatis testimonium meruisse: Nos libentissime concedimus, ut illud idem Rituale Romanum Ratisbonensibus typis exornatum in lucem emittatur.

In quorum fidem has publicas Litteras, manu Nostra signatas et Sigillo Nostro Episcopali munitas, expediri mandavimus.

Ratisbonæ die 5. Maii 1872.

+ Ignatius Epps Ratisbon.

(L. S.)

Dr. W. A. Maier,

Canon. Eccl. Cathedr. Ratisb., Secretar.

DE IIS QUÆ IN ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM GENERALITER SERVANDA SUNT.

UT ea, quæ ex antiquis Catholicæ Ecclesiæ institutis, et sanctorum Canonum, Summorumque Pontificum Decretis, de Sacramentorum Ritibus ac Cæremoniis hoc libro præscribuntur, qua par est diligentia ac religione custodiantur, et ubique fideliter observentur; illud ante omnia scire, et observare convenit, quod Sacrosancta Tridentina Synodus *Sess. VII. Can. XIII.* de iis Ritibus decrevit in hæc verba: ***Si quis dixerit, receptos et approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in solemni Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato a Ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse: anathema sit.***

Cum igitur in Ecclesia Dei nihil sanctius, aut utilius, nihilque excellentius, aut magis divinum habeatur, quam Sacramenta ad humani generis salutem a Christo Domino instituta, Parochus, vel quivis alius Sacerdos, ad quem eorum administratio pertinet, meminisse in primis debet, se sancta tractare, atque omni temporis momento ad tam sanctæ administrationis officium paratum esse oportere.

Quamobrem illud perpetuo curabit, ut integre, caste, pieque vitam agat; nam etsi Sacramenta ab impuris coinquinari non possint, neque a pravis Ministris eorum effectus impediri: impure tamen et indigne ea ministrantes, in æternæ mortis reatum incurrunt. Sacerdos ergo, si fuerit peccati mortalis sibi conscius, quod absit, ad Sacramentorum administrationem non audeat accedere, nisi prius corde pœniteat; sed si habeat copiam Confessarii, et temporis locique ratio ferat, convenit confiteri.

Quacumque diei ac noctis hora ad Sacramenta ministranda vocabitur, nullam officio suo præstando, præsertim si necessitas urgeat, moram interponat, ac propterea populum sæpe, prout sese offert occasio, præmonebit, ut cum sacro ministerio opus fuerit, se quamprimum advocet, nulla temporis, aut cujuscumque incommodi habita ratione.

Ipse vero antequam ad hujusmodi administrationem accedat, paullulum, si opportunitas dabitur, orationi, et sacræ rei, quam acturus est, meditationi vacabit, atque ordinem ministrandi, et cæremonias pro temporis spatio prævidebit.

In omni Sacramentorum administratione superpelliceo sit indutus, et desuper stola ejus coloris, quem Sacramenti Ritus exposcit; nisi in Sacramento Pœnitentiæ ministrando occasio, vel consuetudo, vel locus interdum aliter suadeat.

Adhibebit quoque unum saltem, si habeat, vel plures Clericos, prout loci et Sacramenti ratio postulabit, decenti habitu, et superpelliceo pariter indutos.

Curabit etiam, ut sacra supellex, vestes, ornamenta, linteamina, et vasa ministerii integra, nitidaque sint et munda.

In Sacramentorum administratione eorum virtutem, usum, ac utilitatem, et cæremoniarum significationes, ut Concilium Tridentinum præcepit, ex Ss. Patrum et Catechismi Romani doctrina, ubi commode fieri potest, diligenter explicabit.

Dum Sacramentum aliquod ministrat, singula verba, quæ ad illius formam et ministerium pertinent, attente, distincte, et pie, atque clara voce pronunciabit. Similiter et alias orationes et preces devote ac religiose dicet; nec memoriæ, quæ plerumque labitur, facile confidet, sed omnia recitabit ex libro. Reliquas præterea cæremonias ac ritus ita decenter, gravique actione peraget, ut adstantes ad cœlestium rerum cogitationem erigat, et attentos reddat.

Ad ministrandum procedens, rei quam tractaturus est, intentus sit, nec de iis, quæ ad ipsam non pertinent, quidquam cum alio colloquatur; in ipsaque administratione actualem attentionem habere studeat, vel saltem virtualem, cum intentione faciendi, quod in eo facit Ecclesia.

Illud porro diligenter caveat, ne in Sacramentorum administratione aliquid quavis de causa vel occasione, directe vel indirecte exigat, aut petat; sed ea gratis ministret, et ab omni simoniæ, atque avaritiæ suspicione, nedum crimine, longissime absit. Si quid vero nomine eleemosynæ, aut devotionis studio, peracto jam Sacramento, sponte a fidelibus offeratur, id licite pro consuetudine locorum accipere poterit, nisi aliter Episcopo videatur.

Fidelibus alienæ parochiæ Sacramenta non ministrabit, nisi necessitatis causa, vel de licentia Parochi, seu Ordinarii.

Omnes autem, qui Sacramenta suscipiunt, loco et tempore opportuno monebit, ut remoto inani colloquio, et habitu actuque indecenti, pie ac devote Sacramentis intersint, et ea, qua par est, reverentia suscipiant.

Librum hunc Ritualem, ubi opus fuerit, semper cum ministrabit, secum habebit, ritusque et cæremonias in eo præscriptas diligenter servabit.

Ceterum illorum tantum Sacramentorum, quorum administratio ad Parochos pertinet, ritus hoc opere præscribuntur, cujusmodi sunt Baptismus, Pœnitentia, Eucharistia, Extrema unctio, et Matrimonium. Reliqua vero duo Sacramenta Confirmationis, et Ordinis, cum propria sint Episcoporum, ritus suos habent in Pontificali præscriptos. Et ea, quæ de iis, atque aliis Sacramentis scire, servare, et docere Parochi debent, cum ex aliis libris, tum præcipue ex Catechismo Romano sumi possunt. Siquidem hic de iis fere tantum agere instituti operis ratio postulat, quæ ad ipsorum quinque Sacramentorum ritus pertinent.

Postremo quisquis Sacramenta administrare tenetur, habeat libros necessarios ad officium suum pertinentes, eosque præsertim, in quibus parochialium functionum notæ ad futuram rei memoriam describuntur, ut ad finem hujus Ritualis habetur.

DE SACRAMENTO BAPTISMI

RITE ADMINISTRANDO.

Acrum Baptīsma, Christianæ Religionis et æternæ vitæ janua, quod inter alia novæ Legis Sacramenta a Christo instituta primum tenet locum, cunctis ad salutem necessarium esse, ipsa Veritas testatur illis verbis: *Nisi quis renatus fuerit ex aquâ et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei (Jo. III.)*. Itaque summa ad illud opportune, riteque administrandum ac suscipiendum diligentia adhibenda est.

Cum autem ad hoc Sacramentum conferendum alia sint de jure divino absolute necessaria, ut materia, forma, minister; alia ad illius solemnitatem pertineant, ut ritus, ac cæremoniæ, quas ex Apostolica et antiquissima traditione acceptas et approbatas, nisi necessitatis causa, omittere non licet; de iis aliqua præmonenda sunt, ut sacrum hoc ministerium rite et sancte peragatur.

De Materia Baptismi.

Ac primum intelligat Parochus, cum hujus Sacramenti materia sit aqua vera ac naturalis, nullum alium liquorem ad id adhiberi posse.

Aqua vero solemnis Baptismi sit eo anno benedicta in Sabbato Sancto Paschatis, vel Sabbato Pentecostes, quæ in fonte mundo nitida et pura diligenter conservetur; et hæc quando nova benedicenda est, in Ecclesiæ, vel potius Baptisterii sacrarium effundatur.

Si aqua benedicta tam imminuta sit, ut minus sufficere videatur, alia non benedicta admisceri potest, in minori tamen quantitate.

Si vero corrupta fuerit, aut effluxerit, aut quovis modo defecerit, Parochus in fontem bene mundatum ac nitidum, recentem aquam infundat, eamque benedicat ex formula, quæ infra præscribitur.

Sed si aqua conglaciata sit, curetur, ut liquefiat: sin autem ex parte congelata sit, aut nimium frigida, poterit parum aquæ naturalis non benedictæ calefacere, et admiscere aquæ baptismali in vasculo ad id parato, et ea tepefacta ad baptizandum uti, ne noceat infantulo.

De Forma Baptismi.

Quoniam Baptismi forma his verbis expressa: Ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, omnino necessaria est, ideo eam nullo modo licet mutare, sed eadem verba uno et eodem tempore, quo fit ablutio, pronuncianda sunt.

Latinus Presbyter latina forma semper utatur.

Cum Baptismum iterare nullo modo liceat, si quis sub conditione, de quo infra, sit baptizandus, ea conditio explicanda est hoc modo: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris etc. Hac tamen conditionali forma non passim aut leviter uti licet, sed prudenter; et ubi, re diligenter pervestigata, probabilis subest dubitatio, infantem non fuisse baptizatum.

Baptismus licet fieri possit aut per infusionem aquæ, aut per immersionem, aut per aspersionem; primus tamen, vel secundus modus, qui magis sunt in usu, pro Ecclesiarum consuetudine retineantur; ita ut trina ablutione caput baptizandi perfundatur, vel immergatur in modum crucis uno et eodem tempore, quo verba proferuntur, et idem sit aquam adhibens et verba pronuntians.

Ubi vero Baptismus fit per infusionem aquæ, cavendum est, ne aqua ex infantis capite in fontem, sed in sacrarium Baptisterii prope ipsum fontem exstructum defluat, aut in aliquo vase ad hunc usum parato recepta, in ipsius Baptisterii, vel in Ecclesiæ sacrarium effundatur.

De Ministro Baptismi.

Legitimus quidem Baptismi minister est Parochus, vel alius Sacerdos a Parocho, vel ab Ordinario loci delegatus; sed quoties infans, aut adultus versatur in vitæ periculo, potest sine solemnitate a quocumque baptizari in qualibet lingua, sive clerico, sive laico etiam excommunicato, sive fideli, sive infideli, sive catholcio, sive hæretico, sive viro, sive fœmina, servata tamen forma et intentione Ecclesiæ.

Sed si adsit Sacerdos, Diacono præferatur, Diaconus Subdiacono, Clericus Laico, et vir fœminæ, nisi pudoris gratia deceat fœminam potius, quam virum baptizare infantem non omnino editum, vel nisi melius fœmina sciret formam et modum baptizandi. Quapropter curare debet Parochus, ut fideles, præsertim obstetrices, rectum baptizandi ritum probe teneant et servent.

Pater aut mater propriam prolem baptizare non debent, præterquam in mortis periculo, quando alius non reperitur, qui baptizet; neque tunc ullam contrahunt cognationem, quæ matrimonii usum impediat.

De baptizandis Parvulis.

Opportune Parochus hortetur eos, ad quos ea cura pertinet, ut natos infantes, sive baptizandos, sive baptizatos, quamprimum fieri poterit, ea qua decet Christiana modestia sine pompæ vanitate deferant ad Ecclesiam, ne illis Sacramentum tantopere necessarium nimium differatur cum periculo salutis, et ut iis, qui ex necessitate privatim baptizati sunt, consuetæ cæremoniæ, ritusque suppleantur, omissa forma et ablutione.

Nemo in utero matris clausus baptizari debet. Sed si infans caput emiserit, et periculum mortis immineat, baptizetur in capite, nec postea si vivus evaserit, erit iterum baptizandus. At si aliud membrum emiserit, quod vitalem indicet motum, in illo, si periculum impendeat, baptizetur; et tunc si natus vixerit, erit sub conditione baptizandus eo modo, quo supra dictum est: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris etc. Si vero ita baptizatus, deinde mortuus prodierit ex utero, debet in loco sacro sepeliri.

Si mater prægnans mortua fuerit, fœtus quamprimum caute extrahatur, ac si vivus fuerit, baptizetur; si fuerit mortuus, et baptizari non potuerit, in loco sacro sepeliri non debet.

Infantes expositi et inventi, si, re diligenter investigata, de eorum Baptismo non constet, sub conditione baptizentur.

In monstris vero baptizandis, si casus eveniat, magna cautio adhibenda est, de quo si opus fuerit, Ordinarius loci, vel alii periti consulantur, nisi mortis periculum immineat.

Monstrum, quod humanam speciem non præseferat, baptizari non debet, de quo si dubium fuerit, baptizetur sub hac conditione: Si tu es homo, ego te baptizo etc.

Illud vero, de quo dubium est, una ne, aut plures sint personæ, non baptizetur, donec id discernatur: discerni autem potest, si habeat unum vel plura capita, unum vel plura pectora; tunc enim totidem erunt corda et animæ, hominesque distincti, et eo casu singuli seorsum sunt baptizandi, unicuique dicendo: Ego te baptizo etc. Si vero periculum mortis immineat, tempusque non suppetat, ut singuli separatim baptizentur, poterit minister singulorum capitibus aquam infundens omnes simul baptizare, dicendo: Ego vos baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quam tamen formam in iis solum, et in aliis similibus mortis periculis, ad plures simul baptizandos, et ubi tempus non patitur, ut singuli separatim baptizentur, alias numquam, licet adhibere.

Quando vero non est certum in monstro esse duas personas, quia duo capita et duo pectora non habet distincta; tunc debet primum unus absolute baptizari, et postea alter sub conditione, hoc modo: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

De Patrinis.

Parochus, antequam ad baptizandum accedat, ab iis, ad quos spectat, exquirat diligenter, quem, vel quos Susceptores seu Patrinos elegerint, qui infantem de sacro fonte suscipiant, ne plures quam liceat, aut indignos, aut ineptos admittat.

Patrinus unus tantum, sive vir, sive mulier, vel ad summum unus et una adhibeantur, ex decreto Concilii Tridentini; sed simul non admittantur duo viri, aut duæ mulieres, neque baptizandi pater, aut mater.

Hos autem Patrinos saltem in ætate pubertatis, ac Sacramento Confirmationis consignatos esse, maxime convenit.

Sciant præterea Parochi, ad hoc munus non esse admittendos infideles, aut hæreticos, non publice excommunicatos, aut interdictos, non publice criminosos, aut infames, nec præterea qui sana mente non sunt, neque qui ignorant rudimenta fidei. Hæc enim Patrini spirituales filios suos, quos de Baptismi fonte susceperint, ubi opus fuerit, opportune docere tenentur.

Præterea ad hoc etiam admitti non debent Monachi, vel Sanctimoniales, neque alii cujusvis Ordinis Regulares a sæculo segregati.

De Tempore et Loco administrandi Baptismum.

Quamvis Baptismus quovis tempore, etiam interdicti, et cessationis a Divinis, præsertim si urgeat necessitas, conferri possit; tamen duo potissimum ex antiquissimo Ecclesiæ ritu sacri sunt dies, in quibus solemni cæremonia hoc Sacramentum administrari maxime convenit: nempe Sabbatum Sanctum Paschæ, et Sabbatum Pentecostes, quibus diebus Baptismalis Fontis aqua rite consecratur. Quem ritum, quatenus

fieri commode potest in adultis baptizandis, nisi vitæ periculum immineat, retineri decet, aut certe non omnino prætermitti, præcipue in Metropolitanis aut Cathedralibus Ecclesiis.

Ac licet, urgente necessitate, ubique baptizare nihil impediat; tamen proprius Baptismi administrandi locus est Ecclesia, in qua sit Fons Baptismalis, vel certe Baptisterium prope Ecclesiam.

Itaque, necessitate excepta, in privatis locis nemo baptizari debet, nisi forte sint Regum, aut magnorum Principum filii, id ipsis ita deposcentibus, dummodo id fiat in eorum Capellis seu Oratoriis, et in aqua Baptismali de more benedicta.

Baptisterium sit decenti loco et forma, materiaque solida, et quæ aquam bene contineat, decenter ornatum, et cancellis circumseptum, sera et clave munitum, atque ita obseratum, ut pulvis, vel aliæ sordes intro non penetrent, in eoque, ubi commode fieri potest, depingatur imago sancti Joannis Christum baptizantis.

De sacris Oleis, et aliis Requisitis.

Sacrum Chrisma, et sanctum Oleum, quod et Catechumenorum dicitur, quorum usus est in Baptismo, eodem anno sint ab Episcopo de more benedicta Feria V. in Cœna Domini.

Curet Parochus, ut ea suo tempore quamprimum habeat, et tunc vetera in Ecclesia comburat.

Veteribus Oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non utatur: ac si deficere videantur, et Chrisma, aut Oleum benedictum haberi non possit, aliud Oleum de olivis non benedictum adjiciatur, sed in minori quantitate.

Chrisma, et Oleum sacrum sit in suis vasculis argenteis, aut saltem stanneis, bene obturatis: quæ vascula sint inter se distincta, et propriam unumquodque inscriptionem habeat, majusculis litteris incisam, ne quis error committatur.

Ad usum vero quotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata, sive etiam conjuncta: apte tamen distincta, et bene cooperta, et cum suis inscriptionibus, ut supra, ne Parochus aberret, ut unum pro altero sumat, quod cavere debet diligenter.

In ea igitur ex majoribus vasculis Chrismatis et Olei, quod sufficiat, infundatur, atque ut effusionis periculum caveatur, commodum erit, in his vasculis bombacium, seu quid simile habere, Oleo sacro, et Chrismate separatim perfusum, in quo pollex, cum opus est, ad inungendum immittatur.

Hæc vascula ita parata in loco proprio, honesto, ac mundo, sub clave, ac tuta custodia decenter asserventur, ne ab aliquo, nisi a Sacerdote, temere tangantur, aut eis sacrilege quisquam abuti possit.

Parochus, quantum fieri potest, curet, ne per laicos, sed per se, vel alium Sacerdotem, vel saltem per alium Ecclesiæ ministrum hæc Olea deferantur: caveat item, ne de iis quicquam ulli unquam tribuat cujusvis rei prætextu.

Sal, quod in os baptizandi immittendum est, sit benedictum sua peculiari benedictione, quæ infra præscribitur; neque utatur sale exor-

cizato ad benedicendam aquam; sitque prius bene confractum et attritum, siccum ac mundum. Sal ita benedictum nemini tradatur, neque etiam iis, qui benedicendum attulerint, reddatur, sed ad alios baptizandos servetur, aut in sacrarium abjiciatur.

Cum igitur Baptismi Sacramentum jam administrandum est, hæc in promptu esse debent.

Vascula sacri Olei Catechumenorum, et Chrismatis.

Vasculum cum sale benedicendo, vel jam, ut dictum est, benedicto.

Vasculum, seu cochlear ex argento, vel alio metallo nitidum, ad aquam Baptismi fundendam super caput baptizandi, quod nulli præterea alii usui deserviat.

Pelvis, seu bacile ad excipiendam aquam ex capite defluentem, nisi statim in sacrarium defluat.

Gossipium, alio nomine bombacium, seu quid simile, ad abstergenda loca sacris Oleis inuncta.

Stolæ duæ, ubi commode haberi possunt, una violacea, et altera alba, ut infra notatur, mutanda, sin minus, una saltem adhibeatur.

Medulla panis, qua inuncti Sacerdotis digiti, cum manus lavat, abstergantur; et vas pro manuum lotione post Baptismum, quod huic tantum usui deservire debet.

Alba vestis in modum pallioli, seu linteolum candidum, infantis capiti imponendum.

Cereus, seu candela cerea, baptizato ardens tradenda.

Hic denique Ritualis liber sit paratus; et item liber Baptismalis, in quo baptizati describuntur.

Omnibus igitur opportune præparatis, Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem, lotis manibus, superpelliceo, et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent.

Ita paratus accedat ad limen Ecclesiæ, ubi foris exspectant qui infantem detulerunt.

Interroget, nisi de his bene sibi constet, an sit suæ parochiæ, masculus, an fœmina, an sit domi baptizatus, et a quo, et quam rite, et qui sint compatres, qui infantem teneant, pro eoque respondeant; quos pie ac decenter assistere, ac prout opus fuerit, pro baptizando ad interrogationes respondere admoneat.

Et quoniam iis qui baptizantur, tamquam Dei filiis in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur, curet, ne obscœna, fabulosa, aut ridicula, vel inanium deorum, vel impiorum ethnicorum hominum nomina imponantur, sed potius, quatenus fieri potest, Sanctorum, quorum exemplis fideles ad pie vivendum excitentur, et patrociniis protegantur.

His igitur expeditis, et accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius, qui eum defert; Parochus ad Baptismum procedat, in hunc modum nominatim interrogans.

ORDO BAPTISMI PARVULORUM.

Sacerdos interrogat: N. Quid petis ab Ecclésia Dei?

Patrinus respondet: Fidem.

Sacerdos. Fides, quid tibi præstat?

Patrinus respondet: Vitam ætérnam.

Sacerdos. Si ígitur vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum.

Deinde ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel: Exi ab eo (vel ab ea), immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

Postea pollice faciat signum Crucis in fronte, et in pectore infantis, dicens: Accipe signum Crucis tam in fronte †, quam in corde †, sume fidem cœléstium præceptórum: et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis. Orémus.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exaúdi: et hunc Eléctum tuum N. Crucis Domínicæ impressióne signátum perpétua virtúte custódi: ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis, ac dicat: Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem ad rudiménta fídei vocáre dignátus es; omnem cæcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat colligátus: áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat,

et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos benedicit sal, quod semel benedictum alias ad eumdem usum deservire potest.

℣ Benedictio Salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis †, et in caritáte Dómini nostri Jesu Christi †, et in virtúte Spíritus † Sancti. Exorcízo te per Deum vivum †, per Deum verum †, per Deum sanctum †, per Deum †, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices †, et benedicéndo benedícas †, ut sit ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens: N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos: Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cœlésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérviens. Perduc eum, Dómine, quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis

promissiónum tuárum ætérna prǽmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✝, et Fílii ✝, et Spíritus ✝ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N.: Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

Hic pollice in fronte signat infantem, dicens: Et hoc signum sanctæ Crucis ✝, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam aúdeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Mox imponit manum super caput infantis, et dicit:

Orémus.

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum, et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus grátia Baptísmi tui efféctus, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens:

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem cum Susceptoribus conjunctim clara voce dicit:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine; passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus; descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis; inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum; sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem; remissiónem peccatórum; carnis resurrectiónem; vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis debíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, dicat:

℣. Exorcismus.

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✝, et in nómine Jesu Christi Fílii ejus, Dómini et Júdicis nostri ✝, et in virtúte Spíritus ✝ Sancti, ut discédas ab hoc plásmate Dei N., quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fiat templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures et nares infantis: tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat: Ephpheta, quod est, Adaperíre: deinde tangit nares, dicens: In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole; appropinquábit enim judícium Dei.

Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens:

N. Abrenúntias Sátanæ?

Respondet Patrinus: Abrenúntio.

Sacerdos: Et ómnibus opéribus ejus?

Patrinus: Abrenúntio.

Sacerdos: Et ómnibus pompis ejus?

Patrinus: Abrenúntio.

Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum crucis, dicens:

Ego te línio ✝ óleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

Hic deponit stolam violaceam, et sumit aliam albi coloris.

Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili. Et interrogat expresso nomine baptizandum, Patrino respondente:

N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ? ℟. Credo.

Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum? ℟. Credo.

Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? ℟. Credo.

Subinde expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit: N. Vis baptizári?

Respondet Patrinus: Volo.

Tunc Patrino, vel Matrina, vel utroque (si ambo admittantur) infantem tenente, Sacerdos vasculo, seu urceolo accipit aquam baptismalem, et de ea ter fundit super caput infantis in modum crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte, et attente, dicit:

N. Ego te baptízo in nómine Patris ✝, fundat primo, et Fílii ✝, fundat secundo, et Spíritus ✝ Sancti, fundat tertio.

Ubi autem est consuetudo baptizandi per immersionem, Sacerdos accipit infantem, et advertens ne lædatur, caute immergit, et trina mersione baptizat, et semel tantum dicit:

N. Ego te baptízo in nómine Patris †, et Fílii †, et Spíritus † Sancti.

Mox Patrinus, vel Matrina, vel uterque simul infantem de sacro Fonte levant, suscipientes illum de manu Sacerdotis.

Si vero dubitatur, an infans fuerit baptizatus, utatur hac forma: N. Si non es baptizátus, ego te baptízo in nómine Patris †, et Fílii †, et Spíritus † Sancti.

Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum crucis, dicens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum, (hic inungit) ipse te líniat Chrismáte salútis † in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos dicit: Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

Tum bombacio, aut re simili abstergit pollicem suum, et locum inunctum, et imponit capiti ejus linteolum candidum loco vestis albæ, dicens:

Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens: Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in aula cœlésti, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postremo Sacerdos dicit: N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. ℟. Amen.

℣ Si vero fuerint plures baptizandi, sive masculi, sive fœminæ, in catechismo masculi statuantur ad dexteram, fœminæ vero ad sinistram; et omnia pariter dicantur ut supra in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, et ipse Baptismus, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque accensæ candelæ traditio, singulariter singulis, et primum masculis, deinde fœminis fieri debent.

℣ Si infans, vel adultus ægrotus adeo graviter laboret, ut periculum immineat, ne pereat antequam Baptismus perficiatur, Sacerdos, omissis quæ Baptismum præcedunt, eum baptizet, ter, vel etiam semel infundens aquam super caput ejus in modum crucis, dicens: Ego te baptízo in nómine Patris †, etc. ut supra, fol. 12.

Si non habeatur aqua Baptismalis, et periculum impendeat, Sacerdos utatur aqua simplici.

Deinde si habeat Chrisma, liniat eum in vertice, dicens: Deus omnípotens, etc. ut supra, fol. 13.

Postea dat ei linteolum candidum, dicens: Accipe vestem, etc. ut supra, fol. 13.

Ac demum dat ei cereum candelam accensam, dicens: Accipe lámpadem ardéntem, ut supra, fol. 13.

Si supervixerit, suppleantur alii ritus omissi.

Admonendi sunt Susceptores de spirituali cognatione, quam contraxerunt cum Baptizato, Baptizatique patre et matre; quæ cognatio impedit Matrimonium, ac dirimit.

Curet Parochus parentes infantis admoneri, ne in lecto secum ipsi, vel nutrices parvulum habeant, propter oppressionis periculum; sed eum diligenter custodiant, et opportune ad Christianam disciplinam instituant.

Commonendi sunt etiam parentes, et alii, si opus fuerit, ne filios hebræis, aliisque infidelibus, vel hæreticis mulieribus ullo modo lactandos, aut nutriendos tradant.

Antequam infans ex Ecclesia asportetur, aut Susceptores discedant, eorum nomina, et alia de administrato Baptismo ad præscriptam formam in Baptismali libro Parochus accurate describat.

DE BAPTISMO ADULTORUM.

I quis adultus sit baptizandus, debet prius, secundum Apostolicam regulam, in Christiana fide, ac sanctis moribus diligenter instrui, et per aliquot dies in operibus pietatis exerceri, ejusque voluntas et propositum sæpius explorari, et nonnisi sciens et volens, probeque instructus baptizari.

At vero si quis, dum instruitur, in mortis periculum incidat, baptizarique voluerit, habita ratione periculi, vel necessitatis, baptizetur.

Adultorum Baptismus, ubi commode fieri potest, ad Episcopum deferatur, ut si illi placuerit, ab eo solemnius conferatur, alioquin Parochus ipse baptizet, stata cæremonia.

Decet autem hujusmodi Baptismum, ex Apostolico instituto, in Sabbato Sancto Paschatis, vel Pentecostes solemniter celebrari.

Quare si circa hæc tempora Catechumeni sint baptizandi, in ipsos dies, si nihil impediat, Baptismum differri convenit.

Verum si circa, seu post tempus Pentecostes aliqui conversi fuerint, qui ægre ferant suum Baptismum in longum tempus differri, et ad illud festinent, instructique, ac rite parati esse noscantur, citius baptizari possunt.

Catechumenus instructus baptizetur in Ecclesia, seu Baptisterio. Patrinus ei assistat, et ipse Catechumenus ad Sacerdotis interrogationes respondeat, nisi mutus fuerit, aut omnino surdus, vel ignotæ linguæ; quo casu vel per Patrinum, si illam intelligat, aut alium interpretem, vel nutu, consensum explicet suum.

Pro hujus autem veneratione Sacramenti, tam Sacerdotem, qui adultos baptizabit, quam ipsos adultos, qui sani sunt, convenit esse jejunos.

Quare non post epulas, aut prandia, sed ante meridiem, nisi ex rationabili causa aliter faciendum esset, eorum Baptisma celebretur.

Admonendus est Catechumenus, ut peccatorum suorum pœniteat.

Amentes et furiosi non baptizentur, nisi tales a nativitate fuerint: tunc enim de iis idem judicium faciendum est, quod de infantibus, atque in fide Ecclesiæ baptizari possunt.

Sed si dilucida habeant intervalla, dum mentis compotes sunt, baptizentur, si velint. Si vero antequam insanirent, suscipiendi Baptismi desiderium ostenderint, ac vitæ periculum immineat, etiamsi non sint compotes mentis, baptizentur.

Idemque dicendum est de eo, qui lethargo, aut phrenesi laborat, ut tantum vigilans et intelligens baptizetur; nisi periculum mortis impendeat, si in eo prius apparuerit Baptismi desiderium.

Sacerdos diligenter curet, ut certior fiat de statu et conditione eorum, qui baptizari petunt, præsertim exterorum: de quibus facta

diligenti inquisitione, num alias, ac rite sint baptizati, caveat, ne quis jam baptizatus, imperitia, vel errore, aut ad quæstum, vel ob aliam causam, fraude, dolove iterum baptizari velit.

Omnes autem, de quibus, re diligenter investigata, probabilis dubitatio est, an baptizati fuerint, si nihil aliud impediat, sub conditione baptizentur.

Hæretici vero ad Catholicam Ecclesiam venientes, in quorum Baptismo debita forma, aut materia servata non est, rite baptizandi sunt; sed prius errorum suorum pravitatem agnoscant et detestentur, et in fide Catholica diligenter instruantur: ubi vero debita forma et materia servata est, omissa tantum suppleantur, nisi rationabili de causa aliter Episcopo videatur.

Ceterum legantur, et serventur ea, quæ supra de Baptismo in communi præscripta sunt, fol. 3.

ORDO BAPTISMI ADULTORUM.

In primis Sacerdos, paratis his, quæ supra de observandis in administratione Sacramenti Baptismi Parvulorum dicuntur, indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali violacei coloris, cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et genibus flexis, pia mente ad Deum preces effundit, ut tantum Sacramentum digne valeat ministrare; et ad implorandum divinum auxilium, surgens, se signat, et si temporis ratio ferat, dicit:

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.
℣. Glória Patri. Sicut erat.

Postea incipiat, prosequentibus Clericis,

Antiph. Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Psalmus 8.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimí-

cos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab ángelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri, etc.

Psalmus 28.

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum:

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confríngat Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri, etc.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me, inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona. Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Deinde dicitur: Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere; et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quæsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur effectu.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, Elécto nostro, ut sanctis edóctus mystériis, et renovétur fonte Baptísmatis, et inter Ecclésiæ tuæ membra numerétur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures fuerint baptizandi, hæc tertia Oratio dicatur in numero plurali.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine: catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, mares et fœminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæ vero ad sinistram statuantur.

Sacerdos interrogat: Quo nómine vocáris?

Catechumenus respondet: N.

Sacerdos. N. quid petis ab Ecclésia Dei?

℟. Fidem.

Sacerdos. Fides, quid tibi præstat?

℟. Vitam ætérnam.

Sacerdos. Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confundéndo persónas, neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus Sancti; sed horum trium una est substántia, et nonnísi una Divínitas.

Et rursus interrogat: N. Abrenúntias Sátanæ?

℟. Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus opéribus ejus?

℟. Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus pompis ejus?

℟. Abrenúntio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei,

dicens: Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ? ℟. Credo.

Interrogat: Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dñm nostrum, natum, et passum? ℟. Credo.

Interrogat: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? ℟. Credo.

Tunc Sacerdos exsufflet ter in faciem ejus, semel dicens: Exi ab eo, spíritus immúnde, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

Hic in modum crucis halet in faciem ipsius, et dicat: N. Accipe Spíritum bonum per istam insufflatiónem, et Dei benedictiónem ✝. Pax tibi.

Deinde facit Crucem cum pollice in ejus fronte, et in pectore, dicens: N. Accipe signum Crucis tam in fronte ✝, quam in corde ✝: sume fidem cœléstium præceptórum: talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis: ingressúsque Ecclésiam Dei, evasísse te láqueos mortis, lætus agnósce.

Et si Catechumenus venit de Gentilitatis errore sive de Ethnicis, et Idololatris, dicat:

Horrésce idóla, réspue simulácra.

Si ex Hebræis, dicat:

Horrésce judáicam perfídiam, réspue hebráicam superstitiónem.

Si ex Mahumetanis, dicat:

Horrésce mahuméticam perfídiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat:

Horrésce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum N. Exprimens proprio nomine sectam, de qua venit.

Inde prosequatur:

Cole Deum omnipoténtem, et Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos.

Orémus. Oratio.

Te déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut huic fámulo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus ac dúbius, viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári: quátenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sæculo, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Si plures sint Electi, præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.

Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte dicens: Signo tibi frontem ✝, ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus. Signo tibi aures ✝, ut aúdias divína præcépta.

In oculis. Signo tibi óculos ✝, ut vídeas claritátem Dei.

In naribus. Signo tibi nares ✝, ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore. Signo tibi os ✝, ut loquáris verba vitæ.

In pectore. Signo tibi pectus ✝, ut credas in Deum.

In scapulis. Signo tibi scápulas ✝, ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit: Signo te totum in nómine Patris ✝, et Fílii ✝, et Spíritus ✝ Sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi, et hunc Eléctum tuum N. Crucis Domínicæ, cujus impressióne eum signámus, virtúte custódi: ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis, et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe: ut fílii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gaúdeant se recepísse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit:

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super hunc fámulum tuum N., quem ad rudiménta fídei vocáre dignátus es: omnem cœcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat colligátus; áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, percépta medícina. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures sint, hæc, et præcedens Oratio, **Preces nostras, etc.** dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio Salis dandi Catechumeno.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris † omnipoténtis, et in caritáte Dómini nostri Jesu † Christi, et in virtúte Spíritus † Sancti. Exorcízo te per Deum vivum †, per Deum verum †, per Deum sanctum †, per Deum †, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices †, et benedicéndo benedícas †, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Quod si Catechumenus fuerit Gentilis, sive ex Idololatris venerit ad Fidem; benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis vel aliis, ut supra, non dicitur.

Orémus. Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui es, qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehéndi potest: te súpplices invocámus super hunc fámulum tuum N. quem liberásti de erróre gentílium, et conversatióne turpíssima; dignáre exaudíre eum, qui tibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua et Spíritu Sancto, exspoliátus véterem hóminem índuat novum, qui secúndum te creátus est; accípiat vestem incorrúptam, et immaculátam, tibíque Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

Tunc pollice et indice accipit de ipso sale, et immittit in os Catechumeni, dicens:

N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio tibi sit in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos. Pax tibi.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius: et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cœlésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérviens. Perduc eum, Dómine quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna prǽmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Si plures sint, dicatur singulis: N. Accipe sal, etc. et præcedentes Orationes in numero plurali.

Si inter Catechumenos adsint fœminæ, recedant ipsæ in partem, quousque tertio dicatur masculis: Ora, Elécte etc. et hi signati fuerint in fronte.

Si plures sint Catechumeni, hic et in sequentibus Sacerdos dicit in numero plurali: Oráte, Elécti, fléctite génua etc.

Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit: Pater noster.

Et cum oraverit, et dixerit Pater noster, usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive, Sacerdos subjungit:

Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.

Et ille respondet: Amen.

Et Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde Electo: Accéde.

Et Patrinus pollice signat eum in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Tum quoque Sacerdos facit Crucem in fronte ejus, ita dicendo: In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et imponit manum super eum, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et fílios Israel de terra Ægýpti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte: te quæsumus, Dómine, ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum N., et perdúcat eum ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✝, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam aúdeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electo:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit: Pater noster, usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.

Electus surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde Electo: Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum, ac dicit.

Orémus.

Deus, immortále præsídium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium, resurréctio mortuórum: te ínvoco super hunc fámulum tuum N., qui Baptísmi tui donum petens, ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat: áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dícere: Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis, pulsáte, et aperiétur vobis; peténti præmium pórrige, et jánuam pande pulsánti: ut ætérnam cœléstis lavácri benedictiónem consecútus, promíssa tui múneris regna percípiat. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Exorcismus.

Audi, maledícte Sátana, adjurátus per nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi Fílii ejus, cum tua victus invídia, tremens, geménsque discéde: nihil tibi sit commúne cum servo Dei N., jam cœléstia cogitánte, renuntiatúro tibi et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da ígitur honórem adveniénti Spirítui Sancto, qui ex summa cœli arce descéndens, proturbátis fraúdibus tuis, divíno fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum et habitáculum perfíciat: ut ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum crí-

minum liberátus servus Dei, grátias perénnes Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electo:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit: Pater noster, usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.

Electus surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde dicit Electo: Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum, dicens:

Exorcismus.

Exorcízo, te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✝, et Fílii ✝, et Spíritus ✝ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto: recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✝, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam aúdeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Si, ut supra, adsint fœminæ, retrahunt se masculi in partem, et accedunt fœminæ ante Sacerdotem, et stant.

Si plures fuerint fœminæ Catechumenæ, hic et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali: Oráte, Eléctæ, fléctite génua etc.

Sacerdos dicit Catechumenæ:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electa genuflexa orat, et dicit: Pater noster etc. et cum dixerit usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive,

Sacerdos dicit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.

Electa surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, et dicit: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eam, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium: Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genufléctitur cœléstium, terréstrium, et infernórum: te ínvoco, Dómine, super hanc fámulam tuam N., ut eam custodíre, et perdúcere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde dicitur:

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero: da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spirítui Sancto: recéde ab hac fámula Dei N., quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✝, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam aúdeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electæ:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat et dicit: Pater noster. Et cum dixerit usque ad, Sed líbera nos a malo, incl.,

Sacerdos dicit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.

Electa surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos facit pariter signum Crucis in fronte ejus, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde Sacerdos imponit manum super caput Electæ, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et fílios Israel de terra Ægýpti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die, ac nocte: te, quæsumus, Dómine, ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hanc fámulam tuam N., et perdúcat eam ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electæ:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic Pater noster.

Electa genu flexo orat, et dicit: Pater noster. Et cum dixerit usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive,

Sacerdos dicit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.

Electa surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus signat cum pollice Electam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super caput Electæ, et dicit:

Exorcismus.

Exorcízo te, immúnde spíritus, per Patrem †, et Fílium †, et Spíritum † Sanctum, ut éxeas, et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui cœco nato óculos apéruit, et quatriduánum Lázarum de monuménto suscitávit.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce sententiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero: da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto: recéde ab hac fámula Dei N. quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis †, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam aúdeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Postmodum accedunt iterum masculi, qui se retraxerant, et ipsi ad dexteram, fœminæ vero ad sinistram Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

Sacerdos imponit manum super Electum, vel, si sint plures, super singulos tam masculos, quam fœminas, et dicit:

Orémus.

Ætérnam ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris eum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum, et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus efficiatur accédere ad grátiam Baptísmi tui, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad percipiéndam grátiam tuam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures fuerint Electi, sive mares, sive fœminæ, præcedens Oratio dicatur in numero plurali, et in genere proprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem stolæ, introducit eum in Ecclesiam dicens:

N. Ingrédere in sanctam Ecclésiam Dei, ut accípias benedictiónem cœléstem a Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus. ℟. Amen.

Si plures fuerint, dicat in numero plurali: Ingredímini in sanctam Ecclésiam Dei, etc. et introducat eos, ut supra.

Et ingressus Electus, procumbit seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et Electus cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum: sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat:

Exorcismus.

Nec te latet, Sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii, diem supplícii sempitérni; diem, qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérsis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proínde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, da honórem Spirítui Sancto Paráclito, in cujus nómine atque virtúte præcípio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, ut éxeas et recédas ab hoc fámulo Dei N., quem hódie idem Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam et benedictiónem, fontémque Baptísmatis, dono vocáre dignátus est: ut fiat ejus templum per aquam regeneratiónis in remissiónem ómni-

um peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Similiter si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eumdem Exorcismum in numero multitudinis, et genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi; tangendo vero aurem dexteram et sinistram, dicat: Ephpheta, quod est, adaperíre; deinde tangendo nares, dicat: In odórem suavitátis; et subdit: Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.

Deinde interrogat Electum: Quis vocáris?

Et ipse respondet: N.

Interroget: N. Abrenúntias Sátanæ?

℟. Abrenúntio.

Interroget: Et ómnibus opéribus ejus?

℟. Abrenúntio.

Interroget: Et ómnibus pompis ejus?

℟. Abrenúntio.

Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas, in modum crucis, dicens:

Ego te línio Oleo salútis ✝ in Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

Mox bombacio, vel re simili tergit pollicem, et loca inuncta, et subjungit, dicens:

Exi, immúnde spíritus, et da honórem Deo vivo et vero. Fuge, immúnde spíritus, et da locum Jesu Christo, Fílio ejus. Recéde, immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

Quando plures sunt Electi, idem fit circa singulos eorum.

Hic Sacerdos deponat stolam, et pluviale violaceum, et sumat aliud albi coloris.

Et ducitur Electus ad Baptisterium: ubi si ob aliquam causam non habeatur, sive præparata non fuerit aqua baptismalis, fiat benedictio Fontis, ut infra ponitur.

Et cum fuerit prope Fontem, Sacerdos interrogat:

Quis vocáris?

Respondet: N.

Interrogat: N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ? ℟. Credo.

Interrogat: Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dñm nostrum, natum, et passum? ℟. Credo.

Interrogat: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? ℟. Credo.

Iterum interrogat, dicens: N. quid petis?

Respondet: Baptísmum.

Interrogat: Vis baptizári? Respondet: Volo.

Tunc Patrino, vel Matrina, vel utroque, si ambo admittantur, admota manu, tenente seu tangente Electum, vel Electam, aperto capite, et laxatis a collo vestibus, inclinatum, Sacerdos vasculo vel urceolo hauriat aquam baptismalem de Fonte, et cum ea sub trina supra caput in modum crucis infusione baptizet Electum, seu Electam, in nomine Ss. Trinitatis, sic dicens:

N. Ego te baptízo in nómine Patris †, fundat primo: et Fílii †, fundat secundo: et Spíritus † Sancti, fundat tertio.

Si aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabitur in sacrarium Baptisterii, recipiatur in subjecta aliqua pelvi, et in illud postmodum projiciatur.

Cum plures sunt Electi, singillatim singuli interrogantur, et baptizantur, ut supra.

Si sunt mares, et fœminæ, primum mares, deinde fœminæ.

Verum si probabiliter dubitetur; an Electus fuerit alias baptizatus, dicat Sacerdos: Si non es baptizátus, ego te baptízo in nómine Patris †, et Fílii †, et Spíritus † Sancti.

Deinde Sacerdos intingat pollicem dexterum in sacrum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum crucis, dicens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum, ipse te líniat Chrísmate salútis † in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Pax tecum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Tunc bombacio vel re simili pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens:

Accipe vestem cándidam, et immaculátam, quam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

Et electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Sacerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens:

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei in aula cœlésti in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Ipse vero Neophytus eumdem cereum accensum manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

In Ecclesiis autem ubi Baptismus fit per immersionem, sive totius corporis, sive capitis tantum, Sacerdos accipiat Electum per brachia prope humeros, et superiore parte corporis nudatum, reliqua honeste contectum, ter illum, vel caput ejus mergendo, et to-

ties elevando, baptizet sub trina immersione, Ss. Trinitatem semel tantum sic invocando: **Ego te baptízo in nómine Patris †**, mergat semel: **et Fílii †**, mergat iterum: **et Spíritus † Sancti**, mergat tertio: Patrino, vel Matrina, vel utroque eum tenente, vel tangente.

Et cum Electus surrexerit de Fonte, Patrinus vel Matrina cum linteo in manibus suscipit eum de manu Sacerdotis: et Sacerdos intincto pollice dextero in sacro Chrismate, illum in vertice in modum crucis perungit, dicens: **Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, etc. fol. 35.**

Deinde Sacerdos imponit capiti ejus linteolum, seu Chrismale, et dat ei vestem candidam, dicens: **Accipe vestem cándidam, etc. fol. 35.**

Et statim prædicto linteo abstergitur, et in loco semoto vestitur novis et albis vestibus, et exteriore candida, quam accepit.

Postea dat ei Sacerdos candelam accensam in manu dextera, dicens: **Accipe lámpadem, etc. fol. 35.**

Eodem modo, si plures fuerint, fit pro singulis.

Postea dicat: N. **Vade in pace, et Dóminus sit tecum.** ℟. **Amen.**

Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti Sacramento Confirmationis initiantur.

Deinde si hora congruens fuerit, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et Sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

℣ Si vero ob baptizandorum multitudinem, ut in India et novo Orbe quandoque contingit, in singulorum Baptismo præscripti ritus adhiberi non possunt, tunc vel pluribus simul adhibeantur, vel si urget necessitas, omittantur.

ORDO SUPPLENDI OMISSA
SUPER INFANTEM BAPTIZATUM.

Cum urgente mortis periculo, vel alia cogente necessitate parvulus, sacris precibus ac cæremoniis prætermissis, fuerit baptizatus, ubi convaluerit, vel cessaverit periculum, et ad Ecclesiam delatus fuerit, omissa omnia supplentur.

Sacerdos itaque, lotis manibus, superpelliceo et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat, superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent.

Ita paratus accedat ad limen Ecclesiæ, extra quam exspectant, qui Infantem, vel Infantes detulerunt, illum proprio nomine eidem imposito appellando, et dicens:

N. Quid petis ab Ecclésia Dei?

Patrinus Catechesis respondet: Fidem.

Sacerdos: Fides, quid tibi præstat?

Patrinus respondet: Vitam ætérnam.

Sacerdos: Si ígitur vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum.

Deinde ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel:

Exi ab eo, immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

Postea pollice faciat signum Crucis in fronte, et in pectore infantis dicens:

Accipe signum Crucis tam in fronte †, quam in corde †: sume fidem cœléstium præceptórum, et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

Orémus. Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exaúdi, et hunc eléctum N. Crucis Domínicæ impressióne signátum perpétua virtúte custódi: ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis, et dicat:

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fídei vocáre dignátus es: omnem cæcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat colligátus; áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit salis percépta medicína. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos benedicat salem, qui, semel benedictus, alias ad eumdem usum deservire potest.

Benedictio salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✝, et in caritáte Dómini nostri Jesu Christi ✝, et in virtúte Spíritus ✝ Sancti. Exorcízo te per Deum vivum ✝, per Deum verum ✝, per Deum sanctum ✝, per Deum ✝, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad

effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✝, et benedicéndo benedícas ✝, ut sit ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens: N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos: Pax tecum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus Patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cœlésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérviens: et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quæsumus, Dómine, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna prǽmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✝, et Fílii ✝, et Spíritus ✝ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

Hic pollice in fronte signat infantem, dicens: Et hoc signum sanctæ Crucis ✝, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam aúdeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Mox, imponit manum super caput infantis, et dicit:

Orémus. Oratio.

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum, et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus sit frui grátia Baptísmi tui quem suscépit: téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem Stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens:

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam.

℟. Amen.

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem, clara voce dicit:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum: sanctam Ecclésiam Cathólicam: Sanctórum communiónem: re-

missiónem peccatórum: carnis resurrectiónem: vitam ætérnam. ℟. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo.

℟. Amen.

Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, dicat:

Exorcismus.

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✝, et in nómine Jesu Christi Fílii ejus, Dómini et Júdicis nostri ✝, et in virtúte Spíritus ✝ Sancti, ut discédas ab hoc plásmate Dei N. quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fíeret templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures, et nares infantis. Tangendo vero aurem dexteram, et sinistram dicat:

Ephpheta, quod est adaperíre.

Deinde tangat nares, dicens:

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.

Postea interrogat baptizatum nominatim, dicens:

N. Abrenúntias Sátanæ?

Respondet Patrinus: Abrenúntio.

Sacerdos. Et ómnibus opéribus ejus?

Patrinus. Abrenúntio.

Sacerdos. Et ómnibus pompis ejus?

Patrinus. Abrenúntio.

Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas, in modum crucis, dicens semel:

Ego te línio ✝ óleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam.

℟. Amen.

Hic deponit stolam violaceam, et sumit aliam albi coloris.

Subinde pollicem, et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili; et interrogat, expresso nomine, baptizatum, Patrino respondente:

N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ?

℟. Credo.

Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

℟. Credo.

Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam?

℟. Credo.

Sacerdos intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem (quem Patrinus vel Matrina, vel uterque simul tenent) in summitate capitis in modum crucis, dicens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum, (hic inungit) ipse te líniat Chrísmate salútis ✝ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam.

℟. Amen.

Tum bombacio, vel re simili, abstergit pollicem, et locum inunctum, et imponit capiti infantis linteolum candidum, loco vestis albæ, dicens:

Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam.

℟. Amen.

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens:

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in aula cœlésti, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Postremo Sacerdos dicit: N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum.

℟. Amen.

Si vero fuerint plures infantes, masculi seu fœminæ, in Catechismo masculi statuantur ad dexteram, fœminæ vero ad sinistram; et omnia pariter dicantur, ut supra, in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque candelæ accensæ traditio singulariter singulis, et primum masculis, deinde fœminis fieri debent.

ORDO SUPPLENDI OMISSA
SUPER BAPTIZATUM ADULTUM.

In primis Sacerdos indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali violacei coloris, cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et genibus flexis, pia mente ad Deum preces effundit, ut sacram actionem digne valeat explere; et ad implorandum divinum auxilium surgens se signat, et si temporis ratio ferat dicit V. Deus in adjutórium etc. cum Antiphona, Psalmis, Versiculis et Orationibus, ut supra in Baptismo adultorum notatur, fol. 16.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine, catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, mares, et fœminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæ vero ad sinistram statuantur; et Sacerdos interrogat:

Quo nómine vocáris?

Electus respondet: N.

Sacerdos. N. Quid petis ab Ecclésia Dei?

℟. Fidem.

Sacerdos. Fides, quid tibi præstat?

℟. Vitam ætérnam.

Sacerdos. Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confundéndo persónas, neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris, alia Fílii, alia Spíritus Sancti, sed horum trium una est substántia, et nonnísi una Divínitas.

Et rursus interrogat: N. Abrenúntias Sátanæ?
Respondet Electus: Abrenúntio.
Interrogat: Et ómnibus opéribus ejus?
Respondet: Abrenúntio.
Interrogat: Et ómnibus pompis ejus?
Respondet: Abrenúntio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens: Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ? ℟. Credo.

Interrogat: Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dñm nostrum, natum, et passum? ℟. Credo.

Interrogat: Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? ℟. Credo.

Tunc Sacerdos exsufflet ter in faciem ejus, semel dicens: Exi ab eo, spíritus immúnde, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

Hic in modum crucis halet in faciem ipsius, et dicat: N. Accipe Spíritum bonum per istam insufflatiónem, et Dei benedictiónem ✝. Pax tibi.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde facit Crucem cum pollice in fronte, et in pectore, dicens: N. Accipe signum Crucis tam in fronte ✝, quam in corde ✝: sume fidem cœléstium præceptórum: talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis: ingressúsque Ecclésiam Dei, evasísse te láqueos mortis, lætus agnósce.

Et si Electus venit de Gentilitatis errore, sive de Ethnicis, et Idololatris, dicat:

Horrésce idóla, réspue simulácra.

Si ex Hebræis, dicat:

Horrésce judáicam perfídiam, réspue hebráicam superstitiónem.

Si ex Mahumetanis, dicat:

Horrésce mahuméticam perfídiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat:

Horrésce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum N. Exprimens proprio nomine sectam de qua venit.

Inde prosequatur:

Cole Deum omnipoténtem, et Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos.

Orémus. Oratio.

Te déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut huic fámulo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus ac dúbius, viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári: quátenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futuro sæculo, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures sunt Electi, præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.

Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte, dicens:

Signo tibi frontem ✝, ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus. Signo tibi aures ✝, ut aúdias divína præcépta.

In óculis. Signo tibi óculos ✝, ut vídeas claritátem Dei.

In naribus. Signo tibi nares ✝, ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore. Signo tibi os ✝, ut loquáris verba vitæ.

In pectore. Signo tibi pectus ✝, ut credas in Deum.

In scapulis. Signo tibi scápulas ✝, ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit:

Signo te totum, in nómine Patris ✝, et Fílii ✝, et Spíritus ✝ Sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exaúdi, et hunc Eléctum N. Crucis Domínicæ, cujus impressióne eum signámus, virtúte custódi: ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis, et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe: ut fílii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gaúdeant se recepísse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit:

Orémus. Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fídei vocáre dignátus es: omnem cæcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus; áperi ei Dómine jánuam pietátis tuæ, ut signo

sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit, salis percépta medicína. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures sint, hæc et præcedens Oratio: Preces nostras, etc. dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio Salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✝, et in caritáte Dómini nostri Jesu Christi ✝, et in virtúte Spíritus ✝ Sancti: exorcízo te per Deum vivum ✝, per Deum verum ✝, per Deum sanctum ✝, per Deum ✝, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✝, et benedicéndo benedícas ✝, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Quod si Electus fuerit Gentilis, seu ex Idololatris venerit ad fidem, benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem Orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis, vel aliis, ut supra, non dicitur.

Orémus. Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui es, et qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehéndi potest: te

súpplices invocámus super hunc fámulum tuum N. quem liberásti de erróre gentílium, et conversatióne turpíssima; dignáre exaudíre eum, qui tibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua, et Spíritu Sancto, exspoliátus véterem hóminem, índuat novum, qui secúndum te creátus est; accípiat vestem incorrúptam, et immaculátam, tibíque Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Si plures sint, præcedens Oratio dicatur in numero plurali.

Tunc Sacerdos pollice, et indice accipit de ipso sale benedicto, et immittit in os Electi, dicens:

N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos: Pax tibi.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus Patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius: et hoc pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo repleátur cœlésti; quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérviens: et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quæsumus, Dómine, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures sint, dicatur singulis: N. Accipe sal etc. et præcedens Oratio, Deus Patrum nostrórum, in numero plurali.

Si inter Electos adsint fœminæ, recedant ipsæ in partem, quousque tertio dicatur masculis: Ora, Elécte, etc. et hi signati fuerint in fronte.

Si plures sint Electi, hic et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali: Oráte, Elécti, fléctite génua etc.

Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit: Pater noster.

Et cum dixerit usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive, Sacerdos dicit:

Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.

Electus, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde Electo: Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et imponit manum super eum, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et fílios Israel de terra Ægýpti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die, ac nocte: te quæsumus, Dómine, ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum N., et perdúcat eum ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero: da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto: recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fon-

témque Baptísmatis vocáre dignátus est; et hoc signum sanctæ Crucis † quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam aúdeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electo:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Electus, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster, usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.

Electus, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde dicit Electo: Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus, immortále præsídium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium, resurréctio mortuórum: te ínvoco super hunc fámulum tuum N. qui, Baptísmi tui donum petens, ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat: áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dícere: Pétite, et accipiétis, quærite, et inveniétis, pulsáte et aperiétur vobis; peténti præmium pórrige, et jánuam pande pulsánti, ut ætérnam cœléstis lavácri benedictiónem consecútus, promíssa tui múneris regna percípiat. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Exorcismus.

Audi, maledícte Sátana, adjurátus per nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi, Fílii ejus, cum tua victus invídia, gemens, treménsque discéde: nihil tibi sit commúne cum servo Dei N. jam cœléstia cogitánte, renuntiatúro tibi, et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da ígitur honórem adveniénti Spirítui Sancto, qui ex summa cœli arce descéndens, proturbátis fraúdibus tuis, divíno fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum et habitáculum perfécit: ut ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, grátias perénni Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electo:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Electus, flexo genu, orat, et dicit: Pater noster, usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit: Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.

Electus, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde dicit Electo: Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super Electum, dicens:

Exorcismus.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris †, et Fílii †, et Spíritus † Sancti, ut éxeas, et recédas

ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero: da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto: recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est; et hoc signum sanctæ Crucis ✝ quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam aúdeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Si, ut supra, adsint fœminæ, retrahunt se masculi in partem, et accedunt fœminæ.

Sacerdos dicit Electæ:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster.

Et cum dixerit usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive, Sacerdos dicit:

Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.

Electa, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, et dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super Electam, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium: Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genu fléctitur, cœléstium, terréstrium, et infernórum: te, ínvoco, Dómine, super hanc fámulam tuam N. ut eam custodíre, et perdúcere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce sententiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero: da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto: recéde ab hac fámula Dei N. quia istam sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est; et hoc signum sanctæ Crucis✝ quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam aúdeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Deinde Sacerdos iterum dicit Electæ:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster.

Et cum dixerit usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive, Sacerdos dicit:

Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.

Electa surgens respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Postea imponit manum super caput Electæ, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Moysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et fílios Israel de terra Ægýpti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die, ac nocte: te quæsumus, Dómine, ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hanc fámulam tuam N., et perdúcat eam ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea Sacerdos dicit tertio Electæ:

Ora, Elécta, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster.

Et cum dixerit usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive, Sacerdos dicit:

Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.

Electa, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Postea imponit manum super caput Electæ, et dicit:

Exorcismus.

Exorcízo te, immúnde spíritus, per Patrem †, et Fílium †, et Spíritum † Sanctum, ut éxeas, et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui cœco nato óculos apéruit, et quatriduánum Lázarum de monuménto suscitávit.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero: da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto: recéde ab hac fámula Dei N. quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est; et hoc signum sanctæ Crucis ✝ quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam aúdeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Postmodum accedunt iterum masculi, qui se retraxerant, et ipsi ad dexteram, fœminæ vero ad sinistram Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

Sacerdos imponit manum super Electum, vel, si sint plures, super singulos, tam masculos, quam fœminas, et dicit:

Orémus. Oratio.

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis, et veritátis, super hunc fámulum tuum N. ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum, et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus efficiátur frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit: téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Si plures fuerint Electi, sive mares sive fœminæ, præcedens Oratio dicatur in numero plurali, et in genere proprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porri-

gens extremam partem Stolæ, ex humero sinistro pendentis, introducit eum in Ecclesiam, dicens:

N. Ingrédere in sanctam Ecclésiam Dei, ut accípias benedictiónem cœléstem a Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus. ℟. Amen.

Si plures fuerint, dicat in numero plurali: Ingredímini in sanctam Ecclésiam Dei etc. et introducat eos, ut supra.

Et ingressus Electus procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum: sanctam Ecclésiam Cathólicam: Sanctórum communiónem: remissiónem peccatórum: carnis resurrectiónem: vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat:

Exorcismus.

Nec te latet, Sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii, diem supplícii sempitérni, diem, qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérsis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proínde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, da honórem Spirítui Sancto Paráclito, in cujus nómine, atque virtúte præcípio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. quem idem Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est, ut fíeret ejus templum per aquam regeneratiónis, in remissiónem ómnium peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Similiter, si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eumdem Exorcismum in numero multitudinis, et in genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi; tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat: Ephpheta, quod est adaperíre; deinde tangendo nares, dicat: In odórem suavitátis; et subdit: Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.

Deinde interrogat Electum: Quis vocáris?

Et ipse respondet: N.

Interroget: N. Abrenúntias Sátanæ?

℟. Abrenúntio.

Interroget: Et ómnibus opéribus ejus?

℟. Abrenúntio.

Interroget: Et ómnibus pompis ejus?

℟. Abrenúntio.

Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas, in modum crucis, dicens:

Ego te línio Oleo salútis ✝ in Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

Mox bombacio, vel re simili, tergit pollicem et loca inuncta, et subjungit, dicens:

Exi, immúnde spíritus, et da honórem Deo vivo et vero. Fuge, immúnde spíritus, et da locum Jesu Christo Fílio ejus. Recéde, immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

Quando plures sunt Electi, idem fit circa singulos eorum.

Hic Sacerdos deponat stolam et pluviale coloris violacei, et sumat aliud albi coloris.

Et ducitur Electus ad Baptisterium, ubi Sacerdos interrogat:

Quis vocáris?

Respondet: N.

Interrogat: Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ?

℟. Credo.

Interrogat: Credis et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum et passum?

℟. Credo.

Interrogat: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? ℟. Credo.

Sacerdos intingat pollicem dexterum in sanctum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum crucis, dicens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua, et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum, (hic inungit) ipse te líniat Chrismáte salútis ✝ in eódem Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam.

℟. Amen.

℣. Pax tecum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili, pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens:

Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Sacerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens:

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei in aula cœlésti in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Ipse vero Neophytus Cereum accensum in manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

Postea dicat: N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. ℟. Amen.

Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti, si sint confirmandi, præmissa, si opus fuerit, sacramentali Confessione, Sacramento Confirmationis initiantur.

Deinde si hora congruens fuerit, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et Sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

RITUS SERVANDUS
CUM EPISCOPUS BAPTIZAT.

Si Episcopus, vel S. R. E. Cardinalis parvulos vel adultos baptizare voluerit, parantur, et servantur omnia, ut superius de ordine Baptismi dictum est, atque hæc, præter ea quæ infra notantur.

Adsint Cappellani, vel alii Presbyteri, et Clerici superpelliceis induti, qui ei assistant ac ministrent.

Ipse vero super rochetum, sive superpelliceum, si est Regularis, accipiat amictum, albam, et cingulum, et stolam, et pluviale violacei coloris, ac mitram: atque ita paratus, cum ministris procedat ad Baptismi ministerium. Et dum interrogat: N. **quid petis ab Ecclésia Dei?** ac dum facit reliquas interrogationes, sedet cum mitra: cum vero exsufflat, dicendo: **Exi ab eo, immúnde spíritus,** surgit cum mitra. Rursus sedet, cum signat Catechumenum signo Crucis in fronte, et in pectore, vel dicit: **Accipe signum Crucis, etc.** Et cum dicit Orationes, quæ præcedunt, vel sequuntur benedictionem salis, surgit, deposita mitra; similiter cum ipsum salem benedicit. Cum autem sal benedictum immittit in os baptizandi, mitram accipit, et sedet. Cum vero legit Exorcismos, et dum saliva aures et nares Catechumeni tangens, dicit: **Ephpheta,** ac dum introducit eum in Ecclesiam, stat cum mitra. Cum autem dicit: **Credo in Deum Patrem, etc.** et **Pater noster,** super Catechumenum, stat sine mitra. Sed cum nomen quærit, et interrogat: N. **abrenúntias Sátanæ, etc.** et baptizandum Oleo sacro in pectore, et inter scapulas inungit, sedet cum mitra; quo facto accipit stolam et pluviale album. Et cum rursus interrogat de fide: **Credis in Deum Patrem, etc. Vis baptizári, etc.** et cum baptizat per infusionem, sedet cum mitra. Si vero baptizat per immersionem, mitram retinens stare debet. Cum demum Chrismate verticem baptizati linit, et dat ei vestem candidam, et candelam accensam, ac dicit: **Vade in pace, etc.** sedet cum mitra.

Si autem Pontifex quempiam a Presbytero jam catechizatum, tantum baptizare voluerit, sic paratus

vestibus albis incipiat, postquam ad Baptisterium deventum fuerit, dicens: Quo nómine vocáris? ℟. N. Episcopus interrogat: N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, etc. et prosequitur usque in finem juxta ordinem Baptismi, ut supra.

BENEDICTIO FONTIS BAPTISMI

EXTRA SABBATUM PASCHÆ ET PENTECOSTES CUM AQUA CONSECRATA NON HABETUR.

Primum lavatur, et mundatur vas Baptisterii, deinde limpida aqua repletur. Tunc Sacerdos cum suis Clericis, vel etiam aliis Presbyteris, Cruce et duobus cereis præcedentibus, ac thuribulo et incenso, et cum vasculis Chrismatis, et Olei Catechumenorum descendit ad Fontem, et ibi, vel ante Altare Baptisterii dicit Litaniam ordinariam, prout habetur infra post septem Psalmos Pœnit. (fol. 90). Et ante ℣. Ut nos exaudíre dignéris, dicat et secundo repetat sequentem

℣. Ut Fontem istum ad regenerándam tibi novam prolem benedícere †, et consecráre † dignéris.

Te rogámus audi nos.

Potest etiam dici Litania brevior, ut in Missali in Sabbato Sancto.

Et dicto ultimo Kýrie eléison, Sacerdos dicat: Pater noster, et Credo in Deum, etc. (fol. 57), omnia clara voce: quibus finitis dicat:

℣. Apud te, Dómine, est fons vitæ.

℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons Baptísmatis

párturit, spíritum adoptiónis emítte; ut quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dñm nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Exorcismus aquæ.

Exorcízo te, creatúra aquæ, per Deum † vivum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, per Deum, qui te in princípio, verbo separávit ab árida, cujus super te Spíritus ferebátur, qui te de paradíso manáre jussit.

Hic manu aquam dividat, et deinde de ea effundat extra marginem Fontis, versus quatuor Orbis partes, prosequens:

Et in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcépit: qui te in desérto amáram, per lignum dulcem fecit, atque potábilem: qui te de petra produxit, ut pópulum, quem ex Ægýpto liberáverat, siti fatigátum recreáret. Exorcízo te, per Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui te in Cana Galilææ signo admirábili sua poténtia convértit in vinum: qui super te pédibus ambulávit, et a Joánne in Jordáne in te baptizátus est: qui te una cum Sánguine de látere suo produxit: et discípulis suis jussit, ut credéntes baptizárent in te, dicens: Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti; ut efficiáris aqua sancta, aqua benedícta, aqua, quæ lavat sordes, et mundat peccáta. Tibi ígitur præcípio, omnis spíritus immúnde, omne phantásma, omne mendácium, eradicáre, et effugáre ab hac creatúra aquæ, ut qui in ipsa baptizándi erunt, fiat eis fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam, regénerans eos Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te supplíciter deprecámur: ut ad hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas, abluéndis et purificándis homínibus præparátas, Angelum sanctitátis emíttas, quo peccátis vitæ prióris ablútis, reatúque detérso, purum Sancto Spirítui habitáculum regeneráti éffici mereántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tunc sufflet ter in aquam versus tres partes secundum hanc figuram ☥; deinde imponit incensum in thuribulo, et fontem incensat. Postea infundens de Oleo Catechumenorum in aquam in modum crucis, clara voce dicit:

Sanctificétur, et fœcundétur Fons iste Oleo salútis renascéntibus ex eo in vitam ætérnam: in nómine Patris ✝, et Fílii ✝, et Spíritus ✝ Sancti. ℟. Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens: Infúsio Chrísmatis Dómini Jesu Christi, et Spíritus Sancti Paráclíti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit:

Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctiónis, et aquæ Baptísmatis páriter fiat in nómine Patris ✝, et Fílii ✝, et Spíritus ✝ Sancti. ℟. Amen.

Tum depositis ampullis, dextera manu Oleum sanctum, et Chrisma infusum miscet cum aqua, et spargit per totum Fontem. Deinde medulla panis manum tergit; et si quis baptizandus est, eum baptizat, ut supra. Quod si neminem baptizat, statim manus abluat, et ablutio effundatur in Sacrarium.

DE SACRAMENTO PŒNITENTIÆ.

Anctum Pœnitentiæ Sacramentum, ad eos, qui post Baptismum lapsi sunt, in gratiam Dei restituendos a Christo Domino institutum, eo diligentius administrandum est, quo frequentior est ejus usus, et quo plura requiruntur ad illud recte, digneque tractandum, ac suscipiendum. Cum autem ad illud constituendum tria concurrant, materia, forma, et minister: illius quidem remota materia sunt peccata, proxima vero sunt actus pœnitentis, nempe contritio, confessio, et satisfactio. Forma autem, illa absolutionis verba: *Ego te absolvo, etc.* Minister denique est Sacerdos, habens potestatem absolvendi vel ordinariam, vel delegatam. Sed si periculum mortis immineat, approbatusque desit Confessarius, quilibet Sacerdos potest a quibuscumque censuris et peccatis absolvere. In ejus ministro requiritur etiam bonitas, scientia, atque prudentia, cum sigillo secretæ confessionis sub exacto, perpetuoque silentio. Quibus et aliis ad id opportunis, ut optime sint instructi, omni studio curare debent Confessarii.

In primis meminerit Confessarius, se judicis pariter et medici personam sustinere, ac divinæ justitiæ simul et misericordiæ ministrum a Deo constitutum esse, ut tamquam arbiter inter Deum et homines, honori divino, et animarum saluti consulat.

Ut ergo recte judicare queat, discernens inter lepram et lepram, et tamquam peritus medicus animarum morbos prudenter curare, et apta cuique remedia applicare sciat, quantam potest maximam ad id scientiam atque prudentiam, tum assiduis ad Deum precibus, tum ex probatis auctoribus, præsertim e Catechismo Romano, et prudenti consilio peritorum studeat sibi comparare.

Sciat casus et censuras Sedi Apostolicæ, et Ordinario suo reservatas, et suæ cujusque Ecclesiæ constitutiones, easque diligenter observet.

Deinde hujus Sacramenti doctrinam omnem recte nosse studebit, et alia ad ejus rectam administrationem necessaria. Atque in hoc ministerio ita procedat, ut infra præscribitur.

ORDO MINISTRANDI
SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ.

Acerdos ad audiendam Confessionem vocatus, promptum, facilemque se præbeat, ac priusquam ad audiendum accedat, si tempus suppetat, ad hoc ministerium recte, sancteque obeundum, divinum auxilium piis precibus implorabit.

In Ecclesia, non autem in privatis ædibus, Confessiones audiat, nisi ex causa rationabili, quæ cum inciderit, studeat tamen id decenti ac patenti loco præstare.

Habeat in Ecclesia sedem confessionalem, in qua sacras Confessiones excipiat, quæ sedes patenti, conspicuo, et apto Ecclesiæ loco posita, crate perforata inter pœnitentem et Sacerdotem sit instructa.

Superpelliceo, et stola violacei coloris utatur, prout tempus, vel locorum feret consuetudo.

Pœnitens, si opus fuerit, admoneatur ut qua decet humilitate mentis et habitus accedat, et flexis genibus signo Crucis se muniat.

Mox Confessarius inquirat de illius statu, nisi aliter notus fuerit, et quampridem sit confessus, et an impositam pœnitentiam adimpleverit; num rite atque integre alias confessus fuerit; num conscientiam suam, ut debet, prius diligenter discusserit.

Quod si pœnitens aliqua censura, vel casu reservato sit ligatus, a quo ipse non possit absolvere, non absolvat, nisi prius obtenta facultate a Superiore.

Si vero Confessarius, pro personarum qualitate, cognoverit pœnitentem ignorare Christianæ fidei rudimenta, si tempus suppetat, eum breviter instruat de articulis fidei, et aliis ad salutem cognitu necessariis, et ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

Tum pœnitens Confessionem generalem latina, vel vulgari lingua dicat: scilicet *Confiteor, etc.* vel saltem utatur his verbis: *Confiteor Deo omnipotenti, et tibi, pater.* Peccata sua exinde confiteatur, adjuvante, quotiescumque opus fuerit, Sacerdote, qui confitentem non reprehendet, nisi finita, ut dicetur, Confessione; neque interpellabit, nisi opus fuerit aliquid melius intelligere: proinde fiduciam ei præbeat, et humaniter suggerat, ut omnia peccata sua rite et integre confiteatur, remota stulta illa quorumdam verecundia, qua præpediti, suadente diabolo, peccata confiter non audent.

Si pœnitens numerum, et species, et circumstantias peccatorum explicatu necessarias non expresserit, eum Sacerdos prudenter interroget.

Sed caveat, ne curiosis, aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat, præsertim juniores utriusque sexus, vel alios, de eo, quod ignorant, imprudenter interrogans, ne scandalum patiantur, indeque peccare discant.

Demum, audita Confessione, perpendens peccatorum, quæ ille admisit, magnitudinem, ac multitudinem, pro eorum gravitate, ac pœni-

tentis conditione, opportunas correptiones ac monitiones, prout opus esse viderit, paterna caritate adhibebit, et ad dolorem et contritionem efficacibus verbis adducere conabitur, atque ad vitam emendandam ac melius instituendam inducet, remediaque peccatorum tradet.

Postremo salutarem et convenientem satisfactionem, quantum spiritus et prudentia suggesserint, injungat, habita ratione status, conditionis, sexus, et ætatis, et item dispositionis pœnitentium. Videatque, ne pro peccatis gravibus levissimas pœnitentias imponat, ne si forte peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id vero ante oculos habeat, ut satisfactio non sit tantum ad novæ vitæ remedium, et infirmitatis medicamentum, sed etiam ad præteritorum peccatorum castigationem.

Quare curet, quantum fieri potest, ut contrarias peccatis pœnitentias injungat, veluti avaris eleemosynas, libidinosis jejunia, vel alias carnis afflictiones, superbis humilitatis officia, desidiosis devotionis studia. Rarius autem vel serius confitentibus, vel in peccata facile recidentibus, utilissimum fuerit consulere, ut sæpe, puta semel in mense, vel certis diebus solemnibus, confiteantur, et si expediat, communicent.

Pœnitentias pecuniarias sibi ipsis Confessarii non applicent, neque a pœnitentibus quidquam tamquam ministerii sui præmium petant, vel accipiant.

Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam pœnitentiam non imponat.

Videat autem diligenter Sacerdos, quando, et quibus conferenda, vel deneganda, vel differenda sit absolutio, ne absolvat eos, qui talis beneficii sunt incapaces: quales sunt qui nulla dant signa doloris, qui odia et inimicitias deponere, aut aliena, si possunt, restituere, aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata relinquere, et vitam in melius emendare nolunt: aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publice satisfaciant, et scandalum tollant: neque etiam eos absolvat, quorum peccata sunt Superioribus reservata.

Si vero quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absolvendus est ab omnibus peccatis et censuris quantumvis reservatis (cessat enim tunc omnis reservatio): sed prius si potest, cui debet, satisfaciat: ac si periculum evaserit, et aliqua ratione Superiori, a quo alias esset absolvendus, se sistere teneatur; cum primum poterit, coram eo se sistat, quidquid debet præstiturus.

Quod si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox et loquela ægro deficiat, nutibus et signis conetur, quoad ejus fieri poterit, peccata pœnitentis cognoscere: quibus utcumque vel in genere, vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium sive per se, sive per alios ostenderit, absolvendus est.

Meminerit porro Sacerdos, ægris non esse injungendam gravem, aut laboriosam pœnitentiam; sed indicendam tantum illam, quam, si convaluerint, opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi, aliqua oratione, aut levi satisfactione imposita, et accepta, absolvantur, prout opus fuerit.

ABSOLUTIONIS FORMA.

Cum igitur pœnitentem absolvere voluerit, injuncta ei prius, et ab eo acceptata salutari pœnitentia, primo dicit:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

Deinde dextera versus pœnitentem elevata, dicit:

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens, et miséricors Dóminus. Amen.

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus te absólvo ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, in quantum possum, et tu índiges. Deinde: Ego te absólvo a peccátis tuis, in nómine Patris, † et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si pœnitens sit laicus, omittitur verbum, suspensiónis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi, mérita beátæ Maríæ Vírginis, et ómnium Sanctórum, quidquid boni féceris, et mali sustinúeris, sint tibi in remissiónem peccatórum, augméntum grátiæ, et præmium vitæ ætérnæ. Amen.

In confessionibus autem frequentioribus, et brevioribus omitti potest, Misereátur, etc. et satis erit dicere: Dóminus noster Jesus Christus, etc. ut supra usque ad illud: Pássio Dómini nostri, etc.

Urgente vero aliqua gravi necessitate in periculo mortis, breviter dicere poterit:

Ego te absólvo ab ómnibus censúris, et peccátis, in nómine Patris †, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

DE ABSOLUTIONE AB EXCOMMUNICATIONE
IN FORO EXTERIORI.

Si potestas absolvendi ab excommunicationis sententia Sacerdoti commissa fuerit a Superiore, et in mandato certa forma sit præscripta, illa omnino servanda est: si vero in mandato seu commissione dicitur: *In forma Ecclesiæ consueta absolvat;* hæc servanda sunt.

Primo, ut excommunicatus ei, ob cujus offensam in excommunicationem incurrit, prius, si potest, satisfaciat. Quod si tunc non possit, sufficientem cautionem præbeat, aut saltem, si eam præstare non potest, juret se, ut primum poterit, satisfacturum.

Secundo, si crimen, ob quod in excommunicationem incidit, sit grave, juramentum ab eo exigatur de parendo mandatis Ecclesiæ, quæ illi fient pro tali causa: ac præcipue ne deinceps delinquat contra illum Canonem, vel Decretum, contra quod faciendo censuram incurrit.

Denique hunc absolvendi ritum observabit.

Pœnitentem coram se utroque genu flexo, in humero, si vir fuerit, usque ad camisiam exclusive denudato, virga aut funiculis sedens leviter percutit, dicendo totum Psalm. Miserére. cum Glória Patri. (fol. 92.)

Deinde surgit, et aperto capite dicit: Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam), Dómine.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo (vel in ea).
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut hunc fámulum tuum, quem excommunicatiónis senténtia constríngit,

miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Mox sedet, et cooperto capite dicit: Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (vel Reverendíssimi Epíscopi N., vel talis Superióris) mihi commíssa, absólvo te a vínculo excommunicatiónis, in quam incurrísti (vel incurrísse declarátus es), propter tale factum (vel causam, etc.); et restítuo te communióni et unitáti fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ, in nómine Patris, † et Fílii, et Spíritus Sancti.

Quod si Sacerdoti nulla sit a Superiore præscripta forma, nec sibi mandatum, ut in forma Ecclesiæ communi, vel consueta absolvat; tunc nihilominus pro rei gravitate prædictam cæremoniam et preces adhibeat; at vero si res non fuerit adeo gravis, absolvere poterit, dicens:

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (si a Papa fuerit delegatus), (vel Reverendíssimi Epíscopi N. vel talis Superióris) mihi concéssa, absólvo te, etc. ut supra.

In foro autem interiori, Confessarius habens facultatem absolvendi excommunicatum, absolvat juxta formam communem supra præscriptam in absolutione sacramentali.

RITUS ABSOLVENDI EXCOMMUNICATUM JAM MORTUUM.

Si quis excommunicatus ex hac vita decedens dederit signum contritionis, ecclesiastica ne careat sepultura, sed Ecclesiæ suffragiis, quatenus fieri potest, adjuvetur, absolvi potest hoc modo.

Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, et absolvatur, ut infra; deinde absolutum, in loco sacro sepeliatur.

Si vero fuerit sepultum in loco profano, si commode fieri poterit, exhumabitur, et eodem modo verberabitur, et post absolutionem in loco sacro sepelietur; sed si commode exhumari non potest, locus sepulturæ verberetur, postea absolvatur.

Quod si in loco sacro sit sepultus, non exhumabitur, sed verberabitur sepulchrum.

Dum autem corpus, sive sepulturam verberat, Sacerdos dicat Antiphonam: Exsultábunt Dómino ossa humiliáta. Psalm. Miserére (fol. 92).

Quo facto, absolvatur, dicendo: Auctoritáte mihi concéssa, ego te absólvo a vínculo excommunicatiónis, quam incurrísti (vel incurrísse declarátus es) propter tale factum, et restítuo te communióni fidélium, in nómine Patris, ✝ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Deinde dicatur Psalm. De profúndis. (fol. 94); et in fine

℣. Réquiem æternam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Da, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui, quem excommunicatiónis senténtia constrínxerat, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et supérni lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

DE MODO ABSOLVENDI A SUSPENSIONE
VEL AB INTERDICTO
EXTRA VEL INTRA SACRAMENTALEM CONFESSIONEM.

Si Sacerdoti sit commissa facultas absolvendi aliquem a suspensione, vel interdicto, quamvis nulla verba sint præcipue determinata, uti poterit hac formula:

Pœnitens dicat: Confíteor Deo omnipoténti, etc.

Sacerdos: Misereátur tui, etc. Indulgéntiam, etc.

Auctoritáte mihi ab N. trádita, ego absólvo te a vínculo suspensiónis (vel interdícti), quam (vel quod) propter tale factum (vel causam) incurrísti (seu incurrísse declarátus es). In nómine Patris, ✝ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si vero Confessario, sive in foro conscientiæ, sive extra, data est potestas dispensandi super irregularitate, tunc postquam absolverit a peccatis, addat consequenter: Et eádem auctoritáte dispénso tecum super irregularitáte (vel irregularitátibus, si sint plures), in quam (vel in quas) ob talem causam (vel tales causas, eas exprimendo) incurrísti: et hábilem reddo, et restítuo te exsecutióni Ordinum, et officiórum tuórum. In nómine Patris, ✝ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si nullum habet Ordinem, dicatur: Hábilem reddo te ad omnes Ordines suscipiéndos, vel etiam ad alia, juxta tenorem mandati.

Quod si necesse sit titulum beneficii restituere, et fructus male perceptos condonare, subjungat: Et restítuo tibi títulum (seu títulos) Benefícii (seu Beneficiórum), et condóno tibi fructus male percéptos. In nómine Patris, ✝ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo in iis facultatis suæ terminos excedat.

DE SANCTISSIMO
EUCHARISTIÆ SACRAMENTO.

Mnibus quidem Ecclesiæ Catholicæ Sacramentis religiose, sancteque tractandis, magna, ac diligens cura adhibenda est; sed præcipue in administrando, ac suscipiendo sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei; cum in eo contineatur præcipuum et maximum Dei donum, et ipsemet omnis gratiæ et sanctitatis fons, auctorque Christus Dominus.

Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc Sacramentum, qua decet reverentia, debitoque cultu tractet, custodiat, et administret; tum etiam populus sibi commissus religiose colat, sancte, frequenterque suscipiat, præsertim in majoribus anni solemnitatibus.

Ideo populum sæpius admonebit, qua præparatione, et quanta animi religione ac pietate, et humili etiam corporis habitu ad tam divinum Sacramentum debeat accedere, ut præmissa sacramentali Confessione, omnes saltem a media nocte jejuni, et utroque genu flexo Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant: viris quantum fieri potest a mulieribus separatis.

Moneantur præterea communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, ne statim vagis oculis circumspiciant, aut exspuant, neque de libro statim orationes recitent, ne Sacramenti species de ore decidant, sed, qua par est devotione, aliquantisper in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio, atque etiam de sanctissima Passione Dominica, in cujus memoriam hoc mysterium celebratur et sumitur.

Curare porro debet, ut perpetuo aliquot particulæ consecratæ eo numero, qui usui infirmorum et aliorum fidelium communioni satis esse possit, conserventur in pyxide ex solida, decentique materia, eaque munda, et suo operculo bene clausa, albo velo cooperta, et quantum res feret, ornato in tabernaculo clave obserato.

Hoc autem tabernaculum conopeo decenter opertum, atque ab omni alia re vacuum, in Altari majori vel in alio, quod venerationi et cultui tanti Sacramenti commodius ac decentius videatur, sit collocatum; ita ut nullum aliis sacris functionibus, aut ecclesiasticis officiis impedimentum afferatur. Lampades coram eo plures, vel saltem una, die, noctuque perpetuo colluceat; curabitque Parochus, ut omnia ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra, mundaque sint, et conserventur.

Sanctissimæ Eucharistiæ particulas frequenter renovabit. Hostiæ vero, seu particulæ consecrandæ sint recentes; et ubi eas consecraverit, veteres primo distribuat, vel sumat.

Fideles omnes ad sacram Communionem admittendi sunt, exceptis iis, qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publice indigni; quales sunt excommunicati, interdicti, manifestique infames, ut meretrices, concubinarii, fœneratores, magi, sortilegi, blasphemi, et alii ejus generis publici peccatores, nisi de eorum pœnitentia et emendatione constet, et publico scandalo prius satisfecerint.

Occultos vero peccatores, si occulte petant, et non eos emendatos agnovit, repellat, non autem si publice petant, et sine scandalo ipsos præterire nequeat.

Amentibus præterea, seu phreneticis communicare non licet: licebit tamen, si quando habeant lucida intervalla, et devotionem ostendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

Ita etiam iis, qui propter ætatis imbecillitatem nondum hujus Sacramenti cognitionem et gustum habent, administrari non debet.

ORDO ADMINISTRANDI
SACRAM COMMUNIONEM.

Sacerdos igitur sanctissimam Eucharistiam ministraturus, Hostiis, seu Particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno vel pluribus, decenti, et commodo loco expositis, cum vino et aqua ad purificationem eorum, qui Communionem sumpserint, et ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, et superpelliceo indutus, ac desuper stola coloris Officio illius diei convenientis, præcedente Clerico, seu alio ministro, procedit ad Altare manibus junctis, et accensis cereis, facta prius et postea genuflexione extrahit pyxidem, et illam super corporale depositam, discooperit.

Minister genibus flexis nomine populi ad cornu Epistolæ facit Confessionem generalem, dicens: **Confíteor Deo omnipoténti, etc.**

Tum Sacerdos iterum genuflectit, et manibus junctis ante pectus vertit se ad populum, advertens, ne terga vertat Sacramento, et in cornu Evangelii dicit:

Misereátur vestri, omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen. Et addit: Indulgéntiam, absolutiónem ✝, et remissiónem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens, et miséricors Dóminus. ℟. Amen. Dicens: Indulgéntiam, etc. manu dextera in formam crucis signat communicandos.

Deinde ad Altare se convertit, genuflectit, manu sinistra pyxidem prehendit; et duobus digitis, pollice et indice, Sacramentum accipit, et elevat: conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Mox subdit: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea; quod iterum, ac tertio repetit: qua formula etiam utendum est, cum fœminæ Communio administratur.

Postea ad communicandum accedit, incipiens ab iis qui sunt ad partem Epistolæ; sed primo, si Sacerdotibus, vel aliis ex Clero danda sit Communio, iis ad gradus Altaris genuflexis præbeatur, vel si commode fieri potest, intra sepimentum Altaris sint a laicis distincti. Sacerdotes vero cum stola communicent.

Sacerdos unicuique porrigens Sacramentum, et faciens cum eo signum crucis super pyxidem, simul dicit:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

Ubi vero omnes communicaverint, Sacerdos reversus ad Altare, dicere poterit:

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus, mens implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis.

Minister ℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Tempore Paschali additur: Allelúja.

Mox Sacerdos dicit:

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Tempore Paschali dicitur Oratio:

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut quos Sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Antequam reponat Sacramentum, diligenter advertat, ut si aliquod fragmentum digitis adhæserit, illud in pyxidem deponat, et eosdem digitos, quibus tetigit Sacramentum, abluat, et abstergat purificatorio: ablutionem vero sumat, si celebraverit, aut iis, qui tunc communicarunt, sumendam tradat, aut saltem in sacrarium injiciat. Postea genuflectens reponit Sacramentum in tabernaculo, et clave obserat.

Deinde extenta manu dextera, benedicit iis qui communicarunt, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, ✝ et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper.

℟. Amen.

Communio autem populi intra Missam statim post communionem Sacerdotis celebrantis fieri debet (nisi quandoque ex rationabili causa post Missam sit facienda), cum Orationes, quæ in Missa post Communionem dicuntur, non solum ad Sacerdotem, sed etiam ad alios communicantes spectent.

Itaque Sacerdos, sumpto sacratissimo Sanguine, antequam se purificet, ponat Particulas consecratas in pyxide, vel si pauci sint communicandi, super patenam, nisi in principio positæ fuerint in pyxide; et genuflectit, ministro interim faciente confessionem, ut supra. Postea vertens se ad populum, in cornu Evangelii dicit: Misereátur vestri, etc. et eo, quo supra dictum est, modo, porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens a ministris Altaris, si velint communicare. Finita Communione, revertitur ad Altare, nihil dicens: non dat eis benedictionem, quia illam dabit in fine Missæ. Deinde dicit secreto: Quod ore súmpsimus, etc. ut in Missali, se purificat, et Missam absolvit.

Quod si contingat, absoluta Missa, statim aliquos interdum communicare, tunc Sacerdos adhuc Planeta indutus, sacram Communionem eo modo, quo supra dictum est, ministrabit.

DE COMMUNIONE PASCHALI.

Curet autem Parochus, ut in Quadragesima per se, vel per alios concionatores populo opportune denuntietur Constitutio Concilii Lateranensis sub Innocentio III. quæ sic habet.

Omnis utriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, omnia sua peccata confiteatur fideliter, saltem semel in anno, proprio Sacerdoti, et injunctam sibi pœnitentiam studeat pro viribus adimplere, suscipiens reverenter, ad minus in Pascha, Eucharistiæ Sacramentum, nisi forte de consilio proprii Sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum, alioquin et vivens ab ingressu Ecclesiæ arceatur, et moriens Christiana careat sepultura.

Ut igitur hoc salutare Concilii decretum inviolabiliter servetur, descripta Parochus habeat nomina suorum parochianorum; et qui dicto tempore non communicaverint, et post Octavam Paschæ eos, qui propriæ salutis immemores sæpius admoniti non obtemperaverint, Ordinario suo denuntiet.

Dabit quoque operam Parochus, quoad fieri potest, ut in ipso die sanctissimo Paschæ communicent; quo die ipse per se, nisi legitime impediatur, parochiæ suæ fidelibus hoc Sacramentum ministrabit.

Alienæ vero parochiæ fideles ad proprium Parochum remittet, præter peregrinos et advenas, et qui certum domicilium non habent, quibus ipse sacram præbebit Communionem, si accesserint rite parati; vel ubi est ea consuetudo, eos ad Cathedralis Ecclesiæ Parochos re-

mittet. In ceteris vero servabit ea, quæ in libro de statu animarum, ut infra, præscribuntur.

Ægrotis quoque parochialibus, etiamsi Communionem extra præscriptos Paschales dies sumpserint, in Paschalibus diebus illam deferet, ac ministrabit.

DE COMMUNIONE INFIRMORUM.

Viaticum sacratissimi Corporis Domini nostri Jesu Christi summo studio ac diligentia ægrotantibus, opportuno tempore, procurandum est, ne forte contingat illos tanto bono, Parochi incuria, privatos decedere.

Cavendum autem in primis est, ne ad indignos cum aliorum scandalo deferatur, quales sunt publici usurarii, concubinarii, notorie criminosi, nominatim excommunicati, aut denuntiati, nisi sese prius sacra Confessione purgaverint, et publicæ offensioni, prout de jure, satisfecerint.

Hortetur Parochus infirmum, ut sacram Communionem sumat, etiam si graviter non ægrotet, aut mortis periculum non immineat, maxime si Festi alicujus celebritas id suadeat, neque ipse illam ministrare recusabit.

Pro Viatico autem ministrabit, cum probabile est, quod eam amplius sumere non poterit. Quod si æger, sumpto Viatico, dies aliquot vixerit, vel periculum mortis evaserit, et communicare voluerit, ejus pio desiderio Parochus non deerit.

Potest quidem Viaticum brevi morituris dari non jejunis; id tamen diligenter curandum est, ne iis tribuatur, a quibus ob phrenesim, sive ob assiduam tussim, aliumve similem morbum, aliqua indecentia cum injuria tanti Sacramenti timeri potest. Ceteris autem infirmis, qui ob devotionem in ægritudine communicant, danda est Eucharistia ante omnem cibum et potum, non aliter ac ceteris fidelibus, quibus nec etiam per modum medicinæ ante aliquid sumere licet.

Sed alicui ad adorandum solum, seu devotionis, seu cujusvis rei prætextu ad ostendendum non deferatur.

Deferri autem debet hoc sanctum Sacramentum ab Ecclesia ad privatas ægrotantium domos decenti habitu, superposito mundo velamine, manifeste atque honorifice, ante pectus cum omni reverentia et timore, semper lumine præcedente.

Parochus igitur processurus ad communicandum infirmum, aliquot campanæ ictibus jubeat convocari parochianos, seu Confraternitatem Ss. Sacramenti, ubi fuerit instituta, seu alios pios Christifideles, qui sacram Eucharistiam cum cereis, seu intorticiis comitentur, et umbellam, seu baldachinum, ubi haberi potest, deferant.

Præmoneat, ut ægri cubiculum mundetur, et in eo paretur mensa linteo mundo cooperta, in quo Ss. Sacramentum decenter deponatur. Parentur luminaria, ac duo vascula, alterum cum vino, alterum cum aqua. Præterea linteum mundum ante pectus communicandi ponatur, atque alia ad ornatum loci, pro cujusque facultate.

Ubi vero convenerint, qui Eucharistiam comitaturi sunt, Sacerdos indutus superpelliceo et stola, et, si haberi potest, pluviali albi

coloris, Acolythis, seu Clericis, aut etiam Presbyteris, si locus feret, superpelliceo pariter indutis comitatus, decenter, et de more acceptas aliquot particulas consecratas, vel unam tantum, si longius, aut difficilius iter sit faciendum, ponet in pyxide, seu parva custodia, quam proprio suo operculo cooperit; et velum sericum superimponit: ipse vero Sacerdos, imposito sibi prius ab utroque humero oblongo velo decenti, utraque manu accipiat vas cum Sacramento, et deinde umbellam, seu baldachinum subeat, nudo capite processurus.

Præcedat semper Acolythus, vel alius minister deferens laternam (noctu autem hoc Sacramentum deferri non debet, nisi necessitas urgeat); sequantur duo Clerici, vel qui illorum vices suppleant, quorum alter aquam benedictam cum aspersorio, et bursam cum corporali, quod supponendum erit vasculo Ss. Sacramenti super mensa in cubiculo infirmi, et cum linteolo purificatorio ad digitos Sacerdotis abstergendos; alter hunc librum Ritualem deferat, et campanulam jugiter pulset. Succedant deinde deferentes intorticia. Postremo Sacerdos Sacramentum gestans elevatum ante pectus sub umbella, dicens Psalmum *Miserere*, et alios Psalmos, et Cantica.

Quod si longius, aut difficilius iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas, in quo Sacramentum defertur, bursa decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, et ita ad pectus alligare, atque adstringere, ut neque decidere, neque pyxide excuti Sacramentum queat.

Ingrediens vero locum, ubi jacet infirmus dicat:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito corporali, genuflexus adorat, omnibus in genua procumbentibus: et mox accepta aqua benedicta, aspergit infirmum, et cubiculum, dicens Antiphonam: Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor: et primum versum Psalmi, Miserére, cum Glória Patri, etc. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona: Aspérges me, etc.

Postea ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exaúdi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His dictis, accedat ad infirmum, ut cognoscat, num sit bene dispositus ad accipiendum sacrum Viaticum, et utrum velit aliqua peccata confiteri; et illum audiat, atque absolvat: quamvis prius deberet esse rite confessus, nisi necessitas aliter urgeat.

Postea facta de more Confessione generali, sive ab infirmo, sive ejus nomine ab alio, Sacerdos dicit:

Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.

Deinde facta genuflexione, accipit Sacramentum de vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo, dicens:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, et more solito ter dicat: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Et infirmus simul cum Sacerdote dicat eadem verba, saltem semel, submissa voce. Tum Sacerdos dans infirmo Eucharistiam, dicat:

Accipe, frater (vel soror) Viáticum Córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste malígno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

Si vero Communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario: Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

Quod si mors immineat, et periculum sit in mora, tunc dicto Misereátur, etc., prædictis precibus omnibus, vel ex parte omissis, ei statim Viaticum præbeatur.

Postea Sacerdos abluat digitos, nihil dicens: et infirmo detur ablutio. Deinde dicat:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, te fidéliter deprecámur, ut accipiénti fratri nostro (vel soróri nostræ) sacrosanctum Corpus Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui, tam córpori, quam ánimæ prosit ad remédium sempitérnum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia etc. ℟. Amen.

His expletis, si altera particula Sacramenti superfuerit (superesse autem semper debet, præterquam in casu jam dicto), genuflectit, surgit, et accipiens vas cum Sacramento, facit cum eo signum crucis super infirmum, nihil dicens, et reverenter illud deferens, ordine quo venerat, revertitur ad Ecclesiam, dicendo Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis, etc. et alios Psalmos, et Hymnos, prout tempus feret.

Cum pervenerit ad Ecclesiam, ponit Sacramentum super Altare, adorat, deinde dicit:

℣. Panem de cœlo præstitísti ei.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia etc. ℟. Amen.

Deinde annuntiat Indulgentias a Summis Pontificibus concessas Sanctissimum Sacramentum comitantibus.

Postea cum Sacramento in pyxide velo cooperta faciat signum crucis super populum, nihil dicens. Postremo illud in loco suo reponat.

Quod si ob difficultatem, aut longitudinem itineris, vel quia ea qua decet veneratione, Sacramentum ad Ecclesiam commode reportari non potest, sumpta fuerit una tantum particula consecrata, ut dictum est, tunc ea infirmo administrata, Sacerdos, prædictis precibus recitatis, eum manu benedicit, et una cum aliis privato habitu, exstinctis luminibus, umbella demissa, latente pyxide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam revertatur.

DE SACRAMENTO
EXTREMÆ UNCTIONIS.

Extremæ Unctionis Sacramentum a Christo Domino institutum, tamquam cœlestis medicina, non animæ solum, sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia periculose ægrotantibus adhibendum est, et eo quidem tempore, si fieri possit, cum illis adhuc integra mens et ratio viget, ut ad uberiorem Sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem, ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur Oleo.

In quo illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine observandum est, ut si tempus, et infirmi conditio permittat, ante Extremam Unctionem, Pœnitentiæ, et Eucharistiæ Sacramenta infirmis præbeantur.

Habeat igitur Parochus loco nitido et decenter ornato, in vase argenteo, seu stanneo diligenter custoditum sacrum Oleum infirmorum, quod in singulis annis Feria V. in Cœna Domini ab Episcopo benedictum, veteri combusto, renovandum est. Id tamen, si forte infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non posse videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico oleo non benedicto in minori quantitate superinfuso, reparari potest.

Oleum porro ipsum vel per se solum, vel in bombacio seu re simili servari potest; sed ad evitandum effusionis periculum multo commodius ad infirmos defertur in bombacio.

Debet autem hoc Sacramentum infirmis præberi, qui cum ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant, ut mortis periculum imminere videatur; et iis, qui præ senio deficiunt, et in diem videntur morituri, etiam sine alia infirmitate.

Infirmis autem, qui, dum sana mente, et integris sensibus essent, illud petierint, seu verisimiliter petiissent, seu dederint signa contritionis, etiamsi deinde loquelam amiserint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus præbeatur.

Sed si infirmus, dum phrenesi, aut amentia laborat, verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiam Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omnino.

Impœnitentibus vero, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, et excommunicatis, et nondum baptizatis, penitus denegetur.

Non ministretur etiam prælium inituris, aut navigationem, aut peregrinationem, aut alia pericula subituris, aut reis ultimo supplicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non habentibus.

Si quis autem laborat in extremis, et periculum immineat ne decedat antequam finiantur Unctiones, cito ungatur, incipiendo ab eo loco: *Per istam sanctam Unctionem, etc.,* ut infra: deinde, si adhuc supervivat, dicantur Orationes prætermissæ suo loco positæ.

Si vero dum inungitur, infirmus decedat, Presbyter ultra non procedat, et prædictas orationes omittat.

Quod si dubitet an vivat adhuc, Unctionem prosequatur, sub conditione pronunciando formam, dicens: *Si viris, per istam sanctam Unctionem, etc.,* ut infra.

Si autem acciderit, infirmum post peccatorum suorum confessionem ad exitum vitæ properare, tunc cum sacro Viatico poterit et Oleum infirmorum ad eum deferri per ipsum Sacerdotem, qui defert sacram Eucharistiam. Si tamen alius Presbyter, vel Diaconus, qui Oleum sanctum deferat, haberi possit, per ipsum deferatur, qui superpelliceo indutus, cum Oleo sacro occulte delato sequatur Sacerdotem Viaticum portantem; et postquam infirmus Viaticum sumpserit, inungatur a Sacerdote.

In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit, ut cum infirmus convaluerit, iterum in periculum mortis inciderit.

Quinque vero corporis partes præcipue ungi debent, quas veluti sensuum instrumenta homini natura tribuit, nempe oculi, aures, nares, os, et manus: attamen pedes etiam et renes ungendi sunt; sed renum unctio in mulieribus, honestatis gratia, semper omittitur; atque etiam in viris, quando infirmus commode moveri non potest. Sed sive in mulieribus, sive in viris, alia corporis pars pro renibus ungi non debet.

Manus vero, quæ reliquis infirmis interius ungi debent, Presbyteris exterius ungantur.

Dum oculos, aures, et alia corporis membra, quæ paria sunt, Sacerdos ungit, caveat, ne alterum ipsorum inungendo, Sacramenti formam prius absolvat, quam ambo hujusmodi paria membra perunxerit.

Si quis autem sit aliquo membro mutilatus, pars loco illi proxima inungatur, eadem verborum forma.

Hujus autem Sacramenti forma, qua Sancta Romana Ecclesia utitur, solemnis illa precatio est, quam Sacerdos ad singulas unctiones adhibet, cum ait:

Per istam sanctam Unctionem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid, per visum, sive per auditum, etc. deliquisti.

ORDO MINISTRANDI
SACRAMENTUM
EXTREMÆ UNCTIONIS.

Sacerdos igitur Sacramentum ministraturus, quatenus fieri poterit, parari curet apud infirmum mensam mappa candida coopertam, itemque vas, in quo sit bombacium, seu quid simile in septem globulos distinctum, ad abstergendas partes inunctas; medullam panis ad detergendos digitos; et aquam ad abluendas Sacerdotis manus; ceream item candelam, quæ deinde accensa ipsi ungenti lumen præbeat. Denique operam dabit, ut quanta poterit munditia ac nitore hoc Sacramentum ministretur.

Deinde convocatis Clericis seu ministris, vel saltem uno Clerico, qui Crucem sine hasta, Aquam benedictam cum aspersorio, et librum Ritualem deferat, ipse Parochus decenter accipit vas sacri Olei infirmorum sacculo serico violacei coloris inclusum, illudque caute deferat, ne effundi possit. Quod si longius iter peragendum, aut etiam equitandum sit, vel alias adsit periculum effusionis, vas Olei sacculo, aut bursa inclusum, ut dictum est, ad collum appendat, ut commodius et securius perferat. Procedat autem sine sonitu campanulæ.

Cum perventum fuerit ad locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum, dicit:

Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde deposito Oleo super mensam, superpelliceo, stolaque violacea indutus, ægroto Crucem pie deosculandam porrigit; mox in modum crucis eum aqua benedicta, et cubiculum, et circumstantes aspergit, dicens Antiphonam: Aspérges me, Dómine, etc. Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Deinde piis verbis illum consoletur, et de

hujus Sacramenti vi, atque efficacia, si tempus ferat, breviter admoneat: et quantum opus sit, ejus animam confirmet, et in spem erigat vitæ æternæ.

Postea dicat

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Intróeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostræ humilitátis ingréssu, ætérna felícitas, divína prospéritas, seréna lætítia, cáritas fructuósa, sánitas sempitérna: effúgiat ex hoc loco accéssus dæmónum: adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum; et bénedic ✝ nostræ conversatióni: sanctífica nostræ humilitátis ingréssum, qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus, et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Christum, ut benedicéndo benedícat ✝ hoc tabernáculum, et omnes habitántes in eo, et det eis Angelum bonum custódem, et fáciat eos sibi servíre ad considerándum mirabília de lege sua: avértat ab eis omnes contrárias potestátes: erípiat eos ab omni formídine, et ab omni perturbatióne, ac sanos in hoc tabernáculo custodíre dignétur. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Exaúdi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quæ Orationes, si tempus non patiatur, ex parte, vel in totum poterunt omitti. Tum de more facta Confessione generali, latino, vel vulgari sermone, Sacerdos dicat: Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.

Antequam Parochus incipiat ungere infirmum, moneat adstantes, ut pro illo orent, et ubi commodum fuerit, pro loco et tempore, et adstantium numero, vel qualitate, recitent Septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis, vel alias Preces, dum ipse Unctionis Sacramentum administrat. Mox dicat:

In nómine Patris ✝, et Fílii ✝, et Spíritus ✝ Sancti, exstinguátur in te omnis virtus diáboli per impositiónem mánuum nostrárum, et per invocatiónem ómnium sanctórum Angelórum, Archangelórum, Patriarchárum, Prophetárum, Apostolórum, Mártyrum, Confessórum, Vírginum, atque ómnium simul Sanctórum. Amen.

Deinde intincto pollice in Oleo sancto, in modum crucis ungit infirmum in partibus hic subscriptis, aptando proprio loco verba formæ in hunc modum:

AD OCULOS.

Per istam sanctam Unctiónem ✝, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per visum deliquísti. Amen.

Minister vero, si est in Sacris, vel ipsemet Sacerdos, post quamlibet Unctionem, tergat loca inuncta novo globulo bombacii, vel rei similis, eumque in vase mundo reponat, et ad Ecclesiam postea deferat, comburat, cineresque projiciat in Sacrarium.

AD AURES.

Per istam sanctam Unctiónem ✝, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per audítum deliquísti. Amen.

AD NARES.

Per istam sanctam Unctiónem ✝, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per odorátum deliquísti. Amen.

AD OS, COMPRESSIS LABIIS.

Per istam sanctam Unctiónem ✝, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gustum et locutiónem deliquísti. Amen.

AD MANUS.

Per istam sanctam Unctiónem ✝, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per tactum deliquísti. Amen.

Et adverte, quod Sacerdotibus, ut dictum est, manus non inunguntur interius, sed exterius.

AD PEDES.

Per istam sanctam Unctiónem ✝, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gressum deliquísti. Amen.

AD LUMBOS SIVE RENES.

Per istam sanctam Unctiónem ✝, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per lumbórum delectatiónem deliquísti. Amen.

Hæc autem unctio ad lumbos, ut dictum est, omittitur semper in fœminis, et etiam in viris, qui ob infirmitatem vix, aut sine periculo moveri non possunt.

Quibus omnibus peractis, Sacerdos dicit:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locútus es: Infirmátur quis in vobis? indúcat presbýteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini: et orátio fídei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus: et si in peccátis sit, remitténtur ei; cura, quæsumus, Redémptor noster, grátia Sancti Spíritus languóres istíus infírmi, ejúsque sana vúlnera, et dimítte peccáta, atque dolóres cunctos mentis et córporis ab eo expélle, plenámque intérius et extérius sanitátem misericórditer redde, ut ope misericórdiæ tuæ restitútus, ad prístina reparétur offícia. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Réspice, quæsumus, Dómine, fámulum tuum N. in infirmitáte sui córporis fatiscéntem, et ánimam réfove, quam creásti: ut castigatiónibus emendátus, se tua séntiat medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam multíplici pietáte custódis:

ad invocatiónem tui nóminis benígnus assíste: ut fámulum tuum ab ægritúdine liberátum, et sanitáte donátum, déxtera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ, cum omni desideráta prosperitáte, restítuas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ad extremum, pro personæ qualitate, salutaria monita breviter præbere poterit, quibus infirmus ad moriendum in Domino confirmetur, et ad fugandas dæmonum tentationes roboretur.

Denique Aquam benedictam, et Crucem, nisi aliam habeat, coram eo relinquat, ut illam frequenter aspiciat, et pro sua devotione osculetur et amplectatur.

Admoneat etiam domesticos, et ministros infirmi, ut si morbus ingravescat, vel infirmus incipiat agonizare, statim ipsum Parochum accersant, ut morientem adjuvet, ejusque animam Deo commendet: sed si mors immineat, priusquam discedat, Sacerdos animam Deo rite commendabit.

Quæ autem pertinent ad visitationem, curamque infirmorum, et ad juvandos morientes, ad Commendationem Animæ, et ad Exsequias, infra suis locis præscribuntur.

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES
CUM LITANIIS.

PRO INFIRMIS, DUM SACRO LINIUNTUR OLEO, SEU PRO ALIA NECESSITATE, DICUNTUR FLEXIS GENIBUS.

Antiphona. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me,

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 31.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum: * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea: * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris: * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justi: * et gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non aúdiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exaúdies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 101.

Dómine, exaúdi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exaúdi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt géntes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Domine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servorum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 142.

Dómine, exaúdi oratiónem meam, aúribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exaúdi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaúdi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter

nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri. Sicut erat.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ.

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exaúdi nos.
Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fíli Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.

Sancti Cosma et Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, orate.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdotes et Levítæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exaúdi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame, et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Advéntum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Baptísmum et sanctum Jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Paráclíti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conserváre dignéris, te rogámus.

Ut Domnum Apostólicum, et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus.
Ut Regibus et Princípibus Christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaúdi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe audi nos.
Christe exaúdi nos.
Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, speránte in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Orémus pro Pontífice nostro N.
℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
℣. Orémus pro benefactóribus nostris.
℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, speréntes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exaúdi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus, et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice: et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens, sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut te donánte tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, adspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum dominá-ris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exaúdiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

DE VISITATIONE ET CURA INFIRMORUM.

Parochus in primis meminisse debet, non postremas esse muneris sui partes, ægrotantium curam habere. Quare cum primum noverit, quempiam ex fidelibus curæ suæ commissis ægrotare, non exspectabit, ut ad eum vocetur, sed ultro ad illum accedat; idque non semel tantum, sed sæpius, quatenus opus fuerit; horteturque parochiales suos, ut ipsum admoneant, cum aliquem in parochia sua ægrotare contigerit, præcipue si morbus gravior fuerit.

Ad hoc juvabit, præsertim in amplis parochiis, ægrotorum notam seu catalogum habere, ut cujusque statum et conditionem cognoscat, eorumque memoriam facilius retinere, et illis opportune subvenire possit.

Quod si parochus legitime impeditus, infirmorum, ut quando plures sunt, visitationi interdum vacare non potest: id præstandum curabit per alios Sacerdotes, si quos habet in parochia sua, aut saltem per laicos homines pios, et christiana caritate præditos.

Ægrotos visitans, ea, qua Sacerdotes Domini decet, honestate et gravitate se habeat, ut non ægris solum, sed sibi et domesticis verbo et exemplo prosit ad salutem.

Eorum vero præcipuam curam geret, qui humanis auxiliis destituti, benigni ac providi Pastoris caritatem et operam requirunt. Quibus si non potest ipse succurrere de suo, et eleemosynas illis, prout debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest, sive per caritatis, vel alterius nominis Confraternitatem, si in ea civitate, vel loco fuerit, sive per privatas, sive per publicas collectas et eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum curabit.

In primis autem spiritualem ægrotantium curam suscipiat, omnemque diligentiam in eo ponat, ut in viam salutis eos dirigat, atque a diabolicis insidiis salutarium adjumentorum præsidio defendat, ac tueatur.

Accedat autem ad ægrotum ita paratus, ut in promptu habeat argumenta ad persuadendum apta, ac præsertim Sanctorum exempla, quæ plurimum valent: quibus eum in Domino consoletur, excitet, ac recreet. Horteturque, ut omnem spem suam in Deo ponat, peccatorum suorum pœniteat, divinam misericordiam imploret, et infirmitatis pœnas, tamquam paternam Dei visitationem, patienter ferat, et ad salutem suam provenisse credat, ut vitam, moresque suos melius instituat.

Deinde qua par est prudentia et caritate, hominem ad sacram confessionem inducat, et confitentem audiat, etiamsi velit totius vitæ peccata confiteri; ac si opus fuerit, tam infirmo, quam ejus familiaribus vel propinquis in memoriam revocet, quod Lateranensis Concilii, ac plurium Summorum Pontificum decretis cavetur sub gravibus pœnis,

ne medici ultra tertiam vicem ægrotos visitent, nisi prius ipsis certo constet, illos Confessionis Sacramento rite expiatos fuisse.

Illud præterea diligenter servari curabit, ne quis pro corporali salute aliquid ægroto suadeat, vel adhibeat, quod in detrimentum animæ convertatur.

Ubi vero periculum immineat, parochus monebit ægrotum, ne dæmonum astutia, neque medicorum pollicitationibus, neque propinquorum, aut amicorum blanditiis se ullo modo decipi sinat; quo minus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportune procuret, et qua par est devotione et celeritate, sancta Sacramenta, dum sana mens est, integrique sensus, religiose suscipiat, citra fallacem illam, ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æterna supplicia perduxit, in diesque, fallente diabolo, perducit.

Quod si æger aliquis hortationibus ac monitis Sacerdotum vel amicorum et domesticorum consiliis adduci non potest, ut velit peccata sua confiteri, tunc non omnino desperanda res est, sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequenter variæ et efficaces Sacerdotum, et aliorum piorum hominum exhortationes; proponendaque æternæ salutis damna, et sempiternæ mortis supplicia; ostendendaque immensa Dei misericordia, eum ad pœnitentiam provocantis, ad ignoscendum paratissimi. Adhibendæ sunt etiam tum privatæ, tum publicæ ad Deum preces, ad divinam gratiam impetrandam pro salute miseri decumbentis.

Videbit denique Sacerdos, quibus potissimum tentationibus, aut pravis opinionibus æger sit subjectus, eique, prout opus fuerit, apta remedia prudenter adhibebit.

Sacras imagines Christi Domini crucifixi, Beatæ Mariæ Virginis, et Sancti, quem æger præcipue veneratur, ob oculos ejus apponi curabit. Vasculum item adsit Aquæ benedictæ, qua frequenter aspergatur.

Proponet etiam ægrotanti, prout ejus conditio feret, aliquas Orationes, et pias mentis ad Deum excitationes: præsertim versiculos e Psalmorum libro, vel Orationem Dominicam, et salutationem Angelicam, Symbolum Fidei, vel Passionis Domini nostri meditationem, et Sanctorum martyria et exempla, ac cœlestis gloriæ beatitudinem. Hæc tamen opportune et discrete suggerantur, ne ægroto molestia, sed levamen afferatur.

Consoletur infirmum, dicens, se pro eo in Missæ sacrificio, et aliis precibus oraturum, curaturumque ut alii itidem pro eo faciant, idque re ipsa præstabit.

Si morbus gravior, vel cum periculo fuerit; ægroto suadeat, ut dum integra mente est, rem suam omnem recte constituat, et testamentum faciat; si quid habeat alienum, restituat, et ad remedium animæ suæ pro facultatibus, quod in Domino ei placuerit, disponat: sed hæc suggerendo, omnis avaritiæ nota caveatur.

Hortetur denique, ut si convaluerit, ante omnia ad Ecclesiam veniat, ubi Deo gratias agat de restituta valetudine, ut sacram Communionem pie suscipiat; ac deinceps meliorem vitæ disciplinam teneat.

Sequentes preces omnes, vel ex parte, prout tempus, et ægrotorum conditio feret, pro arbitrio Sacerdotis dici, vel omitti possunt.

Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum aspergat Aqua benedicta, dicens Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Deinde erga infirmum officium suum præstet, ut supra dictum est. Quo præstito, vel antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Pœnitentialibus (fol. 90), vel Psalmum Qui hábitat, etc. (fol. 110), cum Glória Patri, in fine; postea dicat:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum.

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Nihil proficiat inimícus in eo.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Dóminus opem ferat illi.

℟. Super lectum dolóris ejus.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et hunc fámulum tuum, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium, auxílii tui super infírmum fámulum tuum osténde virtútem: ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

Concéde hunc fámulum tuum, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, ✝ et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper.

℟. Amen.

Deinde aspergat eum Aqua benedicta.

Qui sequuntur Psalmi, et Evangelia, cum Precibus, pro temporis etiam opportunitate, et pro ægrotantium desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterunt.

Psalm. 6. Dómine, ne in furóre tuo. (fol. 90), in fine Glória Patri.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

℟. Glória tibi, Dómine.

Dum Sacerdos dicit Sequéntia, etc. facit signum crucis de more super se in fronte, ore, et in pectore, similiter super infirmum, si fuerit masculus, et si ob infirmitatem non potest se signare.

Si autem fuerit fœmina, dum Sacerdos se signat, illa per semetipsam in locis prædictis se signet, si potest: si vero non potest, alia mulier eam signet: et hoc idem in sequentibus Evangeliis servetur.

Matth. 8.

In illo témpore: Cum introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralýticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens Centúrio, ait: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites: et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Aúdiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte, et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlórum: fílii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres; ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus Centurióni: Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Orémus. Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, salus ætérna credéntium, exaúdi nos pro infírmo fámulo tuo N., pro quo misericórdiæ tuæ implorámus auxílium: ut réddita sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiónes. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Psalmus 15.

Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te: * dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ,

et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.
℟. Glória tibi, Dómine.

Marc. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Orémus. Oratio.

Virtútum cœléstium Deus, qui ab humánis corpóribus omnem languórem, et omnem infirmitátem præcépti tui potestáte depéllis: adésto propítius huic

fámulo tuo N., ut fugátis infirmitátibus, et víribus recéptis, nomen sanctum tuum, instauráta prótinus sanitáte, benedícat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Psalmus 19.

Exaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocaústum tuum píngue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exaúdiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus, et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exaúdi nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

℟. Glória tibi, Dómine.

Luc. 4. g.

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, intróívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus: et rogavérunt illum pro ea. Et stans super illam, imperávit febri: et dimísit illam. Et contínuo súrgens ministrábat illis. Cum autem sol occidísset, omnes, qui habébant infírmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum. At ille síngulis manus impónens, curábat eos.

Orémus. Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui fragilitátem humánæ conditiónis, infúsa virtútis tuæ dignatióne, confírmas, ut salutáribus remédiis pietátis tuæ córpora nostra et mentes vegeténtur: super hunc fámulum tuum propítius inténde, ut omni necessitáte corpóreæ infirmitátis exclúsa, grátia in eo prístinæ sanitátis perfécte reparétur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Psalmus 85.

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exaúdi me: * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam, tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo: * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors: * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei: * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

℟. Glória tibi, Dómine.

Joann. 5.

In illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis Probática piscína, quæ cognominátur hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cœcórum, claudórum, aridórum expectántium aquæ motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínam: et movebátur aqua. Et qui prior descendísset in piscínam post motiónem aquæ, sanus fiébat a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc cum vidísset Jesus jacéntem, et cognovísset quia jam multum tempus habéret, dicit ei: Vis sanus fieri? Respóndit ei lánguidus: Dómine, hóminem non hábeo, ut cum turbáta fúerit aqua, mittat me in piscínam: dum vénio enim ego, álius ante me descéndit. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabátum tuum, et ámbula. Et statim sanus factus est homo ille: et sústulit grabátum suum, et ambulábat. Erat autem Sábbatum in die illo. Dicébant ergo Judæi illi, qui sanátus fúerat: Sábbatum est, non licet tibi tóllere grabátum tuum. Respóndit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, et ámbula. Interrogavérunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabátum tuum, et ámbula? Is autem qui sanus fúerat efféctus, nesciébat quis esset. Jesus enim

declinávit a turba constitúta in loco. Póstea invénit eum Jesus in templo, et dixit illi: Ecce sanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contíngat.

Orémus. Oratio.

Réspice, Dómine, fámulum tuum in infirmitáte sui córporis laborántem, et ánimam réfove, quam creásti: ut castigatiónibus emendátus, contínuo se séntiat tua medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi: * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam ángelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne, erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, infirmitátem fámuli tui propítius réspice: atque ad protegéndum eum déxteram tuæ majestátis exténde. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmi, et dicat:

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus Maríæ Fílius, mundi salus, et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Postea dicat ℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem.

℟. Glória tibi, Dómine.

Joann. 1.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo

nati sunt. Et **Verbum caro factum est**, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a patre, plenum grátiæ, et veritátis.

℟. Deo grátias.

Postea benedicens infirmum subjungat, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, ✝ et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper.

℟. Amen.

Deinde aspergat eum Aqua benedicta.

℣ Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo, vel loco, Preces et Orationes prædictæ dicuntur super eos in numero plurali. Quæ omnia etiam poterunt, arbitrio Sacerdotis, breviora fieri.

MODUS JUVANDI MORIENTES.

Ingravescente morbo, Parochus infirmum frequentius visitabit, et ad salutem diligenter juvare non desinet, monebitque instante periculo se confestim vocari, ut in tempore præsto sit morienti; sumptoque sanctissimo Viatico, et sacra Unctione adhibita, si periculum immineat, statim commendationis animæ officium præstabit, de quo infra. Sed si tempus suppetat, sequentia pietatis officia præstare poterit, si ita expedire judicaverit, pro conditione personæ.

Ac primo, si ægrotus Indulgentiam legitima auctoritate concessam consequi possit, eam illi reducat ad mentem, proponatque, quid ad eam consequendam agi debeat: præsertim, ut contrito corde sanctissimum nomen JESU semel, vel sæpius invocet.

Deinde hortetur infirmum, et excitet, ut dum mente viget, eliciat actus fidei, spei, et caritatis, aliarumque virtutum, nempe:

Ut firmiter credat omnes articulos fidei, et quidquid Sancta Romana Ecclesia Catholica et Apostolica credit, et docet.

Ut speret, Christum Dominum nostrum pro sua immensa clementia sibi fore propitium; et merito ejus sanctissimæ passionis, et per intercessionem B. Mariæ, et omnium Sanctorum, se vitam æternam consecuturum.

Ut toto corde diligat et maxime diligere cupiat Dominum Deum ea dilectione, qua illum diligunt Beati, Sanctique omnes.

Ut ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa, qualitercumque contra Dominum Deum, et proximum commissa.

Ut ex corde ob amorem Dei parcat omnibus, qui sibi quoquo modo fuerint molesti, aut inimici.

Ut ab iis veniam postulet, quos aliquando dictis, aut factis offendit.

Ut quem patitur dolorem et morbi molestiam, propter Deum in pœnitentiam peccatorum suorum patienter toleret.

Ut si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur, proponat de cætero pro viribus suis a peccatis cavere, et ejus mandata servare.

Hortetur præterea, ut eo modo quo potest saltem ex corde ita per intervalla precetur:

Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

In te, Dómine, sperávi: non confúndar in ætérnum.

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum: redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Deus, in adjutórium meum inténde: Dómine, ad adjuvándum me festína.

Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Dulcíssime Dómine Jesu Christe, per virtútem sanctíssimæ Passiónis tuæ, récipe me in númerum electórum tuórum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

María mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Angele Dei, mihi custos assíste.

Omnes sancti Angeli, et omnes Sancti intercédite pro me, et mihi succúrrite.

Hæc, et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari, vel latino sermone, pro personæ captu, morienti suggerere.

Deinde sequentes preces quanta poterit majori devotione dicat, admoneatque domesticos, et circumstantes, ut simul orent pro moriente.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Parochus ad decedentis animæ commendationem accedens, Clericum saltem unum, si potest, secum habeat, qui deferat vasculum Aquæ benedictæ, superpelliceum, et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicat:

Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde aspergat ægrotum, lectum, et circumstantes Aqua benedicta, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Postea Salvatoris nostri Crucifixi imaginem ægroto osculandam præbeat, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque imáginem coram eo ponat, ut illam aspiciens, salutis suæ spem sumat.

Deinde accensa candela, genibus flexis, cum omnibus circumstantibus breves Litanias devote recitet, in hunc modum.

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Sancta María, ora pro eo.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, oráte.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.

Omnes sancti Discípuli Domini, oráte pro eo.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo.
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, líbera eum, Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus Sancti Paráclíti, líbera.
In die Judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

Proficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum et Archangelórum: in nómine Thronórum et Dominatiónum: in nómine Principátuum et Potestátum: in nómine Chérubim et Séraphim: in nómine Patriarchárum et Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum: in

nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hodie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

Deus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N., et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exaúdi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus: et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Comméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore, splén-didus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turba circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat, et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus adstríngat: mitis, atque festívus Christi Jesu tibi adspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flámmis, quod

crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus Sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne effúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei: et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri Sátanæ iter tuum impedíre non aúdeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat; atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis adspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Oratio.

Súscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus periculis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N., precamúrque te, Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam; sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus anti-

quárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

Delícta juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum Sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam Sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi, atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cœléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Si vero diutius laboret anima, poterit legi super eum hoc Evangelium S. Joannis.

Joann. 17.

Sublevátis óculis in cœlum Jesus, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te: sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne,

quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna: ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam: et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetípsum, claritáte, quam hábui prius, quam mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti: et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt: quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis: et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere, quia a te exívi, et credidérunt, quia tu me misísti. Ego pro eis rogo: Non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi: quia tui sunt: et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt: et clarificátus sum in eis. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi: ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in nómine tuo. Quos dedísti mihi, custodívi: et nemo ex eis périit, nisi fílius perditiónis, ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te vénio: et hæc loquor in mundo, ut hábeant gaúdium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos ódio hábuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt, sicut et ego non sum de mundo. Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut tu me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum: ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte. Non pro eis autem rogo tantum, sed et pro eis, qui creditúri sunt per verbum eórum in me: ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi

in nobis unum sint: ut credat mundus, quia tu me misísti. Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me: ut sint consummáti in unum: et cognóscat mundus, quia tu me misísti, et dilexísti eos, sicut et me dilexísti. Pater, quos dedísti mihi, volo, ut ubi sum ego, et illi sint mecum: ut vídeant claritátem meam, quam dedísti mihi: quia dilexísti me ante constitutiónem mundi. Pater juste, mundus te non cognóvit: ego autem te cognóvi: et hi cognovérunt, quia tu me misísti. Et notum feci eis nomen tuum, et notum fáciam: ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem.

Joann. 18.

In illo témpore: Egréssus est Jesus cum discípulis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discípuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum, locum: quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cum accepísset cohórtem, et a pontifícibus, et pharisæis minístros, venit illuc cum latérnis, et fácibus, et armis. Jesus ítaque sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis: Quem quæritis? Respondérunt ei: Jesum Nazarénum. Dicit eis Jesus: Ego sum. Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum; abiérunt retrórsum, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: Quem quæritis? Illi autem dixérunt: Jesum Nazarénum. Respóndit Jesus: Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me quæritis, sínite hos abíre. Ut implerétur sermo, quem dixit: Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens

gládium edúxit eum: et percússit pontíficis servum, et abscídit aurículam ejus déxteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: Mitte gládium tuum in vagínam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Cohors ergo, et tribúnus, et minístri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum; erat enim socer Cáiphæ, qui erat póntifex anni illíus. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Judæis: Quia éxpedit unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discípulus. Discípulus autem ille erat notus pontífici, et introívit cum Jesu in átrium pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ: et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: Numquid et tu ex discípulis es hóminis istíus? Dicit ille: Non sum. Stabant autem servi et minístri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se: erat autem cum eis et Petrus stans, et calefáciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus: Ego palam locútus sum mundo: ego semper dócui in synagóga, et in templo, quo omnes Judæi convéniunt: et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? intérroga eos, qui audiérunt quid locútus sim ipsis: ecce hi sciunt, quæ díxerim ego. Hæc autem cum dixísset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: Sic respóndes pontífici? Respóndit ei Jesus: Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, quid me cædis? Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei: Numquid et tu ex discípulis ejus es? Negávit ille, et dixit: Non sum. Dicit ei unus ex servis pontí-

ficis, cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam: Nonne ego te vidi in horto cum illo? Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáipha in prætórium. Erat autem mane: et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit: Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc? Respondérunt, et dixérunt ei: Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. Dixit ergo eis Pilátus: Accípite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. Dixérunt ergo Judæi: Nobis non licet interfícere quemquam. Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, signíficans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei: Tu es rex Judæórum? Respóndit Jesus: A temetípso hoc dicis, an alii dixérunt tibi de me? Respóndit Pilátus: Numquid ego Judæus sum? gens tua, et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? Respóndit Jesus: Regnum meum non est de hoc mundo: si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Judæis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit ítaque ei Pilátus: Ergo rex es tu? Respóndit Jesus: Tu dicis, quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam. Dicit ei Pilátus: Quid est véritas? Et cum hoc dixísset, íterum exívit ad Judæos, et dicit eis: Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis regem Judæórum? Clamavérunt ergo rursum omnes, dicéntes: Non hunc, sed Barábbam. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum,

et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus: et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: Ave rex Judæórum: et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit eis: Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum.) Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidíssent eum pontífices, et minístri, clamábant, dicéntes: Crucifíge, crucifíge eum. Dicit eis Pilátus: Accípite eum vos, et crucifígite: ego enim non invénio in eo causam. Respondérunt ei Judæi: Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingréssus est prætórium íterum: et dixit ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: Mihi non lóqueris? nescis, quia potestátem hábeo crucifígere te, et potestátem hábeo dimíttere te? Respóndit Jesus: Non habéres potestátem advérsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptérea qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. Et exínde quærébat Pilátus dimíttere eum. Judæi autem clamábant, dicéntes: Si hunc dimíttis, non es amícus Cæsaris: omnis enim qui se regem facit, contradícit Cæsari. Pilátus autem cum audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum: et sedit pro tribunáli, in loco, qui dícitur Lithóstrotos, hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judæis: Ecce rex vester. Illi autem clamábant: Tolle, tolle, crucifíge eum. Dicit eis Pilátus: Regem vestrum crucifígam? Respondérunt pontífices: Non habémus regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt.

Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, hebráice autem Gólgotha: ubi crucifixérunt eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et títulum Pilátus: et pósuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo títulum multi Judæórum legérunt: quia prope civitátem erat locus, ubi crucifíxus est Jesus: et erat scriptum hebráice, græce et latíne. Dicébant ergo Piláto pontífices Judæórum: Noli scríbere, Rex Judæórum: sed quia ipse dixit: Rex sum Judæórum. Respóndit Pilátus: Quod scripsi, scripsi. Mílites ergo cum crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes, unicuíque míliti partem) et túnicam. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cujus sit. Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partíti sunt vestiménta mea sibi: et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus, María Cléophe, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Postea sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. Judæi ergo (quóniam Parascéve erat), ut non remanérent in cruce córpora Sábbato, (erat enim magnus dies ille Sábbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur

eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura: sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit: ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum alia Scriptúra dicit: Vidébunt, in quem transfixérunt. Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa (eo quod esset discípulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et aloës, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus: et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Oratio ad Dominum Jesum Christum

de singulis articulis Passionis ejus, dicenda a moriente, vel ab alio pro eo.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

℟. Quia per sanctam crucem tuam redemísti mundum.

Deus, qui pro redemptióne mundi voluísti nasci, circumcídi, a Judæis reprobári, a Juda traditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus ínnocens ad víctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Cáiphæ, Piláti, et Heródis indecénter offérri, a falsis téstibus

accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie velári, véstibus éxui, cruci clavis affígi, in cruce levári, inter latrónes deputári, felle et acéto potári, et láncea vulnerári: tu, Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, quas ego indígnus récolo, et per sanctam crucem et mortem tuam, líbera me (vel, si alius dicit pro eo, líbera fámulum tuum N.) a pœnis inférni, et perdúcere dignéris, quo perduxísti latrónem tecum crucifíxum. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Dici præterea possunt sequentes Psalmi.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis, * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ; ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Glória Patri.

Sicut erat.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Domine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum: * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Glória Patri. Sicut erat.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas,* in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Glória Patri. Sicut erat.

Tres piæ et utiles morientibus Orationes cum tribus Pater noster, et tribus Ave María, in agone mortis recitandæ.

Primo dicitur: Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. Ave María.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, per tuam sanctíssimam agoníam, et oratiónem, qua orásti pro nobis in monte Olivéti, quando factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram: óbsecro te, ut multitúdinem sudóris tui sanguínei, quem præ timóris angústia copiosíssime pro nobis effudísti, offérre et

osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti contra multitúdinem ómnium peccatórum hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis suæ ab ómnibus pœnis et angústiis, quas pro peccátis suis se timet meruísse. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Secundo dicitur: Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. Ave María.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui pro nobis mori dignátus es in cruce, óbsecro te, ut omnes amaritúdines passiónum, et pœnárum tuárum, quas pro nobis míseris peccatóribus sustinuísti in cruce, máxime in illa hora, quando sanctíssima ánima tua egréssa est de sanctíssimo córpore tuo, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis ab ómnibus pœnis et passiónibus, quas pro peccátis suis se timet meruísse. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tertio dicitur: Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. Ave María.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixísti: In caritáte perpétua diléxi te, ideo attráxi te míserans; óbsecro te, ut eámdem caritátem tuam, quæ te de cœlis in terram ad tolerándas ómnium passiónum tuárum amaritúdines attráxit, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N., et líbera eum ab ómnibus passiónibus et pœnis, quas pro peccátis suis timet se meruísse. Et salva ánimam ejus in hac hora éxitus sui. Aperi ei

jánuam vitæ, et fac eum gaudére cum Sanctis tuis in glória ætérna. Et tu, piíssime Dómine Jesu Christe, qui redemísti nos pretiosíssimo Sánguine tuo, miserére ánimæ hujus fámuli tui, et eam introdúcere dignéris ad semper viréntia et amœna loca paradísi, ut vivat tibi amóre indivisíbili, qui a te, et ab eléctis tuis numquam separári potest. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

IN EXSPIRATIONE.

Cum vero tempus exspirandi institerit, tunc maxime ab omnibus circumstantibus, flexis genibus, vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat, vel si non potest, assistens, sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: JESU, JESU, JESU. Quod, et ea, quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat.

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum. Sancta María, ora pro me. María mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Tunc ubi viget pia consuetudo, pulsetur campana parochialis Ecclesiæ aliquibus ictibus, ad significandum fidelibus in urbe, vel loco, aut extra in suburbanis existentibus, instantem mortem exspirantis ægroti, ut pro eo Deum rogare possint.

Egressa anima de corpore, statim dicatur hoc:

℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

℟. Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei. * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Interim detur campana signum transitus defuncti pro loci consuetudine, ut audientes pro ejus anima Deum precentur.

Deinde corpus de more honeste compositum, loco decenti cum lumine collocetur: ac parva crux super pectus inter manus defuncti ponatur, aut ubi crux desit, manus in modum crucis componantur, interdumque aspergatur aqua benedicta, et interim, donec efferatur, qui adsunt, sive sacerdotes, sive alii, orabunt pro defuncto.

DE EXSEQUIIS.

Sacras cæremonias ac ritus, quibus ex antiquissima traditione, et Summorum Pontificum institutis sancta mater Ecclesia Catholica in filiorum suorum exsequiis uti solet, tamquam vera religionis mysteria, christianæque pietatis signa, et fidelium mortuorum saluberrima suffragia, Parochi summo studio servare debent, atque usu retinere.

His itaque præstandis, qua par est modestia ac devotione ita se habebunt, ut ad defunctorum salutem, simulque ad vivorum pietatem, quemadmodum vere sunt, non ad quæstum ejusmodi ritus sancti instituti esse videantur.

Nullum corpus sepeliatur, præsertim si mors repentina fuerit, nisi post debitum temporis intervallum, ut nullus omnino de morte relinquatur dubitandi locus.

Quod antiquissimi est instituti, illud, quantum fieri poterit, retineatur, ut Missa, præsente corpore defuncti, pro eo celebretur, antequam sepulturæ tradatur.

Si quis die festo sit sepeliendus, Missa propria pro defunctis præsente corpore celebrari poterit; dum tamen Conventualis Missa, et Officia divina non impediantur, magnaque diei celebritas non obstet.

Caveant omnino Parochi, aliique Sacerdotes, ne sepulturæ, vel exsequiarum, seu anniversarii mortuorum officii causa quidquam paciscantur, aut tamquam pretium exigant; sed iis eleemosynis contenti sint, quæ aut probata consuetudine dari solent, aut Ordinarius constituerit. Neque permittant, ut pallia, aut alia Altaris ornamenta, ad ornatum feretri, vel tumbæ adhibeantur.

Cum autem antiquissimi ritus ecclesiastici sit, cereos accensos in exsequiis et funeribus deferre, caveant item, ne ejusmodi ritus omittatur, ac ne quid avare, aut indigne in eo committatur.

Pauperes vero, quibus mortuis nihil, aut ita parum superest, ut propriis impensis humari non possint, gratis omnino sepeliantur; ac debita lumina suis impensis, si opus fuerit, adhibeant Sacerdotes, ad quos defuncti cura pertinet, vel aliqua pia Confraternitas, si fuerit, juxta loci consuetudinem.

Ubi viget antiqua consuetudo sepeliendi mortuos in Cœmeteriis, retineatur; et ubi fieri potest, restituatur: at vero cui locus sepulturæ dabitur in Ecclesia, humi tantum detur. Cadavera autem prope altaria non sepeliantur.

Sepulchra Sacerdotum, et Clericorum cujuscumque Ordinis, ubi fieri potest, a sepulchris laicorum separata sint, ac decentiori loco sita; atque ita, ubi commodum fuerit, ut aliqua pro Sacerdotibus, alia pro inferioris Ordinis Ecclesiæ ministris parata sint.

Sacerdos, aut cujusvis Ordinis Clericus defunctus, vestibus suis quotidianis communibus usque ad talarem vestem inclusive, tum desuper sacro vestitu Sacerdotali, vel Clericali, quem Ordinis sui ratio deposcit, indui debet.

Sacerdos quidem super talarem vestem, amictu, alba, cingulo, manipulo, stola et casula, seu planeta violacea sit indutus.

Diaconus vero induatur amictu, alba, cingulo, manipulo, stola super humerum sinistrum, quæ sub axilla dextera annectatur, et dalmatica violacea.

Subdiaconus autem amictu, alba, cingulo, manipulo et tunicella.

Alii præterea inferiorum Ordinum Clerici superpelliceo supra vestem talarem ornari debent, singuli prædicti cum tonsura, ac biretis suis.

Nullum porro cadaver perpetuæ sepulturæ traditum, ex ulla cujusvis Ordinis Ecclesia asportari liceat, nisi de licentia Ordinarii.

Laici cadaver, quolibet generis, aut dignitatis titulo præditus ille fuerit, Clerici ne deferant, sed laici.

Corpora defunctorum in Ecclesia ponenda sunt pedibus versus altare majus; vel si conduntur in Oratoriis, aut Capellis, ponantur cum pedibus versis ad illarum altaria: quod etiam pro situ et loco fiat in sepulchro. Presbyteri vero habeant caput versus altare.

Ceterum nemo Christianus in communione fidelium defunctus, extra Ecclesiam, aut Cœmeterium rite benedictum sepeliri debet; sed si necessitas cogat ex aliquo eventu aliquando ad tempus aliter fieri, curetur, ut quatenus fieri poterit, corpus in locum sacrum quamprimum transferatur; et interim semper crux capiti illius apponi debet, ad significandum illum in Christo quievisse.

QUIBUS NON LICET DARE ECCLESIASTICAM SEPULTURAM.

Ignorare non debet Parochus, qui ab ecclesiastica sepultura ipso jure sunt excludendi, ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta unquam admittat.

Negatur igitur ecclesiastica sepultura paganis, judæis, et omnibus infidelibus; hæreticis, et eorum fautoribus; apostatis a christiana fide; schismaticis, et publicis excommunicatis majori excommunicatione; interdictis nominatim, et iis, qui sunt in loco interdicto, eo durante.

Seipsos occidentibus ob desperationem, vel iracundiam, non tamen si ex insania id accidat, nisi ante mortem dederint signa pœnitentiæ.

Morientibus in duello, etiamsi ante obitum dederint pœnitentiæ signa.

Manifestis, et publicis peccatoribus, qui sine pœnitentia perierunt.

Iis de quibus publice constat, quod semel in anno non susceperunt Sacramenta Confessionis, et Communionis in Pascha, et absque ullo signo contritionis obierunt.

Infantibus mortuis absque Baptismo.

Ubi vero in prædictis casibus dubium occurrerit, Ordinarius consulatur.

EXSEQUIARUM ORDO.

Constituto tempore, quo corpus ad Ecclesiam deferendum est, convocetur clerus, et alii, qui funeri interesse debent, et in parochialem, vel in aliam Ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine conveniant; ac datis certis campanæ signis, eo modo et ritu, quo in eo loco fieri solet, parochus indutus superpelliceo, et stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, clerico præferente crucem, et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuuntur cerei, et accenduntur intorticia.

Mox ordinatur Processio, præcedentibus laicorum confraternitatibus, si adsint; tum sequitur clerus regularis, et sæcularis per ordinem; binique procedunt, prælata cruce, devote psalmos, ut infra, decantantes, parocho præcedente feretrum cum luminibus; inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud aspergit aqua benedicta, mox dicit Antiphonam: Si iniquitátes. cum Psalmo De profúndis clamávi, etc. (fol. 94.) In fine: Réquiem ætérnam dona ei, Dómine: et lux perpétua lúceat ei. Repetit Antiphonam totam: Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Deinde cadaver effertur, Parochusque de domo procedens, statim gravi voce intonat Antiphonam: Exsultábunt Dómino. et Cantores inchoant Psalm. Miserére, etc. (fol. 92), Clero alternatim prosequente; ac si longitudo itineris postulaverit, dicuntur Psalmi Graduales, Ad Dóminum cum tribulárer, etc. vel alii Psalmi ex Officio Mortuorum (fol. 145 sqq.), et in fine cujuslibet Psalmi dicitur: Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, etc. qui Psalmi devote, distincte, gravique voce recitari debent usque ad Ecclesiam.

Ad ingressum Ecclesiæ repetitur Antiphona: **Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.** Deinde Ecclesiam ingressi, cantant Responsorium, Cantore incipiente, et Clero alternatim respondente, videlicet:

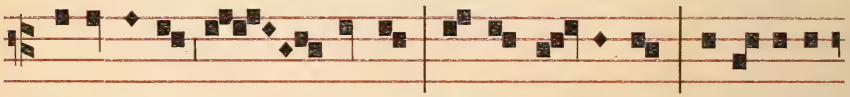

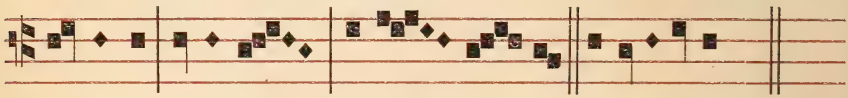

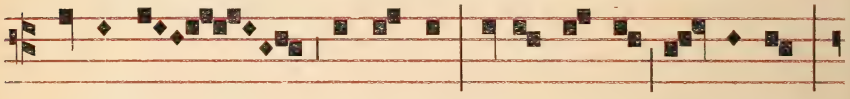

Deposito feretro in medio Ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, si fuerit laicus, sint versus Altare majus: si vero fuerit sacerdos, ut dictum est, caput sit versus ipsum Altare; et cereis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediat, ut infra monebitur, dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus,

ut infra ponitur; et duo ex Clero incipiant absolute Invitatorium:

Regem, cui ómnia vivunt: Veníte, adorémus; et repetitur a Clero: Regem, cui ómnia vivunt: Veníte adorémus.

Psalmus. Veníte, exsultémus, etc. et duplicantur Antiphonæ.

Ad finem Officii post Antiphonam Cantici Benedíctus, etc. Ego sum resurréctio, etc. dicitur Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum ministris paratur ad celebrandam Missam solemnem pro defuncto, si tempus congruens fuerit, ut in die depositionis in Missali Romano.

Finita Missa, Sacerdos, deposita casula, seu planeta, et manipulo, accipit pluviale nigri coloris: et Subdiaconus accipit crucem, et accedit ad feretrum, et se sistit ad caput defuncti cum cruce, medius inter duos

Acolythos seu Ceroferarios cum candelabris et candelis accensis: et omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis accensis, et stant in circuitu feretri: tum sequitur Sacerdos cum Diacono, et assistente, aliisque ministris, et facta reverentia Altari, sistit se contra crucem ad pedes defuncti, retro adstantibus ei a sinistris duobus Acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase aquæ benedictæ et aspersorio et Acolytho; seu Clerico tenente librum, absolute dicit sequentem Orationem:

Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remíssio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fídei christiánæ comméndat: sed grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere judícium ultiónis, qui dum víveret, insignítus est signáculo Sanctæ Trinitátis: qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Responsorium:

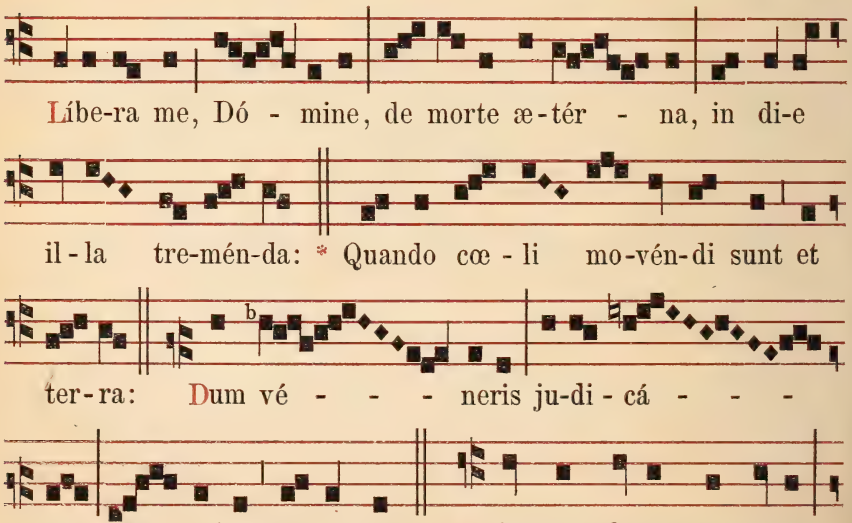

et tí - meo, dum discússi-o vé - nerit, atque ven-tú-ra i - ra.

Repetitur: Quando cœ - li mo-vén-di sunt et ter - ra.

℣. Di-es il-la, di-es i - ræ, ca-la-mi-tá-tis et mi-

sé - ri - æ, di-es magna et a-má-ra val-de.

Repetitur: Dum vé - - - ne-ris ju-di-cá - - -

re sæ - cu-lum per i-gnem.

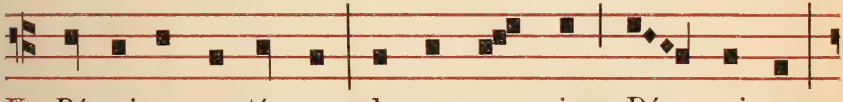

℣. Ré-qui-em æ-tér-nam do-na e - is, Dó - mi-ne,

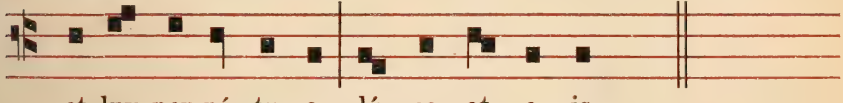

et lux per-pé-tu-a lú - ce - at e - is.

Repetitur: Líbera me, Dómine. usque ad ℣. Tremens.

Dum cantatur prædictum Responsorium, Sacerdos, Acolytho et Diacono ministrante, accipit incensum de navicula, et ponit in thuribulum; et finito Responsorio, Cantor cum primo Choro dicit;

Et secundus Chorus respondet:

Kyri-e e-lé-i-son. Christe e-lé-i-son.

Deinde omnes simul dicunt:

Ky-ri-e e - lé - i - son.

Mox Sacerdos dicit alta voce: Pater noster; et secreto dicitur ab omnibus; et ipse interim accipit a Diacono vel Acolytho aspersorium aquæ benedictæ, et facta profunda inclinatione cruci, quæ est ex adverso, Diacono, seu ministro genuflectente, et fimbrias pluvialis sublevante, circumiens feretrum (si transit ante Sacramentum, genuflectit), aspergit corpus defuncti; deinde reversus ad locum suum, Diacono ministrante, accipit thuribulum, et eodem modo circuit feretrum, et corpus incensat, ut asperserat: postea reddito thuribulo ei, a quo acceperat, stans in loco suo, Acolytho, seu alio ministro tenente librum apertum ante se, dicit:

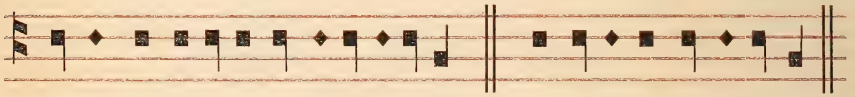

℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. ℟. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

℣. A por-ta ín-fe-ri. ℟. E-ru-e, Dómi-ne, á-nimam e-jus.

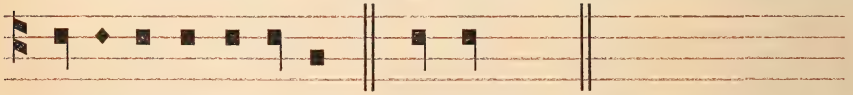

℣. Requi-és-cat in pa-ce. ℟. A-men.

℣. Dómine, exaúdi o-rati-ónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

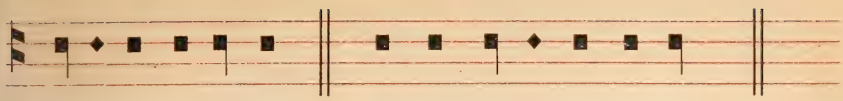

℣. Dóminus vo-bíscum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu-o.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere: te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N., quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti, ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci: ut quia in te sperávit, et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gaúdia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, in Oratione dicatur: pro ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quam, etc.

Finita Oratione, corpus defertur ad sepulchrum, si tunc deferendum sit: et dum portatur, Clerici cantant Antiphonam:

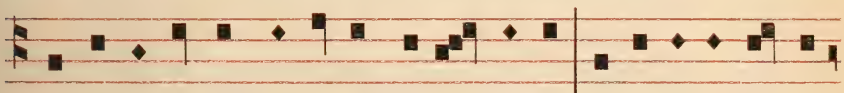

In pa-ra-dí-sum de-dúcant te An-ge-li: in tu-o ad-vén-tu

su-scí-piant te Már-ty-res, et perdúcant te in ci-vi-tá-tem

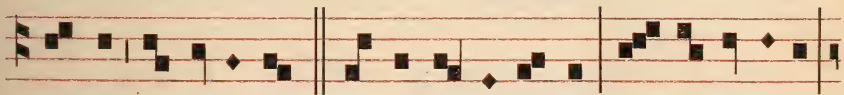

sanctam Je-rú-sa-lem. Chorus An-ge-ló-rum te su-scí-pi-at,

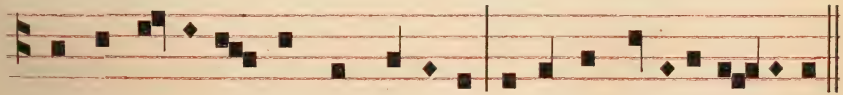

et cum Lá-za-ro quondam paúpe-re æ-térnam hábeas ré-quiem.

Cum autem pervenerit ad sepulchrum, si non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem.

Orémus.

Deus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt, hunc túmulum benedícere dignáre, eíque Angelum tuum sanctum députa custódem: et quorum, quarúmque córpora hic sepeliúntur, ánimas eórum ab ómnibus absólve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dicta Oratione, Sacerdos aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti, et tumulum.

Quod si corpus tunc ad sepulturam non deferatur, omisso Responsorio: In paradísum, etc. et benedictione sepulchri, si jam est benedictum, prosequatur Officium, ut infra: quod numquam omittitur; et intonet Antiphonam.

Ton. II.

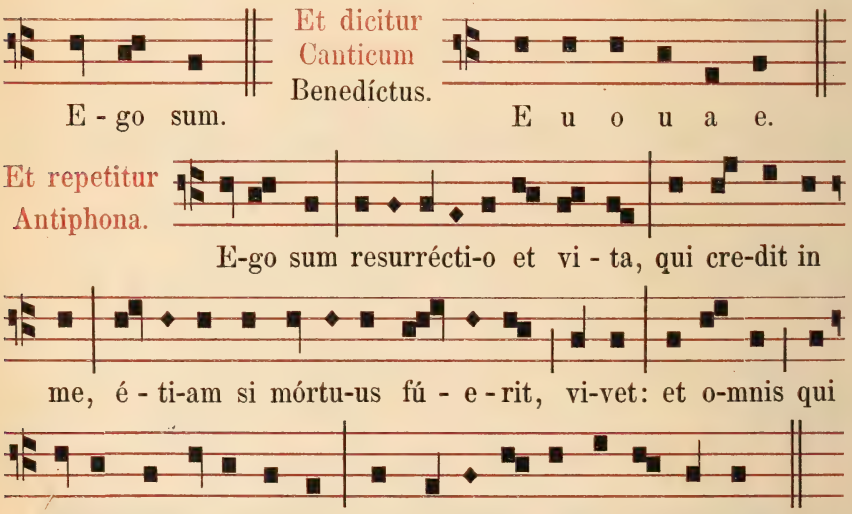

Postea Sacerdos dicit:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster. Interim corpus aspergit.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Fac, quæsumus Dómine, hanc cum servo tuo defúncto (vel fámula tua defúncta) misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiat vicem, qui (vel quæ) tuam in votis ténuit voluntátem: ut sicut hic eum (vel eam) vera fides junxit fidélium turmis; ita illic eum (vel eam) tua miserátio sóciet angélicis choris. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Anima ejus, et ánimæ ómnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Deinde a sepultura in Ecclesiam, vel in Sacristiam revertentes, dicant sine cantu Antiphonam: Si iniquitátes, cum Psalmo: De profúndis, etc. Réquiem, ætérnam, etc.

℣ Si vero ob rationabilem causam, videlicet ob temporis angustiam, vel aliorum funerum instantem necessitatem, prædictum Officium Mortuorum cum tribus Nocturnis, et Laudibus dici non potest; deposito in Ecclesia feretro cum corpore, dicatur saltem primum Nocturnum cum Laudibus, vel etiam sine Laudibus, maxime ubi ejusmodi viget consuetudo, incipiendo ab Invitatorio: **Regem, cui ómnia vivunt, Veníte adorémus.** Et postea omnia alia dicantur, quæ supra præscripta sunt dicenda post Officium Mortuorum, et Missam.

Quod si etiam ea fuerit temporis angustia, vel alia urgens necessitas, ut unum Nocturnum cum Laudibus dici non possit, aliæ prædictæ preces et suffragia numquam omittantur.

Missa vero, si hora fuerit congruens, ritu pro defunctis, ut in die obitus, præsente corpore, non omittatur, nisi obstet magna diei solemnitas, aut aliqua necessitas aliter suadeat: et post Missam fiat, ut supra.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur in choro in die depositionis, et aliis diebus, pro temporis opportunitate, et Ecclesiarum consuetudine, ut supra dictum est. In die vero depositionis, et tertio, septimo, trigesimo, et anniversario, duplicantur Antiphonæ: et in fine Psalmorum dicitur: Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis; etiam si pro uno tantum fiat Officium.

AD VESPERAS.

Absolute incipitur ab Antiphona.

Ton. II.

Pla-cé-bo Dó-mi-no. E u o u a e.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exaúdiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam * etc.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona.

Pla-cé-bo Dó-mi-no in re-gi-ó-ne vi-vórum.

Antiphona. *Ton. II.*

He-u mi-hi. E u o u a e.

Psalmus 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a língua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad línguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

He-u mi-hi, Dómine, quia in-co-látus meus pro-lon-gá-tus est.

Antiphona. *Ton. II.*

Dó-mi-nus. E u o u a e.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona.

Dóminus custódit te ab omni malo: custó-diat á-nimam tuam Dóminus.

Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Si i-ni-qui-tá-tes. E u o u a e.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

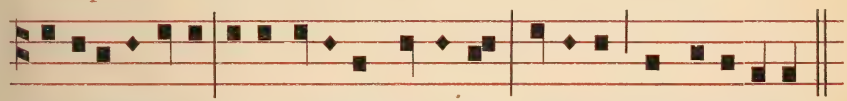

Si i-niquitátes observáveris, Dómi-ne: Dómine, quis sustinébit?

Antiphona. *Ton. II.*

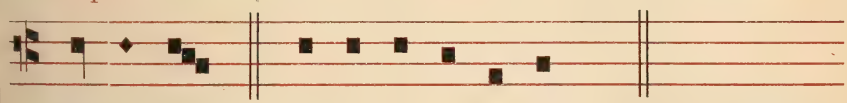

O-pe-ra. E u o u a e.

Psalmus 137.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaúdi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

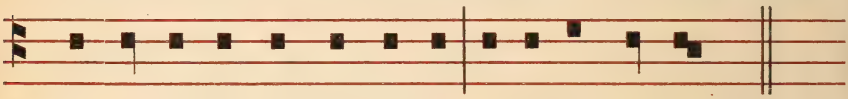

Ad Magnificat Antiph. *Ton. VII. Fin. 1.*

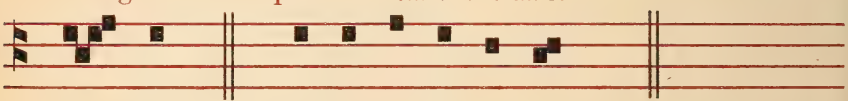

Canticum B. Mariæ Virginis.

Luc. Cap. I. v. 46.

Magníficat * ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede: * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona.

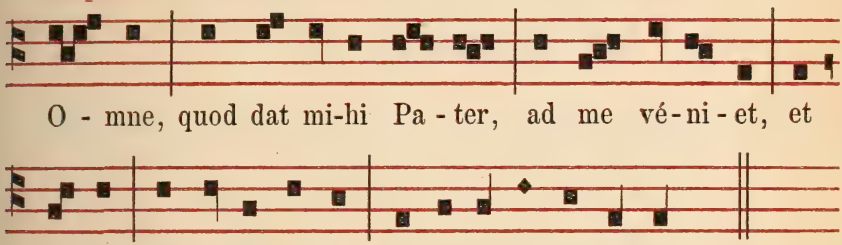

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generatiónem, et generatiónem.

Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (vel defúncta) sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Vel:

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem; sed júbeas eam a sanctis ángelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci: ut quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gaúdia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In die tertio, septimo, et trigesimo depositionis Defuncti.

Oratio.

Quæsumus Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), cujus depositiónis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum atque Electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In Anniversario.

Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine, da ánimæ fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), (vel animábus famulórum famularúmque tuárum), cujus (vel quorum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ALIÆ ORATIONES DIVERSÆ PRO DEFUNCTIS.

Pro Summo Pontifice defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter summos Sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: præsta, quæsumus; ut qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro defuncto Episcopo.

Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si fuerint plures, dicitur in numero plurali.

Pro Episcopo Cardinali defuncto, dicatur: fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem, pontificáli fecísti dignitáte, etc.

Pro Presbytero Cardinali, dicatur: fámulum tuum N. Presbýterum Cardinálem, sacerdotáli, etc.

Pro Diacono autem Cardinali, dicatur Oratio: Inclína, Dómine, etc. quæ habetur paulo infra; hoc modo: ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo, etc.

Pro defuncto Sacerdote.

Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Vel Oratio.

Præsta, quæsumus Dómine: ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cœlésti sede gloriósa semper exsúltet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro uno defuncto.

Oratio.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro una defuncta.

Oratio.

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N., et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus.

Oratio.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor, quæsumus cleméntiam tuam: ut nostræ Congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro Fidelibus defunctis.

Generalis Oratio.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Regem, cu-i ómnia vivunt,* Ve-ní-te, ad-o-rémus. Chorus repetit. Regem.

Psalmus 94.

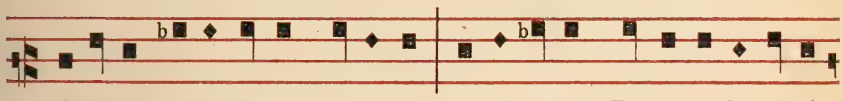

Ve-ní-te, exsul-témus Dómi-no, ju-bi-lémus De-o sa-lu-tá-ri

nostro: præoc-cu-pémus fá-ci-em e-jus in confes-si-ó-ne, et

in psalmis ju-bi-lémus e-i. Re-gem. ut supra.

Quóni-am De-us magnus Dó-minus, et Rex magnus super omnes

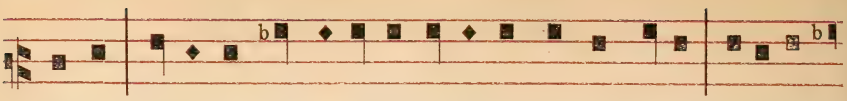

de-os: quóni-am non repéllet Dóminus plebem suam, quia in

ma-nu e-jus sunt omnes fi-nes ter-ræ, et al-ti-tú-di-nes

mónti-um i-pse cónspi-cit. Ve-ní-te. ut supra.

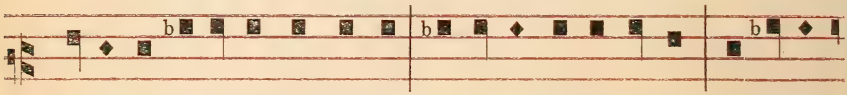

Quóni-am i-psí-us est ma-re, et i-pse fe-cit il-lud, et á-ri-

dam funda-vérunt manus e-jus: ve-ní-te, ad-o-rémus, et proci-

dámus an-te Deum: plo-rémus coram Dómino, qui fe-cit nos:

qui-a i-pse est Dó-minus De-us no-ster, nos au-tem pópulus

e-jus, et o-ves páscu-æ e-jus. Re-gem. ut supra.

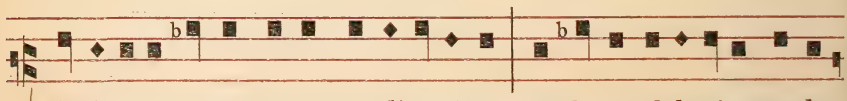

Hódi-e si vocem e-jus au-di-é-ri-tis, no-lí-te obduráre corda

vestra, sicut in ex-a-cerba-ti-ó-ne secúndum di-em tenta-ti-

ó-nis in desér-to: u-bi tenta-vérunt me patres ve-stri, pro-

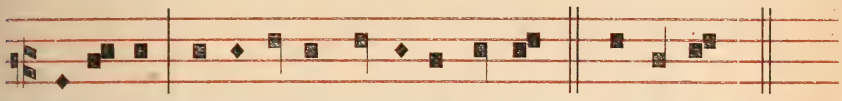

ba-vérunt, et vi-dérunt ó-pe-ra me-a. Ve-ní-te. ut supra.

Quadragín-ta annis próximus fu-i ge-ne-ra-ti-ó-ni hu-ic, et

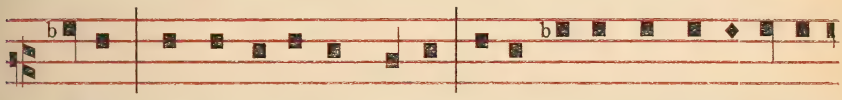

di-xi: Semper hi errant corde: i-psi ve-ro non cognovérunt

vi-as me-as, quibus ju-rá-vi in i-ra me-a, si in-tro-í-bunt in

ré-qui-em me-am. Re-gem. ut supra.

Ré-quiem æ-térnam do-na e-is, Dómi-ne: et lux perpé-tu-a

lú-ce-at e-is. Ve-ní-te. ut supra.

Regem cu-i ó-mni-a vi-vunt, Ve-ní-te, ad-o-ré-mus.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Dí - ri-ge. E u o u a e.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exaúdies vocem meam.

Mane adstábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum, in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, línguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exsultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

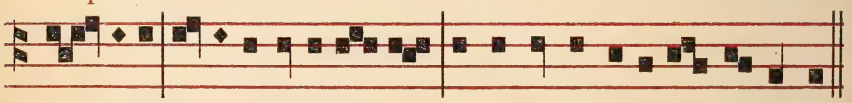

Dí - rige, Dómine Deus me-us, in conspéctu tu-o vi - am meam.

Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Convér-te-re, Dó-mi-ne. E u o u a e.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam. Et lux.

Antiphona.

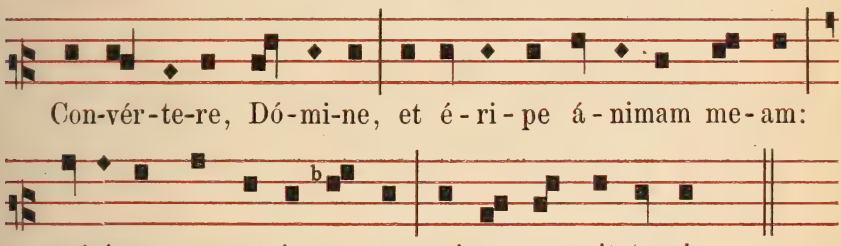

Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

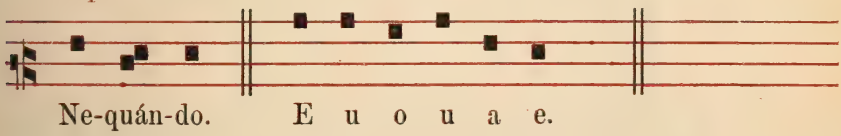

Psalmus 7.

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Ne quando rápiat, ut leo, ánimam meam: * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud: * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala: * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam: * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine Deus meus, in præcépto, quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum: * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid irascitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et incidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam. Et lux.

Antiphona.

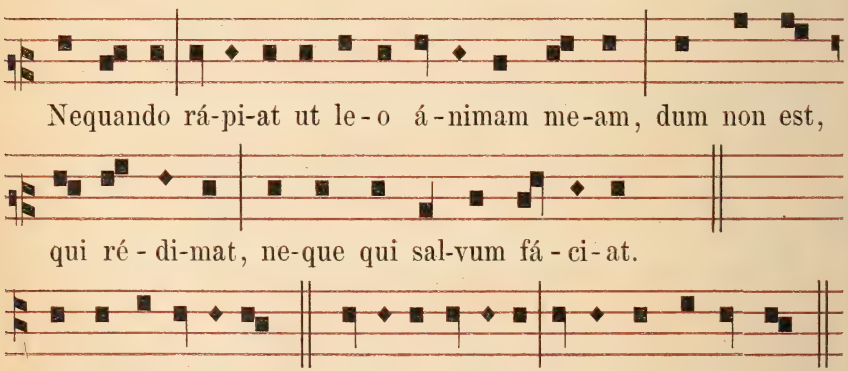

℣. A por-ta ín-fe-ri. ℟. E-ru-e Dómine á-ni-mas e-ó-rum.

Pater noster. totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictione, et Titulo.

Lectio I. Job. 7. d.

Parce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce, nunc in púlvere dórmiam: et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

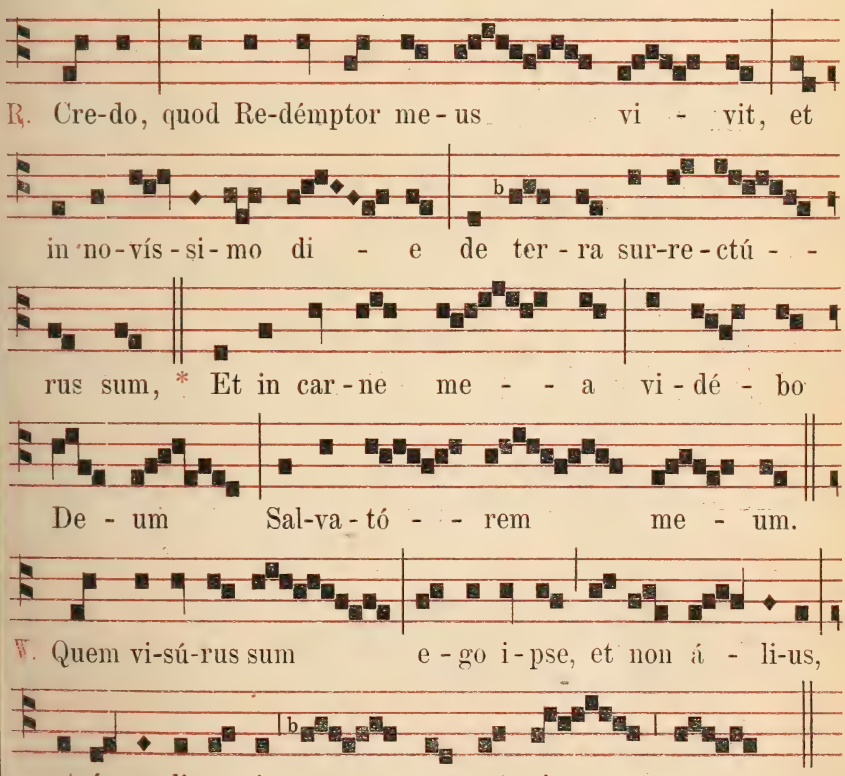

Et in carne mea. ut supra.

Lectio II. Job. 10.

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi, cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias, quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere.

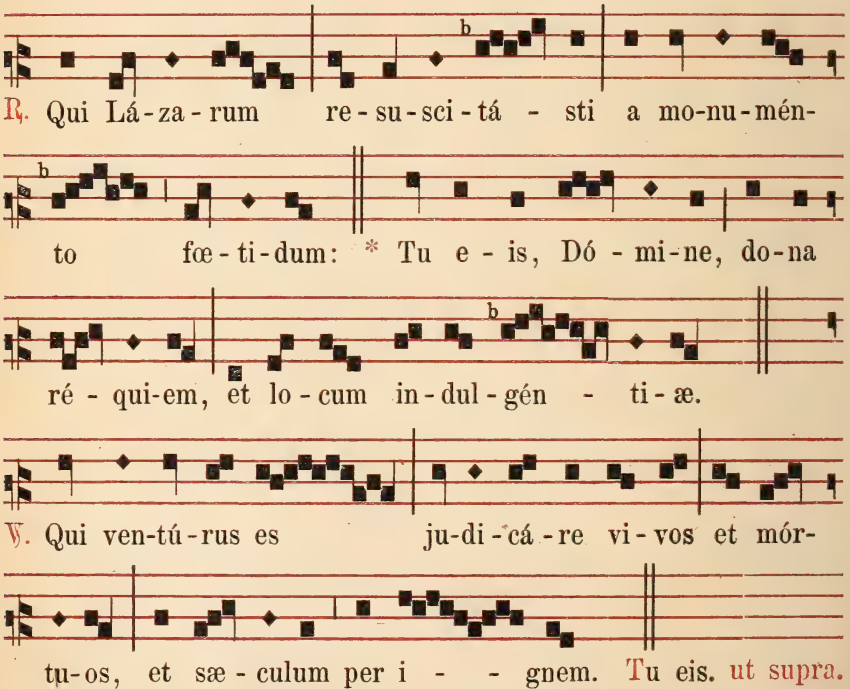

Lectio III. Job. 10. b.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me?

Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me: vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

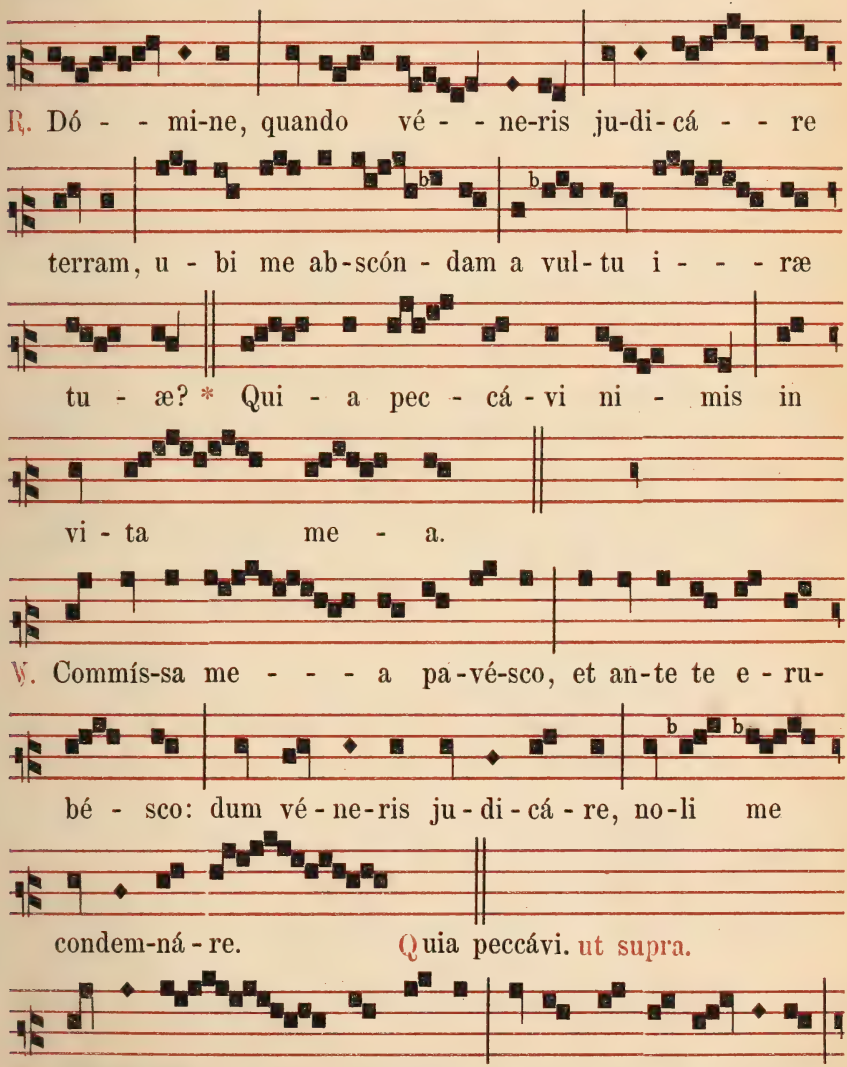

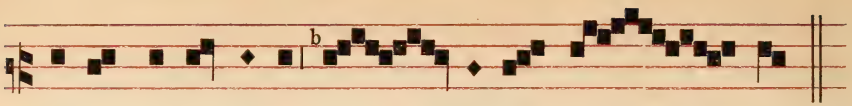

et lux per-pé-tu-a lú - - - ce-at e - - - - is.
Quia peccávi. ut supra.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

In lo-co pá-scu-æ. E u o u a e.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians, quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

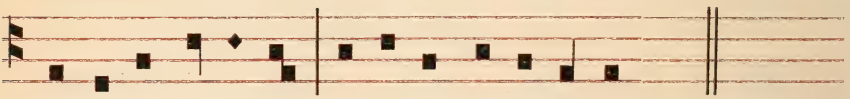

In lo-co pá-scu-æ i-bi me col-lo-cá-vit.

Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

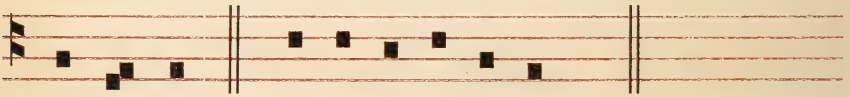

De-lí-cta. E u o u a e.

Psalmus 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur ómnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine: * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt: * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes, et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

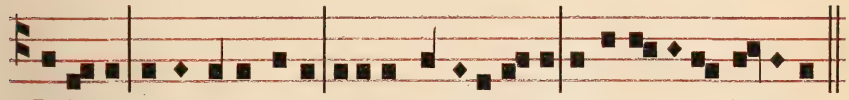

Delí-cta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Cre-do vi-dé-re. E u o u a e.

Psalmus 26.

Dóminus illumináti o mea, et salus mea: * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ: * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram: * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribuántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam, etc.

Et lux pepétua, etc.

Antiphona.

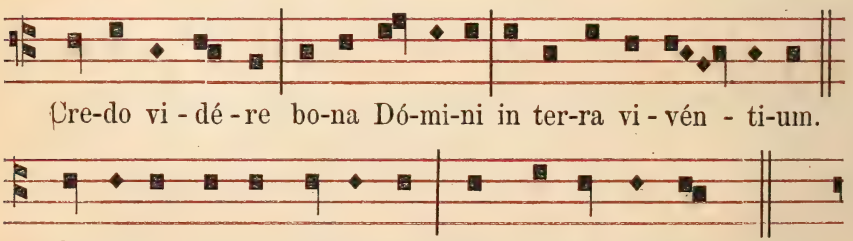

℟. Cum prin-cí-pi-bus pó-pu-li su-i.
Pater noster. totum secreto.

Lectio IV. Job. 13. d.

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes, et peccáta, scélera mea, et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scríbis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti: qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

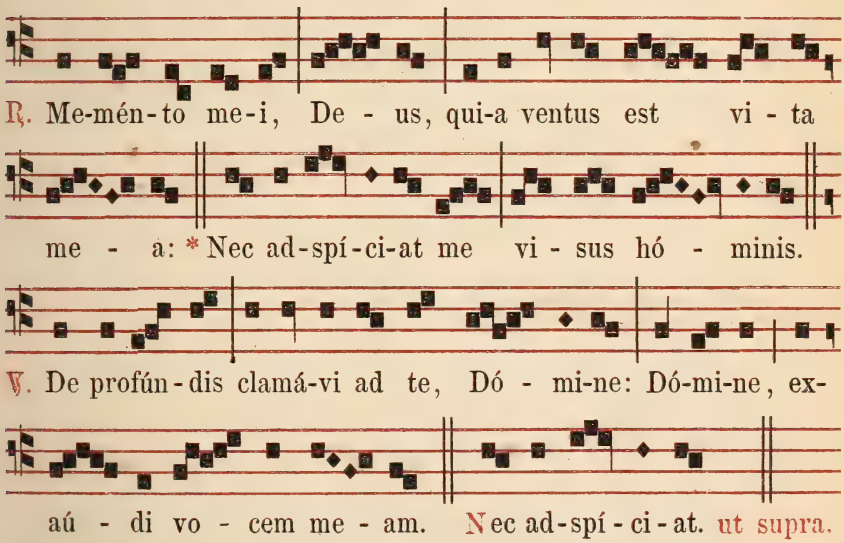

℟. Me-mén-to me-i, De-us, qui-a ventus est vi-ta me-a: * Nec ad-spí-ci-at me vi-sus hó-minis.

℣. De profún-dis clamá-vi ad te, Dó-mi-ne: Dó-mi-ne, exaú-di vo-cem me-am. Nec ad-spí-ci-at. ut supra.

Lectio V. Job. 14.

Homo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur,

et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, número ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non pótèrunt. Recéde paúlulum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

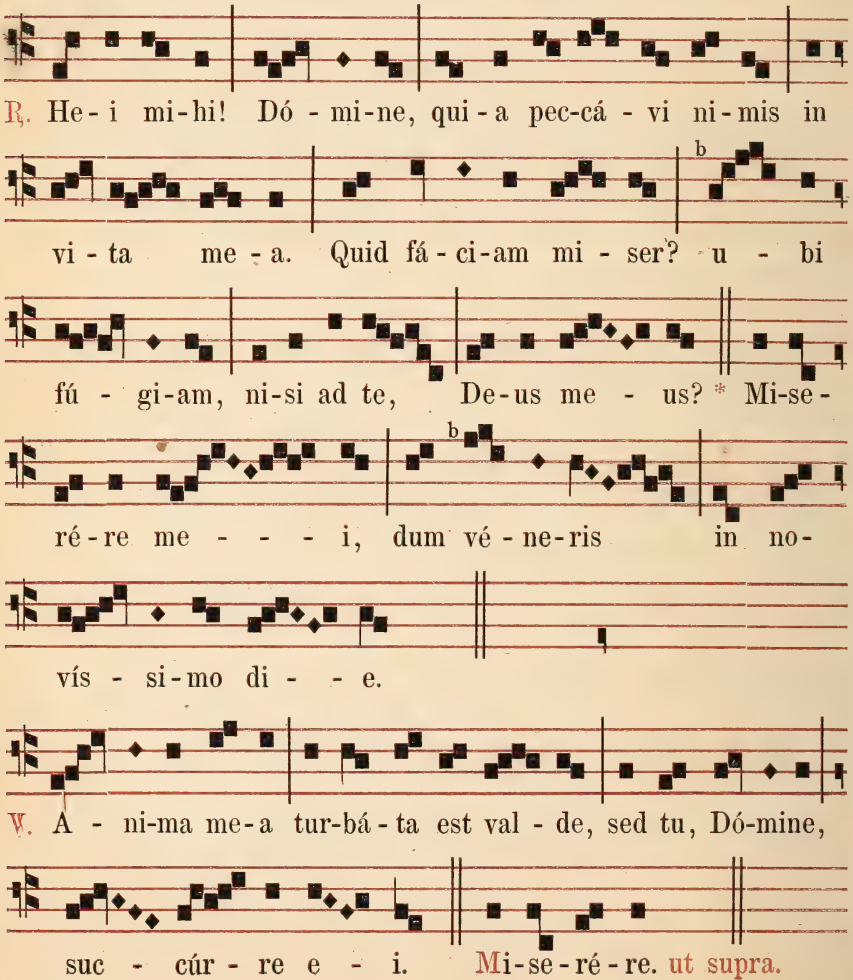

Lectio VI. Job. 14. c.

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? cunctis diébus, quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

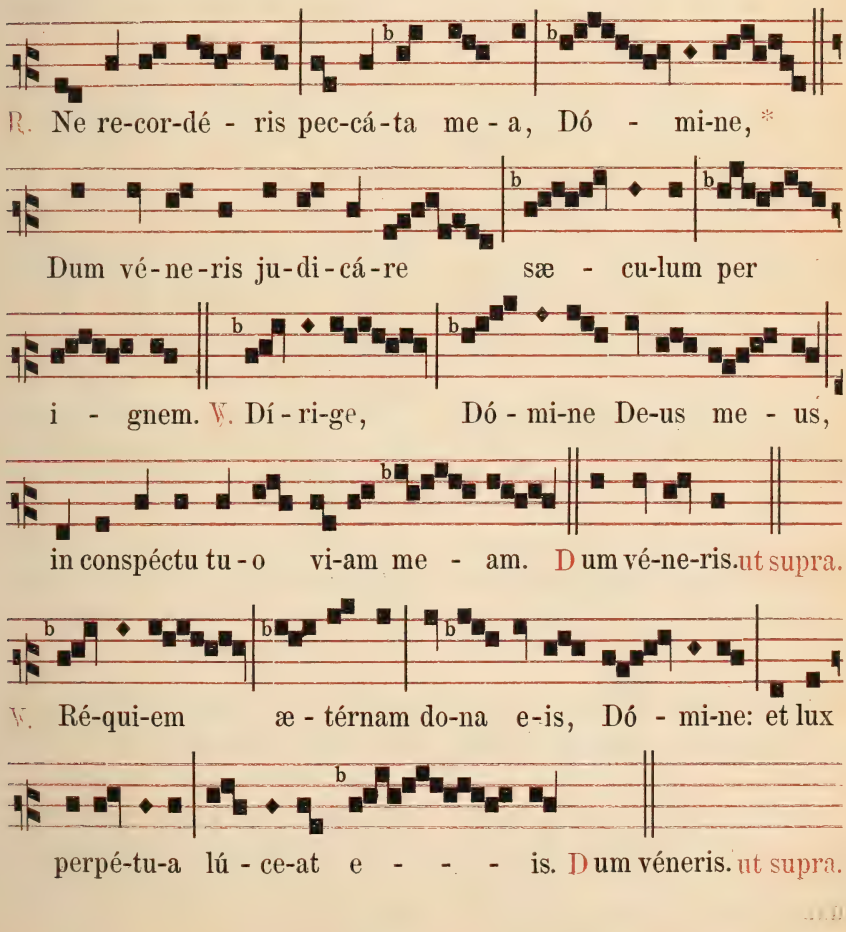

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona. *Ton. II.*

Com-plá - ce - at. E u o u a e.

Psalmus 39.

Exspéctans exspectávi Dóminum: * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes, et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super número rum.

Sacrifícium, et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocaústum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna: * ecce, lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número rus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur, et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam: * ut aúferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur,* qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent, et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam. Et lux.

Antiphona.

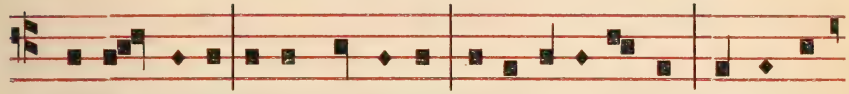

Complá-ce-at ti-bi, Dó-mi-ne, ut e-rí-pi-as me: Dó-mi-ne,

ad ad-ju-ván-dum me ré-spi-ce.

Antiphona. *Ton. II.*

Sa-na Dó-mi-ne. E u o u a e.

Psalmus 40.

Beátus, qui intélligit super egénum et paúperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur, ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet, ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti

me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

Sa-na, Dómi-ne, á-nimam me-am, qui-a pec-cá-vi ti-bi.

Antiphona. *Ton. II.*

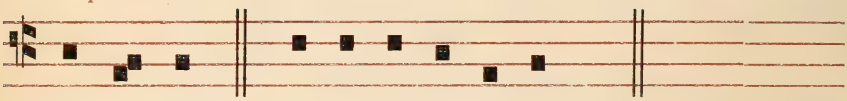

Si-tí-vit. E u o u a e.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es,

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * Quare

tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam. Et lux.

Antiphona.

Si-tí-vit á-ni-ma me-a ad Deum vivum: quando vé-ni-am,

et ap-pa-ré-bo an-te fá-ci-em Dó-mi-ni?

℣. Ne tra-das bé-sti-is á-ni-mas con-fi-tén-tes ti-bi.

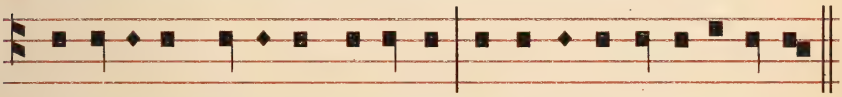

℟. Et á-nimas paúperum tu-ó-rum ne ob-li-vi-scáris in fi-nem.

Pater noster. totum secreto.

Lectio VII. Job. 17.

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

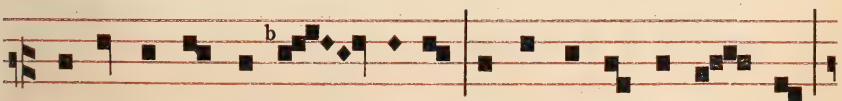

℟. Peccántem me quo-tí - - di-e, et non me pœ-ni-tén-tem,

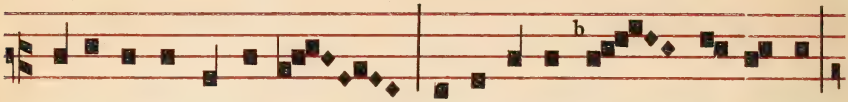

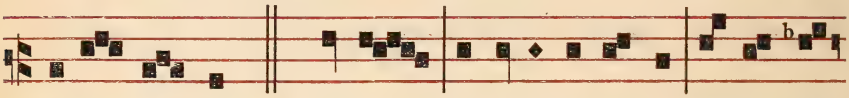

Quia in inférno. ut supra.

Lectio VIII. Job. 19. c.

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum. Et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

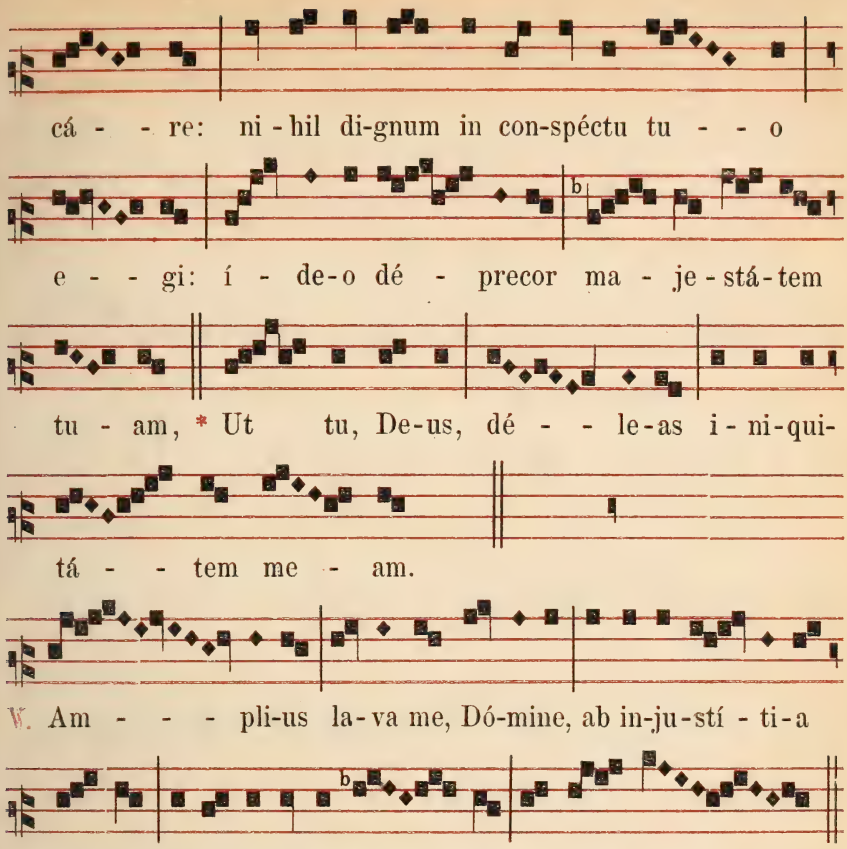

℟. Ut tu Deus. ut supra.

Lectio IX. Job. 10. d.

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem, quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non paúcitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam paúlulum dolórem meum: ántequam vadam et non revértar, ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine: terram miséria et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

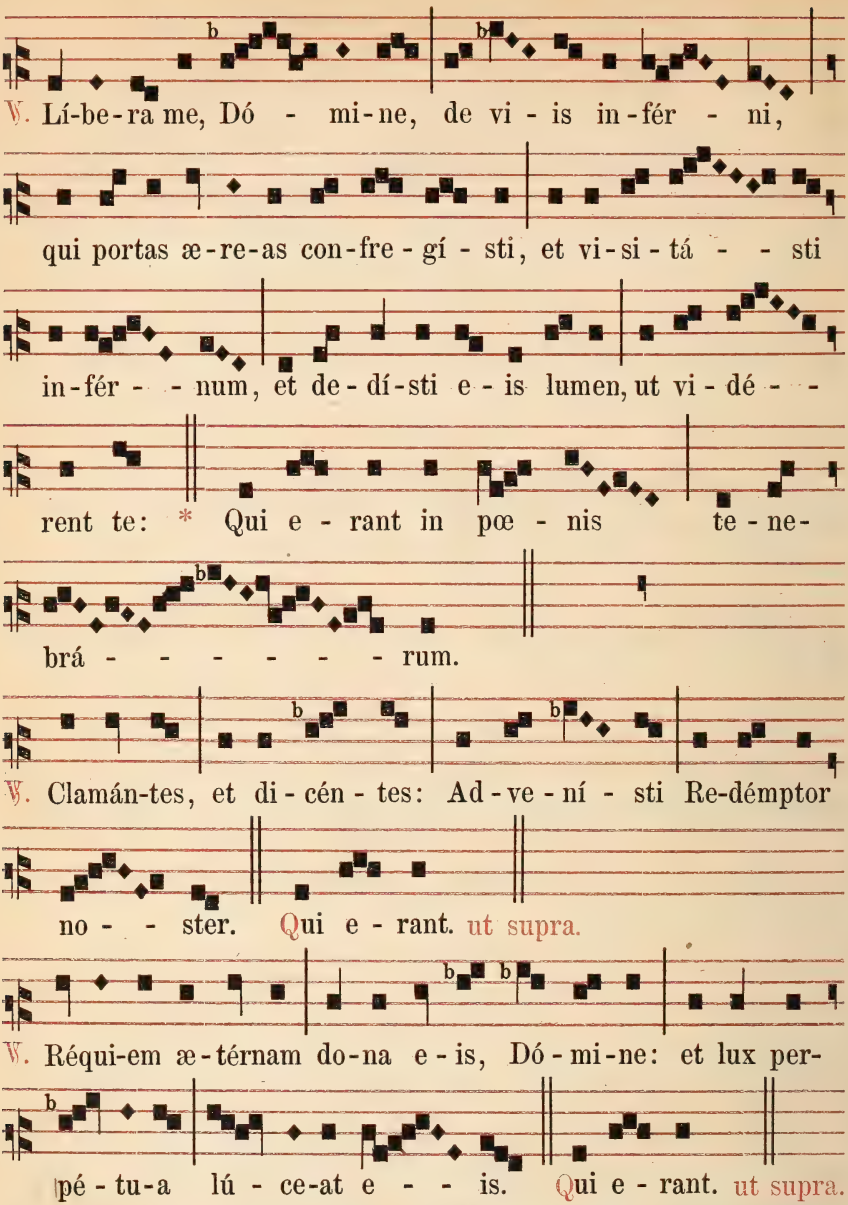

Aliud Responsorium, videlicet: Líbera me, Dómine, de morte ætérna, etc. quod dicitur in die Commemorationis omnium Defunct., et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones, require fol. 138.

AD LAUDES.

Absolute incipitur. *Ton. I. Fin. I.*

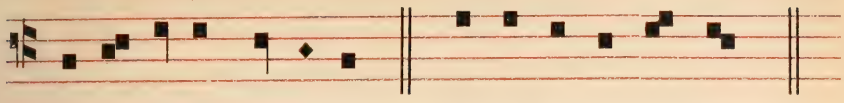

Ex-sul-tábunt Dó-mi-no. E u o u a e.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas, cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam. Et lux.

Antiphona.

Ex-sul-tábunt Dómi-no os-sa hu-mi-li-á-ta.

Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Ex-aú-di Dó-mi-ne. E u o u a e.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaúdi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos, Deus, salutáris noster: * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt, qui hábitant términos, a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam. Et lux.

Antiphona.

Exaúdi, Dómine, o-ra-ti-ónem me - am, ad te omnis ca - ro véniet.

Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

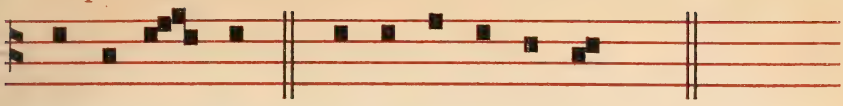

Me su - scé - pit. E u o u a e.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea: * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super strátum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur, et exsúltent géntes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

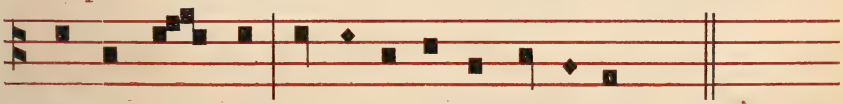

Me su - scé - pit dé-xte-ra tu - a, Dó-mi-ne.

Antiphona. *Ton. II.*

A por-ta ín-fe-ri. E u o u a e.

Canticum Ezechiæ. Isaiæ 38.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum: * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea ablàta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane: * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me: * quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei: corrípies me, et vivificábis me: * ecce in pace amaritúdo mea amarísima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac: * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

A por-ta ín-fe-ri é - ru-e, Dó-mi-ne, á - nimam me-am.

Antiphona. *Ton. VII. Fin. 3.*

O-mnis spí-ri-tus. E u o u a e.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes ángeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salutem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut faciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in tympano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

Antiphona. *Ton. II.*

Canticum Zachariæ. Luc. 1. g.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis.

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex álto.

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam. Et lux.

Antiphona.

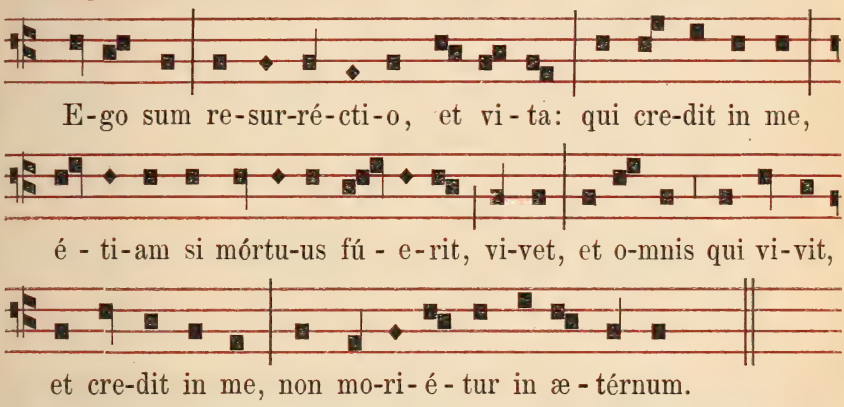

Deinde, Pater noster.

Psalmus De profúndis fol. 147. cum Precibus et Orationibus Officio congruentibus, ut supra in Vesperis, fol. 150.

DE OFFICIO FACIENDO

IN EXSEQUIIS ABSENTE CORPORE DEFUNCTI

ET IN DIE TERTIO, SEPTIMO, TRIGESIMO, ET ANNIVERSARIO.

Si faciendæ sint Exsequiæ absente corpore, eo die, quo bene visum fuerit, in Ecclesia dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, et Antiphonis duplicatis, vel saltem unum Nocturnum cum tribus Lectionibus, et Laudibus, et Missa. Post Missam, Celebrans deponit manipulum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et præcedentibus Subdiacono cum cruce, et Clero, et duobus Ceroferariis cum luminaribus accensis, et duobus Acolythis, uno cum

navicula incensi et thuribulo, et altero cum vasculo aquæ benedictæ et aspersorio, et hoc libro Rituali, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur ℟. Líbera me, Dómine, etc. fol. 138. Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

Postea dicitur: Kýrie eléison, Christe eléison, Kýrie eléison. Sacerdos dicit: Pater noster, et dum secreto dicitur, accipit aspersorium, circuit tumbam aspergens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est.

Postea dicit: ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (vel defúncta) sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

Vel dicatur Oratio, quæ dicta est in Missa, vel alia conveniens.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.
℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣ Si Officium fuerit pro pluribus defunctis, Oratio et ℣. dicantur in plurali numero: si fuerit mulier, in genere fœminino: si fuerit Sacerdos, vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis, etc.

℣ Prædictus autem Officii ritus pro defunctis adultis tam Sacerdotibus et Clericis, quam sæcularibus et laicis, servari debet in Officio sepulturæ in die depositionis, sive in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

DE EXSEQUIIS PARVULORUM.

IN primis admonendi sunt Parochi, ut juxta vetustam et laudabilem Ecclesiarum consuetudinem, Parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis Cœmeteriorum et Ecclesiarum sepulturis; sed ut pro illis in parochialibus Ecclesiis, et illarum cœmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab aliis loculos et sepulturas habeant, seu fieri curent, in quibus non sepeliantur, nisi qui baptizati fuerint infantes, vel pueri, qui ante annos discretionis obierunt.

In funere Parvulorum ut plurimum non pulsantur campanæ; quod si pulsentur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.

ORDO SEPELIENDI PARVULOS.

Cum igitur infans, vel puer baptizatus defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis; et Parochus superpelliceo et stola alba indutus, et alii de Clero, si adsint, præcedente cruce, quæ sine hasta defertur, accedunt ad domum defuncti, cum Clerico aspersorium deferente.

Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit:

Antiphona. *Ton. II.*

Sit no-men Dó-mi-ni. E u o u a e.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem,* et de stércore érigens paúperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus,* cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri. Sicut erat.

Antiphona.

Sit nomen Dómi-ni benedíctum, ex hoc nunc, et us-que in sæculum.

Dum portatur ad Ecclesiam, dicatur Psalm. Beáti immaculáti, etc. (fol. 128); et si tempus superest dici potest Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis. (fol. 179). cum aliis duobus sequentibus, et in fine Glória Patri, etc.

Cum autem pervenerit ad Ecclesiam, dicatur:

Antiphona. *Ton. VI.*

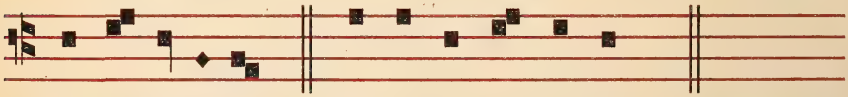

Hic ac-cí-pi-et. E u o u a e.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est rex glóriæ.

Glória Patri. Sicut erat.

Antiphona.

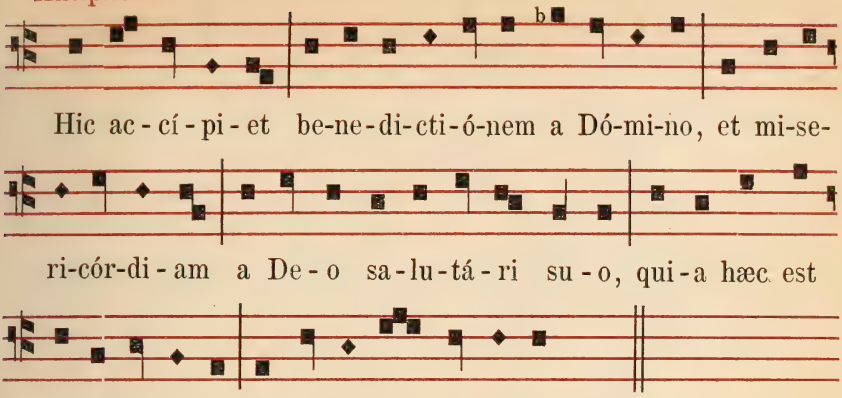

Postea dicitur:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto. Interim corpus aspergit.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Me autem propter innocéntiam suscepísti.

℟. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et mitíssime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte Baptísmatis, dum migrant a sæculo, sine ullis eórum méritis, vitam íllico largíris ætérnam, sicut ánimæ hujus párvuli hódie crédimus te fecísse: fac nos, quæsumus Dómine, per intercessiónem beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, hic purificátis tibi méntibus famulári, et in paradíso cum beátis párvulis perénniter sociári. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dum portatur ad tumulum, et etiamsi tunc non portetur, dicitur:

Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Jú - ve-nes. E u o u a e.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes ángeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Antiphona.

Jú - venes, et vírgines, senes cum juni-ó-ribus laudent nomen Dómini.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Sínite párvulos veníre ad me.

℟. Tálium est enim regnum cœlórum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli ad cœlórum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es: dignéris étiam, Dómine, ita nobíscum misericórditer ágere, ut méritis tuæ sanctíssimæ Passiónis, et intercessióne beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis et Eléctis tuis semper fácias congaudére. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta, et thurificet, similiter et tumulum: postea sepeliatur. Cum autem a sepultura revertuntur in Ecclesiam, dicatur:

Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Canticum trium puerorum. Dan. 3.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte, et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite ángeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino: * laudáte, et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu: * laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Antiphona.

Be-ne-dí - ci-te Dó-minum omnes e-lé-cti e-jus, á-gi-te

di-es læ - tí - ti-æ, et con-fi-té-mi-ni il-li.

Deinde ante altare dicit Sacerdos:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

DE SACRAMENTO MATRIMONII.

Parochus admonitus de aliquo Matrimonio in sua parochia contrahendo, primum cognoscat ex his ad quos spectat, qui et quales sint, qui Matrimonium contrahere volunt: An inter eos sit aliquod canonicum impedimentum: Utrum sponte, libere et secundum honestatem Sacramenti velint contrahere: Utrum sint in ætate legitima, ut vir saltem quatuordecim, mulier duodecim annos expleverit; et uterque sciat rudimenta fidei, cum ea deinde filios suos docere debeant.

Noverit ex probatis auctoribus, quæ sint canonica impedimenta Matrimonii contrahendi, et quæ contractum dirimant; et qui sint gradus consanguinitatis et affinitatis, et item cognationis spiritualis ex Baptismi, vel Confirmationis Sacramento contractæ.

Habeat in primis ipse bene cognita præcepta illa omnia, quæ in Matrimoniis rite conficiendis servari oportere, sacri Canones, præcipue sancta Synodus Tridentina jussit; dabitque operam, ut illa in parochia sua accurate, exacteque serventur.

Præsertim vero meminerit, Matrimonia inter raptorem et raptam, dum ipsa in raptoris potestate manserit, inita, nec non clandestina, et quælibet Matrimonia, quæ aliter quam præsente Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, et duobus, vel tribus testibus contrahuntur, ex ipsius Concilii decretis, irrita omnino, ac nulla esse.

Est autem proprius Parochus, qui adesse debet, is, in cujus parochia Matrimonium celebratur, sive viri, sive mulieris.

Caveat præterea Parochus, ne facile ad contrahendum Matrimonium admittat vagos ac peregrinos, et qui incertas habent sedes; neque item eos, qui antea conjugati fuerunt, ut sunt uxores militum, vel captivorum, vel aliorum qui peregrinantur; nisi diligenter de iis omnibus facta inquisitione, et re ad Ordinarium delata, ab eoque habita ejusmodi Matrimonii celebrandi licentia, quæ gratis concedatur.

Antequam Matrimonium contrahatur, ter a proprio contrahentium Parocho continuis diebus festis in Ecclesia intra Missarum solemnia, ad ipsius Concilii præscriptum, publice denuntietur, inter quos Matrimonium sit contrahendum.

Si vero vir et mulier parochiæ sint diversæ, in utraque parochia fiant denuntiationes: quibus denuntiationibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem Matrimonii procedatur. Sed si quid obstat, ultra Parochus non procedat.

Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, vel alia rationabilis causa subsit, arbitrio Episcopi, Matrimonium malitiose impediri posse, si tot præcesserint denuntiationes, tunc de licentia Ordinarii, vel una

tantum fiat denuntiatio, vel saltem Parocho, et duobus, vel tribus testibus præsentibus, Matrimonium celebretur. Deinde ante illius consummationem denuntiationes in Ecclesia fiant: ut si aliqua subsunt impedimenta, facilius detegantur, nisi aliter Ordinarius ipse expedire judicaverit.

Has autem denuntiationes Parochus facere non aggrediatur, nisi prius de utriusque contrahentis libero consensu sibi bene constet.

Si vero infra duos menses post factas denuntiationes Matrimonium non contrahatur, denuntiationes repetantur, nisi aliter Episcopo videatur.

Denuntiationes autem fiant hoc modo. Inter Missarum solemnia Parochus populum admoneat in hanc sententiam vulgari sermone:

Notum sit omnibus hic præsentibus, quod N. vir, et N. mulier, ex tali, vel tali familia, et parochia, Deo adjurante, intendunt inter se contrahere Matrimonium. Proinde admonemus omnes et singulos, ut si quis noverit aliquod consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, vel quodvis aliud impedimentum inter eos esse, quod Matrimonium contrahendum invicem impediat, illud quam primum nobis denuntiare debeat; et hoc admonemus primo, si fuerit prima; vel *secundo,* si fuerit secunda; vel *tertio,* si fuerit tertia denuntiatio.

Moneat Parochus conjuges, ut ante benedictionem sacerdotalem in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent, neque Matrimonium consumment, nec etiam simul maneant, nisi aliquibus propinquis, vel aliis præsentibus; quæ benedictio a nullo alio, quam ab ipso Parocho, seu ab alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, fieri debet.

Caveat etiam Parochus, ne quandò conjuges in primis nuptiis benedictionem acceperint, eos in secundis benedicat, sive mulier, sive etiam vir ad secundas nuptias transeat. Sed ubi ea viget consuetudo, ut si mulier nemini umquam nupserit, etiamsi vir aliam uxorem habuerit, nuptiæ benedicantur, ea servanda est. Sed viduæ nuptias non benedicat, etiamsi ejus vir numquam uxorem duxerit.

Matrimonium in Ecclesia maxime celebrari decet: sed si domi celebratum fuerit præsente Parocho et testibus, sponsi veniant ad Ecclesiam benedictionem accepturi, et tunc caveat Sacerdos, ne iterum a contrahentibus consensum exigat; sed tantum benedictionem illis conferat, celebrata Missa, ut infra dicetur.

Admoneantur præterea conjuges, ut antequam contrahant, sua peccata diligenter confiteantur, et ad Ss. Eucharistiam, atque ad Matrimonii Sacramentum suscipiendum pie accedant; et quomodo in eo recte et christiane conversari debeant, diligenter instruantur ex divina Scriptura, exemplo Tobiæ et Saræ, verbisque Angeli Raphaelis eos edocentis, quam sancte conjuges debeant convivere.

Postremo meminerint Parochi, a Dominica I. Adventus usque ad diem Epiphaniæ, et a Feria IV. Cinerum usque ad Octavam Paschæ inclusive, solemnitates nuptiarum prohibitas esse, ut nuptias benedicere,

sponsam traducere, nuptialia celebrare convivia. Matrimonium autem omni tempore contrahi potest. Nuptiæ vero qua decet modestia et honestate fiant: sancta enim res est Matrimonium, sancteque tractandum.

Quæ omnia fere ex sacri Concilii Tridentini decretis desumpta, et item alia, quæ ibi de Matrimonio rite contrahendo præcipiuntur, sunt diligenter servanda.

RITUS CELEBRANDI
MATRIMONII SACRAMENTUM.

Parochus igitur Matrimonium celebraturus, publicationibus factis tribus diebus festis, ut dictum est, si nullum obstet legitimum impedimentum, in Ecclesia, superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico, superpelliceo pariter induto, qui librum et vas aquæ benedictæ cum aspersorio deferat, coram tribus aut duobus testibus, virum et mulierem, quos parentum vel propinquorum suorum præsentia cohonestari decet, de consensu in Matrimonium interroget, utrumque singillatim in hunc modum vulgari sermone:

N. vis accípere N. hic præséntem in tuam legítimam uxórem juxta ritum sanctæ matris Ecclésiæ?

Respondeat Sponsus: Volo.

Mox Sacerdos Sponsam interroget: N. vis accípere N. hic præséntem in tuum legítimum marítum juxta ritum sanctæ matris Ecclésiæ?

Respondeat Sponsa: Volo.

Nec sufficit consensus unius, sed debet esse amborum, et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Mutuo igitur contrahentium consensu intellecto, Sacerdos jubeat eos invicem jungere dexteras, dicens:

Ego conjúngo vos in matrimónium, in nómine Patris, † et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque provinciæ ritum: postea eos aspergat aqua benedicta.

Mox benedicit annulum.

Benedictio Annuli.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic † Dómine, ánnulum hunc, quem nos in tuo nómine benedícimus †, ut quæ eum gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens, in pace, et voluntáte tua permáneat, atque in mútua caritáte semper vivat. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat annulum aqua benedicta in modum crucis; et sponsus acceptum annulum de manu Sacerdotis, imponit in digito annulari sinistræ manus sponsæ, Sacerdote dicente:

In nómine Patris, † et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Mox subjungat:

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.
Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Réspice, quæsumus Dómine, super hos fámulos tuos: et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assíste; ut qui te auctóre jungúntur, te auxiliánte servéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His expletis, si benedicendæ sint nuptiæ, Parochus Missam pro Sponso et Sponsa, ut in Missali Romano, celebret servatis omnibus, quæ ibi præscribuntur.

Cæterum, si quæ provinciæ aliis, ultra prædictas, laudabilibus consuetudinibus et cæremoniis in celebrando Matrimonii Sacramento utantur, eas sancta Tridentina Synodus optat retineri.

Peractis omnibus, Parochus manu sua describat in libro Matrimoniorum nomina conjugum, et testium, et alia juxta formulam præscriptam; idque, licet alius Sacerdos, vel a se, vel ab Ordinario delegatus, Matrimonium celebraverit.

DE BENEDICTIONE MULIERIS POST PARTUM.

Si qua puerpera post partum, juxta piam ac laudabilem consuetudinem, ad Ecclesiam venire voluerit, pro incolumitate sua Deo gratias actura, petieritque a Sacerdote benedictionem, ipse superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro aspergillum deferente, ad fores Ecclesiæ accedat, ubi illam foris ad limina genuflectentem, et candelam accensam in manu tenentem, aqua benedicta aspergat, deinde dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Hæc accípiet.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est rex glóriæ.

Glória Patri. Sicut erat.

Et repetitur Antiphona: Hæc accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Deinde porrigens ad manum mulieris extremam partem stolæ, eam introducit in Ecclesiam, dicens:

Ingrédere in templum Dei, adóra Fílium beátæ Maríæ Vírginis, qui tibi fœcunditátem tríbuit prolis.

Et ipsa ingressa, genuflectit coram Altari, et orat, gratias agens Deo de beneficiis sibi collatis; et Sacerdos dicit:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvam fac ancíllam tuam, Dómine.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eam.
℣. Nihil proficiat inimícus in ea.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui per beátæ Maríæ Vírginis partum fidélium pariéntium dolóres in gaúdium vertísti: réspice propítius super hanc fámulam tuam, ad templum sanctum tuum pro gratiárum actióne lætam accedéntem; et præsta, ut post hanc vitam ejúsdem beátæ Maríæ méritis, et intercessióne, ad ætérnæ beatitúdinis gaúdia cum prole sua pervenire mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde illam aspergit iterum aqua benedicta in modum crucis, dicens:

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, ✝ et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. Amen.

DE BENEDICTIONIBUS

REGULÆ GENERALES.

Noverit Sacerdos, quarum rerum benedictiones ad ipsum, et quæ ad Episcopum suo jure pertineant, ne majoris dignitatis munera temere, aut imperite unquam usurpet propria auctoritate.

In omni benedictione extra Missam, Sacerdos saltem superpelliceo, et stola pro ratione temporis utatur, nisi aliter in Missali notetur.

Stando semper benedicat, et aperto capite.

In principio cujusque benedictionis dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicatur Oratio propria una, vel plures, prout suo loco notatum fuerit. Postea rem aspergat aqua benedicta, et ubi notatum fuerit, pariter incenset, nihil dicendo.

Cum Sacerdos aliquid benedicturus est, habeat ministrum cum vase aquæ benedictæ et aspergillo, et cum hoc Rituali libro, seu Missali.

Caveat, ne benedictionis causa ponat aliquid indecens super Altare, veluti esculenta; sed quod ejusmodi est, ponatur super mensam, commodo loco paratam.

ORDO AD FACIENDAM AQUAM BENEDICTAM.

Diebus Dominicis, et quandocumque opus fuerit, præparato sale et aqua munda benedicenda in Ecclesia, vel Sacristia, Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde absolute incipit Exorcismum salis.

Exorcízo te creatúra salis, per Deum † vivum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ: ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium: et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat, atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia, et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnísque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus.

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene-† dícere, et sancti † ficáre tua pietáte dignéris: ut sit ómnibus suméntibus, salus mentis et córporis; et quidquid ex eo tactum, vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne spirituális nequítiæ. Per Dóminum nostrum.

Exorcismus aquæ, et dicitur absolute.

Exorcízo te creatúra aquæ, in nómine Dei Patris ✝ omnipoténtis, in nómine Jesu ✝ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✝ Sancti: ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci; et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis: per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Orémus.

Deus qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti: adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene ✝ dictiónis infúnde; ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dæmones, morbósque pelléndos divínæ grátiæ sumat efféctum, ut quidquid in dómibus, vel in locis fidélium, hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimíci; et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersióne hujus aquæ effúgiat, atque discédat: ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per Dóminum nostrum.

Hic ter mittit sal in aquam in modum crucis, dicendo semel:

Commíxtio salis et aquæ páriter fiat in nómine Pa ✝ tris, et Fí ✝ lii, et Spíritus ✝ Sancti. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus invíctæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor: qui advérsæ dominatiónis vires réprimis, qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas: qui hostíles nequítias poténter expúgnas: te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices; ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti tui Nóminis, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur, et præséntia Sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Post benedictionem Aquæ, Sacerdos Dominicis diebus antequam incipiat Missam, aspergit Altare, deinde se, et ministros, ac populum, prout in Missali præscribitur.

Postea Christifideles possunt de ista Aqua benedicta in vasculis suis accipere, et secum deferre ad aspergendos ægros, domos, agros, vineas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis suis, ut ea quotidie et sæpius aspergi possint.

Benedictio candelarum

extra diem Purificationis B. Mariæ Virginis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne † dic candélas istas supplicatiónibus nostris: infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctæ Cru† cis, benedictiónem cœléstem, qui eas ad repelléndas ténebras humáno géneri tribuísti; talémque benedictiónem signáculo sanctæ Cru† cis accípiant, ut quibuscúmque locis accénsæ, sive pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis ab habitatiónibus illis, nec præsúmant ámplius inquietáre, aut molestáre serviéntes tibi omnipoténti Deo: Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictio domorum
in Sabbato Sancto Paschæ.

Parochus, seu alius Sacerdos, superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro deferente vas aquæ ex benedictione Fontium ante perfusionem Chrismatis acceptæ, visitat domos suæ parochiæ, aspergens eas eadem aqua benedicta.

Ingrediens domum dicit:

Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde aspergens loca præcipua domus, et eos qui habitant in ea, dicit Antiphonam:

Vidi aquam egrediéntem de templo a látere dextro, allelúja: et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent: allelúja, allelúja.

Psalmus. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus.

℣. Glória Patri, etc.

Repetitur Antiphona. Vidi aquam, etc.

Deinde dicit: ℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúja.

℟. Et salutáre tuum da nobis, allelúja.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exaúdi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et sicut domos Hebræórum in éxitu de Ægýpto, agni sánguine linítas (quod pascha nostrum, in quo immolátus est Christus, figurábat), ab Angelo percutiénte custodísti; ita míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque defréndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Alia benedictio domorum

alio tempore facienda cum aspersione aquæ benedictæ.

Parochus, seu alii Sacerdotes volentes aliquam particularem domum, vel generaliter domos fidelium alio tempore infra annum aspergere aqua benedicta, ingredientes domum dicant:

Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde loca aspergendo, dicant Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus. Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.
℣. Glória Patri, etc.
Et repetitur Antiphona. Aspérges me, etc.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exaúdi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

Benedictio loci.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic † Dómine, Deus omnípotens, locum istum (vel domum istam): ut sit in eo (vel in ea) sánitas, cástitas, victória, virtus, humílitas, bónitas, et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto; et hæc benedíctio máneat super hunc locum (vel super hanc domum) et super habitántes in eo (vel in ea) nunc et semper.

℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

Alia benedictio domus novæ.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Te Deum Patrem omnipoténtem supplíciter exorámus pro hac domo, et habitatóribus ejus, ac rebus:

ut eam bene † dícere, et sancti † ficáre, ac bonis ómnibus ampliáre dignéris: tríbue eis, Dómine, de rore cœli abundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substántiam, et desidéria voti eórum ad efféctum tuæ miseratiónis perdúcas. Ad intróitum ergo nostrum bene † dícere, et sancti † ficáre dignéris hanc domum, sicut benedícere dignátus es domum Abraham, Isaac, et Jacob: et intra paríetes domus istíus, Angeli tuæ lucis inhábitent; eámque, et ejus habitatóres custódiant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

Benedictio thalami.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic †, Dómine, thálamum hunc: et omnes habitántes in eo, in tua pace consístant, et in tua voluntáte permáneant, et senéscant, et multiplicéntur in longitúdinem diérum, et ad regna cœlórum pervéniant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Postea aspergat thalamum aqua benedicta.

Benedictio novæ navis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et béne✝dic navem istam déxtera tua sancta, et omnes qui in ea vehéntur, sicut dignátus es benedícere arcam Noë ambulántem in dilúvio: pórrige eis, Dómine, déxteram tuam, sicut porrexísti beáto Petro ambulánti super mare; et mitte sanctum Angelum tuum de cœlis, qui líberet, et custódiat eam semper a perículis univérsis, cum ómnibus quæ in ea erunt: et fámulos tuos, repúlsis adversitátibus, portu semper optábili, cursúque tranquíllo tueáris, transactísque, ac recte perféctis negótiis ómnibus, iteráto témpore ad própria cum omni gaúdio revocáre dignéris. Qui vivis et regnas, etc. ℟. Amen.

Aspergat navim aqua benedicta.

Benedictio communis
super fruges et vineas.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Orámus pietátem tuam, omnípotens Deus, ut has primítias creatúræ tuæ, quas áeris et plúviæ temperaménto nutríre dignátus es, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et fructus terræ tuæ usque ad maturitátem perdúcas. Tríbue quoque pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere; ut a fertilitáte terræ esuriéntium ánimas bonis ómnibus affluéntibus répleas, et egénus et pauper laudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergat illas aqua benedicta.

Benedictio peregrinorum
ad loca sancta prodeuntium.

Peregrini ad loca sancta profecturi, antequam discedant, juxta veteris Ecclesiæ institutum, debent accipere patentes seu commendatitias litteras a suo Ordinario, seu Parocho. Quibus obtentis, et rebus suis dispositis, facta peccatorum suorum confessione, et audita Missa, in qua dicitur Oratio pro Peregrinantibus, Ss. Eucharistiam devote suscipiant. Expleta Missa, Sacerdos super eos genuflexos dicit sequentes preces.

Antiphona. In viam pacis.

Canticum. Benedíctus. fol. 180. in fine Glória Patri, etc.

Repetitur Antiphona. In viam pacis et prosperitátis dírigat vos omnípotens et miséricors Dóminus: et Angelus Ráphaël comitétur vobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gaúdio revertámini ad própria.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, speréntes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.
℟. Prósperum iter fáciat vobis Deus salutárium nostrórum.
℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.
℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.
℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.
℣. Erunt prava in dirécta.
℟. Et áspera in vias planas.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti: tríbue eis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum; ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pergunt locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum felíciter váleant pervenire.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti: quæsumus, ut hos fámulos tuos custodíre dignéris; esto eis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia, et frigóre teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut te duce, quo tendunt, próspere pervéniant, et demum incólumes ad própria revertántur.

Adésto, quæsumus Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne: ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegántur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Exaúdi, Dómine, preces nostras, et iter famulórum tuórum propítius comitáre, atque misericórdiam tuam, sicut ubíque es, ita ubíque largíre: quátenus a cunctis adversitátibus, tua opitulatióne defénsi, gratiárum tibi réferant actiónem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pax et benedíctio ✝ Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

Quod si unus fuerit peregrinaturus, omnia dicantur in numero singulari: ac si Sacerdos ipse, qui benedicit, fuerit socius peregrinationis, dicat in persona prima numeri pluralis, quatenus congruere videbitur.

Benedictio peregrinorum post reditum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum: * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Glória Patri.

Sicut erat.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Benedícti, qui véniunt in nómine Dómini.
℟. Benedícti vos a Dómino, qui fecit cœlum et terram.
℣. Réspice, Dómine, in servos tuos, et in ópera tua.
℟. Et dírige eos in viam mandatórum tuórum.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Largíre, quæsumus Dómine, fámulis tuis indulgéntiam placátus et pacem: ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant.

Omnípotens sempitérne Deus, nostrórum témporum, vitæque dispósitor, fámulis tuis contínuæ tranquillitátis largíre subsídium: ut quos incólumes própriis labóribus reddidísti, tua fácias protectióne secúros.

Deus, humílium visitátor, qui nos fratérna dilectióne consoláris: præténde societáti nostræ grátiam tuam; ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Deinde aspergantur aqua benedicta a Sacerdote, dicente:

Pax et benedíctio ✝ Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

BENEDICTIONES ESCULENTORUM
PRÆSERTIM IN PASCHA.

Benedictio agni paschalis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui per fámulum tuum Móysen, in liberatióne pópuli tui de Ægýpto, agnum occídi jussísti in similitúdinem Dómini nostri Jesu Christi, et utrósque postes domórum de sánguine ejúsdem agni perúngi præcepísti: tu bene † dícere, et sancti † ficáre dignéris hanc creatúram carnis, quam nos fámuli tui ad laudem tuam súmere desiderámus, per resurrectiónem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Et mox aspergat aqua benedicta.

Benedictio ovorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Subvéniat, quæsumus Dómine, tuæ bene † dictiónis grátia, huic ovórum creatúræ: ut cibus salúbris fiat fidélibus tuis, in tuárum gratiárum actióne suméntibus, ob resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

Benedictio panis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus ætérnæ vitæ, bene † dícere dignáre panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto: ut omnes ex eo gustántes, inde córporis et ánimæ percípiant sanitátem. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

Alia benedictio panis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene † dícere dignéris hunc panem tua sancta spirituáli benedictióne: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; atque contra omnes morbos, et univérsas inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, panem vivum, qui de cœlo descéndit, et dat vitam et salútem mundo: et tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

Benedictio novorum fructuum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic † Dómine hos novos fructus N., et præsta: ut qui ex eis in tuo sancto nómine vescéntur, córporis et ánimæ salúte potiántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

Benedictio ad quodcumque comestibile.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic † Dómine creatúram istam N., ut sit remédium salutáre géneri humáno: et præsta per invocatiónem sancti Nóminis tui, ut quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

Aspergat aqua benedicta.

Benedictio olei simplicis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

Exorcismus.

Exorcízo te creatúra ólei per Deum Patrem † omnipoténtem, qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre, et effugáre ab hac creatúra ólei, ut fiat ómnibus, qui eo usúri sunt, salus mentis et córporis, in nómine Dei Patris † omnipoténtis, et Jesu † Christi Fílii ejus Dómini nostri, et Spíritus † Sancti Paráclíti, et in caritáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, cui adstat exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále cognóscitur, dignáre respícere, benedí † cere, et sancti † ficáre hanc creatúram ólei, quam ex olivárum succo eduxísti, et ex eo infírmos inúngi mandásti, quátenus sanitáte percépta, tibi Deo vivo et vero grátias ágerent; præsta, quæsumus, ut hi, qui hoc óleo, quod in tuo nómine bene † dícimus, usi fúerint, ab omni languóre, omníque infirmitáte, atque cunctis insídiis inimíci liberéntur, et cunctæ adversitátes separéntur a plásmate tuo, quod pretióso sánguine Fílii tui redemísti, ut numquam lædátur a morsu antíqui serpéntis. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergat oleum aqua benedicta.

BENEDICTIONES AB EPISCOPIS

VEL ALIIS FACULTATEM HABENTIBUS FACIENDÆ.

Benedictio Sacerdotalium Indumentorum in genere.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per Móysen fámulum tuum pontificália, et sacerdotália, seu levítica vestiménta, ad expléndum in conspéctu tuo ministérium eórum, ad honórem et decórem Nóminis tui fíeri decrevísti: adésto propítius invocatiónibus nostris: et hæc induménta sacerdotália, désuper irrigánte grátia tua, ingénti benedictióne per nostræ humilitátis servítium purifi † cáre, bene † dícere, et conse † cráre dignéris: ut divínis cúltibus et sacris mystériis apta et benedícta exístant: his quoque sacris véstibus pontífices, et sacerdótes, seu levítæ tui indúti, ab ómnibus impulsiónibus, seu tentatiónibus malignórum spirítuum muníti et defénsi esse mereántur; tuísque mystériis apte et condígne servíre et inhærére, atque in his tibi plácite et devóte perseveráre tríbue. Per Christum Dn̄m nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Deus, invíctæ virtútis triumphátor, et ómnium rerum creátor ac sanctificátor: inténde propítius preces nostras: et hæc induménta levíticæ, sacerdotális, et pontificális glóriæ, minístris tuis fruénda, tuo ore próprio bene † dícere, sancti † ficáre, et conse † cráre dignéris: omnésque eis uténtes, tuis mystériis aptos, et tibi in eis devóte ac laudabíliter serviéntes, gratos effícere dignéris. Per Dóminum, etc. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui vestiménta pontifícibus, sacerdótibus, et levítis in usum tabernáculi fœderis necessária, Móysen fámulum tuum ágere jussísti, eúmque spíritu sapiéntiæ ad id peragéndum replevísti: hæc vestiménta in usum et cultum mystérii tui bene † dícere, sancti † ficáre, et conse † cráre dignéris; atque minístros altáris tui, qui ea indúerint, septifórmis Spíritus grátia dignánter repléri, atque castitátis stola, beáta fácias, cum bonórum fructu óperum, ministérii congruéntis immortalitáte vestíri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit ipsa indumenta aqua benedicta.

Benedictio Mapparum
sive Linteaminum Altaris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exaúdi, Dómine, preces nostras: et hæc linteámina sacri altáris úsui præparáta, bene † dícere, et sancti † ficáre dignéris. Per Christum Dn̄m nostrum.
℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui Móysen fámulum tuum, ornaménta et linteámina fácere per quadragínta dies docuísti: quæ étiam María téxuit, et fecit in usum ministérii, et tabernáculi fœderis; bene † dícere, sancti † ficáre, et consecráre dignéris hæc linteámina ad tegéndum, involvendúmque altáre gloriosíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, etc. ℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

Benedictio Corporalium.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Dómine, cujus inenarrábilis est virtus, cujus mystéria arcánis mirabílibus celebrántur: tríbue, quæsumus; ut hoc linteámen tuæ propitiatiónis bene ✝ dictióne sanctificétur ad consecrándum super illud Corpus et Sánguinem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, bene ✝ dícere, sancti- ✝ ficáre, et conse ✝ cráre dignéris linteámen istud ad tegéndum, involvendúmque Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte etc. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens Deus, mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúnde: ut per nostram bene ✝ dictiónem hoc linteámen sanctificétur, et Córporis ac Sánguinis Redemptóris nostri novum sudárium, Spíritus Sancti grátia efficiátur. Per eúmdem Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, etc. ℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

Benedictio Tabernaculi

seu Vasculi pro sacrosancta Eucharistia conservanda.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices deprecámur: ut vásculum hoc pro Córpore Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi in eo condéndo fabricátum, bene † dictiónis tuæ grátia dicáre dignéris. Per eúmdem Dóminum nostrum, etc. ℟. Amen.

Deinde aspergit illud aqua benedicta.

Benedictio novæ Crucis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Rogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut dignéris bene † dícere hoc signum Crucis tuæ, ut sit remédium salutáre géneri humáno; sit solíditas fídei, proféctus bonórum óperum, redémptio animárum; sit solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alia Oratio ad idem.

Béne † dic, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. Hic aspergat aqua benedicta. Sanctificétur hoc signum Crucis in nómine Patris †, et Fílii †, et Spíritus † Sancti; ut oántes, inclinantésque se propter Dóminum ante istam Crucem, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea Sacerdos genuflexus ante Crucem devote adorat, et osculatur, et idem faciunt quicumque voluerint.

Benedictio Imaginum

Jesu Christi Domini nostri, Beatæ Mariæ Virginis, et aliorum Sanctorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (sive effígies) sculpi, aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties córum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: hanc, quæsumus, imáginem (seu sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi (vel beatíssimæ Vírginis Maríæ, matris Dómini nostri Jesu Christi, vel beáti N. Apóstoli tui, vel Mártyris, vel Confessóris, aut Pontíficis, aut Vírginis) adaptátam bene † dícere, et sancti- † ficáre dignéris: et præsta; ut quicúmque coram illa unigénitum Fílium tuum (vel beatíssimam Vírginem, vel gloriósum Apóstolum, sive Mártyrem, sive Confessórem, aut Vírginem) supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ultimo aspergat aqua benedicta.

RITUS BENEDICENDI ET IMPONENDI
PRIMARIUM LAPIDEM
PRO ECCLESIA ÆDIFICANDA
SERVANDUS A SACERDOTE FACULTATEM HABENTE AB EPISCOPO.

Ecclesiam ex Episcopi auctoritate tantum, juxta sacrorum Canonum decreta, ædificari fas est. Si vero Sacerdos, ejus ædificationis primarium lapidem benedicendi potestatem habens, ejusmodi functionem peragat, hunc ritum servabit.

Pridie quam primarius lapis benedicatur, ligneam Crucem in loco, ubi debet esse Altare, figat ipse, vel alius Sacerdos. Sequenti vero die lapis in Ecclesiæ fundatione ponendus, qui debet esse quadratus, et angularis, benedicatur hoc modo.

Sacerdos indutus amictú, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, sal et aquam benedicit, nisi prius in promptu habeat jam benedictam ordinaria benedictione, ut supra fol. 197; et interim, dum cantatur a Clericis Antiphona cum Psalmo sequenti, aspergit locum, ubi Crux posita est, cum aqua benedicta.

Antiphona. Signum salútis pone, Dómine Jesu Christe, in loco isto: et non permíttas introíre ángelum percutiéntem.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri. Sicut erat.

Finito Psalmo, Sacerdos versus ad locum per eum aspersum, dicit:

Orémus.

Dómine Deus, qui licet cœlo et terra non capiáris, domum tuam dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur: locum hunc, quæsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti N. (nominando Sanctum vel Sanctam, in cujus honorem ac nomen fundabitur Ecclesia), omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem grátiæ tuæ, ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva; et qui dilécti tui David devotiónem in fílii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perfícere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiæ spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

Postea stans benedicit primarium lapidem, dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes.
℟. Hic factus est in caput ánguli.

℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.
℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui es verus omnípotens Deus, splendor, et imágo ætérni Patris, et vita ætérna: qui es lapis anguláris de monte sine mánibus abscíssus, et immutábile fundaméntum: hunc lápidem collocándum in tuo nómine confírma; et tu, qui es princípium et finis, in quo princípio Deus Pater ab inítio cuncta creávit, sis, quæsumus, princípium, et increméntum, et consummátio ipsíus óperis, quod debet ad laudem et glóriam tui nóminis inchoári. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tunc aspergit lapidem ipsum aqua benedicta, et accepto cultro, per singulas partes sculpit in eum signum crucis, dicens: In nómine Patris ✝, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Quo facto dicit: Orémus.

Bénedic ✝ Dómine creatúram istam lápidis, et præsta per invocatiónem sancti Nóminis tui: ut quicúmque ad hanc Ecclésiam ædificándam pura mente auxílium déderint, córporis sanitátem, et ánimæ medélam percípiant. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

Postea dicantur Litaniæ ordinariæ (fol. 95) sine Orationibus in fine positis: quibus dictis, parato cæmento, et cæmentario assistente, Sacerdos inchoat, Clericis prosequentibus, Antiphonam:

Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum: fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri. Sicut erat.

Quo dicto, Sacerdos stans tangit, et ponit ipsum primarium lapidem in fundamento, dicens:

In fide Jesu Christi collocámus lápidem istum primárium in hoc fundaménto, in nómine Pa ✝ tris, et Fí ✝ lii, et Spíritus ✝ Sancti: ut vígeat vera fides hic, et timor Dei, fratérnaque diléctio; et sit hic locus destinátus oratióni, et ad invocándum, et laudándum nomen ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Interim cæmentarius locat ipsum lapidem cum cæmento: postea Sacerdos spargit super ipsum lapidem aquam benedictam, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus. Miserére mei, Deus. (fol. 92): dicitur totus cum Glória Patri.

Quo dicto, Sacerdos spargit aquam benedictam per omnia fundamenta, si sunt aperta: si vero non sunt aperta, circuit aspergendo fundamenta Ecclesiæ designata. Et incipiens aspergere, inchoat Antiphonam, Clero prosequente.

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Glória Patri. Sicut erat.

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Interim aspergendo procedit usque ad fundamenta aperta, seu designata, et repetita Antiphona, stans dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens, et misércors Deus, qui sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine, digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fíeri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam; ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites: et quidquid benedictúri sumus, bene † dícas: sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condis habitáculum: da ædificatióni tuæ increménta cœléstia; ut quod te jubénte fundátur, te largiénte perficiátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

RITUS BENEDICENDI NOVAM ECCLESIAM
SEU ORATORIUM PUBLICUM
UT IBI SANCTISSIMUM MISSÆ SACRIFICIUM CELEBRARI POSSIT.

Sacerdos novam Ecclesiam de licentia Episcopi benedicturus, ut in ea divinum sacrificium Missæ rite celebretur, stola ac pluviali albi coloris indutus, aliquot Sacerdotibus et Clericis adhibitis, prælata Cruce media inter duos Clericos deferentes cereos accensos, mane procedit ad primariam Ecclesiæ, vel Oratorii januam: ubi stans capite aperto, conversus ad eam dicit absolute Orationem:

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, adspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde inchoat Antiphonam: Aspérges me, etc. et Clerus alternatim dicit Psalmum Miserére, etc. (fol. 92): in fine Glória Patri.

Interim circumdant exterius Ecclesiam (quæ intus debet esse vacua et nuda, et pariter Altaria nuda, excluso populo, donec absoluta sit benedictio), et Sacerdos accepto aspergillo ex herba hyssopi, ad ejus dexteram se convertens, parietes Ecclesiæ in superiori parte, et in fundamentis, cum aqua benedicta aspergit, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Reversi ad locum, unde Processio initium habuit, repetita Antiphona a Clero, Sacerdos stans ut prius versus Ecclesiam, dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio.

Dómine Deus, qui licet cœlo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur: locum hunc, quæsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti N., omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem grátiæ tuæ ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva; et qui dilécti tui David devotiónem in fílii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perfícere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiæ spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Qua finita Oratione, omnes bini in Ecclesiam intrantes, ad Altare majus procedunt, Litanias decantantes (fol. 95).

Ubi dictum fuerit: Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris: Te rogámus, audi nos, surgit Sacerdos, et intelligibili voce dicit:

Ut hanc Ecclésiam, et Altáre ad honórem tuum, et nomen sancti tui N., purgáre, et bene † dícere dignéris: Te rogámus, audi nos.

Cum dicit, benedícere, manu dextera benedicit Ecclesiam, et Altare: deinde, ut prius, genuflectit donec perficiantur Litaniæ, et Cantores prosequuntur:

Ut nos exaudíre dignéris, Te rogámus, audi nos.

Fili Dei, Te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis, etc.

Dicto ultimo Kýrie eléison, Sacerdos stans, dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua.

℟. Leváte.

Prævéniat nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua: et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum distans ab Altari congruenti spatio genuflexus, et se signans, dicit: Deus, in adjutórium meum inténde; et statim surgit, Clero respondente: Dómine, ad adjuvándum me festína; ipse vero stans dicit: Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Chorus respondet: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Postea Sacerdos dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fíeri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites; et quidquid benedictúri sumus, bene † dícas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Dóminum, etc. ℟. Amen.

His dictis, inchoat Antiphonam: Bénedic, Dómine, domum istam nómini tuo ædificátam, cum tribus Psalmis sequentibus, videlicet:

Psalmus 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis,* et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi,* ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ,* cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri.

Sicut erat.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Glória Patri.

Sicut erat.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dni.

Quiá illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri. Sicut erat.

Antiphona. Bénedic, Dómine, domum istam nómini tuo ædificátam.

Interim aspergit interius parietes in parte superiori et inferiori, inchoans aspersionem a parte Evangelii, dicens: **Aspérges me, etc.** tum ad Altare reversus, dicit:

Orémus. Ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Deus, qui loca nómini tuo dicánda sanctíficas, effúnde super hanc oratiónis domum grátiam tuam: ut ab ómnibus hic nomen tuum invocántibus auxílium tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Dóminum. ℟. Amen.

His peractis, dicitur Missa de tempore occurrenti, vel de Sancto.

Ecclesia vero, quamvis a simplici Sacerdote, ut supra, sit benedicta, ab Episcopo tamen consecranda est.

RITUS RECONCILIANDI
ECCLESIAM VIOLATAM
SI NONDUM ERAT AB EPISCOPO CONSECRATA.

Ecclesiæ violatæ reconciliatio per Sacerdotem ab Episcopo delegatum fiat hoc modo. Altare Ecclesiæ omnino nudetur, provideaturque, ut Ecclesia possit libere circumiri tam exterius, quam interius, si fieri potest. Paretur vasculum cum aqua benedicta, et aspergillum de herba hyssopo factum. Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albo, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, procedit ad primariam Ecclesiæ portam, ubi stans, Antiphonam incipit, dicens, Clero prosequente:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus: **Miserére, etc.** (fol. 92), totus cum **Glória Patri.** Quo finito, Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona, et Psalmus dicuntur, Sacerdos cum aqua benedicta aspergit in circuitu extrinsecus Ecclesiam, et Cœmeterium, simul aspergendo alternatim ad parietes Ecclesiæ, ac ad terram Cœmeterii, præsertim ad loca contaminata. Quo facto, redit ad locum, ubi incepit aspergere, et stans dicit:

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quod modo visitatúri sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene † dícas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. **Amen.**

Deinde Sacerdos incipit Litanias (fol. 95), et ingreditur Ecclesiam cum Clero, cantando eas: accedítque ante Altare majus, coram quo genuflectit: cumque dictum fuerit:

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris. ℟. Te rogámus, audi nos.

Sacerdos surgit, et clara voce dicit:

Ut hanc Ecclésiam, et Altáre hoc, ac Cœmetérium purgáre, et reconci ✝ liáre dignéris. ℟. Te rogámus, audi nos.

Quibus dictis, rursus genuflectit, et Litaniæ perficiuntur. Quibus finitis, Sacerdos versus ad dictum Altare dicit: Orémus.

Et Ministri: Flectámus génua.

℟. Leváte.

Prævéniat nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua: et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos genuflectit ante Altare, et se signo crucis muniens, clara voce dicit: Deus, in adjutórium meum inténde; tum surgit, et Chorus, seu adstantes Clerici respondent: Dómine, ad adjuvándum me festína; et Sacerdos stans, dicit: Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Quo dicto, Sacerdos inchoat, Clero prosequente, Antiphonam:

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Psalmus 67.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.
Repetitur Antiphona.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.
Repetitur Antiphona.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Repetitur Antiphona.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

Repetitur Antiphona.

A templo tuo in Jerúsalem: * tibiófferent reges múnera.

Repetitur Antiphona.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Repetitur Antiphona.

Díssipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Repetitur Antiphona.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Repetitur Antiphona.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Repetitur Antiphona.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Repetitur Antiphona.

Mirábilis Deus in Sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmi prædicti dicuntur, Sacerdos circuit Ecclesiam intrinsecus aspergendo: aspergit etiam specialiter loca contaminata. Quo facto stans in Presbyterio versus ad Altare, dicit:

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens et benígnus purificátor assístis: exaúdi nos, quæsumus, et concéde; ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat benedíctio, et tui múneris benefícia, univérsitas fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde dicitur Missa de die occurrenti.

℣ Simplex Sacerdos tantum ex privilegio Sedis Apostolicæ potest Ecclesiam ab Episcopo consecratam reconciliare, et tunc utatur ritu in Pontificali præscripto; procedatque indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis secum aliis Presbyteris, et Clericis superpelliceis indutis, cum aqua ab Episcopo ad hunc usum rite benedicta.

RITUS BENEDICENDI NOVUM CŒMETERIUM

PER SACERDOTEM AB EPISCOPO DELEGATUM.

Pridie quam fiat benedictio, ponitur in medio Cœmeterii benedicendi lignea Crux, alta ad staturam hominis, et ante ipsam Crucem in terra figitur paxillus tridens ligneus, altus ad cubitum unum, aptus ad affigendum illi tres candelas.

Sequenti die mane Sacerdos in sacristia paratus amictu, alba, cingulo, stola, ac pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, qui deferant vasculum aquæ benedictæ, aspergillum, et thuribulum cum incensi navicula, et hoc Rituali libro, et tribus candelis cereis, procedit ad Cœmeterium benedicendum, ante Crucem in medio positam, et affiguntur, et accenduntur tres candelæ super ligneum paxillum: et Sacerdos ante Crucem et candelas stans, discooperto capite, dicit:

Orémus.

Omnípotens Deus, qui es custos animárum, et tutéla salútis, fides credéntium: réspice propítius ad nostræ servitútis offícium, et ad intróitum nostrum purgétur, bene † dicátur, et sancti † ficétur hoc Cœmetérium; ut humána córpora hic post vitæ cursum quiescéntia, in magno judícii die simul cum felícibus animábus mereántur adipísci vitæ perénnis gaúdia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Mox ante ipsam Crucem omnes genibus flexis dicunt Litanias (fol. 95), incipiente Cantore, cæteris respondentibus; et cum dictum fuerit: Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc. Te rogámus, audi nos. Sacerdos surgit, et clara voce dicit, producens manu signum crucis:

Ut hoc Cœmetérium purgáre, et bene † dícere dignéris. ℟. Te rogámus, audi nos.

Deinde Sacerdos, ut prius, genuflectit, et Litaniæ perficiuntur.

Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos Crucem aspergit aqua benedicta, dicens Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus: Miserére, etc. (fol. 92), dicitur totus ab adstantibus, cum Glória Patri. Quo dicto, repetitur Antiphona. Dum dicitur Psalmus, Sacerdos circuit, et perambulat totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique aqua benedicta: quo facto, redit ante Crucem, et ad ipsam respiciens, dicit:

Orémus.

Deus, qui es totíus orbis cónditor, et humáni géneris redémptor, cunctarúmque creaturárum visibílium et invisibílium perféctus dispósitor: te súpplici voce, ac puro corde expóscimus; ut hoc Cœmetérium, in quo famulórum, famularúmque tuárum córpora quiéscere debent, post currícula hujus vitæ labéntia, pur-†gáre, bene †dícere, et sancti †ficáre dignéris: quique remissiónem ómnium peccatórum per tuam magnam misericórdiam in te confidéntibus præstitísti, corpóribus quoque eórum in hoc Cœmetério quiescéntibus, et tubam primi Archángeli exspectántibus, consolatiónem perpétuam lárgiter impertíre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc figit in summitate Crucis unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ardentes in duobus brachiis ejusdem Crucis. Deinde incensat ipsam Crucem, et aspergens aqua benedicta, redit cum Ministris in sacristiam.

ORDO RECONCILIANDI CŒMETERIUM VIOLATUM

SIVE ECCLESIÆ CONTIGUUM SIT,

SIVE SEPARATUM, UBI ECCLESIA NON EST POLLUTA.

Mane diei, qua facienda est reconciliatio, Sacerdos, si ab Episcopo facultatem habeat, adhibitis aliis Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, in sacristia, aut alio decenti loco, vestitus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, accedit ad medium Cœmeterii, Clerico vasculum aquæ benedictæ, et aspergillum deferente: et ibi super tapete genuflectit una cum Ministris; et Cantores, aliique omnes genibus flexis, dicunt Litanias (fol. 95). In quibus cum dictum fuerit: **Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc. Te rogámus, audi nos.** Sacerdos surgit, et manu dextera producens signum crucis super Cœmeterium, clara voce dicit:

Ut hoc Cœmetérium recon ✝ ciliáre, et sancti-✝ficáre dignéris. ℟. **Te rogámus, audi nos.**

Quibus dictis, ut prius genuflectit, Cantoribus Litanias perficientibus. Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos, accepto aspergillo cum aqua benedicta, inchoat Antiphonam: **Aspérges me, Dómine, hyssópo,** Clero prosequente, **et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Psalmus: **Miserére, etc.** (fol. 92), dicitur totus sine **Glória Patri, etc.**

In fine repetitur Antiphona: **Aspérges me, etc.**

Dum hæc dicuntur, Sacerdos circuit totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique aqua benedicta, præsertim in loco, ubi violatio commissa est. Quo peracto, redit ad locum ubi Litaniæ dictæ fuerunt, et ibi stans dicit: **Orémus.**

Et Ministri: **Flectámus génua.**

℟. **Leváte.**

Dómine pie, qui agrum fíguli prétio Sánguinis tui in sepultúram peregrinórum comparári voluísti: quæsumus, dignánter reminíscere clementíssimi hujus mystérii tui. Tu es enim, Dómine, fígulus noster: tu quiétis nostræ ager: tu agri hujus prétium. Tu dedísti étiam, et suscepísti. Tu de prétio tui vivífici Sánguinis nos requiéscere donásti. Tu ergo, Dómine, qui es offensiónis nostræ clementíssimus indúltor, exspectantíssimus judicátor, judícii tui superabundantíssimus miserátor: judícium tuæ justíssimæ severitátis abscóndens, post miseratiónem tuæ piæ redemptiónis, adésto exaudítor, et efféctor nostræ reconciliatiónis: hocque Cœmetérium peregrinórum tuórum, cœléstis pátriæ incolátum exspectántium, benígnus purífica, et reconcília; et hic tumulatórum et tumulandórum córpora, de poténtia et pietáte tuæ resurrectiónis ad glóriam incorruptiónis, non damnans, sed gloríficans resúscita. Qui ventúrus es judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

RITUS ABSOLVENDI ET BENEDICENDI POPULOS ET AGROS

EX APOSTOLICÆ SEDIS INDULTO.

Accepto diplomate Pontificio, constituatur dies Dominica, Delegato et Populo commodior, pro ejusdem diplomatis publicatione, et executionis inchoatione.

Die constituta, mane fiat concio, qua doceatur Populus de contentis in diplomate Pontificio, et de præparatione ad futuram absolutionem, et benedictionem. Deinde Missa celebretur a Delegato pro remissione peccatorum, sine **Glória in excélsis**, cum unica Oratione, et **Credo**, in paramentis violaceis: qua finita,

deposita casula et manipulo, induatur Celebrans pluviali violaceo, et si sit Episcopus, mitram simplicem assumat; et omnibus genuflexis ante Altare, cantentur Litaniæ Sanctorum (fol. 95), omissis Precibus et Orationibus post eas dici solitis.

Sedeat Delegatus, dictis Litaniis, cooperto capite, in sede sibi parata super scabello Altaris, vel in sede episcopali, si est Episcopus, seu super faldistorio posito super dicto scabello, cum duobus Ministris paratis more diaconali et subdiaconali sine manipulis, adstantibus hinc inde a lateribus omnibus de Clero; et alta voce ab aliquo legatur diploma, audiente Populo: quo lecto, dicat Delegatus: **Deo grátias.**

Tunc nomine Populi ille, qui ibi pro Diacono assistit, profunde inclinatus a sinistris Delegati facit Confessionem in cantu.

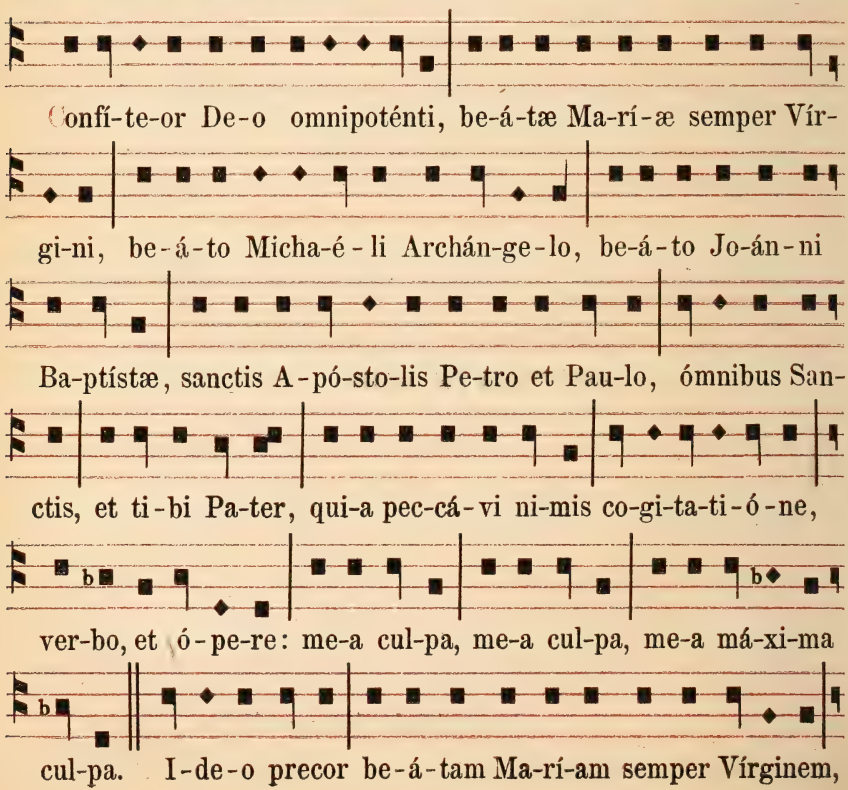

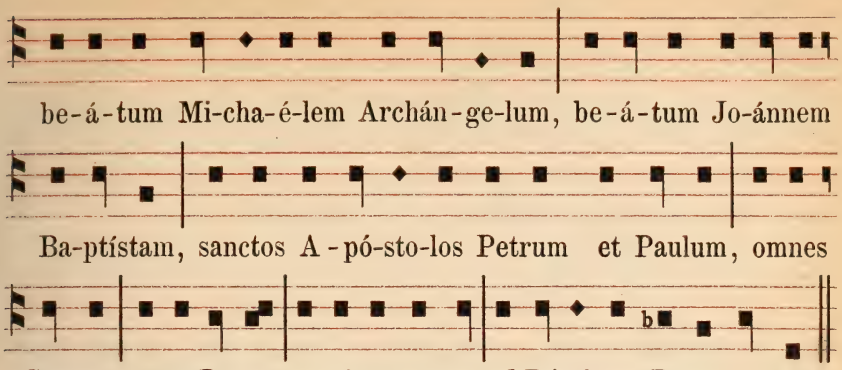

Qua finita, si est Episcopus, assumpto baculo pastorali in sinistra manu, et adhuc sedens cooperto capite, incipit Psalmum **Miserére** (fol. 175), et in fine **Glória Patri**: et prosequitur alium Psalmum: **Deus misereátur** (fol. 177), et in fine **Glória Patri**, super universum Clerum et Populum genuflexum, recitando tales Psalmos sine cantu, alternatim a Delegato, et Clero.

Quibus finitis, Delegatus stans detecto capite, baculoque deposito, si est Episcopus, versus Populum manibus junctis, dicit: **Kýrie eléison.**

Respondet Clerus: **Christe eléison. Kýrie eléison.**

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, speréntes in te.
℣. Nihil proficiat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiónem nostram: ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. ℟. Amen.

Deinde sedens Delegatus cooperto capite, et si est Episcopus, assumpto baculo, dicit:

Misereátur véstri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Manuque dextera super Populum genuflexum extensa, addit:

Auctoritáte Dei omnipoténtis, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, a Sanctíssimo Dómino nostro Papa N. mihi concéssa, absólvo vos et omnes hujus loci, ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, interdícti, aliísque ecclesiásticis senténtiis, censúris, et pœnis, étiam in lítteris die Cœnæ Dómini sólitis legi conténtis, per vos incúrsis, quas modo ignorátis, juxta tenórem pontifícii diplómatis próxime lecti. Et restítuo vos omnes communióni, et unitáti fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum crucis.

Tunc Delegatus adhuc sedens, per se ipsum, vel alium firmioris vocis, indicit dies tres singillatim pro jejunio; et decernet diem Dominicam sequentem, vel aliam arbitrio suo, pro Communione, Benedictione Agrorum, et Populi, et Indulgentia Plenaria.

Die constituta, Populus universus debebit communicare, et hora competenti Delegatus cantabit Missam, quæ est ad finem Missalis, sub titulo Pro quacumque necessitate, cum paramentis violaceis, sine Glória, cum unica Oratione, et Credo.

Et in fine Missæ Celebrans benedicit de more, et si est Episcopus, dat Indulgentias.

Finita Missa, Delegatus, et duo Ministri assumunt paramenta alba, et si est Episcopus, mitram pretiosam; et genuflexi ante Altare cum universo Clero et Populo cantantur Litaniæ Sanctorum (fol. 95), repetito ter ℣. Ut fructus terræ dare, et conserváre digneris: Te rogámus, audi nos.

Illisque finitis, Delegatus stans detecto capite, manibus junctis dicit: Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Et additur a Clero in cantu:

Psalmus 84.

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * jústitia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri. Sicut erat.

Quo finito, Delegatus dicit:

℣. Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ.
℟. Et campi tui replebúntur ubertáte.
℣. Oculi ómnium in te sperant, Dómine.
℟. Et tu das illis escam in témpore opportúno.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, refúgium nostrum et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur.

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens et benígnus assístis: exaúdi nos, quæsumus, et concéde; ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat benedíctio ✝, et tui múneris benefícia, univérsitas hæc fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur.

Orámus pietátem tuam, omnípotens Deus: ut fructus terræ, quos áëris et plúviæ temperaménto nutríre dignáris, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et tríbuas huic pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere; ut fertilitáte terræ, esuriéntium ánimas bonis affluéntibus répleas, et egénus et pauper laudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Postea assumpto baculo, si est Episcopus, et cooperto capite dicit Delegatus:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✝, et Fílii, et Spíritus Sancti, super agros, et bona quæcúmque loci hujus, plena descéndat, et máneat semper. ℟. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum crucis.

Deinde accepto de manu dignioris de Clero aquæ benedictæ aspersorio, aspergit versus quatuor mundi partes, dicens sine cantu, et sine Psalmo Antiphonam:

Aspérges me hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Pro benedictione Populi, operto capite, manibus junctis, dicit: Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Protéctor in te sperántium, Deus, exaúdi preces pópuli tui, et præsta: ut véniat super nos sperátæ a te benedictiónis ubértas, et pietátis tuæ munéribus júgiter perfruámur. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc Diaconus cantat alta voce: Humiliáte vos ad Apostólicam Benedictiónem. Et Delegatus stans operto capite, et si est Episcopus, baculum sinistra tenens manu, benedicit semel, et si est Episcopus, ter, dicens:

Auctoritáte Dei omnipoténtis, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, et Sanctíssimi Dómini nostri Papæ N., benedíco vos, et omnes hujus loci: In nómine Patris ✝, et Fílii, et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Demum cantetur Hymnus **Te Deum**, inchoatus a Delegato; quo finito, Delegatus cantat Orationem pro gratiarum actione.

Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesaúrus: piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus tuam, semper cleméntiam exorántes; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas. Per Dñm nostrum Jesum Christum. ℟. Amen.

Cantores addunt: Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

METHODUS INDICTIONIS PRÆMITTENDÆ
PONTIFICIÆ BENEDICTIONI
STATIS DIEBUS SUPER POPULUM ELARGIENDÆ:
RITUSQUE IN EA SERVANDUS A REGULARIBUS QUIBUS A S. SEDE HUJUSMODI FACULTAS INDULTA EST VEL INDULGEBITUR.

Admoneatur Populus de Indulgentia a Sede Apostolica concessa, de præceptis operibus pro ea lucrifacienda, de die, quo visitanda est designata Ecclesia, de hora denique, qua dabitur Pontificia Benedictio. De quibus, quatenus opus sit, etiam schedis impressis, et consuetis locis palam affixis, certior fiat.

Postquam statutis die et hora Populus ad Ecclesiam convenerit, alta voce legantur Apostolicæ Litteræ, seu Decreta, quibus Indulgentia conceditur, una cum potestate Benedictionem Apostolicam super Populum effundendi, ut de delegatione audientibus constet; et concessio, ex latino sermone in vulgarem accommodatum ad Populi intelligentiam conversa, pronuncietur. Populus ad suorum scelerum detestationem pio, brevique sermone excitetur: post quæ Sacerdos, nullis circumstantibus Ministris, stola et superpelliceo indutus, ut in Rituali hoc præscribitur, quum agitur de Benedictionibus, quæ extra Missam Presbyteris per-

mittuntur, ante Altare genuflexus sequentibus verbis Dei opem imploret.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde stans sequentem recitet Orationem.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, da nobis auxílium de sancto, et vota pópuli hujus in humilitáte cordis véniam peccatórum poscéntis, tuámque benedictiónem præstolántis et grátiam, cleménter exaúdi: déxteram tuam super eum benígnus exténde, ac plenitúdinem divínæ benedictiónis effúnde, qua bonis ómnibus cumulátus, felicitátem et vitam consequátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post quam ad cornu Epistolæ accedat (ut in Actis Ecclesiæ Mediolanensis, par. 4: *Benedicet in Ecclesia, ad Altare, stans in cornu Epistolæ*); et stans in cornu Epistolæ, non trina, hoc est, triplici signo crucis, sed una benedictione, unico videlicet signo crucis, benedicat, proferens alta voce hæc verba:

Benedícat vos omnípotens Deus † Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

RITUS BENEDICTIONIS APOSTOLICÆ
IN ARTICULO MORTIS
A SACERDOTIBUS AD ID DELEGATIS IMPERTIENDÆ.

Benedictio in articulo mortis cum soleat impertiri post Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, et Extremæ Unctionis illis Infirmis, qui vel illam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petiissent, vel dederint signa contritionis; impertienda iisdem est, etiam si postea linguæ, cæterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium, vel amentiam inciderint. Excommunicatis vero,

impœnitentibus, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, est omnino deneganda.

Habens prædictam facultatem, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat: *Pax huic domui, etc.* ac deinde ægrotum, cubiculum, et circumstantes aspergat aqua benedicta, dicendo Antiphonam: *Asperges me, etc.*

Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si Confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat, atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum, quas peccando promeruit. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divinæ munificentiæ largitate eam pœnarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam.

Sacerdos dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (vel ancíllæ tuæ): neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam, et sic deinceps).

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum

N., quem tibi vera fides, et spes christiána comméndat. Vísita eum in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem, et véniam cleménter indúlge: ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in Sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Tum dicto ab uno ex Clericis adstantibus Confíteor, Sacerdos dicat: Misereátur, etc. Deinde:

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi: per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti: et ego facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam, et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo.

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Per sacrosánctæ humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis, et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gaúdia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, Fílius, et Spíritus Sanctus. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque Confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum tempus suppetat, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur.

DE PROCESSIONIBUS.

Ublicæ, sacræque Processiones, seu supplicationes, quibus ex antiquissimo Ss. Patrum instituto Catholica Ecclesia vel ad excitandam fidelium pietatem, vel ad commemoranda Dei beneficia, eique gratias agendas, vel ad divinum auxilium implorandum uti consuevit, qua par est religione celebrari debent; continent enim magna ac divina mysteria, et salutares christianæ pietatis fructus eas pie exsequentes a Deo consequuntur: de quibus fideles præmonere et erudire, quo tempore magis opportunum fuerit, Parochorum officium est.

Videant in primis Sacerdotes, aliique ecclesiastici ordinis, ut in his Processionibus ea modestia ac reverentia tum ab ipsis, tum ab aliis adhibeatur, quæ piis et religiosis hujusmodi actionibus maxime debetur.

Omnes decenti habitu, superpelliceis, vel aliis sacris vestibus, sine galeris, nisi pluvia cogente, induti, graviter, modeste ac devote bini suo loco procedentes, sacris precibus ita sint intenti, ut remoto risu, mutuoque colloquio, et vago oculorum adspectu, populum etiam ad pie, devoteque precandum invitent.

Laici a Clericis, fœminæ a viris separatæ, orantes prosequantur.

Præferatur Crux, et ubi fuerit consuetudo, vexillum sacris Imaginibus insignitum, non tamen factum militari seu triangulari forma.

Edendi ac bibendi abusum, secumque esculenta et poculenta deferendi in sacris Processionibus, agrisque lustrandis, et suburbanis Ecclesiis visitandis, tollere Parochi studeant; ac fideles, præsertim die Dominica, quæ proxime Rogationes antecedit, quam hæc dedeceat corruptela, sæpius admoneant.

Processiones prius fieri debent, deinde Missa solemniter celebrari: nisi aliter ob gravem causam interdum Ordinario vel Clero videatur.

Processiones autem quædam sunt ordinariæ, quæ fiunt certis diebus per annum, ut in festo Purificationis B. Mariæ semper Virginis, et in Dominica Palmarum, et in Litaniis Majoribus in festo S. Marci, et in Minoribus Rogationum triduo ante Ascensionem Domini, et in festo Ss. Corporis Christi, vel aliis diebus pro consuetudine Ecclesiarum.

Quædam vero sunt extraordinariæ, ut quæ variis, ac publicis Ecclesiæ de causis in dies indicuntur.

DE PROCESSIONE
IN DIE FESTO PURIFICATIONIS
B. MARIÆ VIRGINIS.

Completa benedictione, et distributione candelarum, ut in Missali Romano reformato, fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum; deinde Diaconus vertens se ad populum, dicit:

Præcedit Thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus deferens crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris et candelis accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum candelis accensis in manibus: et cantantur Antiphonæ sequentes.

Antiphona.

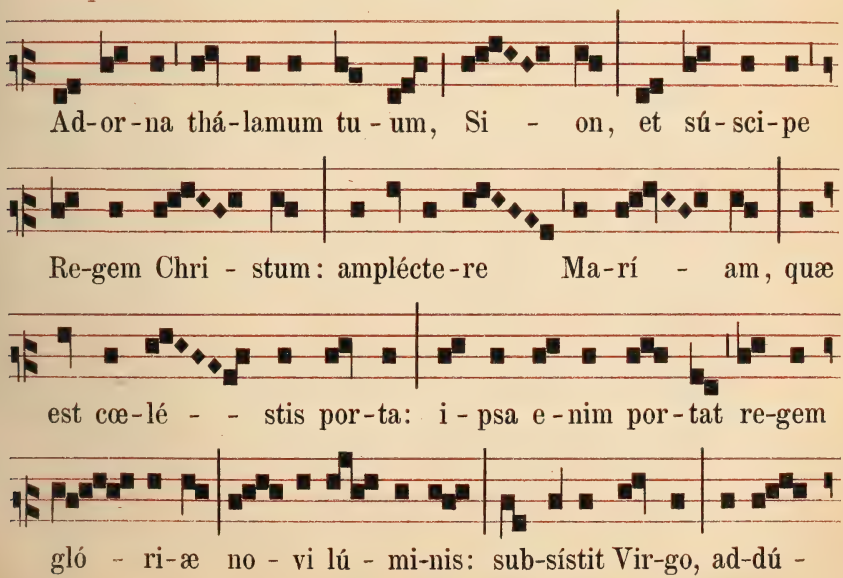

cens má - ni-bus Fí - li-um, an - te lu-cí - ferum gé - nitum:

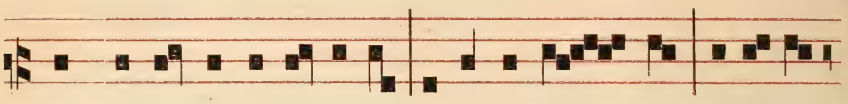

quem ac-cí - pi-ens Sí-me-on in ul-nas su - as, prædi-cá-

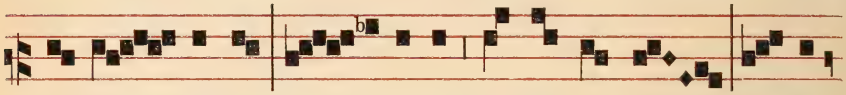

vit pó - pu-lis, Dó - minum e - um es - se vi - tæ

et mor-tis, et Sal-va-tó - rem mun - di.

Alia Antiphona.

Re-spón-sum ac-cé-pit Sí-me-on a Spí-ri-tu san-cto, non

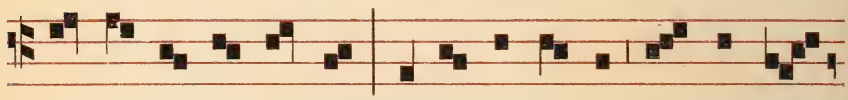

vi - sú-rum se mor-tem, ni - si vi - dé - ret Christum Dó -

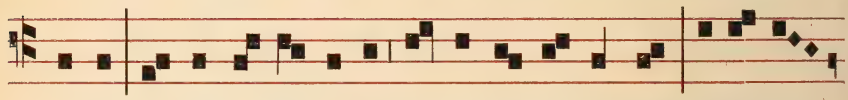

mi-ni: et cum in - dú-cerent pú - e-rum in templum, ac-cé-pit

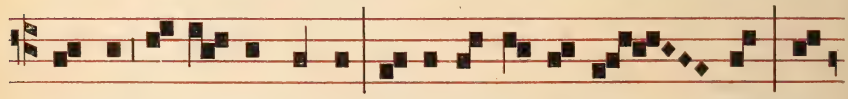

e - um in ul-nas su-as, et be-ne-dí-xit De - um, et

di-xit: Nunc di - mít - tis ser-vum tu-um, Dó - - mi-ne,

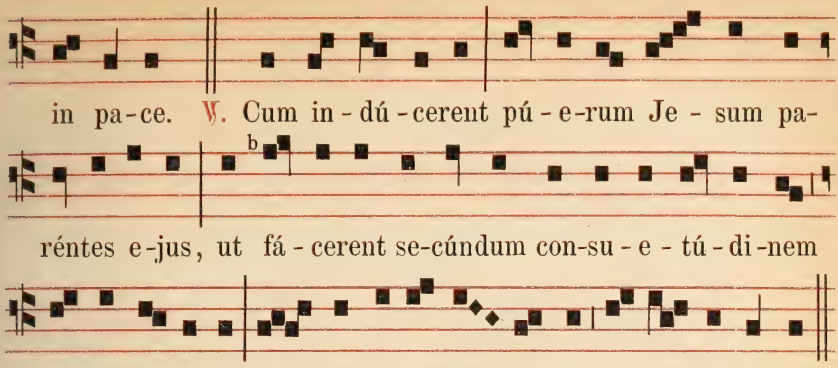

Et ingrediendo Ecclesiam, cantatur:

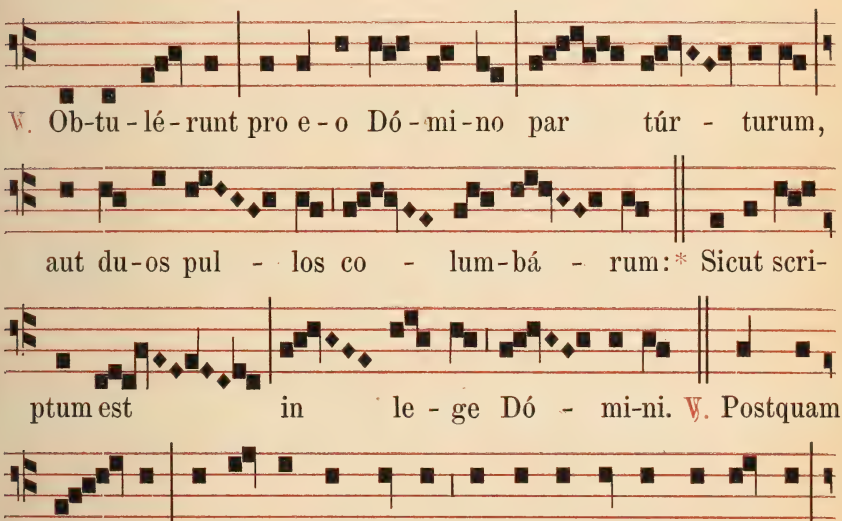

Sicut scriptum est. ut supra.

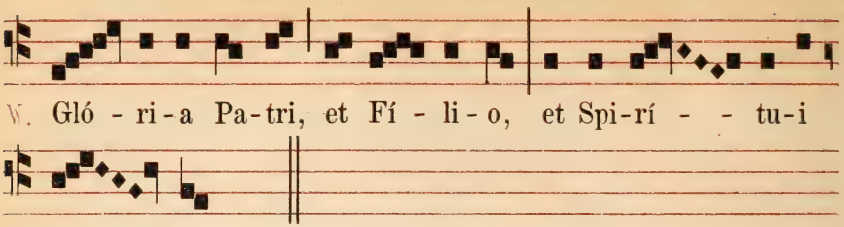

Finita Processione, Celebrans et ministri, depositis violaceis, accipiunt paramenta alba pro Missa. Et candelæ tenentur in manibus accensæ, dum legitur Evangelium, et iterum ad elevationem Sacramenti usque ad Communionem.

DE PROCESSIONE IN DIE PALMARUM.

In Dominica Palmarum, facta benedictione, et distributione palmarum seu olivarum, post ultimam Orationem **Omnípotens, etc.** fit Processio; ac primum Celebrans imponit incensum in thuribulum, et Diaconus vertens se ad populum, dicit:

Præcedit Thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus, deferens crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris et candelis accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus, et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

Antiphona.

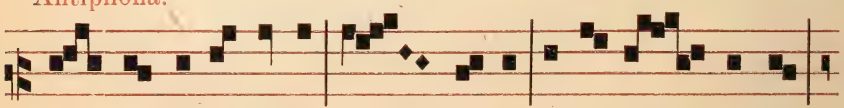

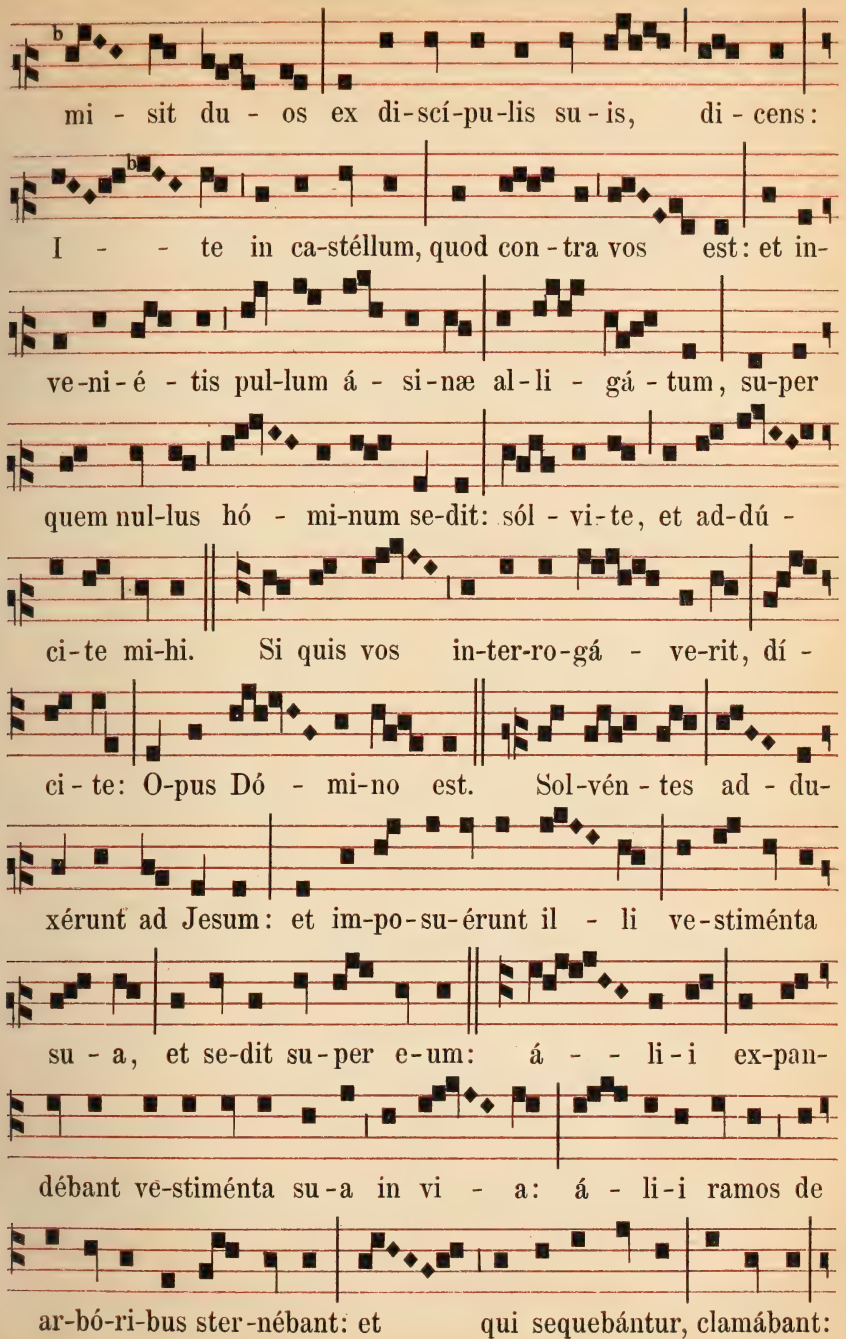
mi - sit du - os ex di-scí-pu-lis su - is, di - cens:
I - - te in ca-stéllum, quod con - tra vos est: et in-
ve-ni-é - tis pul-lum á - si-næ al-li - gá - tum, su-per
quem nul-lus hó - mi-num se-dit: sól - vi-te, et ad-dú -
ci-te mi-hi. Si quis vos in-ter-ro-gá - ve-rit, dí -
ci - te: O-pus Dó - mi-no est. Sol-vén - tes ad - du-
xérunt ad Jesum: et im-po-su-érunt il - li ve-stiménta
su - a, et se-dit su-per e-um: á - - li-i ex-pan-
débant ve-stiménta su-a in vi - a: á - li-i ramos de
ar-bó-ri-bus ster-nébant: et qui sequebántur, clamábant:

Ho-sán-na, be-ne-díctus, qui ve-nit in nó-mi-ne Dó - mi-ni:

be-ne-dí-ctum regnum pa-tris no-stri Da-vid: Ho-sán-na in

ex-cél - - sis: mise-ré-re no-bis, fi-li Da - vid.

Alia Antiphona.

Cum au-dís-set pó-pulus, qui-a Jesus ve-nit Je-ro-só-lymam,

ac-ce-pérunt ra-mos pal-má-rum: et ex-i-é-runt e - i ób -

vi-am, et cla-má-bant pú - e-ri, di-céntes: Hic est, qui

ventú-rus est in sa-lú-tem pó - pu-li. Hic est sa-lus nostra,

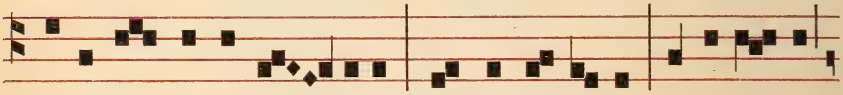

et re-dém-pti-o I - sraël. Quantus est i-ste, cu-i Throni,

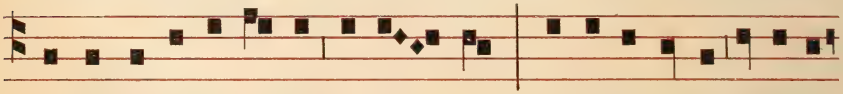

et Do-mi-na-ti-ó-nes oc-cúr-runt! No-li ti-mé-re fí-li-a

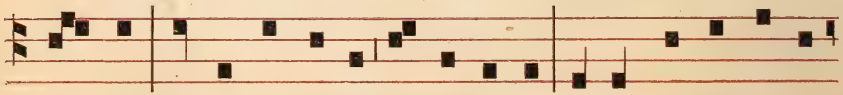

Si - on: ec-ce Rex tu-us ve-nit ti-bi, sedens su-per pullum

á - si-næ, sic-ut scriptum est. Sal - ve Rex, fa-bri-cá - tor

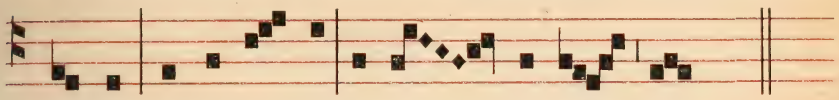

mun-di, qui ve-ní - sti re-dí - - me-re nos.

Alia Antiphona.

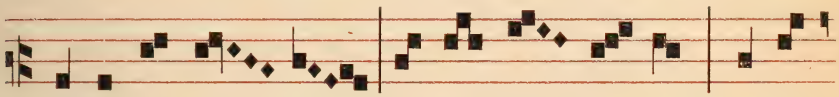

An-te sex di - es so-lé - mnis Pa-schæ, quando

ve - - nit Dó-minus in ci-vi-tá-tem Je-rú-sa-lem,

oc-cur-rérunt e - i pú-e-ri: et in má-nibus por-tábant

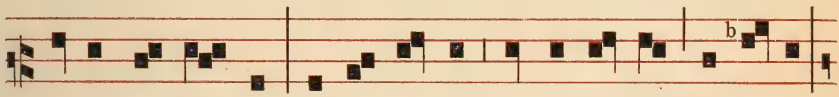

ramos pal-má-rum, et cla-mábant vo-ce ma-gna, di-céntes:

Hosán-na in ex-cél-sis: be-ne-

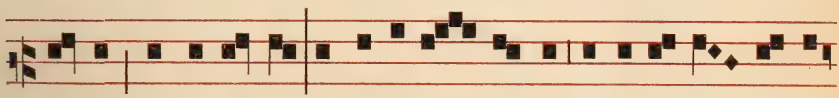

díctus, qui ve-ní-sti in multi-tú - di-ne mi-se-ri-cór-di-æ

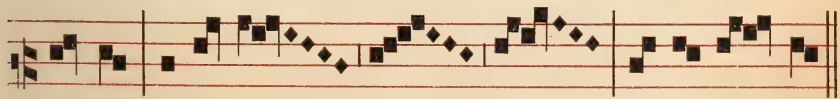

tu-æ: Hosán-na in ex-cél-sis.

Alia Antiphona.

Occúrrunt tur-bæ cum fló-ri-bus et pal-mis Redemptó-ri

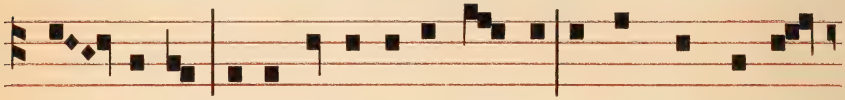

ób-vi-am: et vi-ctó-ri trium-phán-ti di-gna dant ob-sé-

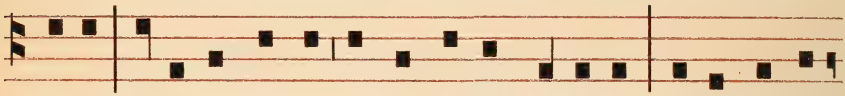

qui-a: Fí-li-um De-i o-re gentes prædicant: et in laudem

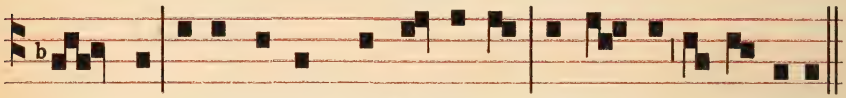

Chri-sti voces tonant per nú-bi-la: Ho-sán-na in ex-célsis.

Alia Antiphona.

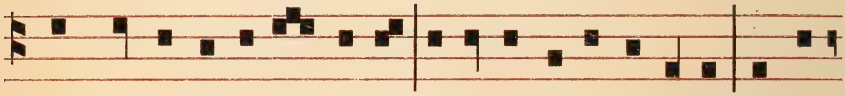

Cum An-ge-lis et pú-e-ris fi-dé-les in-ve-ni-ámur, tri-um-

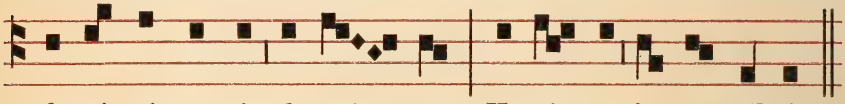

pha-tó-ri mor-tis cla-mán-tes: Ho-sán-na in ex-cél-sis.

Alia Antiphona.

Turba mul-ta, quæ con-vé-ne-rat ad di-em fe-stum, cla-mábat

Dó-mi-no: Be-ne-dí-ctus, qui ve-nit in nó-mi-ne

Dó-mi-ni: Hosán-na in ex-cél-sis.

In reversione Processionis, duo vel quatuor Cantores intrant in Ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt V. **Glória laus, etc.** et decantant duos primos Versus. Sacerdos vero cum aliis extra Ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant Versus sequentes, vel omnes, vel partem, prout videbitur; et qui sunt extra, ad quoslibet duos Versus respondent: **Glória laus, etc.** sicut in principio.

Ton. I.

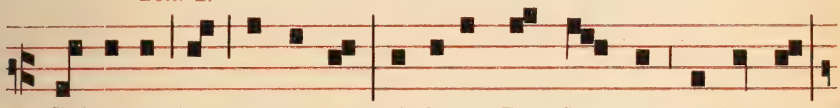

V. Gló-ri-a, laus, et ho-nor, ti-bi sit, Rex Chri-ste, Redémptor:

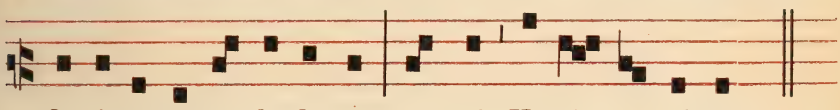

Cu-i pu-e-rí-le de-cus prompsit Ho-sán-na pi-um.
℟. Glória, laus.

I-sra-ël es tu Rex, Da-ví-dis et ín-cly-ta proles: Nómi-ne

qui in Dó-mi-ni Rex be-ne-dí-cte ve-nis. ℟. Glória, laus.

Cœ-tus in ex-cél-sis te laudat cœ-li-cus o-mnis, Et mor-

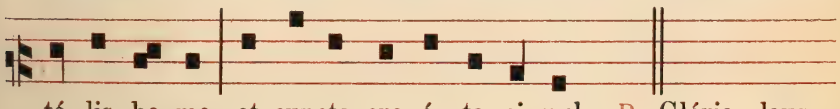

tá-lis ho-mo, et cuncta cre-á-ta si-mul. ℟. Glória, laus.

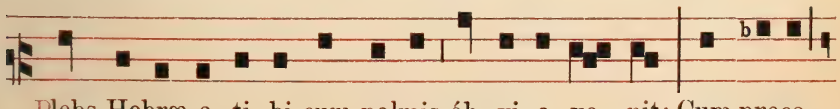

Plebs Hebræ-a ti-bi cum palmis ób-vi-a ve-nit: Cum prece,

vo-to, hymnis, ád-su-mus ec-ce ti-bi. ℟. Glória, laus.

Hi ti-bi pas-sú-ro sol-vébant mú-ni-a lau-dis: Nos ti-bi

re-gnán-ti pán-gi-mus ec-ce me-los. ℟. Glória, laus.

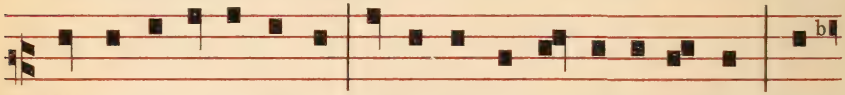
Hi pla-cu-é-re ti-bi, plá-ce-at de-vó-ti-o no-stra: Rex

bo-ne, Rex clemens, cu-i bo-na cuncta pla-cent. ℟. Glória, laus.

Postea Subdiaconus hastili crucis percutit portam: qua statim aperta. Processio intrat Ecclesiam, cantando Responsorium:

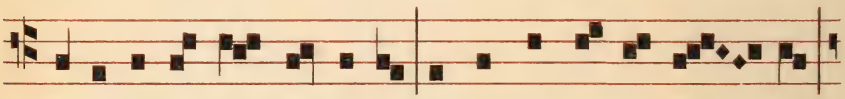
Ingre-di-én-te Dó-mi-no in sanctam ci-vi-tá - tem,

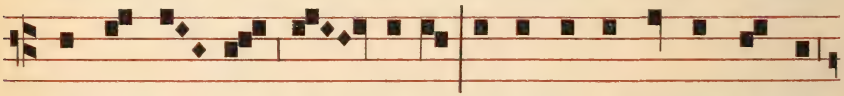
He-bræ-ó - rum pú - e-ri re-sur-re-cti-ó-nem vi-tæ

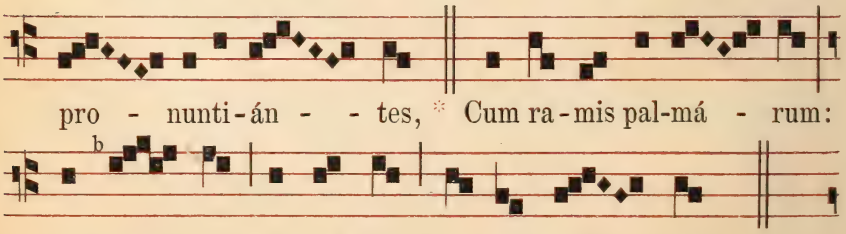
pro - nunti-án - - tes, * Cum ra-mis pal-má - rum:

Ho-sán - na, cla-má-bant, in ex-cél - - sis.

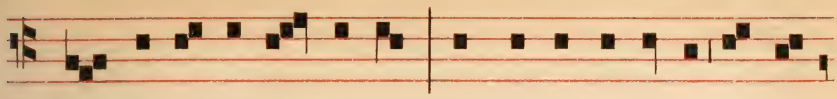

℣. Cum au-dís-set pó - pu-lus, quod Je-sus ve-ní-ret Je-ro-

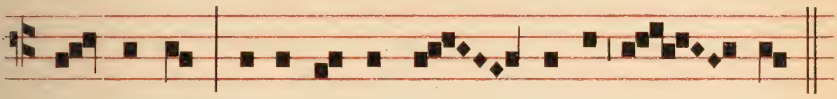

só - ly-mam, ex-i - é-runt ób - - vi-am e - - - i.

Cum ramis. ut supra.

Et non dicitur Glória Patri, etc.

Deinde dicitur Missa: et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio, et Evangelium tantum.

ORDO SERVANDUS
IN LITANIARUM MAJORUM PROCESSIONE
QUÆ IN FESTO S. MARCI CELEBRATUR.

Clerus et populus, hora statuta mane in Ecclesia congregati, omnes contrito et humili corde Deum flexis genibus paulisper precentur. Sacerdos pluviali cum ministris, vel saltem superpelliceo et stola violacei coloris sit indutus: cujus coloris habitu in reliquis Processionibus semper utatur, præterquam in Processionibus Corporis Christi, et quæ fiunt solemnibus diebus, vel in gratiarum actionem; quibus diebus utitur colore propriæ solemnitati congruenti. Cæteri vero Sacerdotes et Clerici superpelliceis induti, sequentem Antiphonam stantes concinant.

Antiphona.

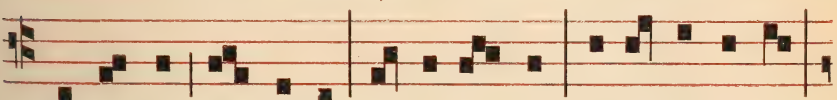

Ex-súr-ge, Dó-mi-ne, ád-ju-va nos: et lí-be-ra nos,

propter no-men tu-um. Ps. 43. De-us, aú-ri-bus no-stris

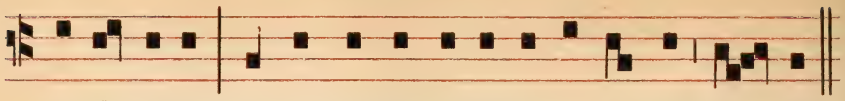

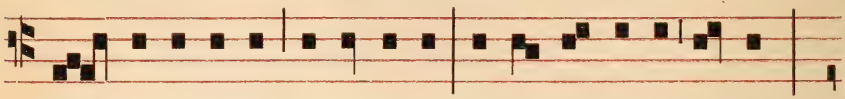

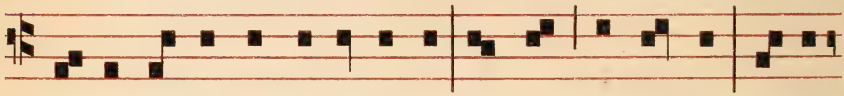

Et repetitur: Exsúrge, Dómine.

Deinde genuflectant omnes: et duo Clerici ante Altare majus genuflexi, devote Litanias cantare incipiant (fol. 95), cæteris eadem voce respondentibus. Cum autem cantatum erit:

surgunt omnes, et ordinatim procedunt, egredientes, Litaniasque prosequentes, præcedente cruce, et sequente Clero, ultimo loco Sacerdos paratus, ut supra dictum est, cum ministris, prout res vel locus postulat, sacris vestibus indutis.

Si Processio sit longior, vel repetantur Litaniæ, vel Litaniis absolutis usque ad Preces exclusive, dicantur aliqui Psalmi ex Pœnitentialibus, seu Gradualibus. Hymni vero, vel cantica lætitiæ in iis, vel in Rogationibus, aut aliis pœnitentiæ causa institutis Processionibus, non dicantur.

Si ad unam, vel plures Ecclesias in via sit divertendum, ingressis Ecclesiam, intermissisque Litaniis,

vel Psalmis, cantatur Antiphona cum Versu et Oratione sancti Patroni illius Ecclesiæ. Deinde egredientes, resumptis Precibus, eodem ordine procedunt usque ad Ecclesiam, ubi cum Precibus et Orationibus omnibus Processio terminatur, ut in fine Breviarii Romani post Psalmos Pœnitentiales.

℣ In Litaniis minoribus Rogationum serventur omnia, ut supra in Litaniis majoribus.

DE PROCESSIONE
IN FESTO SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI.

Decenter ornentur Ecclesiæ et parietes viarum, per quas est transeundum, tapetibus, et aulæis, et sacris imaginibus, non autem profanis aut vanis figuris, seu indignis ornamentis.

Sacerdos primum Missam celebret, in qua duas hostias consecret, et sumpta una, alteram in tabernaculum in Processione deferendum ita reponat, ut per vitrum seu crystallum, quo ipsum tabernaculum circumseptum esse debet, exterius adorantibus appareat, veloque operiatur, donec auferatur ab altari.

Peracto autem Sacrificio, et Processione jam inchoata, ordine quo jam supra dictum est in Litaniis majoribus, Sacerdos pluviali albo indutus, ter incenset Sacramentum genuflexus.

Deinde Diaconus oblongum ac decens velum circumponit scapulis Sacerdotis, qui parte veli ante pectus pendente, utraque manu cooperta, ostensorium seu tabernaculum a Diacono sibi porrectum reverenter suscipit in supremo Altaris gradu: mox ad Altare ascendit, et Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum; inde descendit sub umbella comitantibus ministris, et duo Acolythi vel Clerici cum thuribulis effumantibus præcedunt.

Omnes præcedunt nudo capite, accensos cereos gestantes, et sequentes Hymnos pro longitudine Processionis devote concinentes. Dum vero Sacerdos discedit ab altari, Clerus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem Hymnum:

Pan-ge lin-gua glo-ri-ó - si Cór-po-ris my-sté-ri-um,

Sangui-nísque pre-ti-ó-si, Quem in mun-di pré-ti-um

Fructus ven-tris ge-ne-ró-si, Rex ef-fú-dit gén-ti-um.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Virgine:
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine:
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum:
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum defectui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio:
Salus, honor, virtus quoque
Sit, et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

Hymnus.

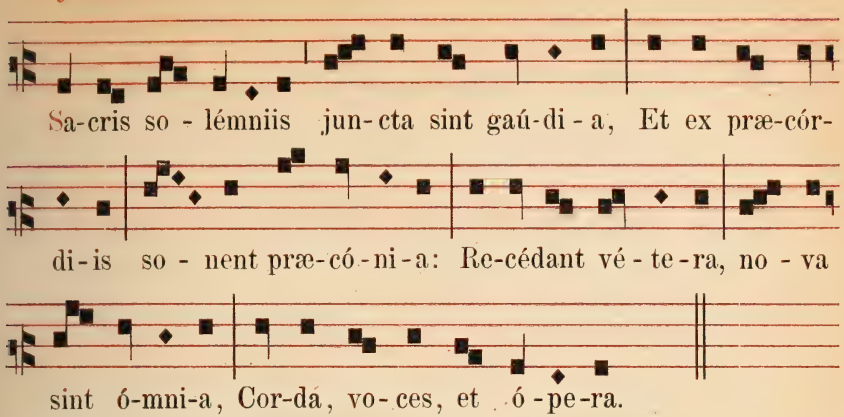

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis:
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens: Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent cæteris.

Panis angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cœlicus figúris términum:
O res mirábilis! mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.

Te Trina Déitas, Unaque póscimus:
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

Hymnus.

Verbum su-pérnum pródiens, Nec Patris linquens dé-xteram,

Ad o-pus su-um éx-i-ens, Ve-nit ad vi-tæ vé-speram.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem:
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium:
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni, trinóque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

Hymnus.

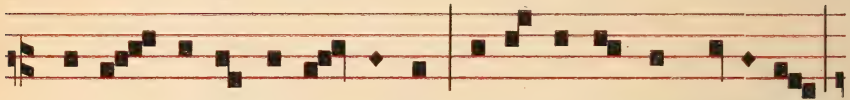

Sa-lú-tis hu-má-næ sa-tor, Je-su vo-lú-ptas córdi-um,

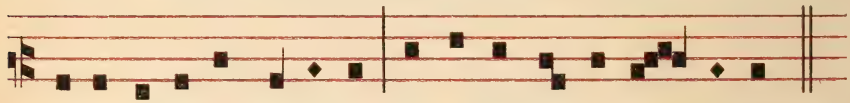

Orbis redémpti cóndi-tor, Et ca-sta lux a-mán-ti-um.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina,
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres!

Perrúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis:
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gaúdium,
Sis dulce vitæ præmium. Amen.

Hymnus.

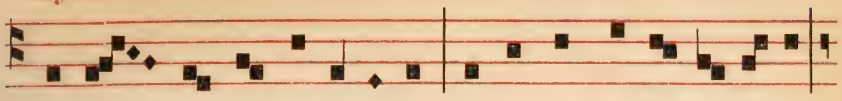

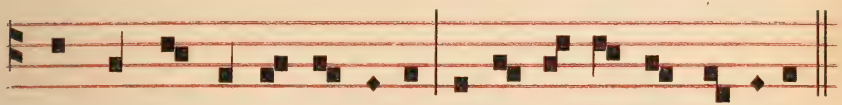

Ascéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cœlitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium.

Ut trina rerum máchina
Cœléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus, Dei caro.

Sis ipse nostrum gaúdium,
Manens olympo præmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gaúdia.

Hinc te precántes quæsumus:
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut cum repénte cœperis
Clarére nube júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Jesu tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis:
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Te Deum laudámus. ut infra fol. 275.

Benedíctus Dóminus Deus Israël. ut supra fol. 180. in fine: Glória Patri. Sicut erat.

Magníficat ánima mea Dóminum. ut supra fol. 148. in fine: Glória Patri. Sicut erat.

Peracta Processione, et Ss. Sacramento ad Ecclesiam reportato, et super Altari deposito, omnes Ecclesiastici, qui adsunt, hinc inde ordine genuflexi illud reverenter adorantes, dum Sacerdos de more incensat, sequentem Hymni partem concinant:

Tantum ergo sacraméntum,
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum defectui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio:
Salus, honor, virtus quoque
Sit, et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

Postea duo Clerici dicant:

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. Allelúja.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem. Allelúja.

Deinde Sacerdos stans dicit:

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Tunc Sacerdos, facta genuflexione, cum Sacramento semel benedicat populum in modum crucis, nihil dicens: postea illud reverenter deponat.

℣ Hic autem modus benedicendi servatur etiam in aliis Processionibus faciendis cum Ss. Sacramento.

DE PROCESSIONE
ad petendam pluviam.

Aguntur omnia, ut supra in Litaniis majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur:

Ut congruéntem plúviam fidélibus tuis concédere dignéris: Te rogámus, audi nos.

In fine postea dicitur: Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Glória Patri. Sicut erat.

Quo finito, dicuntur Preces:

℣. Operi, Dómine, cœlum núbibus.
℟. Et para terræ plúviam.
℣. Ut prodúcat in móntibus fœnum.
℟. Et herbam servitúti hóminum.
℣. Riga montes de superióribus tuis.
℟. Et de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, in quo vívimus, movémur, et sumus, plúviam nobis tríbue congruéntem: ut præséntibus subsídiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia tua semper protectióne muniámur.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, plúviam salutárem: et áridam terræ fáciem fluéntis cœléstibus dignánter infúnde. Per Dóminum, etc. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Exaúdiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

PROCESSIO
ad postulandam serenitatem.

Omnia fiant, ut supra in Litaniis majoribus, et in Litaniarum Precibus bis dicatur:

Ut fidélibus tuis áëris serenitátem concédere dignéris: Te rogámus, audi nos.

Ad finem obsecrationum dicitur: Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 66.

Deus, misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes:

* quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Sicut erat.

℣. Adduxísti, Dómine, spíritum tuum super terram.

℟. Et prohíbitæ sunt plúviæ de cœlo.

℣. Cum obdúxero núbibus cœlum:

℟. Apparébit arcus meus, et recordábor fœderis mei.

℣. Illústra fáciem tuam, Dómine, super servos tuos.

℟. Et bénedic seperántes in te.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

Ad te nos, Dómine, clamántes exaúdi, et áëris serenitátem nobis tríbue supplicántibus: ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, misericórdia tua præveniénte, cleméntiam sentiámus.

Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus, cleméntiam tuam: ut inundántiam coérceas ímbrium, et hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

Preces ad repellendam tempestatem.

Pulsentur campanæ, et qui adesse possunt, in Ecclesiam convocatis, dicuntur Litaniæ ordinariæ, in quibus bis dicitur: A fúlgure, et tempestáte, etc. et post Litanias, Orationemque Dominicam dicitur:

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster.
℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.
℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.
℟. Et bénedic hæreditáti tuæ.
℣. Non privábis bonis eos, qui ámbulant in innocéntia.
℟. Dómine, Deus virtútum: beátus homo, qui sperat in te.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

A domo tua, quæsumus Dómine, spiritáles nequítiæ repellántur: et aëreárum discédat malígnitas tempestátum.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, parce metuéntibus, propitiáre supplícibus: ut post nóxios ignes núbium, et vim procellárum, in matériam tránseat laudis comminátio tempestátum.

Oratio.

Dómine Jesu, qui imperásti ventis et mari, et facta fuit tranquíllitas magna: exaúdi preces famíliæ tuæ, et præsta; ut hoc signo sanctæ cru † cis omnis discédat sævítia tempestátum.

Oratio.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui nos et castigándo sanas, et ignoscéndo consérvas: præsta supplícibus tuis; ut et tranquillitátibus hujus optátæ consolatiónis lætémur, et dono tuæ pietátis semper utámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

Preces dicendæ tempore penuriæ et famis.

Aguntur omnia, ut supra in Litaniis majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur: Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris: Te rogámus, audi nos.

Post Litanias dicitur: Pater noster.

Psalmus: Dóminus régit, etc. ut supra (fol. 162).

In fine: Glória Patri. Sicut erat.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Oculi ómnium in te sperant, Dómine.

℟. Et tu das illis escam in témpore opportúno.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dóminus dabit benignitátem.

℟. Et terra nostra dabit fructum suum.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, piæ supplicatiónis efféctum, et famem propitiátus avérte: ut mortálium corda cognóscant, et, te indignánte, tália flagélla prodíre, et, te miseránte, cessáre.

Oratio.

Pópulum tibi súbditum pro peccátis suis fame laborántem ad te, Dómine, convérte propítius: qui quæréntibus regnum tuum ómnia adjiciénda esse dixísti. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc. ℟. Amen.

Processio tempore mortalitatis et pestis.

Fiat ut supra in Litaniis majoribus: et in Litaniarum Precibus dicatur bis: A peste et fame, Líbera nos Dómine, et infra suo loco:

Ut a pestiléntiæ flagéllo nos liberáre dignéris: Te rogámus, audi nos.

In fine Litaniarum dicitur: Pater noster.

Psalmus: Dómine, ne in furóre tuo árguas me. (fol. 90.)

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster.

℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

℣. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum.

℟. Cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia paúperes facti sumus nimis.

℣. Ora pro nobis sancte Sebastiáne.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: et intercedénte beáta et gloriósa Dei Genitríce María semper Vírgine, et beáto Sebastiáno Mártyre tuo, et ómnibus Sanctis, pópulum tuum ab iracúndiæ tuæ terróribus líbera, et misericórdiæ tuæ fac largitáte secúrum.

Oratio.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris: et animárum et córporum medére languóribus; ut remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, piæ petitiónis effectum: et pestilentiam, mortalitatémque propitiátus avérte; ut mortálium corda cognóscant, a te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. ℟. Amen.

Preces dicendæ in Litaniis tempore belli.

Peractis omnibus, ut supra in Litaniis majoribus, ad finem Litaniarum dicitur: Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 45.

Deus noster, refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Exsúrge, Dómine, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túribus tuis.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Arcum cónteret, et confrínget arma.
℟. Et scuta combúret igni.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui cónteris bella, et impugnatóres in te sperántium poténtia tuæ defensiónis expúgnas: auxiliáre fámulis tuis, implorántibus misericórdiam tuam; ut inimicórum suórum feritáte depréssa, incessábili te gratiárum actióne laudémus.

Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Oratio.

Hóstium nostrórum, quæsumus Dómine, elíde supérbiam: et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte prostérne. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. ℟. Amen.

Si vero bellum est contra Turcas, et alios infideles, vel hæreticos, inter Preces Litaniarum bis dicatur:

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris: Te rogámus, audi nos.

Et addatur:

Ut Turcárum (vel hæreticórum) conátus reprímere, et ad níhilum redígere dignéris: Te rogámus, audi nos.

Et dicto Pater noster, dicatur

Psalmus 78.

Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ: * quia paúperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Glória Patri.

Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, speréntes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Hóstium nóminis tui, Dómine, elíde supérbiam.
℟. Et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte prostérne.
℣. Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti.
℟. Et Angelus Dómini persequátur eos.
℣. Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt.
℟. Et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus: ut Sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur.

Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum: réspice in auxílium Christianórum: ut gentes Turcárum (vel hæreticórum), quæ in sua feritáte confídunt, déxteræ tuæ poténtia conterántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, etc. ℟. Amen.

℣. Exaúdiat nos Dóminus.
℟. Amen.

Processio in quacumque tribulatione.

Servatis omnibus, ut supra in Litaniis majoribus, finitisque Litaniis, dicitur: Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Psalm. Exaúdiat te Dóminus. ut supra (fol. 107), cum Glória Patri. vel Psalm. Qui hábitat. ut supra (fol. 110). Quo finito, dicitur:

℣. Deus, refúgium nostrum et virtus.

℟. Adjútor in tribulatiónibus.

℣. Salvos fac servos tuos, Dómine.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális.

℟. Miserére nobis.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster.

℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Ne despícias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióne clamántem: sed propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre placátus.

Oratio.

Ineffábilem misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Oratio.

Tribulatiónem nostram, quæsumus Dómine, propítius réspice: et iram tuæ indignatiónis, quam juste merémur, avérte.

Oratio.

Deus, refúgium nostrum et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum. ℟. Amen.

Preces dicendæ in Processione pro gratiarum actione.

Initio Processionis cantatur Hymnus:

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli, tibi cœli, * et univérsæ potestátes.
Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus:
Te Prophetárum * laudábilis número:
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia:
Patrem * imménsæ majestátis:
Venerándum tuum verum, * et únicum Fílium:
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, * Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.
Judex * créderis esse ventúrus.
Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso Sánguine redemísti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies * benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.
Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

Deinde dici poterunt Psalmi, qui sequuntur, prout tempus feret.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite gentes Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaústis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocaústa medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si adspéxi in corde meo, * non exaúdiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 80.

Exsultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est, * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te: * Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria córdis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte: * et pópulos in veritáte sua.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus: in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 102.

Bénedic ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus:

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et misércors Dóminus: * longánimis, et multum misércors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus ti-

méntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus.

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes ángeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes gentes: * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus: Laudáte Dóminum, etc. cum duobus sequentibus, ut supra (fol. 179); in fine Glória Patri.

Canticum: Benedícite ómnia. ut supra (fol. 187).

Canticum: Benedíctus Dóminus Deus Israël. ut supra (fol. 180); in fine Glória Patri.

Hæc autem prædicta, prout longitudo itineris postulaverit, vel omnia, vel ex parte cantari possunt.

Deinde in Ecclesia, ubi fit statio, ante altare dicuntur sequentes Versus, et Orationes.

℣. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum.
℟. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula.
℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.
℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.
℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

℣. Bénedic ánima mea Dómino.
℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est número, et bonitátis infinítus est thesaúrus: piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas.

Oratio.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Oratio.

Deus, qui néminem in te sperántem nímium afflígi permíttis, sed pium précibus præstas audítum: pro postulatiónibus nostris, votísque suscéptis grátias ágimus; te piíssime deprecántes, ut a cunctis semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

De Processione in translatione sacrarum Reliquiarum insignium.

Ecclesia, et viæ, per quas transeundum est, quam fieri potest decentius ornentur. Sacérdotes, et ministri vestibus indúti albi, vel rubei coloris, prout Sancti, quorum Reliquiæ transferuntur, exposcunt, et cum luminaribus accensis, omnes procedant, decantantes Litanias cum invocatione Sanctorum, quorum Reliquiæ deferuntur, et Hymnum Te Deum, etc. et Psalmum Laudáte Dóminum de cœlis, cum duobus sequentibus, et alios Psalmos, et Hymnos de Proprio vel de Communi eorum Sanctorum, quorum Reliquiæ transferuntur.

DE EXORCIZANDIS
OBSESSIS A DÆMONIO.

Acerdos, seu quivis alius legitimus Ecclesiæ minister, vexatos a dæmone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia, ac vitæ integritate præditus esse debet: qui non sua, sed divina fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex caritate constanter et humiliter exsequatur. Hunc præterea maturæ ætatis esse decet, et non solum officio, sed etiam morum gravitate reverendum.

Ut igitur suo munere recte fungatur, cum alia multa sibi utilia documenta, quæ brevitatis gratia hoc loco prætermittuntur, ex probatis auctoribus, et ex usu noscere studeat; tum hæc pauca magis necessaria diligenter observabit.

In primis, ne facile credat, aliquem a dæmonio obsessum esse, sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab iis, qui vel atra bile, vel morbo aliquo laborant. Signa autem obsidentis dæmonis sunt: ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere; distantia, et occulta patefacere; vires supra ætatis, seu conditionis naturam ostendere; et id genus alia, quæ cum plurima concurrunt, majora sunt indicia.

Hæc autem ut magis cognoscat, post unum aut alterum exorcismum interroget obsessum, quid senserit in animo, vel in corpore, ut sciat etiam, ad quænam verba magis diaboli conturbentur, ut ea deinceps magis inculcet ac repetat.

Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur dæmones ad Exorcistam decipiendum: solent enim ut plurimum fallaciter respondere, et difficile se manifestare, ut Exorcista diu defatigatus desistat; aut infirmus videatur non esse a dæmonio vexatus.

Aliquando postquam sunt manifesti, abscondunt se, et relinquunt corpus quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet se omnino esse liberatum: sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis.

Aliquando etiam dæmones ponunt quæcumque possunt impedimenta, ne infirmus se subjiciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem; interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, et ei visionem aliquam ostendunt, subtrahendo se, ut infirmus liberatus videatur.

Aliqui ostendunt factum maleficium, et a quibus sit factum, et modum ad illud dissipandum: sed caveat, ne ob hoc ad magos, vel ad sagas, vel ad alios, quam ad Ecclesiæ ministros confugiat, aut ulla superstitione, aut alio modo illicito utatur.

Quandoque diabolus infirmum quiescere, et suscipere sanctissimam Eucharistiam permittit, ut discessisse videatur.

Denique innumerabiles sunt artes et fraudes diaboli ad decipiendum hominem, quibus ne fallatur, Exorcista cautus esse debet.

Quare memor, Dominum nostrum dixisse, genus esse dæmoniorum, quod non ejicitur nisi per orationem et jejunium, *Matth 17.*, hæc duo potissimum remedia ad impetrandum divinum auxilium, dæmonesque pellendos, exemplo sanctorum Patrum, quoad ejus fieri poterit, tum per se, tum per alios curet adhiberi.

In Ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum et honestum locum seorsum a multitudine perductus energumenus, exorcizetur; sed si fuerit ægrotus, vel persona nobilis, vel alia honesta de causa, in domo privata exorcizari poterit.

Admoneatur obsessus, si mente et corpore valeat, ut pro se oret Deum, ac jejunet, et sacra Confessione et Communione sæpius ad arbitrium Sacerdotis se communiat; et dum exorcizatur, totum se colligat, et ad Deum convertat, ac firma fide salutem ab eo deposcat cum omni humilitate. Et cum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei.

Habeat præ manibus, vel in conspectu Crucifixum. Reliquiæ quoque Sanctorum, ubi haberi possint, decenter ac tuto colligatæ, et coopertæ, ad pectus, vel ad caput obsessi reverenter admoveantur; sed caveatur, ne res sacræ indigne tractentur, aut illis a dæmone ulla fiat injuria. Sanctissima vero Eucharistia super caput obsessi, aut aliter ejus corpori non admoveatur, ob irreverentiæ periculum.

Exorcista ne vagetur in multiloquio, aut supervacaneis vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris et occultis, ad suum munus non pertinentibus; sed jubeat immundum spiritum tacere, et ad interrogata tantum respondere; neque ei credatur, si dæmon simularet se esse animam alicujus Sancti, vel defuncti, vel angelum bonum.

Necessariæ vero interrogationes sunt, ut de numero et nomine spirituum obsidentium, de tempore quò ingressi sunt, de causa, et aliis hujusmodi. Cæteras autem dæmonis nugas, risus, et ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat, et circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque ipsi interrogent obsessum; sed potius humiliter et enixe Deum pro eo precentur.

Exorcismos vero faciat ac legat cum imperio, et auctoritate, magna fide, et humilitate, atque fervore; et cum viderit spiritum valde torqueri, tunc magis instet et urgeat. Et quoties viderit obsessum in aliqua corporis parte commoveri, aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum crucis, et aqua benedicta aspergat, quam exorcizando in promptu habeat.

Observet etiam ad quæ verba dæmones magis contremiscant, et ea sæpius repetat; et quando pervenerit ad comminationem, eam iterum et sæpius proferat, semper pœnam augendo; ac si videat se proficere, in ipsa perseveret per duas, tres, quatuor horas, et amplius prout poterit, donec victoriam consequatur.

Caveat proinde Exorcista, ne ullam medicinam infirmo obsesso præbeat, aut suadeat; sed hanc curam medicis relinquat.

Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quæ obsessam teneant, dum exagitatur a dæmonio; quæ quidem personæ sint patienti, si fieri potest, cognatione proximæ; atque honestatis memor Exorcista caveat, ne quid dicat, vel faciat, quod sibi, aut aliis occasio esse possit pravæ cogitationis.

Dum exorcizat, utatur sacræ Scripturæ verbis potius, quam suis, aut alienis. Jubeatque dæmonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa, vel instrumenta, quæ si obsessus sumpserit, evomat; vel si alibi extra corpus fuerint, ea revelet; et inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus, ut tentationes suas omnes Exorcistæ patefaciat.

Si vero obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat a peccatis, ne occasionem dæmoni præbeat in ipsum revertendi, ne fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

Itaque Sacerdos, sive alius Exorcista, rite confessus, aut saltem corde peccata sua detestans, peracto, si commode fieri potest, Ss. Missæ sacrificio, divinoque auxilio piis precibus implorato, superpelliceo et stola violacea, cujus extrema pars ad obsessi collum circumponatur, indutus, et coram se habens obsessum ligatum, si fuerit periculum, eum, se, et adstantes communiat signo crucis, et aspergat aqua benedicta, et genibus flexis, aliis respondentibus, dicat Litanias ordinarias (fol. 95) usque ad Preces inclusive.

In fine Antiphona: Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtute tua júdica me.

Deus, exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proffíciat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut hunc fámulum tuum (vel fámulam tuam), quem (vel quam) delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui illum réfugam tyránnum et apóstatam gehénnæ ígnibus deputásti, quique Unigénitum tuum in hunc mundum misísti, ut illum rugiéntem contéreret: velóciter atténde, accélera, ut erípias hóminem ad imáginem et similitúdinem tuam creátum, a ruína, et dæmónio meridiáno. Da, Dómine, terrórem tuum super béstiam, quæ extérminat víneam tuam. Da fidúciam servis tuis contra nequíssimum dracónem pugnáre fortíssime, ne contémnat sperántes in te, et ne dicat, sicut in Pharaóne,

qui jam dixit: Deum non novi, nec Israël dimítto. Urgeat illum déxtera tua potens discédere a fámulo tuo N. (vel a fámula tua N.) †, ne diútius præsúmat captívum tenére, quem tu ad imáginem tuam fácere dignátus es, et in Fílio tuo redemísti: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde præcipiat dæmoni hunc in modum.

Præcípio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, et ómnibus sóciis tuis hunc Dei fámulum obsidéntibus: ut per mystéria Incarnatiónis, Passiónis, Resurrectiónis, et Ascensiónis Dómini nostri Jesu Christi, per missiónem Spíritus Sancti, et per advéntum ejúsdem Dómini nostri ad judícium, dicas mihi nomen tuum, diem, et horam éxitus tui, cum áliquo signo; et, ut mihi Dei minístro, licet indígno, prorsus in ómnibus obédias: neque hanc creatúram Dei, vel circumstántes, aut eórum bona ullo modo offéndas.

Deinde legantur super obsessum hæc Evangelia, vel unum, aut alterum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Hæc dicens, signat se et obsessum in fronte, ore, et pectore.

In princípio erat Verbum, etc. ut supra (fol. 111).

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum. Marc. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam. Luc. 10.

In illo témpore: Revérsi sunt septuagínta duo cum gaúdio, dicéntes ad Jesum: Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis: Vidébam sátanam sicut fulgur de cœlo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes, et scorpiónes, et super omnem virtútem inimíci: et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur: gaudéte autem, quod nómina vestra scripta sunt in cœlis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam. Luc. 11.

In illo témpore: Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Et álii tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Si autem et sátanas in séipsum divísus est, quómodo stabit regnum ejus? quia dícitis in Beélzebub me ejícere dæmónia. Si autem ego in Beélzebub ejício dæmónia, fílii vestri in quo ejíciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. Porro si in dígito Dei ejício dæmónia: profécto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea, quæ póssidet. Si autem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma ejus aúferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distríbuet.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens Dómine, Verbum Dei Patris, Christe Jesu, Deus et Dóminus univérsæ creatúræ: qui sanctis Apóstolis tuis dedísti potestátem calcándi super serpéntes et scorpiónes: qui inter cætera mirabílium tuórum præcépta dignátus es dícere: Dæmones effugáte: cujus virtúte motus tamquam fulgur de cœlo sátanas cécidit: tuum sanctum nomen cum timóre et tremóre supplíciter déprecor, ut indigníssimo mihi servo tuo, data vénia ómnium delictórum meórum, constántem fidem, et potestátem donáre dignéris, ut hunc crudélem dæmonem, bráchii tui sancti munítus poténtia, fidénter et secúrus aggrédiar: per te, Jesu Christe, Dómine Deus noster, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Deinde muniens se et obsessum signo crucis, circumposita parte stolæ ad collum ejus, et dextera manu sua capiti ejus imposita, constanter, et magna cum fide dicat ea quæ sequuntur.

℣. Ecce crucem Dómini, fúgite partes advérsæ.
℟. Vicit leo de tribu Juda, radix David.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, ínvoco nomen sanctum tuum, et cleméntiam tuam supplex expósco: ut advérsus hunc, et omnem immúndum spíritum, qui vexat hoc plasma tuum, mihi auxílium præstáre dignéris. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Exorcismus.

Exorcízo te, immundíssime spíritus, omnis incúrsio adversárii, omne phantásma, omnis legio: in nómine Dómini nostri Jesu ✝ Christi eradicáre, et effugáre ab hoc plásmate Dei. ✝ Ipse tibi ímperat, qui te de supérnis cœlórum in inferióra terræ demérgi præcépit. Ipse tibi ímperat, qui mari, ventis, et tempestátibus imperávit. Audi ergo, et time, sátana, inimíce fídei, hostis géneris humáni, mortis addúctor, vitæ raptor, justítiæ declinátor, malórum radix, fomes vitiórum, sedúctor hóminum, próditor géntium, incitátor invídiæ, orígo avarítiæ, causa discórdiæ, excitátor dolórum: quid stas, et resístis, cum scias, Christum Dóminum vias tuas pérdere? Illum métue, qui in Isaac immolátus est, in Joseph venúmdatus, in agno occísus, in hómine crucifíxus, deínde inférni triumphátor fuit. Sequentes cruces fiant in fronte obsessi. Recéde ergo in nómine Patris ✝, et Fílii ✝, et Spíritus ✝ Sancti: da locum Spirítui Sancto, per hoc signum sanctæ ✝ crucis Jesu Christi Dómini nostri: Qui cum Patre, et eódem Spíritu Sancto vivit, etc.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cónditor et defénsor géneris humáni, qui hóminem ad imáginem tuam formásti: réspice super hunc fámulum tuum N. (vel hanc fámulam tuam N.) qui (vel quæ) dolis immúndi spíritus appétitur, quem vetus adversárius, antíquus hostis terræ, formídinis horróre circúmvolat, et sensum mentis humánæ stupóre defígit, terróre contúrbat, et metu trépidi timóris exágitat. Repélle, Dómine, virtútem diáboli, fallacés-

que ejus insídias ámove: procul ímpius tentátor aufúgiat: sit nóminis tui signo ✝ (in fronte) fámulus tuus munítus, et in ánimo tutus et córpore. (Tres cruces sequentes fiant in pectore dæmoniaci.) Tu péctoris ✝ hujus intérna custódias. Tu víscera ✝ regas. Tu ✝ cor confírmes. In ánima adversatrícis potestátis tentaménta evanéscant. Da, Dómine, ad hanc invocatiónem sanctíssimi nóminis tui grátiam, ut qui hucúsque terrébat, térritus aufúgiat, et victus abscédat, tibíque possit hic fámulus tuus et corde firmátus, et mente sincérus débitum præbére famulátum. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus.

Adjúro te, serpens antíque, per júdicem vivórum et mortuórum, per factórem tuum, per factórem mundi: per eum, qui habet potestátem míttere te in gehénnam, ut ab hoc fámulo Dei N., qui ad Ecclésiæ sinum recúrrit, cum metu, et exércitu furóris tui festínus discédas. Adjúro te íterum ✝ (in fronte) non mea infirmitáte, sed virtúte Spíritus Sancti, ut éxeas ab hoc fámulo Dei N., quem omnípotens Deus ad imáginem suam fecit. Cede ígitur, cede non mihi, sed minístro Christi. Illíus enim te urget potéstas, qui te cruci suæ subjugávit. Illíus bráchium contremísce, qui devíctis gemítibus inférni, ánimam ad lucem perdúxit. Sit tibi terror corpus hóminis ✝ (in pectore), sit tibi formído imágo Dei ✝ (in fronte). Non resístas, nec moréris discédere ab hómine isto, quóniam complácuit Christo in hómine habitáre. Et ne contemnéndum putes, dum me peccatórem nimis esse cognóscis. Imperat tibi Deus ✝. Imperat tibi majéstas Christi ✝. Imperat tibi Deus Pater ✝, ímperat tibi Deus Fílius ✝, ímperat tibi Deus Spíritus ✝ Sanctus. Imperat tibi sacraméntum Crucis ✝. Imperat tibi fides

sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et cæterórum Sanctórum ✝. Imperat tibi Mártyrum sánguis ✝. Imperat tibi continéntia Confessórum ✝. Imperat tibi pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercéssio ✝. Imperat tibi Christiánæ fídei Mysteriórum virtus ✝. Exi ergo transgréssor, exi sedúctor, plene omni dolo et fallácia, virtútis inimíce, innocéntium persecútor. Da locum, diríssime; da locum, impiíssime; da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis: qui te spoliávit, qui regnum tuum destrúxit, qui te victum ligávit, et vasa tua dirípuit: qui te projécit in ténebras exterióres, ubi tibi cum minístris tuis erit præparátus intéritus. Sed quid truculénte reníteris? quid temerárie detréctas? Reus es omnipoténti Deo, cujus statúta transgréssus es. Reus es Jesu Christo Dómino nostro, quem tentáre ausus es, et crucifígere præsumpsísti. Reus es humáno géneri, cui tuis persuasiónibus venénum propinásti.

Adjúro ergo te, draco nequíssime, in nómine Agni ✝ immaculáti, qui ambulávit super áspidem et basilíscum, qui conculcávit leónem et dracónem, ut discédas ab hoc hómine ✝ (fiat signum crucis in fronte), discédas ab Ecclésia Dei ✝ (fiat signum crucis super circumstantes): contremísce, et éffuge, invocáto nómine Dómini illíus, quem ínferi tremunt: cui Virtútes cœlórum, et Potestátes, et Dominatiónes subjéctæ sunt: quem Chérubim et Séraphim indefessis vócibus laudant, dicéntes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Imperat tibi Verbum ✝ caro factum. Imperat tibi natus ✝ ex Vírgine. Imperat tibi Jesus ✝ Nazarénus, qui te, cum discípulos ejus contémneres, elísum, atque prostrátum exíre præcépit ab hómine: quo præsénte, cum te ab hómine separásset, nec porcórum gregem íngredi præsumébas. Recéde ergo

nunc adjurátus in nómine ejus † ab hómine, quem ipse plasmávit. Durum est tibi velle resístere †. Durum est tibi contra stímulum calcitráre †. Quia quanto tárdius exis, tanto magis supplícium crescit, quia non hómines contémnis, sed illum, qui dominátor vivórum et mortuórum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Vírginum, Deus, qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem: quia non est álius Deus præter te, nec esse póterit verus, nisi tu, Creátor cœli et terræ, qui verus Rex es, et cujus regni non erit finis; humíliter majestáti glóriæ tuæ súpplico, ut hunc fámulum tuum de immúndis spirítibus liberáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus.

Adjúro ergo te, omnis immundíssime spíritus, omne phantásma, omnis incúrsio sátanæ, in nómine Jesu Christi † Nazaréni, qui post lavácrum Joánnis in desértum ductus est, et te in tuis sédibus vicit: ut quem ille de limo terræ ad honórem glóriæ suæ formávit, tu désinas impugnáre: et in hómine miserábili non humánam fragilitátem, sed imáginem omnipoténtis Dei contremíscas. Cede ergo Deo † qui te, et malítiam tuam in Pharaóne, et in exércitu ejus per Móysem servum suum in abýssum demérsit. Cede Deo † qui te per fidelíssimum servum suum David de rege

Saule spirituálibus cánticis pulsum fugávit. Cede Deo † qui te in Juda Iscarióte proditóre damnávit. Ille enim te divínis † verbéribus tangit, in cujus conspéctu cum tuis legiónibus tremens et clamans dixísti: Quid nobis et tibi, Jesu, Fili Dei altíssimi? Venísti huc ante tempus torquére nos? Ille te perpétuis flámmis urget, qui in fine témporum dictúrus est ímpiis: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus. Tibi enim, ímpie, et ángelis tuis vermes erunt, qui numquam moriéntur. Tibi, et ángelis tuis inexstinguíbile præparátur incéndium; quia tu es princeps maledícti homicídii, tu auctor incéstus, tu sacrilegórum caput, tu actiónum pessimárum magíster, tu hæreticórum doctor, tu totíus obscœnitátis invéntor. Exi ergo †, ímpie, exi †, sceleráte, exi cum omni fallácia tua: quia hóminem templum suum esse vóluit Deus. Sed quid diútius moráris hic? Da honórem Deo Patri † omnipoténti, cui omne genu fléctitur. Da locum Dómino Jesu Christo †, qui pro hómine Sánguinem suum sacratíssimum fudit. Da locum Spirítui † Sancto, qui per beátum Apóstolum suum Petrum te manifésto stravit in Simóne mago; qui falláciam tuam in Ananía et Saphíra condemnávit; qui te in Heróde honórem Deo non dante percússit; qui te in mago Elyma per Apóstolum suum Paulum cæcitátis calígine pérdidit, et per eúmdem de Pythoníssa verbo ímperans exíre præcépit. Discéde ergo nunc †, discéde † sedúctor. Tibi erémus sedes est. Tibi habitátio serpens est: humiliáre, et prostérnere. Jam non est differéndi tempus. Ecce enim Dominátor Dóminus próximat cito, et ignis ardébit ante ipsum, et præcédet, et inflammábit in circúitu inimícos ejus. Si enim hóminem feféllerís, Deum non póteris irridére. Ille te éjicit, cujus óculis

nihil occúltum est. Ille te expéllit, cujus virtúti univérsa subjécta sunt. Ille te exclúdit, qui tibi, et ángelis tuis præparávit ætérnam gehénnam; de cujus ore exíbit gládius acútus; qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Prædicta omnia, quatenus opus fuerit, repeti possunt, donec obsessus sit omnino liberatus.

Juvabit præterea plurimum hæc, quæ infra notantur, super obsessum devote dicere, sæpeque repetere Pater noster. Ave María. Credo.

Canticum. Magníficat. ut supra (fol. 148).

Canticum. Benedíctus. ut supra (fol. 180).

Symbolum S. Athanasii.

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram, inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, alia Fílii, * alia Spíritus Sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere, cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres, unus Fílius, non tres Fílii, * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus, * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus, * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo, * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit, et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális, et caro unus est homo: * ita Deus, et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos, * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * et reddítúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica: * quam nisi quisque fidéliter, firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus. Qui hábitat, etc. ut supra (fol. 110).

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine: * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto.

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua paúperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confríngat cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris.

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Benjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa géntes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël: * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Glória Patri.

Sicut erat.

Psalmi: Deus, in adjutórium. ut supra (fol. 97).
Deus, in nómine tuo. ut supra (fol. 283).
Confitémini Dómino. ut supra (fol. 127).

Psalmus 34.

Júdica, Dómine, nocéntes me: * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et ángelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat, et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum et paúperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me dentibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergaúdeant mihi, qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis, et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge, et inténde judício meo: * Deus meus, et Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus: * et non supergaúdeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia, * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comménd spíritum meum: * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam: * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commoránium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: * dixi: Deus meus es tu, in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ, * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo, * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exaúdies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ: in te projéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne discésseris a me.

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri píngues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faúcibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas, et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt, et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem paúperis.

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt, et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es: * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 10.

In Dómino confído; quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra: * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum, et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et

spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 12.

Usquequo, Dómine, oblíviscéris me in finem? * úsquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exaúdi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * ne quando dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt, si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Glória Patri. Sicut erat.

Oratio post liberationem.

Orámus te, Deus omnípotens, ut spíritus iniquitátis ámplius non hábeat potestátem in hoc fámulo tuo N. (vel fámula tua N.), sed ut fúgiat, et non revertátur: ingrediátur in eum (vel in eam), Dómine, te jubénte, bónitas et pax Dómini nostri Jesu Christi, per quem redémpti sumus, et ab omni malo non timeámus, quia Dóminus nobíscum est. Qui vivit et regnat cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

FORMULÆ SCRIBENDÆ
IN LIBRIS HABENDIS A PAROCHIS.

Liber Baptizatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Baptisma.

Liber Confirmatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Chrisma.

Liber Matrimoniorum.
Liber Status animarum.
Liber Defunctorum habeatur etiam in omnibus Ecclesiis, in quibus defuncti sepeliuntur.

} Hi tres habeantur a quolibet Parocho.

Advertat in primis Parochus, ut in libris tam Baptizatorum, et Confirmatorum, quam Matrimoniorum, et Defunctorum exprimat semper non solum nomen personarum, quæ ibi nominantur, sed etiam familiam.

Forma describendi Baptizatos
in primo Libro.

Anno Domini .... die .... mensis .... ego N. Parochus hujus Ecclesiæ S. N., civitatis vel loci N., baptizavi infantem natum vel natam die .... ex N. et N. conjugibus hujus Parochiæ, vel Parochiæ S. N., et ex tali patria et familia, cui impositum est nomen N. Patrini fuerunt N., filius N., ex Parochia seu loco N., et N. conjux N., filia N., ex Parochia seu loco N.

Si infans non fuerit ex legitimo matrimonio natus, nomen saltem alterius parentis, de quo constat, scribatur (omnis tamen infamiæ vitetur occasio); si vero de neutro constat, ita scribatur: Baptizavi infantem, cujus parentes ignorantur, natum die, etc. ut supra.

Si expositus sit infans, exprimatur quo die, ubi, et a quo repertus, et quot dierum verisimiliter sit; et baptizetur sub conditione, si ignoratur fuisse baptizatum.

Si infans domi ob imminens mortis periculum baptizatus sit, tunc ita scribatur.

Anno .... die ... mensis ...., natus est N., filius N. et N. conjugum, etc. ut supra: quem ob imminens mortis periculum, in domo rite baptizavit N. obstetrix probata, vel N., filius N., ut mihi retulit N.

Si supervixerit infans, et ei adhibitæ sint in Ecclesia sacræ cæremoniæ, ita addatur:

Die ejusdem mensis ad Ecclesiam portatus est infans prædictus, ipsique ego Parochus sacras cæremonias et preces adhibui, et N. nomen imposui.

Si forte non Parochus, sed alius baptizaverit, id exprimatur.

Si fuerit baptizatus sub conditione: Si non es baptizatus, etc. id pariter exprimatur.

Forma describendi Confirmatos in secundo Libro.

Anno .... die ... mensis ... qui fuit dies ..., N., filius N. et N. conjugum, vel N. filia N. (et si fuerit nupta, addatur uxor N.), Sacramentum Confirmationis accepit a Reverendissimo D. N., Episcopo N., in Ecclesia S. N., civitatis N. vel loci N. Compater fuit N., filius N., Parochiæ S. N., civitatis vel loci N.

Marium descriptio in una pagina, seu prima facie folii; fœminarum vero in altera sejunctim notetur.

Si Confirmatus non constet, an ex legitimo Matrimonio genitus sit, vel parentes ignorentur, servetur quod in libro Baptizatorum præscriptum est.

Forma describendi Conjugatos in tertio Libro.

Anno ... die ... mensis ..., Denuntiationibus præmissis tribus continuis diebus festivis, quarum prima die ..., secunda die ..., tertia die ..., inter Missæ Parochialis solemnia habita est, nulloque legitimo impedimento detecto, ego N., Rector hujus Ecclesiæ Parochialis N., civitatis vel loci N., filium N., Parochiæ S. N.; et N., filiam N. seu relictam quondam N. (si fuerit vidua), hujus seu Parochiæ S. N., in Ecclesia N. interrogavi, eorumque mutuo consensu habito, solemniter per verba de præsenti Matrimonio conjunxi; præsentibus testibus notis N., filio N. qui habitat in Parochia S. N., et N. filio N. etc., et N. filio N., etc. Postea eis ex ritu S. Matris Ecclesiæ (si tamen nuptias benedixerit), in Missæ celebratione benedixi.

Si unus ex his, qui Matrimonium contrahere voluerint, alterius Parochiæ fuerit, antequam admittatur, Parochus, in cujus Ecclesia Matrimonium celebrari debet, denuntiationum in ejus Parochia rite factarum fidem scriptam habeat, quæ asservetur, et res tota exprimatur in ipsomet libro Matrimoniorum, hac ratione:

Denuntiationes ejus Matrimonii factæ sunt etiam a R. D. N., Parocho Ecclesiæ S. N., sub cujus cura dictus N. vel dicta N. habitat, ut ex ipsius Parochi scripto servato apud me apparet. Denuntiationum autem prima facta est die ..., secunda die ..., tertia die ..., inter Missæ Parochialis solemnia, nullumque impedimentum canonicum detectum est.

Si autem alteruter sit diversæ diœcesis, testimonium Parochi affirmantis denuntiationes esse rite præstitas, nullius roboris censeatur, nisi ab Episcopo, vel

ab ejus Vicario Generali illius diœcesis subscriptione et sigillo comprobatum, et ab Episcopo seu ejus Vicario loci, ubi contrahitur Matrimonium, recognitum sit, ab eoque licentia contrahendi fuerit obtenta.

Ubi vero Ordinarii concessu, quod scripto constare debet, denuntiationes aliquæ differendæ, aut omittendæ interdum sint, ita notetur:

Anno Domini ... die ... mensis ... Denuntiationum una die festo rite facta, reliquis vero dilatis post Matrimonii celebrationem ex facultate scripto concessa a Rev. N. seu Vicario N. sub die ... datis etc., infrascripti tenoris, quam penes me servo cum aliis hujusmodi facultatibus, nulloque prorsus impedimento allato, ego etc. ut supra.

Denuntiationes vero, quæ post contractum Matrimonium fient, ita scribantur:

Anno ... die ... mensis ... qui fuit festus etc., et sequenti, qui fuit Dominicus etc., ejusdem mensis, ego N., Rector hujus Ecclesiæ S. N., inter Missarum solemnia, Denuntiationes habui Matrimonii, jam prævia opportuna dispensatione initi inter N. et N. die prima hujus mensis, nullum tamen canonicum impedimentum ab aliquo allatum est, quo minus hujusmodi Matrimonium ratum ac firmum esse debeat.

Si autem denuntiationes omnes omittendæ sint, aut differendæ, ita scribantur:

Denuntiationibus omnibus omissis, vel dilatis etc., ex facultate etc., ego Rector N. etc. ut supra.

Cæterum si alteri Presbytero ab Ordinario, vel a Parocho ipso facultas facta sit conjungendi aliquos, id in libro proprii Parochi sic adnotetur ipsius Parochi manu:

N. Presbyter vel Capellanus Ecclesiæ N., de licentia Reverendissimi Episcopi N., seu N. ejus Vicarii loci N., aut mea, quæ penes me exstat, N., filium N. et N. etc. in Matrimonium conjunxit, etc. ut supra. Et ego N., Parochus N., subscripsi et testor, rem ita se habere.

Quod si ex denuntiationibus compertum sit, conjuges aliquo consanguinitatis, aut affinitatis gradu conjunctos esse, et nihilominus ad contrahendum fuerit cum ipsis Apostolica auctoritate dispensatum, annotetur gradus consanguinitatis vel affinitatis dispensatæ, et compendium decreti super ea relati cum die et anno, ac Notarii de illo rogati nomine; hoc modo:

Anno Domini ... die ... mensis .... præmissis Denuntiationibus, ac comperto impedimento secundi, vel tertii, aut quarti gradus consanguinitatis, vel affinitatis, seu alio quovis etc. inter N. et N. etc. obtentoque per eos Apostolicæ Sedis mandato de dispensando, et cum eis per Reverendissimum Episcopum N. auctoritate dispensato sub die ... anno ... ut constat ex Actis Notarii Officii prædicti Episcopi, eos Matrimonio conjunxi, etc. ut in prædicta formula.

Denuntiationes autem factæ in diversis Parochiis, sponsi videlicet et sponsæ, ab utroque Parocho in libro notari debent, etiam si Matrimonium non sequatur.

Forma describendi Statum Animarum in quarto Libro.

Familia quæque distincta in libro notatur, intervallo relicto ab unaquaque ad alteram subsequentem, in quo singillatim scribantur nomen, cognomen, ætas singulorum, qui ex familia sunt, vel tamquam advenæ in ea vivunt.

Qui vero ad sacram Communionem admissi sunt, hoc signum in margine e contra habeant: C.

Qui Sacramento Confirmationis sunt muniti, hoc signum habeant: Chr.

Qui ad alium locum habitandum accesserint, eorum nomina subducta linea notentur.

Hac igitur ratione fiat, videlicet.

Anno ... die ... mensis ... in via, seu platea, vel pago, in propriis ædibus Pauli N., vel in ædibus N. a Paulo conductis, habitant:

Chr. Paulus N. Petri filius, annorum, etc.

Chr. Apollonia ejus uxor, filia Jacobi N., annorum, etc.

C. Dominicus eorum filius, annorum, etc.

C. Lucia eorum filia, annorum, etc.

C. Chr. Antonius, filius N., famulus, annorum, etc.

C. Catharina N., filia N., ancilla, annorum, etc.

C. Martinus, filius N., annorum, etc.

Forma describendi Defunctos
in quinto Libro.

Describatur quis, et quæ, et cui Sacramenta ministraverit, quando quis mortuus fuerit, et ubi sepultus, quod hoc pacto fieri poterit.

Anno ... die ... mensis ... N., filius vel filia N., ex loco N., ætatis N. (si hæc sciri possunt), in domo N., in communione S. Matris Ecclesiæ animam Deo reddidit; cujus corpus die ... sepultum est in Ecclesia S. N.; mihi N., vel N. Confessario probato, confessus die ...., sanctissimoque Viatico refectus die ...., et sacri Olei unctione roboratus per me, die ... etc.

Sacra Rituum Congregatio indulget ut a Friderico Pustet Typographo Ratisbonensi in lucem edi queat præsens Editio Ritualis Romani ad tramitem Editionum Romanarum diligenter exarata et quoad Cantum Gregorianum qui in ea continetur revisa et correcta a Commissione ejusdem Cantus in Urbe instituta. In quorum fidem etc. Ex Secretaria prædictæ Sacræ Congregationis hac die 22. Martii 1872.

(L. S.)

= D. Bartolini S. R. C. Secretarius =

INDEX.

pag.

De iis, quæ in administratione Sacramentorum generaliter servanda sunt 1

De Sacramento Baptismi rite administrando . . . 3

Ordo Baptismi Parvulorum 8

De Baptismo Adultorum 15

Ordo Baptismi Adultorum 16

Ordo supplendi omissa super infantem Baptizatum . . 37

Ordo supplendi omissa super Baptizatum Adultum . . 44

Ritus servandus cum Episcopus baptizat . . . 61

Benedictio Fontis Baptismi extra Sabbatum Paschæ et Pentecostes, cum Aqua consecrata non habetur . . 62

De Sacramento Pœnitentiæ 65

Ordo ministrandi Sacramentum Pœnitentiæ . . . 66

Absolutionis forma 68

De Absolutione ab excommunicatione in foro exteriori . 69

Ritus absolvendi excommunicatum jam mortuum . . 70

De modo absolvendi a suspensione vel interdicto extra vel intra Sacramentalem Confessionem . . . 72

De sanctissimo Eucharistiæ Sacramento 73

Ordo administrandi sacram Communionem . . . 74

De Communione Paschali 77

De Communione Infirmorum 78

De Sacramento extremæ Unctionis 82

Ordo ministrandi Sacramentum extremæ Unctionis . . 84

Septem Psalmi Pœnitentiales 90

Litaniæ 95

pag.
De visitatione et cura Infirmorum 101
Modus juvandi morientes 112
Ordo commendationis animæ 114
In exspiratione 131
De Exsequiis 133
Quibus non licet dare Ecclesiasticam sepulturam . . 134
Exsequiarum ordo 135
Officium Defunctorum 145
De officio faciendo in Exsequiis, absente corpore defuncti, et in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario 181
De exsequiis parvulorum 183
Ordo sepeliendi parvulos 183
De Sacramento Matrimonii 189
Ritus celebrandi Matrimonii Sacramentum . . . 191
De Benedictione Mulieris post partum 194
De Benedictionibus regulæ generales 196
Ordo ad faciendam Aquam benedictam 197
Benedictio Candelarum extra diem Purificationis Beatæ Mariæ Virginis 199
Benedictio domorum in Sabbato Sancto Paschæ . . 200
Alia benedictio domorum alio tempore facienda cum aspersione Aquæ benedictæ 201
Benedictio loci 202
Alia benedictio domus novæ 202
Benedictio thalami 203
Benedictio novæ navis 203
Benedictio communis super fruges et vineas . . . 204
Benedictio peregrinorum ad loca sancta prodeuntium . 205
Benedictio peregrinorum post reditum 207

Benedictiones esculentorum, præsertim in Pascha.

Benedictio agni paschalis 209
Benedictio ovorum 209
Benedictio panis 210
Alia benedictio panis 210
Benedictio novorum fructuum 210
Benedictio ad quodcumque comestibile 211
Benedictio olei simplicis 211

pag.

Benedictiones ab Episcopis, vel aliis facultatem habentibus faciendæ.

Benedictio sacerdotalium Indumentorum in genere . . 213
Benedictio Mapparum sive Linteaminum Altaris . . 214
Benedictio Corporalium 215
Benedictio Tabernaculi seu Vasculi pro sacrosancta Eucharistia conservanda 215
Benedictio novæ Crucis 216
Benedictio Imaginum Jesu Christi Domini nostri, Beatæ Mariæ Virginis, et aliorum Sanctorum . . 217
Ritus benedicendi, et imponendi primarium lapidem pro Ecclesia ædificanda, servandus a Sacerdote facultatem habente ab Episcopo 218
Ritus benedicendi novam Ecclesiam, seu Oratorium publicum, ut ibi sanctissimum Missæ sacrificium celebrari possit 223
Ritus reconciliandi Ecclesiam violatam, si nondum erat ab Episcopo consecrata 227
Ritus benedicendi novum Cœmeterium per Sacerdotem ab Episcopo delegatum 230
Ordo reconciliandi Cœmeterium violatum, sive Ecclesiæ contiguum sit, sive separatum, ubi Ecclesia non est polluta 232
Ritus absolvendi, et benedicendi populos et agros ex Apostolicæ Sedis indulto 233
Methodus Indictionis præmittendæ Pontificiæ Benedictionis, statis diebus super populum elargiendæ, ritusque in ea servandus a Regularibus, quibus a S. Sede hujusmodi facultas indulta est vel indulgebitur . . 240
Ritus Benedictionis Apostolicæ, in articulo mortis a Sacerdotibus ad id delegatis impertiendæ . . . 241

De Processionibus 244
De Processione in die festo Purificationis B. Mariæ V. . 245
De Processione in die Palmarum 248
Ordo servandus in Litaniarum majorum Processione, quæ in festo S. Marci celebratur, et in Litaniis minoribus Rogationum 255
De Processione in festo Sanctissimi Corporis Christi . 257

pag.
De Processione ad petendam pluviam 262
Processio ad postulandam serenitatem 264
Preces ad repellendam tempestatem 266
Preces dicendæ tempore penuriæ et famis . . . 268
Processio tempore mortalitatis, et pestis . . . 269
Preces dicendæ in Litaniis tempore belli . . . 270
Processio in quacumque tribulatione 274
Preces dicendæ in Processione pro gratiarum actione . 275
De Processione in translatione Sacrarum Reliquiarum insignium 280
De exorcizandis obsessis a Dæmonio 281
Formulæ scribendæ in libris habendis a Parochis . . 302
Forma describendi Baptizatos in primo Libro . . . 302
„ „ Confirmatos in secundo Libro . . 303
„ „ Conjugatos in tertio Libro . . . 304
„ „ Statum Animarum in quarto Libro . 306
„ „ Defunctos in quinto Libro . . 307

APPENDIX

AD RITUALE ROMANUM

SIVE

COLLECTIO

BENEDICTIONUM ET INSTRUCTIONUM

A RITUALI ROMANO EXSULANTIUM

SANCTÆ SEDIS AUCTORITATE

APPROBATARUM SEU PERMISSARUM

IN USUM ET COMMODITATEM

MISSIONARIORUM APOSTOLICORUM

ALIORUMQUE SACERDOTUM

DIGESTA.

MONITUM.

Sæpe fit, ut Missionarii Apostolici, qui a S. Congregatione de Propaganda Fide in varias terræ plagas ad prædicandum Evangelium mittuntur, formulas benedictionum requirant, quibus Christi fideles adscribi solent piis Sodalitatibus a S. Sede approbatis.

Plures insuper exstant Benedictiones, aliis sacris usibus destinatæ; pluresque Instructiones a S. Sede recognitæ, ejusque auctoritate sancitæ, quas licet in promptu habere Missionarii æque desiderent, vix tamen obtinere possunt, cum nec in Rituali Romano, nec nisi dispersim in diversis manualibus libris ad Cleri usum impressis datum sit invenire.

Quum igitur typis ejusdem Sacræ Congregationis de Propaganda Fide in usum prædictorum Missionariorum Appendix ad Rituale Romanum enunciatas Benedictiones et Instructiones continens prodierit, operæ pretium visum est eadem Appendice hanc nostram Editionem ditare, ac ad majorem ipsorum Missionariorum, aliorumque Sacerdotum utilitatem nonnulla etiam addere quæ pariter a Sancta Sede recognita, ejusque auctoritate sancita fuere.

DE SACRAMENTO BAPTISMI.

Formula brevior pro Benedictione Fontis seu Aquæ baptismalis,

a Summo Pontifice Paulo III. Missionariis Peruanis apud Indos olim concessa,

et nonnisi in iis locis adhibenda, ad quæ speciali Apostolicæ Sedis indulto extensa fuit.

Benedictio Fontis seu Aquæ Baptismalis.

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✝, et in nómine Jesu Christi ✝ Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✝ Sancti. Exorcízo te, omnis virtus adversárii diáboli: ut omnis phantásia eradicétur, ac effugétur ab hac creatúra aquæ, et fiat fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam: ut qui ex ea baptizáti fúerint, fiant templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eis, in remissiónem peccatórum: in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te supplíciter deprecámur: ut hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas, abluéndis et vivificándis homínibus præparátas, Angelum sanctitátis emíttas; ut peccátis prióris vitæ ablútis, reatúque detérso, purum sacráto Spirítui habitáculum regeneratiónibus procúret. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Infundat deinceps Sanctum Oleum in aquam, in modum crucis, dicens:

Conjúnctio Olei unctiónis, et aquæ Baptísmatis sanctificétur, et fœcundétur. In nómine Patris †, et Fílii †, et Spíritus † Sancti. Amen.

Deinde Chrisma aquæ infundat, in modum crucis, et dicat:

Conjúnctio Chrísmatis sanctificatiónis et Olei unctiónis et aquæ Baptísmatis sanctificétur et fœcundétur. In nómine Patris †, et Fílii †, et Spíritus † Sancti. Amen.

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

Instructio pro simplici Sacerdote, Sacramentum Confirmationis ex S. Sedis Apostolicæ delegatione administrante, edita ex decreto S. Congregationis de Propaganda Fide, diei IV. Maji MDCCLXXIV.

DECRETUM SACRÆ CONGREGATIONIS GENERALIS DE PROPAGANDA FIDE.

Habitæ die 21. Martii 1774.

Referente R. P. D. Stephano Borgia Secretario, nonnullos Missionum Superiores, aliosque, quibus ab Apostolica Sede extraordinaria Sacramentum Confirmationis administrandi facultas conceditur, in illius administratione usos quandoque esse vestibus ac ornamentis episcopalibus: Eminentissimi Patres declararunt, ac vigore præsentis Decreti declarant, nemini prorsus charactere episcopali non insignito, vel cui alias usus Pontificalium ex vero, legitimoque privilegio non competit, licuisse, vel licere in collatione Chrismatis adhibere Rochettum, Mitram, Baculum pastoralem, Annulum, vel Crucem pectoralem; statueruntque supplicandum esse Sanctissimo pro approbatione hujus declarationis, necnon efformandam Instructionem pro simplicibus Sacerdotibus, Confirmationem, ut supra, administrantibus.

Facta vero Ss. Domino Nostro CLEMENTI PP. XIV. per præfatum Dominum Secretarium in audientia diei 3. Aprilis currentis supradictæ Sacræ Congregationis sententiæ relatione, Sanctitas Sua illam benigne approbavit, et ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari mandavit.

Datum Romæ ex Aedibus dictæ Sacr. Congregationis die 23. Aprilis 1774.

JOSEPH MARIA CARD. CASTELLI Præf.

STEPHANUS BORGIA Secretarius.

INSTRUCTIO PRO SIMPLICI SACERDOTE
SACRAMENTUM CONFIRMATIONIS
EX SEDIS APOSTOLICÆ DELEGATIONE ADMINISTRANTE.

Etsi, juxta Sacrosancti Tridentini Concilii definitionem solus Episcopus sit ordinarius hujus Sacramenti minister [1]); solet tamen quandoque justis de caussis Sedes Apostolica simplici Sacerdoti, tamquam extraordinario ministro, facultatem tribuere illud conferendi [2]).

Sacerdos igitur, cui facultas hæc fuerit concessa, in primis curet apud se habere Chrisma per catholicum Antistitem cum eadem S. Sede communionem habentem confectum, ac sciat, sibi numquam licere [3]), sine eo Confirmationem administrare, vel illud ab Episcopis hæreticis aut schismaticis recipere.

Animadvertat insuper, num in facultate sibi ab Apostolica Sede impertita alia etiam facultas expressa legatur, utendi scilicet Chrismate ante annum benedicto; alias eo non utatur, nisi forte in casibus necessitatis [4]), cum a sacris canonibus id prohibitum sit [5]).

Licet omni tempore administrari valeat Confirmatio, congruum tamen est, ut præcipue in hebdomada Pentecostes, et circa horam tertiam, in qua Spiritus Sanctus illapsus est Apostolis, conferatur [6]).

Quod ad ætatem Confirmandorum attinet, præ oculis habendum est Catechismi Romani [7]) monitum in hæc verba: *Illud observandum est, omnibus quidem post Baptismum Confirmationis Sacramentum posse administrari, sed minus tamen expedire hoc fieri, antequam pueri rationis usum habuerint. Quare si duodecimus annus exspectandus non videatur, usque ad septimum certe hoc Sacramentum differre maxime convenit.* Quod sane monitum in pueris benevalentibus locum habet. Nam, si agatur de eo, qui gravi morbo laboret, ex quo decessurus prævideatur, non solum

---

1) Sess. VII. *de Confirm.* can. 3.

2) Eugenius IV. in Decreto pro Armenis.

3) S. Thomas III. part. quæst. 72., art. 5. in corp.

4) Benedictus XIV. Constit. *Anno vertente.* Bull. Tom. III. pag. 288.

5) Canone *Litteris.* de Consecr., dist. 3.; et Canone *Si quis de alio.* de Consecr., dist. 4.

6) Catechismus Romanus de Sacramento Confirmationis; S. Carolus in V. Synodo Mediolanen., cap. de Confirm.

7) Loc. cit.

prohibitum non est illi ante septennium sacrum Chrisma administrare, sed expedit, ut id fiat, unde ex hac vita demigrans majorem gloriam, juxta S. Thomæ doctrinam [1]), in cœlis consequatur. Aliæ insuper, juxta probatam plurium theologorum sententiam [2]), esse possunt legitimæ causæ antevertendi septennium in collatione hujus Sacramenti, et præsertim, cum prævidetur futura diutina absentia Episcopi, vel Presbyteri, cui, ut supra, facta sit facultas illud administrandi, vel alia urget necessitas.

Ut Confirmandi, qui usum rationis habent, digne hoc Sacramentum recipiant, debent esse in gratia; et ideo conveniens valde est, ut illius susceptioni præmittant sacramentalem Confessionem [3]). Si enim conscii alicujus peccati læthalis, quod absit, ad Confirmationem accederent, non solum hujus Sacramenti gratiam non reciperent, sed gravissimo sacrilegio se illigarent.

Juxta veterem Ecclesiæ usum, Confirmandi deberent esse jejuni [4]), optandumque propterea esset, ut id ipsum in præsenti etiam servaretur.

Sacro Chrismate liniendi ante diligenter erudiendi sunt juxta doctrinas Catechismi Romani de natura, dignitate, effectibus, ac dispositionibus ad digne Sacramentum hujusmodi recipiendum prærequisitis. Item oportet, ut instruantur circa Fidei rudimenta, Decalogi, et Ecclesiæ præcepta, Actus Virtutum theologalium, ac Orationem Dominicam, et Apostolorum Symbolum memoria teneant.

Ceterum Missionarii non omittant, populos sibi creditos etiam hortari, ut Confirmationem debito tempore recipiant, nec non ut parentes filios suos confirmari curent; etsi enim hoc Sacramentum non sit de necessitate medii ad salutem, tamen sine gravis peccati reatu respui non potest, ac negligi [5]), cum illud suscipiendi opportuna adest occasio. Porro hæc doctrina, si pro omnibus, qui sunt undique, Christifidelibus vera est, multo magis locum habet in illis, qui in terris degunt hæreticorum, vel paganorum, in quibus quandoque adversus Catholicos persecutiones ingruunt; unde opus

---

1) S. Thomas III. part. quæst. 73., art. 8. ad 4.

2) Benedictus XIV. in lib. VII., cap. 10., n. 5. 6. et 7. de Synodo Diœcesana.

3) Instructio Eminentissimi Almæ Urbis Vicarii pro iis, qui suscepturi sunt hoc Sacramentum, an. 1773.

4) Catechismus Romanus, de Confirmatione.

5) Benedictus XIV. in Constitutione *Etsi Pastoralis.* §. 3. n. 4.; Bull. Tom. I.

est, ut septiformis Spiritus virtute roborentur, qua non solum corde credant ad justitiam, sed etiam ore confessionem faciant ad salutem, seque paratos exhibeant pro Christo etiam sanguinem fundere.

Cum hoc Sacramentum indelebilem in anima characterem imprimat, reiterari non debet; et propterea, qui est confirmatus, ad illud recipiendum non audeat accedere; sicut nec excommunicatus, interdictus, in divinis communicans cum hæreticis, aut schismaticis, vel qui ritus idololatricos usurpat, sive alio modo publice peccat; item qui præceptum paschale non adimpleverit.

Caveant Confirmandi, ne sordida fronte [1]), capillisque impexis ad hoc Sacramentum accedant, vestibus tamen sint induti, quemadmodum et Patrini, simplicibus, et ad modestiam compositis. Mulieres vero illud suscepturæ, et quæ Matrinarum officium exercebunt, non se in Ecclesia cum vanis ornamentis, aut fucata facie, sed cum omni modestia et reverentia præsentent.

Si quis ex Confirmandis turpe nomen, vel christiano homini non conveniens haberet, aliud in Confirmatione assumat [2]).

Quamquam de necessitate hujus Sacramenti non sit, ut in eo recipiendo Patrinus vel Matrina adhibeatur, id tamen laudabilis Ecclesiæ consuetudo suadet, sacrique canones præscribunt [3]).

Ab hoc vero munere excluduntur tum minores annis quatuordecim [4]), tum qui Sacramentum Confirmationis nondum receperunt [5]). Verum quia contigere potest, ut in locis Missionum nullus adsit, qui antea confirmatus fuerit, permittitur in hoc casu, ut aliqui sine Patrino confirmentur, qui postea Patrini ceterorum esse poterunt.

Ad Patrinos hujusmodi quod attinet, hæ insuper regulæ erunt observandæ. I. Ut non plures [6]), sed unus tantum, sive vir, sive mulier, in Patrinum aut Matrinam adhibeatur. II. Ut nec feminis mares [7]), nec maribus feminæ Patrini officium præstent, sed suo

---

1) Concilium Aquense, an. 1585. Instructio supradicta.

2) Concilium Aquense, an. 1585; Concilium Tolosan., an. 1590., S. Carolus Borrom. in V. Synodo Mediolanen.

3) Sacramentarium S. Gregorii M.; Ordo Romanus apud Hittorpium.

4) Instructio prædicta.

5) Can. *In Baptismate.* 102. de Consecrat., dist. 4.

6) Can. *Non plures.* 101. dist. 4.

7) Pontificale Romanum.

quisque sexui Patrinus adhibeatur. III. Ut nisi necessitas cogat [1]), idem non sit, sed diversus Confirmationis Patrinus a Patrino Baptismi. IV. Ut a Patrini munere arceantur excommunicati [2]), interdicti, publici peccatores, aut qui præceptum paschale omiserint.

Circa cognationem spiritualem, quæ in hoc Sacramento contrahitur, hæc statuit Tridentina Synodus [3]): *Ea quoque cognatio, quæ ex Confirmatione contrahitur, Confirmantem, et Confirmatum, illiusque patrem, et matrem, ac tenentem non egrediatur, omnibus inter alias personas hujus spiritualis cognationis impedimentis omnino sublatis.*

Quod quidem Concilii decretum locum habet in iis, qui ad Tridentini statuta servanda adstringuntur. Ceteri vero disciplinæ in suis regionibus vigenti hac in parte se conforment.

Cum tempus advenerit, quo Sacerdos utens facultate sibi ab Apostolica Sede, ut supra, tributa, administrare Confirmationem intendit, vestibus sacerdotalibus, vel saltem alba et stola indutus, stans ante Altare versus ad populum hinc inde dispositum (masculis a dexteris, feminis vero a sinistris), circumstantes summarie de præmissis admoneat, eisque præsertim denunciet, quod nullus alius nisi solus Episcopus Confirmationis ordinarius minister est; se vero paratum esse illam conferre jure per S. Sedem delegato.

Mox delegationis Decreto, sive Brevi Apostolico, lingua vernacula alta et intelligibili voce lecto, iterum moneat adstantes, quod nullus Confirmatus discedat, nisi benedictione accepta, quam ipse post omnium Confirmationem daturus est. Item, quod infantes, si quos in prima ætate justa de causa confirmandos existimaverit, per Patrinos teneantur in brachiis dexteris, et quod adulti ponant pedem suum super pedem dexterum Patrini sui.

---

1) Can. *In Catechismo.* 100. de Consecr., dist. 4.
2) Pontificale Romanum.
3) Sess. XXIV. *de Reform. Matrimonii*, cap. 2.

Hac altera monitione completa [1]), pariter stans, et versa facie ad Confirmandos, junctis ante pectus manibus, Confirmandis vero genua flectentibus, et manus ante pectus junctas tenentibus, dicit:

℣. Spíritus Sanctus supervéniat in vos, et virtus Altíssimi custódiat vos a peccátis.

℟. Amen.

Deinde signans se manu dextera a fronte ad pectus signo crucis, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Tunc extensis versus Confirmandos manibus, dicit:

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui regeneráre dignátus es hos fámulos tuos ex aqua, et Spíritu Sancto, quique dedísti eis remissiónem ómnium peccatórum: emítte in eos septifórmem Spíritum tuum Sanctum Paráclitum de cœlis.

℟. Amen.

Spíritum Sapiéntiæ, et Intelléctus.

℟. Amen.

Spíritum Consílii, et Fortitúdinis.

℟. Amen.

Spíritum Sciéntiæ, et Pietátis.

℟. Amen.

Adímple eos Spíritu Timóris tui, et consígna eos signo Cru † cis Christi in viam propitiátus ætérnam. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, etc. ℟. Amen.

1) Pontificale Romanum.

Post hæc Sacerdos confirmat per ordinem genuflexos, primo mares, secundo feminas. Uno ordine confirmato illi surgunt, et alii genuflectunt, et confirmantur, et sic usque in finem. Inquirit autem singillatim de nomine cujuslibet Confirmandi, sibi per Patrinum vel Matrinam flexis genibus præsentati, et summitate pollicis dexteræ manus Chrismate intincta dicit:

N. Signo te signo Cru † cis: quod dum dicit producit pollice signum crucis in frontem illius, deinde prosequitur: et confírmo te Chrísmate salútis. In nómine Pa † tris, et Fí † lii, et Spíritus † Sancti.

℟. Amen.

Deinde leviter in maxilla cædit, dicens: Pax tecum.

Ligandæ essent vitta linea recens Confirmatorum frontes juxta Pontificalis Romani præscriptum [1]). Verum quoniam publica vittarum delatio apud infideles ludibrio exponere posset Sacramentum, ideo, si prævideatur hoc scandalum eventurum, consultius erit, vittas hujusmodi non adhibere; sed in hoc casu opus erit, ut Sacerdos, postquam frontes Confirmandorum linierit sacro Chrismate, eas gossypio, mox comburendo, diligenter abstergat, ac deinde lavet [2]).

Omnibus confirmatis, tergit cum mica panis, et lavat pollicem, et manus super pelvim; deinde aqua lotionis cum pane fundatur in piscinam Sacrarii, in qua reponi debent etiam supradictorum gossypiorum cineres.

Dum lavat manus, si adsint ministri, cantatur, vel legitur sequens Antiphona; alias post lotionem ab ipso Sacerdote dicatur:

Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto: sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

1) De Confirmandis.

2) S. Carolus Borrom. in dict. V. Synodo Mediolan.

Et repetitur Antiphona tono octavo: Confírma hoc Deus, etc.

Qua repetita, conversus ad Altare, junctis ante pectus manibus dicit:

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Junctis vero adhuc ante pectus manibus, et omnibus confirmatis devote genuflectentibus dicit:

Orémus.

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedísti Spíritum, et per eos, eorúmque successóres céteris fidélibus tradéndum esse voluísti: réspice propítius ad humilitátis nostræ famulátum, et præsta; ut eórum corda, quorum frontes sacro Chrísmate delinívimus, et signo sanctæ Crucis signávimus, idem Spíritus Sanctus in eis supervéniens, templum glóriæ suæ dignánter inhabitándo perfíciat: Qui cum Patre, et eódem Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde dicit: Ecce sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum. Et vertens se ad Confirmatos, ac faciens super eos signum crucis, pariter dicit:

Bene ✝ dícat vos Dóminus ex Sion, ut videátis bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ vestræ, et habeátis vitam ætérnam.

℟. Amen.

Expedita hoc pacto Confirmatione, Sacerdos sedens juxta memoratum Pontificale Romanum[1]) Patrinos

1) Loc. cit.

et Matrinas monet, quod instruant filios suos bonis moribus, unde fugiant mala, et faciant bona; et si forte in infantili ætate essent confirmati, ut suo tempore doceant eos Credo in Deum, et Pater noster, et Ave María, quoniam ad hoc sunt obligati.

Hoc Sacramentum potest conferri minus solemniter, et præsertim tunc cum in privatis domibus, vel extra Ecclesiam seu Oratorium, pueris ægrotantibus, de quibus supra, conferendum est, vel etiam adultis, qui ad Ecclesiam quacumque ex causa, legitima tamen, accedere nequeunt. In iis casibus Sacerdos non omittat uti saltem stola, si superpelliceum habere non possit. Cavere etiam debet, ne coram hæreticis, aut schismaticis, et multo minus eis ministrantibus, confirmet.

Quod si tandem per Sedem Apostolicam alicui fieri potestatem contingat, Confirmationem administrandi in regionibus, in quibus, præter Latinos, degunt Orientales Catholici, non modo opus erit, ut supradicta diligenter observet, sed curabit etiam, priusquam Orientalibus ipsis hoc Sacramentum conferat, ab Apostolica Sede instructionem petere, quo pacto se gerere debeat erga Orientales uniuscujusque ritus.

Ut autem congruum quantocius responsum accipiat, de nonnullis S. Congregationem de Propaganda Fide singillatim certiorem reddat oportet. Et primo quidem, cujus ritus sint Orientales hujusmodi; an fuerint a quoquam confirmati, et a quibus, videlicet an a suis Episcopis, vel a Presbyteris propriæ nationis; an sponte petant confirmari; an Confirmationem commode a suis Episcopis recipere valeant; ac tandem, an Confirmatio administranda sit in Diœcesi, in qua actu resideat Episcopus Orientalis, qui sit Confirmandi Ordinarius.

Quam Sacræ Congregationis Instructionem SS. D. N. CLEMENTI XIV. per me infrascriptum Secretarium ejusdem S. Congregationis relatam in Audientia habita die prima Maii anni currentis, Sanctitas Sua illam benigne in omnibus adprobavit, et omnino servari mandavit.

Datum Romæ ex Ædibus Sacræ Congregationis die IV. Maii MDCCLXXIV.

STEPHANUS BORGIA Secretarius.

DE SACRAMENTO EUCHARISTIÆ.

INSTRUCTIO

a S. R. C. die 12. Septembris 1857 edita

pro Sacerdote Apostolicam facultatem habente

bis Missam eadem die celebrandi.

Quando Sacerdos eadem die duas Missas dissitis in locis celebrare debet, in prima, dum divinum Sanguinem sumit, eum diligentissime sorbeat. Exinde super corporale ponat Calicem et palla tegat, ac junctis manibus in medio Altari dicat: **Quod ore súmpsimus, etc.** et subinde admoto aquæ vasculo digitos lavet dicens: **Corpus tuum, etc.** et abstergat.

Hisce peractis Calicem, super corporale manentem adhuc, deducta palla cooperiat ceu mos est, scilicet primum purificatorio linteo, deinde patena ac palla, et demum velo.

Post hæc Missam prosequatur, et completo ultimo Evangelio, rursus stet in medio Altaris, et detecto Calice, inspiciat an aliquid divini Sanguinis nec ne ad imum se receperit, quod plerumque continget. Quamvis enim sacræ species primum sedulo sorptæ sint, tamen dum sumuntur, cum particulæ, quæ circum sunt, undequaque sursum deferantur, non nisi deposito Calice ad imum redeunt. Si itaque divini Sanguinis gutta quædam supersit adhuc, ea rursus ac diligenter sorbeatur, et quidem ex eadem parte qua ille primum sumptus est. Quod nullimode omittendum est, quia Sacrificium moraliter durat, et superexstantibus adhuc vini speciebus ex divino præcepto compleri debet.

Postmodum Sacerdos in ipsum Calicem tantum saltem aquæ fundat, quantum prius vini posuerat, eamque circumactam ex eadem parte, qua S. Sanguinem biberat, in paratum vas demittat. Calicem subinde ipsum purificatorio linteo abstergat, ac demum cooperiat, uti alias fit, atque ab Altari discedat.

Depositis vestibus sacris, et gratiarum actione completa, aqua e Calice demissa pro rerum adjunctis vel ad diem crastinum servetur (si nempe eo rursus

Sacerdos redeat, Missam habiturus), et in secunda purificatione in Calicem demittatur, vel gossipio aut stuppa absorpta comburatur, vel in sacrario, si sit exsiccanda, relinquatur, vel demittatur in piscinam.

Cum autem Calix, quo Sacerdos primum est usus, purificatus jam sit, si illo ipso pro Missa altera indigeat, eum secum deferat: secus vero in altera Missa diverso Calice uti poterit.

Cum superior S. R. C. Instructio nonnisi casum respiciat, quo Sacerdos duas Missas dissitis in locis eadem die sit celebraturus; operæ pretium visum est, ex Commentariis Bartholomæi Gavanti et Cajetani Mariæ Merati hic ritus adjungere a Sacerdote servandos, cum utramque Missam in eadem Ecclesia offerre debet.

Hoc itaque in casu Sacerdos post haustum in prima Missa diligenter Sanguinem Domini, omissa consueta purificatione, patena Calicem et palla patenam tegens, ac super corporale relinquens, dicet junctis manibus: Quod ore súmpsimus, Dómine etc. Deinde digitos, quibus Ss. Sacramentum tetigit, in aliquo vase mundo, ad hoc in Altari præparato, abluet, interim dicens: Corpus tuum, Dómine etc.; abstersisque purificatorio digitis, Calicem velo cooperiet, velatumque ponet super corporale extensum.

Absoluta Missa, si nulla in Ecclesia sit sacristia, Calicem eodem modo super Altare relinquet; secus vero in sacristiam deferet, ibique super corporale vel pallam in aliquo loco decenti et clauso collocabit usque ad secundam Missam, in qua, cum eodem Calice uti debeat, illum rursus secum deferet ad Altare, ac super corporale extensum reponet.

Cum autem in secunda Missa Sacerdos ad Offertorium devenerit, ablato velo de Calice, hunc parumper versus cornu Epistolæ collocabit, sed non extra corporale; factaque hostiæ oblatione cavebit, ne purificatorio extergat calicem, sed eum intra corporale relinquens leviter elevabit, vinumque et aquam eidem caute imponet, ne guttæ aliquæ ad labia ipsius Calicis resiliant, quem deinde nullatenus ab intus abstersum more solito offeret.

MODUS SACRAM EUCHARISTIAM DEFERENDI OCCULTE AD INFIRMOS OB METUM INFIDELIUM.

Ex Constitutione Benedicti XIV. *Inter Omnigenas.* §. 25. edita pro Servia et finitimis regionibus die 2. Februarii 1744.

Ubi Turcarum vis prævalet et iniquitas, Sacerdos stolam semper habeat propriis coopertam vestibus: in sacculo, seu bursa Pyxidem recondat, quam per funiculos collo appensam in sinu reponat; et nunquam solus procedat, sed uno saltem fideli, in defectu Clerici, associetur.

DECRETUM A SACRORUM RITUUM CONGREGATIONE *die 9. Julii 1864 editum* DE SPECIE OLEI PRO NUTRIENDA LAMPADE SANCTISSIMI SACRAMENTI.

Nonnulli Reverendissimi Galliarum Antistites, serio perpendentes, in multis suarum Diœcesium Ecclesiis difficile admodum et nonnisi magnis sumptibus comparari posse oleum olivarum ad nutriendam diu noctuque saltem unam lampadem ante Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, ab Apostolica Sede declarari petierunt: Utrum in casu, attentis difficultatibus et Ecclesiarum paupertate, oleo olivarum substitui possint alia olea, quæ ex vegetabilibus habentur, ipso non excluso petroleo.

Sacra porro Rituum Congregatio, etsi semper sollicita, ut etiam in hac parte quod usque ab Ecclesiæ primordiis circa usum olei ex olivis inductum est, ob mysticas significationes retineatur; attamen silentio præterire minime censuit rationes ab iisdem Episcopis prolatas: ac proinde exquisito prius voto alterius ex Apostolicarum Cæremoniarum Magistris, subscriptus Cardinalis Præfectus ejusdem Sacræ Congregationis rem omnem proposuit in ordinariis Comitiis ad Vaticanum hodierna die habitis.

Eminentissimi autem et Reverendissimi Patres, sacris tuendis Ritibus præpositi, omnibus accurate perpensis ac diligentissime examinatis, rescribendum censuerunt: ***Generatim utendum esse oleo olivarum; ubi vero haberi nequeat, remittendum prudentiæ Episcoporum, ut lampades nutriantur ex aliis oleis quantum fieri possit vegetabilibus.*** Die 9. Julii 1864.

Facta postmodum de præmissis Sanctissimo Domino nostro PIO PAPÆ IX. per Secretarium fideli relatione, Sanctitas Sua sententiam Sacræ Congregationis ratam habuit, et confirmavit. Die 14. iisdem mense et anno.

LITANIÆ, PRECES ET ORATIONES

QUÆ DICI DEBENT IN EXPOSITIONE XL HORARUM IN ALMA URBE.

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exaúdi nos.
Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.

Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exaúdi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab imminéntibus periculis, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame, et bello, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Advéntum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Baptísmum et sanctum Jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Paráclíti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut Domnum Apostólicum, et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
Ut Turcárum, et Hæreticórum conátus reprímere, et ad níhilum redígere dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus.
Ut Régibus et Princípibus Christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.

Ut cuncto pópulo Christiáno pacem, et unitátem largíri dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaúdi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe audi nos.
Christe exaúdi nos.
Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Pater noster etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunt te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, speránte in te.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Orémus pro Pontífice nostro N.
℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
℣. Orémus pro benefactóribus nostris.
℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus.

Ab Adventu usque ad Nativitatem Domini:

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur.

A Nativitate usque ad Purificationem:

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

A Purificatione usque ad Adventum Domini, etiam tempore paschali:

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Omnípotens, sempitérne Deus: miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, refúgium nostrum, et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur.

Omnípotens, sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum: réspice in auxílium Christianórum; ut gentes Turcárum et hæreticórum, quæ in sua feritáte et fraude confídunt, déxteræ tuæ poténtia conterántur.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum dominάris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te

súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Exaúdiat nos omnípotens et misericors Dóminus.

℟. Et custódiat nos semper. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

LITANIÆ LAURETANÆ B. MARIÆ V.

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exaúdi nos.
Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Mater Christi, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.

Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora.
Rosa mystica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus aúrea, ora.
Fœderis arca, ora.
Jánua cœli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora.
Consolátrix afflictórum, ora.
Auxílium Christianórum, ora.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: exaúdi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Christe audi nos.
Christe exaúdi nos.
Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei génitrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣ In Diœcesibus pro quibus adest Apostolicum Indultum, Litaniis Lauretanis post Regína Sanctórum ómnium, addi potest aliud ipsius Deiparæ Encomium: Regína sine labe originàli concépta, ora pro nobis.

LITANIÆ SS. NOMINIS JESU.

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Jesu, audi nos.
Jesu, exaúdi nos.
Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.

Jesu, Fili Dei vivi, mis.
Jesu, splendor Patris, mis.
Jesu, candor lucis ætérnæ, mis.
Jesu, rex glóriæ, mis.
Jesu, sol justítiæ, mis.
Jesu, Fili Maríæ Vírginis, mis.
Jesu, amábilis, mis.
Jesu, admirábilis, mis.
Jesu, Deus fortis, mis.
Jesu, pater futúri sæculi, mis.
Jesu, magni consílii ángele, mis.
Jesu, potentíssime, mis.
Jesu, patientíssime, mis.
Jesu, obedientíssime, mis.
Jesu, mitis et húmilis corde, mis.
Jesu, amátor castitátis, mis.
Jesu, amátor noster, mis.
Jesu, Deus pacis, mis.
Jesu, auctor vitæ, mis.
Jesu, exémplar virtútum, mis.
Jesu, zelátor animárum, mis.
Jesu, Deus noster, mis.
Jesu, refúgium nostrum, mis.
Jesu, pater paúperum, mis.
Jesu, thesaúrus fidélium, mis.
Jesu, bone pastor, mis.
Jesu, lux vera, mis.
Jesu, sapiéntia ætérna, mis.
Jesu, bónitas infiníta, mis.
Jesu, via et vita nostra, mis.
Jesu, gaúdium Angelórum, mis.
Jesu, rex Patriarchárum, mis.
Jesu, magíster Apostolórum, mis.
Jesu, doctor Evangelistárum, mis.
Jesu, fortitúdo Mártyrum, mis.
Jesu, lumen Confessórum, mis.
Jesu, púritas Vírginum, mis.
Jesu, coróna Sanctórum ómnium, mis.

Propítius esto, parce nobis, Jesu.
Propítius esto, exaúdi nos, Jesu.
Ab omni malo, líbera nos, Jesu.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A morte perpétua, líbera.
A negléctu inspiratiónum tuárum, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per infántiam tuam, líbera.
Per diviníssimam vitam tuam, líbera.
Per labóres tuos, líbera.
Per agoníam et passiónem tuam, líbera.

Per crucem et derelictiónem tuam, líbera.
Per languóres tuos, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per resurrectiónem tuam, líbera.
Per ascensiónem tuam, líbera.
Per gaúdia tua, líbera.
Per glóriam tuam, líbera.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: parce nobis, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: exaúdi nos, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis, Jesu.
Jesu, audi nos.
Jesu, exaúdi nos.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui dixísti: Pétite, et accipiétis; quæríte, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis: quæsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris afféctum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua numquam laude cessémus.

Sancti Nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

DE BENEDICTIONIBUS.

BENEDICTIONES NON RESERVATÆ.

Benedictio populi cum aqua benedicta diebus Dominicis impertienda.

Sacerdos celebraturus, indutus pluviali coloris Officio convenientis, accedit ad Altare, et ibi ad gradus cum ministris genuflexus, etiam tempore paschali, accipit a Diacono aspersorium, et primo ter aspergit Altare, deinde se, et erectus ministros, incipiens Antiphonam: Aspérges me. Et Chorus prosequitur: Dómine hyssópo, etc. ut infra. Interim Celebrans aspergit Clerum; deinde populum, dicens submissa voce cum ministris Psalmum Miserére mei, Deus.

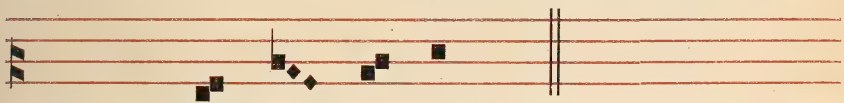

Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus 50. Miserére mei Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam. ℣. Glória Patri.

Et repetitur Antiphona: Aspérges me.

Hæc Antiphona prædicto modo dicitur ad aspersionem aquæ benedictæ in Dominicis per totum annum: excepta Dominica de Passione, et Dominica Palmarum, in quibus non dicitur Glória Patri; sed post Psalmum Miserére repetitur immediate Antiphona Aspérges me. Excepto etiam tempore Paschali, scilicet a Dominica Paschæ usque ad Pentecosten inclusive, quo tempore cantatur sequens

Antiphona. Vi - di a - quam
egrediéntem de templo, a látere dextro, allelúja: et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent: allelúja, allelúja.

Psalmus 117. Confitémini Dómino quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus.

℣. Glória Patri.

Repetitur Antiphona: Vidi aquam egrediéntem.

In Dominica vero Trinitatis resumitur: Aspérges me, Dómine.

In die sancto Paschæ, et Pentecostes, ubi est fons Baptismalis, fit aspersio cum aqua pridie benedicta in fonte Baptismi, et ante infusionem Olei et Chrismatis accepta.

Finita Antiphona supradicto modo, Sacerdos qui aspersit aquam, reversus ad Altare, stans ante gradus Altaris junctis manibus, dicat:

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
Tempore Paschali additur: Allelúja.

℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Exaúdi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedictio Vini
in festo S. Joannis Evangelistæ.

In festo sancti Joannis Evangelistæ, expleta omnino Missa majore, hoc est post ultimum Evangelium, retentis omnibus paramentis, excepto manipulo, vinum a populo oblatum, in memoriam et honorem S. Joannis, qui venenum innocue sumpsit, benedicitur hoc modo.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bene † dícere et conse † cráre dignéris, Dómine Deus, déxtera tua hunc cálicem vini, et cujúslibet potus: et præsta; ut per mérita sancti Joánnis Apóstoli et Evangelístæ, omnes in te credéntes et de cálice isto bibéntes benedicántur, et protegántur. Et sicut beátus Joánnes de cálice bibens venénum, illæsus omníno permánsit, ita omnes, hac die in honórem beáti Joánnis de cálice isto bibéntes, méritis ipsíus ab omni ægritúdine venéni, et nóxiis quibúsvis absolvántur, et córpore ac ánima se offeréntes, ab omni culpa liberéntur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Béne † dic, Dómine, hanc creatúrum potus: ut sit remédium salutáre ómnibus suméntibus: et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui; ut quicúmque ex eo gustáverint, tam ánimæ quam córporis sanitátem te donánte percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Concludendo:

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Pa ✝ tris, etFí ✝ lii, et Spíritus ✝ Sancti, descéndat super hanc creatúram vini, et cujúslibet potus, et máneat semper. Amen.

Postremo aqua benedicta aspergat.

℣ Quod si benedictio illa fiat privatim extra Missam, Sacerdos, superpelliceo et stola indutus, eam conficiat modo superius tradito.

Alia Benedictio Vini

in festo S. Joannis Apostoli et Evangelistæ.

Approbata pro Archidiœcesi Coloniensi.

In fine Missæ post Evangelium sancti Joannis, scilicet In princípio, dicitur:

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi deérit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ: * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam: * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me: * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini: * in longitúdinem diérum.

Glória Patri.

Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Nihil proficiat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Et si mortíferum quid bíberint.
℟. Non eis nocébit.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Oratio. Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: qui Fílium tuum tibi coætérnum et consubstantiálem de cœlis descéndere, et de sacratíssima Vírgine María in hoc témpore plenitúdinis incarnári temporáliter voluísti, ut ovem pérditam et errántem quæréret, et in húmeris própriis ad ovíle reportáret; nec non ut eum, qui in latrónes incidit, a vúlnerum suórum dolóre, infúndens ipsi vinum et óleum, curáret; béne ✝ dic et sanctí ✝ fica hoc vinum: quod de vite in potum hóminum produxísti, et præsta: ut quisquis in hac sacra solemnitáte de eo súmpserit vel bíberit, salútem ánimæ et córporis consequátur: et si in peregrinatióne fúerit, ab eódem, tua grátia mediánte, confortétur; ut via ejus in omni prosperitáte dirigátur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Alia Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui te vitem veram, et sanctos Apóstolos tuos pálmites appellári, et de ómnibus te diligéntibus víneam eléctam plantáre voluísti: béne ✝ dic hoc vinum, et virtútem ei tuæ benedictiónis infúnde: ut quicúmque ex eo súmpserit vel bíberit, intercedénte dilécto discípulo tuo Joánne Apóstolo et Evangelísta, síngulis morbis et venénis pestíferis effugátis, sanitátem inde córporis et ánimæ consequátur. Qui vivis et regnas.

Alia Oratio.

Deus, qui humáno géneri panem in cibum, et vinum in potum procreásti, ut panis corpus confórtet, et vinum cor hóminis lætíficet; quique beáto Joánni prædilécto discípulo tuo tantam grátiam contulísti, ut non solum haustum venéni illæsus eváderet, sed étiam in tua virtúte venéno prostrátos a morte resuscitáret: præsta ómnibus hoc vinum bibéntibus, ut spirituálem lætítiam et vitam cónsequi mereántur ætérnam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

℟. Amen.

Benedictio Auri, Myrrhæ et Thuris
in die Epiphaniæ.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Suscípe, sancte Pater, a me indígno fámulo tuo hæc múnera, quæ in honóre Nóminis tui sancti, et in títulum omnipoténtiæ tuæ majestátis, humíliter tibi óffero; sicut suscepísti sacrifícium Abel justi, et sicut éadem múnera a tribus Magis tibi quondam offeréntibus suscepísti.

Exorcízo te, creatúra auri, myrrhæ et thuris, per Patrem † omnipoténtem, per Jesum Christum † Fílium ejus unigénitum, et per Spíritum sanctum † Paráclitum: ut a te discédat omnis fraus, dolus, et nequítia diáboli, et sis remédium salutáre humáno géneri contra insídias inimíci; et quicúmque divíno freti auxílio te in suis lóculis, dómibus, aut circa se habúerint, per virtútem et mérita Dómini et Salvatóris nostri, ac intercessiónem ejus sanctíssimæ Genitrícis

et Vírginis Maríæ, ac eórum, qui hódie simílibus munéribus Christum Dóminum veneráti sunt, omniúmque Sanctórum, ab ómnibus perículis ánimæ et córporis liberéntur, et bonis ómnibus pérfrui mereántur.

℟. Amen.

Deus invisíbilis et interminábilis, pietátem tuam per sanctum et treméndum Fílii tui nomen, supplíciter deprecámur: ut in hanc creatúram auri, thuris, myrrhæ bene † dictiónem ac operatiónem tuæ virtútis infúndas: ut qui ea penes se habúerint, ab omni ægritúdinis et læsiónis incúrsu tuti sint; et omnes morbos córporis et ánimæ effúgiant, nullum dominétur eis perículum, et læti, ac incólumes tibi in Ecclésia tua desérviant: qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea aspergantur aqua benedicta.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Pa †tris, et Fí†lii, et Spíritus † Sancti, descéndat super hanc creatúram auri, thuris et myrrhæ, et máneat semper.

℟. Amen.

Benedictio Cretæ
in festo Epiphaniæ.

Béne † dic, Dómine Deus, creatúram istam cretæ: ut sit salutáris humáno géneri; et præsta per invocatiónem Nóminis tui sanctíssimi, ut quicúmque ex ea súmpserint, vel in ea in domus suæ portis scrípserint nómina sanctórum tuórum Gáspari, Melchióris et Baltássar, per eórum intercessiónem et mérita, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

Benedictio Domorum
in festo Epiphaniæ.

In ingressu: ℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Antiphona. Ab Oriénte venérunt Magi in Béthlehem, adoráre Dóminum: et apértis thesaúris suis pretiósa múnera obtulérunt, aurum Regi magno, thus Deo vero, myrrham sepultúræ ejus. Allelúja.

Canticum B. Mariæ Virginis.
Luc. Cap. I. v. 46.

Magníficat * ánima mea Dóminum.
Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede: * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.
Glória Patri.
Sicut erat.

Interea aspergitur, et incensatur domus, et in fine repetitur Antiphona: Ab Oriénte venérunt, etc.

Pater noster, etc. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Omnes de Saba vénient.
℟. Aurum et thus deferéntes.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Responsorium. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: et glória Dómini super te orta est, Jesus Christus ex María Vírgine.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo: et reges in splendóre ortus tui.

℟. Et glória Dómini super te orta est.

Orémus.

Béne † dic, Dómine Deus omnípotens, locum istum (vel domum istam): ut sit in eo (vel in ea) sánitas, cástitas, victóriæ virtus, humílitas, bónitas et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum actio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto; et hæc benedíctio máneat super hunc locum (vel super hanc domum), et super habitántes in eo (vel in ea). Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedictio Candelarum
in festo S. Blasii Episcopi et Martyris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et mitíssime Deus, qui ómnium mundi rerum diversitátes solo Verbo creásti, et ad hóminum reformatiónem illud idem Verbum, per quod facta sunt ómnia, incarnári voluísti: qui magnus es, et imménsus, terríbilis atque laudábilis, ac fáciens mirabília: pro cujus fídei confessióne gloriósus Martyr et Póntifex Blásius, diversórum tormentórum génera non pavéscens, martýrii palmam felíciter est adéptus: quique eídem, inter céteras grátias, hanc prærogatívam contulísti, ut quoscúmque gútturis morbos tua virtúte curáret; majestátem tuam supplíciter exorámus, ut non inspéctu reátus nostri, sed ejus placátus méritis et précibus, hanc ceræ creatúram bene ✝ dícere, ac sanctificáre tua venerábili pietáte dignéris, tuam grátiam infundéndo; ut omnes, quorum colla per eam ex bona fide tacta fúerint, a quocúmque gútturis morbo ipsíus passiónis méritis liberéntur, et in Ecclésia sancta tua sani et hílares tibi gratiárum réferant actiónes, laudéntque nomen tuum gloriósum, quod est benedíctum in sæcula sæculórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

Deinde Sacerdos terminata Missa, deposita casula, et manipulo, accensis duobus cereis, ac in modum crucis aptatis, apponens illos sub mento gutturi cujusvis benedicendorum, ipsis ante Altare genuflectentibus, dicat:

Per intercessiónem sancti Blásii, Epíscopi et Mártyris, líberet te Deus a malo gútturis, et a quólibet álio malo. In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Benedictio Herbarum

in festo Assumptionis B. Mariæ V.

Absoluta aspersione, si Festum venerit in Dominica, alioquin immediate ante majorem Missam, Officians ante Altare, conversus ad populum tenentem herbas, vel fructus, incipit voce intelligibili:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde dicat:

Psalm. 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaúdi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Glória Patri.

Sicut erat.

℣. Dóminus dabit benignitátem.

℟. Et terra nostra dabit fructum suum.

℣. Rigans montes de superióribus suis.

℟. De fructu óperum tuórum satiábitur terra.

℣. Prodúcens fœnum juméntis.
℟. Et herbam servitúti hóminum.
℣. Ut edúcas panem de terra.
℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.
℣. Ut exhílaret fáciem in óleo.
℟. Et panis cor hóminis confírmet.
℣. Misit verbum suum, et sanávit eos.
℟. Et erípuit eos de ómnibus interitiónibus eórum.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui cœlum, terram, mare, visibília et invisibília, verbo tuo ex níhilo creásti, quique herbas, arborésque ad usus hóminum, animaliúmque terram gígnere, et unumquódque juxta seméntem in semetípso fructum habére præcepísti; atque non solum ut herbæ animántibus ad victum, sed ægris étiam corpóribus prodéssent ad medicaméntum, tua ineffábili pietáte concessísti: te súpplici mente et ore deprecámur, ut has divérsi géneris herbas et fructus tua cleméntia bene † dícas, et supra naturálem a te índitam virtútem, eis benedictiónis tuæ novæ grátiam infúndas; ut ad usum homínibus et juméntis in nómine tuo applicátæ, ómnium morbórum et adversitátum efficiántur præsídium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui per Móysen fámulum tuum mandásti fíliis Israël, ut manípulos novórum frúctuum benedicéndos deférrent ad sacerdótes, tolleréntque fructus ár-

boris pulchérrimæ, et lætaréntur coram te Dómino Deo suo: adésto propítius invocatiónibus nostris, et infúnde tuæ bene † dictiónis abundántiam super nos, et super manípulos novárum frugum, novárum herbárum, et frúctuum collectiónem, quæ cum gratiárum actióne tibi repræsentámus, et in nómine tuo in hac solemnitáte bene † dícimus; et concéde, ut homínibus, pecóribus, pecúdibus et juméntis contra morbos, pestes, úlcera, malefícia, incantatiónes, venefícia serpéntum, et aliórum venenosórum animálium et bestiárum morsus, nec non quæcúmque venéna, remédium præstent: atque contra diabólicas illusiónes, et machinatiónes, et fraudes tutámen ferant, in quocúmque loco pósitum vel portátum aut hábitum áliquid ex eis fúerit: quátenus cum manípulis bonórum óperum, méritis beátæ Maríæ Vírginis, cujus Assumptiónis Festum cólimus, quo ipsa assúmpta est, súscipi mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui virgam Jesse, Genitrícem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, hodiérna die ad cœlórum fastígia ídeo evexísti, ut per ejus suffrágia et patrocínia fructum ventris illíus, eúmdem Fílium tuum, mortalitáti nostræ communicáres: te súpplices exorámus; ut ejúsdem Fílii tui virtúte, ejúsque Genitrícis glorióso patrocínio, istórum terræ frúctuum præsídiis per temporálem ad ætérnam salútem disponámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Pa † tris, et Fí- † lii, et Spíritus † Sancti, descéndat super has creatúras, et máneat semper.

℟. Amen.

Postea herbæ aqua benedicta aspergantur et thurificentur.

Benedictio Seminum et Segetum
in festo Nativitatis B. Mariæ V.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus: pétimus ac rogámus, ut hos fructus ségetum ac séminum tuis serénis óculis, hilaríque vultu adspícere dignéris: et sicut testátus es Móysi fámulo tuo in terra Ægýpti, dicens: Dic fíliis Israël, cum ingréssi fúerint terram promissiónis, quam eis dabo, ut primítias frúctuum suórum ófferant sacerdótibus, et erunt benedícti; sic et nos rogámus te, Dómine, ut per auxílium misericórdiæ tuæ emíttas super hunc fructum ségetum déxteræ tuæ bene † dictiónem, quem ad exhibéndum proférre dignéris, ut non súbruat grando, nec áëris inundátio extérminet, sed semper incólumis permáneat, propter usum animárum et córporum, et ad bene abundántem et pleníssimam maturitátem perdúcere dignéris: Qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, cœléstis verbi seminátor et cultor, qui nostri cordis áream spiritálibus rastris exérces: adésto propítius précibus nostris, et super agros, quibus si fúerint sémina ínsita, tuam largam benedictiónem infúnde, ac ab eis omnem vim procellárum grátia tuæ defensiónis avérte; ut omnis hic fructus et tua bene † dictióne repleátur, et ad hórrea sine impediménto pervéniat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta, et, si fieri potest, thurificentur.

Benedictio Instrumentorum Organi in Ecclesia.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in tympano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.
Sicut erat.

℣. Laudáte Dóminum in týmpano et choro.
℟. Laudáte eum in chordis et órgano.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui per Móysen fámulum tuum tubas ad canéndum super sacrifíciis, nómini tuo offeréndis, fácere præcepísti, quique per fílios Israël in tubis et cýmbalis laudem tui nóminis decantári voluísti: béne † dic, quæsumus, hoc instrúméntum órgani, cúltui tuo dedicátum; et præsta, ut fidéles tui in cánticis spirituálibus jubiléntes in terris, ad gaúdia ætérna perveníre mereántur in cœlis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictio Vexilli Processionalis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, cujus Ecclésia est véluti castrórum ácies ordináta: béne † dic hoc vexíllum; ut omnes sub eo tibi Dómino Deo exercítuum militántes, per intercessiónem beáti N. (vel beátæ N.) inimícos suos visíbiles et invisíbiles in hoc sæculo superáre, et post victóriam in cœlis triumpháre mereántur. Per te, Jesu Christe, qui vivis et regnas cum Deo Patre et Spíritu Sancto, in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde Vexillum aspergat aqua benedicta.

Benedictio Metalli pro Campana

dum ære conflatur.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui creatúris étiam inanimátis hunc honórem tríbuis, ut ad cultum tuum destinéntur: tuam, quæsumus, bene † dictiónem effúnde super hoc metállum; et præsta, ut cum jam in rívulos ignítos prófluet, tua dirigénte déxtera et protegénte grátia, apte et conveniénter disponátur ad efformándum tintinnábulum, quo (vel efformánda tintinnábula, quibus) fidéles ad laudem et glóriam nóminis tui in Ecclésia congregéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Fornacem aspergit aqua benedicta.

Postquam autem feliciter completum fuerit opus, Sacerdos dicit:

Psalm. 116.

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Sicut erat.

Postea adjungit Orationem sequentem:

Orémus.

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, adspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Benedictio Domus Scholaris
noviter erectæ.

Die Dominicali vel Festivali, a Curato et Patrono constituta et rite promulgata, Officians et qui adsunt Sacerdotes et ministri, in domo parochiali, vel, si in loco, ubi schola benedicenda sit, domus parochialis non fuerit, in aliqua alia decenti domo, paramentis coloris albi induti, omnibus bene paratis, hora statuta, præcedente scholari juventute cum vexillo suo, choro et Subdiacono cum Cruce, et sequente Patrono vel ejus commissario, cum reliquis fidelibus ad hanc solemnitatem invitatis, bono ordine in solemni processione, sub pulsu campanarum et cantu Litaniarum ad omnes Sanctos vel piorum hymnorum, ex domo parochiali in Ecclesiam se conferunt, ubi Officians ad aram majorem, in infimo gradu genuflexus, tono consueto intonat sequentem Hymnum. Quod si vero Ecclesia nulla sit in loco, sequentia dicantur in domo, e qua egrediuntur.

Veni Creátor Spíritus: quem chorus prosequitur:

Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium:
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Tempore Paschali:

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Hoc finito cantatur:

℣. Kýrie eléison. ℟. Christe eléison.
℣. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, exaúdi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut hanc nostram benedictiónem digne perfícere, et tuis fidélibus perínde optátam salútem procuráre valeámus.

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, adspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cœlórum.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, te supplíciter deprecámur, ut respícere dignéris super infántulos tuos: infúnde in corda eórum grátiam Spíritus Sancti; ut per eúmdem illumináti et edócti sciant, quid accéptum sit coram te omni témpore, et proficiant sapiéntia, ætáte et grátia. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Diaconus: ℣. Procedámus in pace.

℟. In nómine Christi. Amen.

Nunc Officians in processione solemni, sub cantu scholaris juventutis et pulsu campanarum, vadit ad Scholam benedicendam. Quo cum pervenerit Officians, stans ante januam exteriorem, cantat solus:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tunc intonat Antiphonam: Aspérges me. Et chorus prosequitur tono Psalmi:

Dómine, hyssópo et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Miserére mei, Deus: secúndum magnam misericórdiam tuam.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper: et in sæcula sæculórum. Amen.

Deinde repetitur Antiph. Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Interim dum hæc cantantur, Officians aspergit parietes exteriores saltem in anteriori parte aqua benedicta.

His finitis, Officians cantat:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab iis ágitur, a te fíeri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam; ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene † dícas, sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga inimíci, Angeli pacis ingréssus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, per intercessiónem sanctórum Ignátii et Aloísii béne † dic domum istam, béne † dic intróitum nostrum, béne † dic ingréssum pedum nostrórum: sicut dignátus es domum Patriarchárum Abraham, Isaac, et Jacob benedícere. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Nunc sequitur ingressus. Officians intrando amplius Scholæ cubiculum, cantat:

℣. Pax huic dómui.

Chorus respondet:

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Progrediens cum Clero et choro ad mensam linteo albo tectam, in qua inter duos cereos accensos Crucifixi imago est posita, cantat:

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exaúdi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, quis custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes, docéntes, et discéntes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui discípulis tuis dixísti: In quamcúmque domum intravéritis, salutáte eam, dicéntes: Pax huic dómui; véniat quæsumus, pax illa super hanc domum, instituéndæ juventúti destinátam, et super omnes habitántes, docéntes, et discéntes in ea; et eos, Dómine, ab omni infirmitáte erípere, et liberáre dignéris: reple docéntes in ea spíritu sciéntiæ,

sapiéntiæ, et timóris tui; reple discéntes in ea grátia tua, ut, quæ salutáriter et utíliter edocéntur, intelléctu cápiant, corde retíneant, ópere exsequántur, et in ómnibus nomen tuum honorificétur. Ad intróitum ergo nostrum bene † dícere, et sanctificáre dignéris hanc scholam, et intra paríetes domus istíus Angeli tuæ lucis hábitent, eámque et in ea habitántes, docéntes, et discéntes custódiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea Officians intonat Antiphonam: Aspérges me, et chorus prosequitur, ut supra, fol. 44*. Interim fit aspersio cubiculi aqua benedicta. Reversus ad mensam, Officians imponit thus in thuribulum, et benedicit illud, dicens:

Per intercessiónem sancti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium sanctórum Angelórum, incénsum istud dignéris, Dómine, bene †dícere, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hoc dicto, sumit Officians thuribulum, et incensat cubiculum, choro cantante tono Psalmi:

Incénsum istud, a te benedíctum, ascendat ad te, Dómine: et descéndat super nos misericórdia tua.

Psalmus 140.

Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínet cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper: * et in sæcula sæculórum. Amen.

Incensatione peracta, Officians stans coram imagine Crucifixi, cantat:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Vísita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui omnes hic habitántes, docéntes, et discéntes in pace custódiant, et benedíctio tua super illos sit semper.

Béne † dic, Dómine, domum istam, et sit ibi sánitas, sánctitas, virtus et glória, humílitas, bónitas, mansuetúdo, lénitas, docílitas, et plenitúdo legis, obediéntia et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Et hæc benedíctio sit super hanc domum et locum istum: atque super omnes habitántes, docéntes, et discéntes in eo descéndat septifórmis grátia Spíritus Sancti. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Officians nunc affigit sanctam Crucem in loco apto cubiculi, dicendo:

Signum salútis impóne, Dómine, super hanc domum: et non permíttas introíre in eam ángelum percutiéntem. In nómine Pa † tris, et Fí † lii, et Spíritus † Sancti. ℟. Amen. Versus Crucem:

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ totus assístis, solus operáris: adésto supplicatiónibus nostris, ut hujus domus sis protéctor, et nulla hic nequítia contráriæ potestátis obsístat; sed in virtúte sanctæ crucis et operatióne Spíritus Sancti fiat tibi hic purum servítium, et devóta libértas exístat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Adésto nobis, Dómine Deus noster: et eos qui in sanctæ crucis præsídio confídunt, perpétuis defénde auxíliis. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Tandem benedicit Officians cubiculo et omnibus præsentibus manu dextera, formans signum crucis, et dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Pa † tris, et Fí † lii, et Spíritus † Sancti, descéndat super hanc domum, super omnes habitántes, docéntes, et discéntes in ea, super nos omnes, et máneat semper. ℟. Amen.

His finitis sub cantu juventutis et pulsu campanarum processionaliter fit reditus in Ecclesiam statuto ordine, ubi celebratur Missa conveniens Officio diei.

Benedictio Primarii Lapidis Ædificii.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, a quo omne bonum sumit inítium, et semper ad potióra progrédiens pércipit increméntum: concéde quæsumus, supplicántibus nobis; ut quod ad laudem nóminis tui inchoáre aggrédimur, ætérno tuæ patérnæ sapiéntiæ múnere perducátur ad términum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedictio Viæ ferreæ et Curruum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ómnia eleménta ad tuam glóriam, utilitatémque hóminum condidísti: dignáre, quæsumus, hanc viam férream, ejúsque

instruménta bene † dícere, et benígna semper tua providéntia tuéri; ut dum fámuli tui velóciter próperant in via, in lege tua ambulántes, et viam mandatórum tuórum curréntes, ad cœléstem pátriam felíciter perveníre váleant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Propitiáre Dómine Deus supplicatiónibus nostris, et béne † dic currus istos déxtera tua sancta: adjúnge ad ipsos sanctos Angelos tuos, ut omnes qui in eis vehéntur, líberent et custódiant semper a perículis univérsis: et quemádmodum viro Æthíopi super currum suum sedénti, et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum Philíppum fidem et grátiam contulísti; ita fámulis tuis viam salútis osténde, qui tua grátia adjúti, bonísque opéribus júgiter inténti, post omnes viæ et vitæ hujus varietátes, ætérna gaúdia cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat viam et currus aqua benedicta.

Benedictio Pontis Novi.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et pontem istum, et omnes qui per eum transíbunt, bene †dícere dignáre; ut inter próspera hujus mundi et advérsa tuo semper protegántur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Exaúdi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignáre sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, vísitet, et defendat pontem istum, et omnes qui per eum transíbunt. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

Benedictio Fontis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Súpplices deprecámur, Dómine, cleméntiam pietátis tuæ: ut aquam fontis hujus cœlésti benedictióne sanctí † fices, et ad commúnem vitæ usum concédas esse salúbrem; et ita omnem diabólicæ tentatiónis incúrsum inde fugáre dignéris, ut quicúmque ex eo haúserint vel bíberint, vel in quibuscúmque necessáriis úsibus hausta aqua usi fúerint, totíus virtútis ac sanitátis dulcédine perfruántur, tibíque sanctificatóri et salvatóri ómnium Dómino grátias ágere mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Fontem aspergat aqua benedicta.

Benedictio Putei.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui in hujus pútei altitúdinem per crepídinem fistulárum cópiam aquárum manáre jussísti: præsta, ut te juvánte atque bene † dicénte per nostræ offícium functiónis, repúlsis hinc

phantasmáticis collusiónibus, ac diabólicis insídiis, purificátus atque emundátus semper hic púteus persevéret. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Puteum aspergat aqua benedicta.

Benedictio Ignis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, lumen indefíciens, qui es cónditor ómnium lúminum: novum hunc ignem sancti✝fica; et præsta, ut ad te, qui es lumen indefíciens, puris méntibus, post hujus sæculi calíginem pervenire valeámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

Benedictio Fornacis Calcariæ.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens ætérne Deus, a quo ómnia creáta procédunt, et qui mirábili dispositióne bonitátis tuæ eis tríbuis ad usum hóminum inservíre; qui olim altáre tuum de lapídibus constrúctum calce levigáre jussísti, ut per Deuteronómium in eo scriptum tuórum servarétur memória mandatórum: te súpplices exorámus, béne✝dic hanc fornácem, et ab ea longe repúlsa

omni versútia diabólicæ fraudis, fructuósam reddas illam et aptam; ut per ignem vim virtútis suæ exercéntem aptatóres hujus óperis de tua benignitáte calcem recípiant congruéntem; quibus étiam tríbue, ut in eis simul crescat tuæ grátiæ salutáris augméntum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

Benedictio Fornacis fusoriæ metallicæ
vel coctoriæ laterum et tegularum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens ætérne Deus, a quo ómnia creáta procédunt, et qui mirábili dispositióne bonitátis tuæ eis tríbuis ad usum hóminum inservíre; qui modo coércens vim flammárum tres púeros in camíno ignis illæsos custodísti, et modo illam adaúgens viros illos, qui sanctos míserant in fornácem, consumpsísti: te súpplices exorámus, béne ✝ dic hunc clíbanum, et ab eo longe repúlsa omni versútia diabólicæ fraudis, fructuósum reddas illum et aptum; ut per ignem vim virtútis suæ exercéntem aptatóres hujus óperis metálli matériam recípiant congruéntem (vel láterum vel tegulárum cópiam recípiant congruéntem): quibus étiam tríbue, ut in eis simul crescat tuæ grátiæ salutáris augméntum. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et aspergat fornacem aqua benedicta.

Benedictio Seminum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Te rogámus, Dómine, ac pétimus: ut hos fructus séminum bene † dícere, plácido lenis auræ afflátu fóvere, rore cœlésti fecundáre, et incólumes propter usum animárum et córporum ad pleníssimam maturitátem perdúcere dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

Benedictio Horrei seu Segetum demessarum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui de rore cœli abundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substántiam homínibus conférre non désinis: piíssimæ majestáti tuæ pro colléctis frúctibus grátias ágimus, tuam cleméntiam exorántes; ut has ségetes, quas de benignitáte tua suscépimus, bene † dícere, conserváre, et ab omni noxa defréndere dignéris: simúlque concéde, ut quorum in bonis replésti desidérium, de tua custódia gloriéntur, misericórdias tuas sine fine collaúdent, et sic tránseant per bona temporália, ut non amíttant ætérna. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

Benedictio Pistrini.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui in pœnam peccáti dixísti: In sudóre vultus tui vescéris pane tuo; béne ✝ dic pístrinum istud, quod ad teréndum fruméntum eréctum est, ut inde panis conficiátur ad nostram sustentatiónem, Angelúmque lucis ac defensiónis ei assignáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Benedictio Adulti ægrotantis.

Sacerdos cubiculum ægrotantis ingrediens dicat:
℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.
Et continuo ad infirmum accedens subjungat:
℣. Adjutórium nostrum ✝ in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Intróeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingréssum pax et misericórdia tua: effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dæmonum, adsint ángeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum: et bénedic nostræ conversatióni: Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Réspice, Dómine, fámulum tuum (vel fámulam tuam) in infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove quam creásti: ut castigatiónibus emendátus (vel emendáta), contínuo se séntiat tua miseratióne salvátum (vel salvátam). Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Miséricors Dómine, fidélium consolátor, quæsumus imménsam pietátem tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hunc fámulum tuum (vel hanc fámulam tuam) super lectum dolóris sui jacéntem, visitáre dignéris, sicut socrum Simónis visitásti: propítius adésto ei, Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi, in Ecclésia tua, réferat actiónes: Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde, extendens dexteram versus caput ægroti, dicat:

Dóminus Jesus Christus apud te ✝ sit, ut te deféndat: intra te ✝ sit, ut te consérvet: ante te ✝ sit, ut te ducat: post te ✝ sit, ut te custódiat: super te ✝ sit, ut te benedícat: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper.

℟. Amen.

Demum aspergat infirmum aqua benedicta.

Eadem Benedictio pro pluribus Infirmis.

Sacerdos cubiculum ægrotantium ingrediens dicat:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et continuo ad infirmos accedens subjungat:

℣. Adjutórium nostrum ✝ in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Intróeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingréssum pax et misericórdia tua: effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dæmonum, adsint ángeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum: et bénedic nostræ conversatióni: Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Réspice, Dómine, fámulos tuos (vel fámulas tuas) in infirmitáte córporis laboántes, et ánimas réfove quas creásti: ut castigatiónibus emendáti (vel emendátæ), contínuo se séntiant tua miseratióne salvátos (vel salvátas). Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus.

Miséricors Dómine, fidélium consolátor, quæsumus imménsam pietátem tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hos fámulos tuos (vel has fámulas tuas) super lectum dolóris sui jacentes, visitáre dignéris, sicut socrum Simónis visitásti: propítius adésto eis, Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi, in Ecclésia tua, réferant actiónes: Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde, extendens dexteram versus ægrotos, dicat:

Dóminus Jesus Christus apud vos † sit, ut vos deféndat: intra vos † sit, ut vos consérvet: ante vos † sit, ut vos ducat: post vos † sit, ut vos custódiat: super vos † sit, ut vos benedícat: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii †, et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Demum aspergat infirmos aqua benedicta.

Benedictio Mulieris prægnantis in periculis partus.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Salvam fac ancíllam tuam.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Esto illi, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in ea.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eam.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quæsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte hæc fámula tua N. ab ómnibus semper muniátur advérsis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus, ómnium Creátor, fortis et terríbilis, justus et miséricors, qui solus bonus et pius es; qui de omni malo liberásti Israël, fáciens tibi patres nostros diléctos, et sanctificásti eos manu Spíritus tui; qui gloriósæ Vírginis Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte præparásti; qui Joánnem Baptístam Spíritu Sancto replésti, et in útero matris exsultáre fecísti: áccipe sacrifícium cordis contríti, ac fervens desidérium fámulæ tuæ N., humíliter supplicántis pro conservatióne prolis, quam ei dedísti concípere: custódi partem tuam, et ab omni dolo et injúria duri hostis defénde; ut obstetricánte manu misericórdiæ tuæ fœtus ejus ad lucem próspere véniat, ac sanctæ generatióni servétur, tibíque in ómnibus júgiter desérviat, et vitam cónsequi mereátur ætérnam. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde Mulier aspergatur aqua benedicta, et interim dicatur:

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Vísita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea, et a præsénti fámula tua N. longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui eam et ejus prolem in pace custódiant, et benedíctio tua sit super eam semper. Salva eos, omnípotens Deus, et lucem eis tuam concéde perpétuam. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✝, et Fílii ✝, et Spíritus ✝ Sancti, descéndat super te, et prolem tuam, et máneat semper.
℟. Amen.

Benedictio Infantis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Deus noster miserétur.
℟. Custódiens párvulos Dóminus.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ante ómnia sæcula génitus, in témpore tamen infans esse voluísti, et hujus ætátis díligis innocéntiam; qui párvulos tibi oblátos amánter compléxus es, iísque benedixísti: infántem istum præveni in benedictiónibus dulcédinis, et præsta, ne malítia mutet intelléctum ejus; eíque concéde, ut profíciens ætáte, sapiéntia et grátia, tibi semper placére váleat. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde infantem aspergat aqua benedicta in modum crucis, dicens:

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

℣ Si fuerint plures, Oratio et Benedictio dicantur in numero plurali.

Benedictio Pueri
ad obtinendam super ipsum misericordiam Dei.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui dixísti: Sínite párvulos veníre ad me, tálium est enim regnum cœlórum; super hunc púerum tuum virtútem bene ✝dictiónis tuæ infúnde, ac ad Ecclésiæ et paréntum illíus fidem ac devotiónem réspice; ut virtúte ac sapiéntia apud Deum et hómines profíciens, ad optátam pervéniat senectútem, et salútem consequátur ætérnam. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Psalmus 112.

Laudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo, et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. dicitur secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Pa ✝ tris, et Fí ✝ lii, et Spíritus ✝ Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Benedictio Puerorum

cum præsertim in Ecclesia præsentantur.

Die et hora constitutis, pueri conveniant in Ecclesiam, quos ibi a parentibus vel magistris associari maxime deceret, ut in silentio et modestia facilius se componant. Quibus per ordinem dispositis, et pueris a puellis, si adsint, separatis, Sacerdos ad ipsos accedat, et brevissimo ac simplici sermone eos alloquatur, prout opportunum sibi visum fuerit.

Deinde stans versus eos dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Laudáte púeri Dóminum, laudáte nomen Dómini.

Psalmus 112. incipitur a secundo versu: Sit nomen Dómini. ut supra.

Et repetitur Antiphona: Laudáte púeri Dóminum, laudáte nomen Dómini.

Qui Psalmus cum sua Antiphona, si paucis tantum, aut minus solemniter conferatur Benedictio, omitti poterit.

Finito Psalmo et repetita Antiphona, Sacerdos dicit:

℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cœlórum.
℣. Angeli eórum.
℟. Semper vident fáciem Patris.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui párvulos tibi oblátos et ad te veniéntes compléxus es, manúsque super illos impónens benedixísti eis, atque dixísti: Sínite párvulos veníre ad me, et nolíte prohibére eos, tálium est enim regnum cœlórum, et Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei; réspice, quæsumus, ad puerórum (vel puellárum, si solæ adsint puellæ) præséntium innocéntiam, et ad eórum paréntum devotiónem, et cleménter eos (vel eas) hódie per ministérium nostrum béne † dic; ut in tua grátia et misericórdia semper profíciant, te sápiant, te díligant, te tímeant, et mandáta tua custódiant, et ad finem optátum felíciter pervéniant: per te, Salvátor mundi, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Orémus.

Defénde, quæsumus Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, istam ab omni adversitáte famíliam: et toto corde tibi prostrátam, ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne deféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea manu dextera producens signum crucis super pueros, benedicit eos, dicens:

Benedícat vos Deus, et custódiat corda vestra et intelligéntias vestras, Pater, et Fílius ✝, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Deinde aspergat pueros aqua benedicta in modum crucis.

Benedictio Puerorum ægrotantium.

Pueri infirmi, qui ad hunc usum rationis pervenerunt, ut ipsis præberi possit Sacramentum Extremæ Unctionis, iis adjuventur exhortationibus et precibus, quæ describuntur in Rituali Romano, ubi de visitatione et cura Infirmorum, prout feret temporis opportunitas, et eorumdem ægrotantium status.

Verum pro ceteris junioribus pueris infirmis adhiberi poterunt sequentes preces.

Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum et lectum ejus et cubiculum aspergat nihil dicens.

Deinde dicere poterit supra infirmum Psalmum Laudáte pueri Dóminum, laudáte nomen Dómini (fol. 61*), cum Glória Patri in fine. Postea dicat:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Deus noster miserétur.

℟. Custódiens párvulos Dóminus.

℣. Sínite párvulos veníre ad me.

℟. Tálium est enim regnum cœlórum.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui cuncta adoléscunt, et per quem adúlta firmántur: exténde déxteram tuam super hunc fámulum tuum (vel hanc fámulam tuam), in ténera ætáte languéntem: quátenus vigóre sanitátis recépto, ad annórum pervéniat plenitúdinem, et tibi fidéle, gratúmque obséquium indesinénter præstet ómnibus diébus vitæ suæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

℟. Amen.

Orémus.

Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui creatúræ tuæ multíplici pietáte cónsulens, non solum ánimæ sed ipsi córpori curatiónis grátiam benígnus infúndis: hunc párvulum infírmum (vel hanc párvulam infírmam) a lecto ægritúdinis erígere, et Ecclésiæ tuæ sanctæ, suísque paréntibus incólumem restitúere dignéris; ut cunctis prolongátæ sibi vitæ diébus, grátia et sapiéntia coram te et homínibus proficiens, in justítia et sanctitáte tibi sérviat, et débitas misericórdiæ tuæ réferat gratiárum actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita hujus púeri (vel puéllæ) muniátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmi, et dicat:

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus, Maríæ Fílius, mundi salus et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Quod sequitur Evangelium, pro temporis opportunitate et pro ægrotantis pueri parentum desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterit.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem.

℟. Glória tibi, Dómine.

Dum Sacerdos dicit Inítium etc. facit signum crucis de more super se in fronte, ore et pectore; similiter super puerum infirmum, si non potest se signare.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum.

In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur.) Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis. ℟. Deo grátias.

Postea benedicens puerum infirmum, subjungat dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper.

℟. Amen.

Deinde aspergat eum aqua benedicta.

℣ Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo vel loco, Orationes et Benedictio prædictæ dicuntur super eos numero plurali.

Benedictio Vestium et Cinguli
quæ deferuntur in honorem beatæ Mariæ Virginis.

Pro benedictione Vestis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne ✝ dic, Dómine, vestem istam, in honórem et sub protectióne beatíssimæ Vírginis Maríæ suméndam: et præsta per invocatiónem sancti tui nóminis; ut qui eam indúerit, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde vestis aspergatur aqua benedicta.

Pro benedictione Cinguli.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui ut servum redímeres, Fílium tuum per manus impiórum ligári voluísti: béne † dic, quæsumus, cíngulum istud; et præsta, ut fámulus tuus, qui eo velúti sui córporis pœnitentiáli ligámine cingétur, vinculórum ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi perpétuus exístat amátor, tuísque semper obséquiis se alligátum esse cognóscat. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

Deinde cingulum aspergatur aqua benedicta.

Benedictio Linteaminum pro infirmis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui per tactum fímbrium vestimentórum tuórum mulíerem fluxu sánguinis laborántem, aliósque passim infírmos sanáre dignátus es, et per sudária, et semicínctia Apóstoli tui Pauli languóres et spíritus nequam ab infírmis eádem virtúte fugásti: præsta, quæsumus; ut qui his vestiméntis, velis, et linteamínibus, quæ in tuo nómine bene † dícimus, indúti vel opérti fúerint, sanitátem mentis et córporis percípere mereántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictio cujuscumque Medicinæ.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui mirabíliter hóminem creásti, et mirabílius reformásti, qui váriis infirmitátibus, quibus detinétur humána mortálitas, multíplici remédio succúrrere dignátus es: propítius esto invocatiónibus nostris, et sanctam tuam de cœlis bene † dictiónem super hanc medicínam infúnde; ut ille, qui eam súmpserit (vel hi, qui eam súmpserint), sanitátem mentis et córporis percípere mereátur (vel mereántur). Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et mox aspergat medicinam aqua benedicta.

Benedictio Panis et Placentarum.

Dómine Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus, et ætérnæ vitæ: bene † dícere dignáre panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto; ut omnes ex eo digne gustántes, inde córporis et ánimæ desiderábilem percípiant sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedictio Cerevisiæ.

Bénedic † Dómine creatúram istam cerevísiæ, quam ex ádipe fruménti prodúcere dignátus es: ut sit remédium salutáre humáno géneri; et præsta per invocatiónem nóminis tui sancti, ut quicúmque ex ea bíberint, sanitátem córporis, et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Benedictio Casei et Butyri.

Dignáre, Dómine Deus omnípotens, bene ✝dícere, et sancti ✝ficáre hanc creatúram cásei et butýri, quam ex ádipe animálium prodúcere dignátus es: ut quicúmque ex pópulis tuis fidélibus de eis coméderint, omni benedictióne cœlésti, et grátia tua saturáti, repleántur in bonis. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Benedictio Laridi.

Béne ✝dic, Dómine, creatúram istam láridi, ut sit remédium salutáre géneri humáno: et præsta per invocatiónem tui sancti nóminis; ut quicúmque ex eo súmpserint, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Benedictio Volucrum.

Deus, univérsæ cónditor natúræ, qui inter cæteras diversárum creaturárum spécies, pro humáni géneris usu étiam volatílium genus ex aqua prodúcere dignátus es; de quibus Noë ex arca egrédiens holocaústum tibi plácitum óbtulit; et qui pópulo tuo ex Ægýpto edúcto per Móysen servum tuum, munda ab immúndis ségregans, ut de iis éderent, præcéptum dedísti: te súpplices rogámus, ut has mundárum ávium carnes bene ✝ dícere, et sancti ✝ ficáre dignéris; ut quicúmque ex iis coméderint, benedictiónis tuæ abundántia repleántur, et ad ætérnæ vitæ páscua pervenire mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Benedictio Apum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui creásti cœlum et terram, et ómnia animália super ea et in eis existéntia, ut eis uteréntur hómines; quique jussísti per minístros sacrosánctæ Ecclésiæ céreos ex opéribus apum edúctos in templo, dum sacrum perágitur ministérium, in quo confícitur et súmitur sacrosánctum corpus et sanguis Jesu Christi Fílii tui, accéndi: descéndat tua sancta bene ✝ díctio super has apes et hæc alveária; ut multíplicent, fructíficent et conservéntur ab ómnibus malis, ita ut fructus ex eis proveniéntes ad laudem tuam, Fílii et Spíritus Sancti, beatissimæque Vírginis Maríæ dispenséntur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et alvearia aspergantur aqua benedicta.

Benedictio Pecorum et Jumentorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, rex cœli et terræ, Verbum Patris, per quod ómnia facta sustentatióni nostræ trádita sunt, réspice quæsumus humilitátem nostram: et sicut nostris labóribus et necessitátibus subventiónem tribuísti, ita tua benigníssima miseratióne, ac cœlésti benedictióne, hæc pécora et arménta (hoc pecus et arméntum) bene ✝ dícere, tuéri, et custodíre, ac fámulis tuis cum temporáli provéntu grátiam perpétuam largíri

dignéris; ut cum gratiárum actióne nomen sanctum tuum laudétur et glorificétur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In nómine Pa ✝ tris, et Fí ✝ lii, et Spíritus ✝ Sancti. ℟. Amen.

Benedictio Equorum et Animalium.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, refúgium nostrum, et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósum beátum Antónium, váriis tentatiónibus probátum, inter mundi hujus túrbines illæsum abíre fecísti: concéde fámulis tuis; ut et præcláro ipsíus proficiámus exémplo, et a præséntis vitæ perículis ejus méritis et intercessióne liberémur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Bene ✝ dictiónem tuam, Dómine, hæc animália accípiant: qua córpore salvéntur, et ab omni malo per intercessiónem beáti Antónii liberéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

Benedictio Animalium

peste vel alio morbo laborantium.

Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Hómines et juménta salvábis, Dómine.
℟. Quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.
℣. Aperis tu manum tuam.
℟. Et imples omne ánimal benedictióne.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui labóribus hóminum étiam de mutis animálibus solátia subrogásti: súpplices te rogámus; ut sine quibus non álitur humána condítio, nostris fácias úsibus non períre. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Misericórdiam tuam, Dómine, súpplices exorámus: ut hæc animália, quæ gravi infirmitáte vexántur, in nómine tuo atque bene ✝ dictiónis virtúte sanéntur. Exstinguátur in eis omnis diabólica potéstas, nec ultérius ægrótent. Tu eis, Dómine, sis defénsor vitæ, remédium sanitátis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit, etc.

℟. Amen.

Orémus.

Avérte, quæsumus Dómine, a fidélibus tuis cuncta propítius flagélla: et morbórum in animália sæviéntium depélle perníciem; ut quos mérito plectis dévios, fóveas tua miseratióne corréctos. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

Benedictio Pecorum et Jumentorum
gravi infirmitate vexatorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Misericórdiam tuam, Dómine, súpplices exorámus: ut hæc animália quæ gravi infirmitáte vexántur, in nómine tuo, atque tuæ bene ✝ dictiónis virtúte saneántur. Exstinguátur in eis omnis diabólica potéstas; et ne ultérius ægrótent, tu eis Dómine, sis defénsio vitæ, et remédium sanitátis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictio Salis vel Avenæ
pro animalibus.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, ómnium cónditor et conservátor, cujus in manu est ánima omnis vivéntis, et spíritus univérsæ carnis: exaúdi, quæsumus, tuórum fidélium preces, et hanc creatúram salis (vel avénæ) tua bene-✝dictióne, tuæque invisíbilis operatiónis virtúte perfúnde; ut animália quæ necessitátibus humánis tribúere dignátus es, cum ex eo (vel ex ea) gustáverint, ab omni morbo illæsa reddántur, et a malígni spíritus incúrsu, te protegénte, custodiántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergat Sal vel Avenam aqua benedicta.

Benedictio Stabuli
equorum, boum et aliorum armentorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui Fílium tuum unigénitum, Redemptórem nostrum, in stábulo nasci, et inter duo animália in præsépio reclinári voluísti: bene-✝dic, quæsumus, hoc stábulum, et defénde illud ab omni nequítia vel versútia diabólicæ fraudis; ut juméntis, pecóribus, ceterísque animántibus efficiátur locus sanus, et ab omni impugnatióne secúrus. Et quóniam cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe dómini sui: misericórditer tríbue fámulis tuis, quos ad imáginem tuam creásti, paulo minus ab Angelis minuísti, et sub quorum pédibus subjecísti oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi; ne comparéntur juméntis insipiéntibus, et ne fiant sicut equus et mulus, quibus non est intelléctus; sed te solum Deum

auctórem bonórum ómnium agnóscant, et in servítio tuo fidéles persevérent, quátenus de percéptis munéribus tibi grátias exhibéntes, benefícia potióra percípere mereántur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde, si tunc in stabulo congregata fuerint animalia, addere poterit Sacerdos sequentes Orationes: Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósum, etc. et Benedictiónem tuam, etc. uti supra in Benedictione Equorum et Animalium fol. 71*.

Postea aspergat aqua benedicta stabulum et animalia.

BENEDICTIO AD OMNIA.

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, de quibus specialis benedictio non habetur in Rituali Romano.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cujus verbo sanctificántur ómnia, benedictiónem tuam effúnde super creatúram istam (vel creatúras istas): et præsta, ut quisquis ea (vel eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne usus fúerit, per invocatiónem sanctíssimi Nóminis tui, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam, te auctóre, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde illam (vel illas) Sacerdos aspergit aqua benedicta.

BENEDICTIONES RESERVATÆ

AB EPISCOPO VEL ALIIS SACERDOTIBUS FACULTATEM HABENTIBUS FACIENDÆ.

Benedictio solemnior novæ Crucis.

Nova Crux, seu Tabula, in qua Crucifixus est depictus, hoc modo benedicitur. Paratis thure, thuribuloque cum igne, aqua benedicta, Sacerdos delegatus superpelliceo, stola, et pluviali rubri coloris indutus, stans dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne † dic, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuísti mundum a potestáte diáboli, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. Qui cum Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Rogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus: ut dignéris benedícere † hoc signum Crucis tuæ, ut sit remédium salutáre géneri humáno: sit solíditas fídei, profféctus bonórum óperum, redémptio animárum: sit solámen et protéctio ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

Deinde dicit voce mediocri, extensis manibus ante pectus, Præfationem.

℣. Per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: cujus sanctum ac terríbile Nomen, inter cæteras visíbiles creatúras, ligna quoque fructífera laudáre ac benedícere non cessant: qui in figúram unigénitæ Sapiéntiæ tuæ ligno vitæ a princípio paradísum voluptátis ornásti, ut ejúsdem fructu, sacro mystério, Protoparéntes nostri géneris mortem cavére, et vitam admonéres obtinére perpétuam: quique nos vétitæ árboris attáctu justæ morti addíctos, ejúsdem coætérnæ tibi Sapiéntiæ, Dei et Dómini nostri Jesu Christi, innóxia morte ad vitam misericórditer revocáre dignátus es: Te súpplices exorámus, ut hoc singuláre signum, quod ad exémplum primi illíus sacratíssimi vexílli, quo pretióso Fílii tui sánguine triumphásti, fidélium tuórum devotióne compáctum, erectúmque est, cœlésti tua bene ✝ dictióne sanctificáre dignéris; ut ómnibus hic génua flecténtibus, ac tuæ Majestáti supplicántibus, lárgior et cordis compúnctio, et admissórum indulgéntia concedátur, atque intercedénte ipsa victoriosíssima unigéniti Fílii tui passióne, et tibi plácita postuláre, et cítius váleant postuláta percípere. Da, quæsumus, clementíssime Pater, in quo vívimus, movémur et sumus: ut, quóties triúmphum divínæ humilitátis, quæ supérbiam nostri hostis dejécit, óculis intuémur, quotiésque mente recólimus, et contra hostem ipsum fidúciam fortitúdinis, et majórem tibi devótæ humilitátis grátiam

consequámur: quátenus in illo treméndo tuæ Majestátis exámine, cum pavéntibus eleméntis, cœlorúmque commótis virtútibus, signum istud glorífícum redemptiónis nostræ apparúerit in cœlo, ipsi de morte ad vitam transíre, ac perpétua beátæ resurrectiónis vidére gaúdia mereámur. Quod sequitur, dicitur submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit: Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui beátæ Crucis patíbulum, quod prius erat sceléstis ad pœnam, convertísti redémptis ad vitam: concéde plebi tuæ, ejus vallári præsídio, cujus est armáta vexíllo.

Sit ei Crux fídei fundaméntum, spei suffrágium, in advérsis defénsio, in prósperis adjuvámen: sit ei in hostes victória, in civitáte custódia, in campis protéctio, in domo fultúra: ut per eam Pastor in futúro gregem consérvet incólumem, quæ nobis, Agno ✝ vincénte, convérsa est in salútem. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Sanctí✝fica, Dómine Jesu Christe, signáculum istud passiónis tuæ: ut sit inimícis tuis obstáculum, et credéntibus in te perpétuum efficiátur victóriæ vexíllum: Qui cum Patre vivis et regnas in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Tum offertur Sacerdoti thus in navicula, quod stans benedicit, dicens:

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, cui assístit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále, et ígneum esse cognóscitur: dignáre respícere, bene† dícere, et sancti † ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnésque infirmitátes, atque insídiæ inimíci, odórem ejus sentiéntes, effúgiant, et separéntur a plásmate tuo; ut numquam lædátur a morsu antíqui serpéntis, quod pretióso Fílii tui sánguine redemísti. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Quo facto, Sacerdos imponit thus in thuribulum. Deinde aspergit Crucem aqua benedicta, et mox eam incensat. Tunc dicit adhuc stans:

Sanctificétur lignum istud in nómine Pa † tris, et Fí † lii, et Spíritus † Sancti: et benedíctio illíus ligni, in quo membra sancta Salvatóris suspénsa sunt, sit in isto ligno; ut oántes, inclinantésque se propter Deum ante istam Crucem, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

Tum Sacerdos flexis ante Crucem genibus ipsam devote adorat, et osculatur. Idem faciunt quicumque alii voluerint.

℣ Si vero Crux est ex metallo vel lapide, loco præcedentis Orationis, videlicet: Sanctificétur, etc. Sacerdos stans dicit sequentem Orationem:

Deus glóriæ, Deus excélse Sábaoth, fortíssime Emmánuel, Deus Pater veritátis, Pater sapiéntiæ, Pater beatitúdinis, Pater illuminatiónis ac vigilatiónis nostræ; qui mundum regis, qui cuncta regna dispónis, qui es bonórum collátor múnerum, et bonórum ómnium attribútor; cui omnes gentes, pópuli, tribus et linguæ sérviunt; cui assístit omnis Angelórum légio;

qui largíris fámulis tuis fidem et laudem tui nóminis, ut débita tibi obláta persólvant; cui prius fides offeréntium complácet, deínde sacrificátur oblátio: quæsumus exorábilem misericórdiæ tuæ pietátem, ut sanctí † fices tibi hoc signum Crucis, et cónse † cres, quod tota mentis devotióne famulórum tuórum religiósa fides construxit, trophæum scílicet victóriæ tuæ ac redemptiónis nostræ, quod in amórem Christi triumphális glória consecrávit. Adspice hoc signum Crucis insuperábile, per quod diáboli exinaníta est potéstas, mortálium restitúta libértas: quæ licet fúerit aliquándo in pœnam, sed nunc versa est in honórem per grátiam, et quæ reos quondam puniébat supplício, nunc et nóxios absólvit a débito. Et tibi quid per hoc placére pótuit, nisi id, per quod tibi plácuit nos redímere? Et nullum tibi débitum ámplius munus est, quam quod tibi nunc córporis dedicávit affíxio: nec tibi est magis familiáris oblátio, quam quæ familiári mánuum tuárum extensióne sacráta est. Illis ergo mánibus hanc Crucem áccipe, quibus illam ampléxus es, et de sanctitáte illíus hanc sanctí † fica: et sícuti per illam mundus expiátus est a reátu, ita offeréntium famulórum tuórum ánimæ, devotíssimæ hujus crucis mérito, omni cáreant perpetráto peccáto, et tuæ veræ Crucis obtéctu enitéscant succéssibus assíduis triumphatóres. Rádiet hic unigéniti Fílii tui Dómini nostri splendor divinitátis in auro, émicet glória ejus in ligno; in Cruce rútilet nostræ mortis redémptio; in crystálli splendóre vitæ nostræ purificátio. Sit suórum protéctio, spei certa fidúcia; eos simul cum gente et plebe fide confírmet, spe et pace consóciet; aúgeat triúmphis, amplíficet in secúndis, profíciat eis ad perpetuitátem témporis, ad vitam æternitátis, ut eos temporáli floréntes glória múniat, et ad perpétuam redémptos

corónam, ad regna cœléstia poténti virtúte perdúcat. Præsta per propitiatiónem sánguinis ejus, per ipsum datórem qui seípsum dedit redemptiónem pro multis, qui se hóstiam pro delíctis offérre dignátus est, qui exaltátus in ligno Crucis suæ principátus et potestátes humiliávit, qui tecum sidéreo cónsidet throno, indissolúbili connexióne Spíritus Sancti, per infiníta sæculórum sæcula. ℟. Amen.

Tum Sacerdos flexis genibus, eam devote adorat, et osculatur. Idem faciunt quicumque alii voluerint.

Benedictio Ostensorii

pro Ss. Sacramento fidelium veneratióni exponendo.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, vásculum istud, pro Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi Córpore fidélium veneratióni exponéndo fabrefáctum, bene † dícere, et sancti † ficáre dignáre: ut omnes, qui eúmdem Unigénitum in hoc sæculo pio afféctu venerántur, et in futúro perpétuam pietátis suæ mercédem accípiant. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos Ostensorium aspergat aqua benedicta.

Benedictio Capsarum

pro Reliquiis Sanctorum includendis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne † dic, Dómine, cápsulam hanc Sanctórum tuórum Relíquiis condéndis præparátam: et præsta; ut quicúmque eas pro mentis afféctu veneráti fúerint, ipsis Sanctis tuis intercedéntibus, ómnium delictórum suórum véniam obtíneant, et contra omnes adversitátes tuo semper muniántur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat Capsam aqua benedicta.

Benedictio Vasorum
pro sacris Oleis includendis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exaúdi Dómine, Pater clementíssime, preces nostras: et hæc purificánda vasa, Ecclésiæ tuæ sacri ministérii úsui præparáta, bene † dícere et sancti †-ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, a quo ómnia immúnda purgántur, et in quo ómnia purgáta claréscunt: súpplices omnipoténtiam tuam invocámus; ut ab his vasis, quæ tibi ófferunt fámuli tui, omnis spíritus immúndus confúsus longe discédat, et per tuam bene †-dictiónem ad usum et ministérium Ecclésiæ tuæ sanctificáta permáneant. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

Benedictio sacrorum Vasorum
et aliorum Ornamentorum in genere.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exaúdi Dómine, Pater clementíssime, preces nostras: et hæc purificánda vasa et ornaménta sacri Altáris, atque Ecclésiæ tuæ sacri ministérii úsui præparáta, bene † dícere, et sanctificáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, a quo ómnia munda purgántur, et in quo ómnia purgáta claréscunt: súpplices omnipoténtiam tuam invocámus; ut ab his vasis et ornaméntis, quæ tibi ófferunt fámuli tui, omnis spíritus immúndus confúsus longe discédat, et per tuam benedictiónem ad usum et ministérium sancti Altáris et Ecclésiæ tuæ sanctificáta permáneant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

Benedictio simplex novæ Campanæ
quæ tamen ad usum Ecclesiæ non inserviat.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus: * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum: * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum

coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me, * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 56.

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur, et exsúltent géntes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant: * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes: * qui dicunt mihi: Euge euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 85.

Inclína Dómine aurem tuam, et exaúdi me: * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis, * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo: * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine Deus, miserátor et miséricors: * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei: * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri. Sicut erat.

℣. Kýrie eléison. ℟. Christe eléison.
℣. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui per beátum Móysen, legíferum fámulum tuum, tubas argénteas fíeri præcipísti, quibus dum sacerdótes témpore sacrifícii clángerent, sónitu dulcédinis pópulus mónitus ad te adorándum fíeret præparátus, et ad celebrándum conveníret: præsta, quæsumus; ut hoc vásculum, sanctæ tuæ Ecclésiæ præparátum, a Spíritu Sancto per nostræ humilitátis obséquium sancti ✝ ficétur, ut per illíus tactum et sónitum fidéles inviténtur ad sanctam Ecclésiam, et ad præmium supérnum. Et cum melódia illíus aúribus insonúerit populórum, crescat in eis devótio fídei, procul pellántur omnes insídiæ inimíci, fragor grándinum, ímpetus tempestátum, temperéntur infésta tonítrua, prostérnat aéreas potestátes déxtera tuæ virtútis: ut hoc audiéntes tintinnábulum contremíscant, et fúgiant ante sanctæ Crucis vexíllum in eo depíctum. Quod ipse Dóminus noster Jesus præstáre dignétur, qui absórpta morte per patíbulum crucis, regnat in glória Dei Patris, cum eódem Patre et Spíritu Sancto, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Nunc Officians ponit incensum in thuribulum et benedicit; et primum aspergit circumeundo campanam, choro dicente:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Dein incensat circumeundo campanam, choro dicente:

Dirigátur, Dómine, orátio mea: sicut incénsum in conspéctu tuo. Officians prosequitur:

Orémus.

Omnípotens Dominátor Christe, quo secúndum carnis assumptiónem dormiénte in navi, dum obórta tempéstas mare conturbásset, te prótinus excitáto et imperánte dissíluit: tu necessitátibus pópuli tui benígnus succúrre: tu hoc tintinnábulum Sancti Spíritus rore perfúnde; ut ante sónitum illíus semper fúgiat bonórum inimícus, invitétur ad fidem pópulus christiánus, hostílis terreátur exércitus, confortétur in Dómino per illud pópulus tuus convocátus, ac sicut Davídica cíthara delectátus désuper descéndat Spíritus Sanctus: atque ut Samuéle agnum lacténtem mactánte in holocaústum Regis ætérni impérii, fragor aurárum turbam répulit adversántium; ita dum hujus vásculi sónitus transit per núbila, Ecclésiæ tuæ convéntum manus consérvet angélica, fruges credéntium, mentes et córpora salvet protéctio sempitérna. Per te, Christe Jesu, qui cum Deo Patre vivis et regnas in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. In honórem sancti N. ℟. Amen.

Tum Officians producit super Campanam benedictam signum crucis, et discedit cum Ministris.

Benedictio Telegraphi.

Clerus vel a proximiori Ecclesia, vel ab alio aliquo loco ad hoc parato, procedat usque ad stationem Telegraphi, canendo vel recitando Canticum:

Benedíctus Dóminus Deus Israël: * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Ibi Episcopus vel Sacerdos in aliqua ecclesiastica Dignitate constitutus, intonabit Antiphonam:

Ant. Benedíctus es, Dómine, qui ponis nubem ascénsum tuum: qui ámbulas super pennas ventórum, qui facis ángelos tuos spíritus, et minístros tuos ignem uréntem. Post eam

Psalm. 103.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem et decórem indúisti: * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et minístros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábibitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi, * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra, * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo, * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis, petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum, * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est número.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te exspéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * aúferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui, ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Glória Patri.

Sicut erat.

Ac repetita Antiphona, incipiet in hunc modum Benedictionem:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis, et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui ámbulas super pennas ventórum, et facis mirabília solus: concéde, ut cum per vim huic metállo índitam fulmíneo ictu celérius huc abséntia, et hinc álio præséntia transmíttis; ita nos invéntis novis edócti, tua grátia opitulánte, prómptius et facílius ad te veníre valeámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit Telegraphum aqua benedicta.

Benedictio Viæ ferreæ et Curruum.

Clerus, vel a proximiori ecclesia, vel ab aliquo alio loco ad hoc parato, procedat usque ad stationem Viæ ferreæ, canendo vel recitando:

Antiph. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus: et Angelus Ráphaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gaúdio revertámur ad própria.

Cant. Benedíctus Dóminus Deus. ut supra, fol. 89*.

Ibi Episcopus vel Sacerdos in aliqua ecclesiastica dignitate constitutus, repetita Antiphona, intonabit:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, speránte in te.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.
℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.
℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.
℟. Et sémitas tuas édoce nos.
℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.
℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.
℣. Erunt prava in directa.
℟. Et áspera in vias planas.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ómnia eleménta ad tuam glóriam, utilitatémque hóminum condidísti:

dignáre, quæsumus, hanc viam férream, ejúsque instruménta bene † dícere, et benígna semper tua providéntia tuéri; ut dum fámuli tui velóciter próperant in via, in lege tua ambulántes, et viam mandatórum tuórum curréntes, ad cœléstem pátriam felíciter perveníre váleant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Propitiáre Dómine Deus supplicatiónibus nostris, et béne † dic currus istos déxtera tua sancta, adjúnge ad ipsos sanctos Angelos tuos, ut omnes qui in eis vehéntur, líberent et custódiant semper a perículis univérsis: et quemádmodum viro Æthíopi super currum suum sedénti, et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum Philíppum fidem et grátiam contulísti; ita fámulis tuis viam salútis osténde, qui tua grátia adjúti, bonísque opéribus júgiter inténti, post omnes viæ et vitæ hujus varietátes ætérna gaúdia cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde aspergit viam et currus aqua benedicta.

Post utramque Benedictionem dicitur Te Deum, cum Oratione Deus cujus misericórdiæ, etc. ut infra, fol. 109*.

Benedictio deprecatoria
contra mures, locustas, bruchos, vermes et alia animalia nociva.

Sacerdos indutus superpelliceo et stola coloris violacei, veniat ad agros, a locustis, bruchis vel aliis animalibus noxiis vexatos, et dicat:

Antiphona. Exsúrge, Dómine, ádjuva nos: et líbera nos propter nomen tuum.

Psalmus. Deus, aúribus nostris audívimus: patres nostri annuntiavérunt nobis.

℣. Glória Patri. Sicut erat.

Repetitur Antiphona: Exsúrge, etc.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exaúdi: ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, et hanc múrium (vel locustárum, seu bruchórum, aut vérmium, sive aliorum animalium) persecutiónem pátimur, pro tui nóminis glória ab ea misericórditer liberémur; ut tua poténtia procul expúlsi (vel expúlsæ) nulli nóceant, et campos, agrósque nostros in tranquillitáte ac quiéte dimíttant, quátenus ex eis surgéntia et orta tuæ Majestáti desérviant, et nostræ necessitáti subvéniant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, ómnium bonórum remunerátor, et peccatórum máximus miserátor, in cujus nómine ómnia genuflectúntur, cœléstia, terréstria, et infernália: tua poténtia nobis peccatóribus concéde, ut quod de tua misericórdia confísi ágimus, per tuam grátiam efficácem ejus consequámur effectum; quátenus hos pestíferos mures (seu locústas, vel bruchos, aut vermes, sive alia animalia) per nos servos tuos maledicéndo maledícas, segregándo ségreges, exterminándo extérmines; ut per tuam cleméntiam ab hac peste liberáti, gratiárum actiónes Majestáti tuæ líbere referámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus.

Exorcízo vos pestíferos mures (vel locústas, seu bruchos, aut vermes, sive alia animalia), per Deum Patrem † omnipoténtem, per Jesum Christum † Fílium ejus únicum, per Spíritum † Sanctum ab utróque procedéntem, ut confestim recedátis a campis et agris nostris, nec ámplius in eis habitétis, sed ad ea loca transeátis, in quibus némini nocére possítis: pro parte omnipoténtis Dei, et totíus cúriæ cœléstis, et Ecclésiæ sanctæ Dei vos maledícens, ut, quocúmque iéritis, sitis maledícti (vel maledíctæ), deficiéntes de die in diem in vos ipsos (vel ipsas), et decrescéntes; quátenus relíquiæ de vobis nullo in loco inveniántur, nisi necessáriæ ad salútem et usum humánum. Quod præstáre dignétur, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Postremo aqua benedicta aspergantur loca infecta.

Benedictio Habitus Clericalis.

Si quis militiæ clericalis candidatus, impetrata facultate induendi ejusdem ordinis habitum, ipsum petierit a Sacerdote benedici, Sacerdos delegatus habitum clericalem, quem induendus genuflexus brachiis sustentat, hac forma benedicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam: ut hoc genus vestiménti quod sancti patres ad innocéntiæ vel humilitátis indícium, deponéntes ignomíniam sæculáris hábitus, ferre

sanxérunt, tu ita bene † dícere dignéris, ut hi fámuli tui, qui hoc indúti fúerint (si unus fuerit: hic fámulus tuus, qui hoc indútus fúerit) vestiménto, te quoque indúere mereántur (vel mereátur); et inter réliquos hómines conversatióne sancta tibi agnoscántur esse dicáti (vel agnoscátur esse dicátus). Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde vestes seu vestem aspergit aqua benedicta.

Benedictio Cingulorum
in honorem sancti Josephi, Sponsi B. M. V.

In Diœcesibus, quibus a S. Apostolica Sede privilegium conceditur benedicendi Cingula in honorem S. Josephi Sponsi B. M. V., Sacerdotes adhibere debent hanc formulam, a S. Rituum Congregatione approbatam die 19. Septembris 1859.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui virginitátis consílium et amórem íngeris atque castitátem præcipis: orámus cleméntiam tuam, ut hæc cíngula castitátis tésseram bene † dícere, et sancti † ficáre dignéris; ut quicúmque pro castitáte servánda illis præcíncti fúerint, intercedénte beáto Josépho, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponso, gratam tibi continéntiam, mandatorúmque tuórum obediéntiam servent, atque véniam peccatórum suórum obtíneant, et sanitátem mentis et córporis percípiant, vitámque consequántur ætérnam. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Orémus.

Da, quæsumus, omnípotens ætérne Deus: ut purís-simæ Vírginis Maríæ, ejúsque Sponsi Joséphi, in-tegérrimam virginitátem veneránte, eórum inter-cessiónibus puritátem mentis et córporis consequámur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui sanctíssimo viro Josépho puríssimam Maríam semper Vírginem, et púerum Jesum commisísti: te súpplices exorámus; ut fidéles tui, qui his cíngulis in honórem, et sub protectióne ejúsdem sancti Joséphi præcíncti fúerint, te largiénte, et ipso intercedénte, in castitáte semper devóte persístant. Per eúmdem Dominum nostrum, etc.

℟. Amen.

Orémus.

Deus, innocéntiæ restitútor et amátor: quæsumus, ut fidéles tui, qui hæc cíngula adhibúerint, intercedénte beáto Josépho, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponso, in lumbis suis sint semper præcíncti, et lucérnas ardéntes gestent in mánibus suis; ac símiles sint homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis, ut cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei, et in ætérna gaúdia récipi mereántur. Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde Sacerdos, imposito thure in thuribulo, aqua benedicta aspergit cingula, dicens: Aspérges me, etc. postea incensat, et tandem dicit:

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus miséricors, Deus clemens, cui bona cuncta placent, sine quo nihil boni inchoátur, nihilque boni perfícitur: adsint nostris humíllimis précibus tuæ pietátis aures, et fidéles tuos, qui in tuo sancto nómine cíngulo benedícto in honórem et sub protectióne sancti Joséphi præcíncti fúerint, a mundi impediménto, vel sæculári desidério defénde; et concéde eis, ut in hoc sancto propósito devóti persístere, et remissióne percépta ad electórum tuórum váleant pervenire consórtium. Per Dóminum nostrum, etc. ℟. Amen.

Benedictio Puerorum et Puellarum
in Festis piæ Unionis a Sancta Infantia nuncupatæ.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Quæsumus, omnípotens Deus, púeris istis, pro quibus tuam deprecámur cleméntiam, bene † dícere dignáre: et per virtútem Sancti Spíritus corda eórum corróbora, vitam sanctífica, castimóniam prómove, sensus eórum bonis opéribus únice inténtos custódi, próspera tríbue, pacem concéde, salútem confer, caritátem largíre, et ab ómnibus diabólicis atque humánis insídiis tua protectióne et virtúte semper defénde; ut, te miseránte, paradísi réquiem tandem felíciter assequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui párvulos tibi oblátos, et ad te veniéntes, complectebáris, (hic ponat manus super capita puerorum) manúsque super illos impónens, eis benedicébas, dicens: Sínite párvulos veníre ad me, et nolíte prohibére eos: tálium est enim regnum cœlórum, et Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei; réspice, quæsumus, ad puerórum et puellárum præséntium devotiónem, et benedíctio tua copiósa super illos descéndat, ut in tua grátia et caritáte proficiant, te sápiant, te díligant, te tímeant, mandáta tua custódiant, et ad exoptátum finem pervéniant, per te, Salvátor mundi, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Pa✝tris, et Fí✝lii, et Spíritus ✝ Sancti, descéndat super vos, custódiat atque dírigat vos, et máneat semper vobíscum.

℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

INSTRUCTIO PRO SACERDOTIBUS

QUIBUS SUMMUS PONTIFEX FACULTATEM DELEGAT BENEDICENDI

CORONAS, ROSARIA, CRUCES, CRUCIFIXOS,

PARVAS STATUAS ET SACRA NUMISMATA

CUM ADNEXARUM INDULGENTIARUM ELENCHO.

Utriusque sexus Christifideles in primis admonitos vult Sanctitas Sua, ut quis consequi valeat Indulgentias, quæ in præfata Benedictione concedit, necessario requiri aliquod ex enunciatis Numismatibus, Coronis etc. secum habere, aut apud se retinere.

Item orationes, devotasque preces infrascriptas, uti conditiones pro Indulgentiarum consecutione requisitas, unumquemque teneri recitare, vel secum deferendo Coronam, Crucifixum etc., vel si quis secum non habeat, eadem in cubiculo vel alio decenti loco suæ habitationis retinere, et coram eis respectivas preces recitare debebit.

Præterea ab hujusmodi Benedictione Sanctitas Sua rejicit Imagines sive impressas sive depictas, necnon Cruces, Crucifixos, parvas Statuas, Numismata, vulgo Medaglie nuncupata, quæ ex ferro, stamno, plumbo, vel ex fragili alia materia, facilisque consumptionis conficiuntur.

Vult denique Sanctitas Sua Imagines et Icones benedicendas repræsentare Sanctos vel jam canonizatos, vel in Martyrologio Romano descriptos.

His pro clariori intelligentia prænotatis, Indulgentiarum series, quas quis consequi potest, nec non piorum operum implendorum elenchus recensetur, prout infra, videlicet:

Quicumque semel in singulas hebdomadas Coronam Domini, aut Beatissimæ Virginis, vel Rosarium, ejusque tertiam partem, aut Officium sive divinum sive parvum ejusdem Beatissimæ Virginis, vel Defunctorum, aut septem Psalmos Pœnitentiales, vel Graduales recitabit; aut rudimenta fidei tradere, aut detentos in carcere, vel alicujus domus hospitalis ægrotos visitare, aut pauperibus subvenire, aut Missam audire, vel, si Sacerdos est, celebrare consuevit; si vere pœnitens, et Sacerdoti per Ordinarium approbato confessus, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserit, in quolibet ex diebus infrascriptis, nimirum diebus festis Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Paschatis Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, Corporis Christi; tum diebus Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, Nativitatis et Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis; necnon diebus Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, Andreæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Philippi et Jacobi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis et Judæ, Mathiæ, sancti Josephi Sponsi B. Mariæ Virginis, atque Omnium Sanctorum; piasque ad Deum preces fuderit pro hæresum atque schismatum exstirpatione, fidei catholicæ propagatione, pace et christianorum principum concordia, ceterisque Romanæ Ecclesiæ necessitatibus, in unoquoque præfatorum dierum plenariam Indulgentiam consequetur.

Qui eadem aliis festis Domini, aut B. Virginis Mariæ peregerit, in quolibet eorum participet Indulgentiam septem annorum, ac totidem quadragenarum: qui vero quavis Dominica vel alio anni Festo, Indulgentiam quinque annorum, totidemque quadragenarum. Qui demum in alio quocumque anni die ea præstabit, Indulgentiam centum dierum.

Quicumque saltem semel in hebdomada recitare consuevit Coronam aut Rosarium aut Officium B. Mariæ Virginis, vel Defunctorum, aut Vesperas, vel unum saltem ex Nocturnis, et Laudes, aut septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis et earumdem Precibus, quo die id egerit, Indulgentiam centum dierum acquiret.

Quisquis animam suam Deo in articulo mortis devote commendans, ipsamque mortem æquo ac libenti animo de manu Domini suscipere paratus, et vere pœnitens, confessus ac sacra Communione refectus, si valeat, alioquin contritus nomen Jesu ore, si potuerit, sin minus saltem corde invocaverit, plenariam Indulgentiam consequetur.

Quicumque ante Missæ celebrationem, vel sumptionem Eucharistiæ, aut recitationem divini Officii, vel parvi B. Mariæ Virginis, aliquam devotam præparationem præmiserit, quinquaginta dierum Indulgentiam, qualibet vice id egerit, percipiet.

Qui detentos in carcere, aut ægrotos in nosocomiis visitaverit, eos aliquo bono opere adjuvando, aut doctrinam christianam in Ecclesia vel domi filios aut propinquos aut famulos docuerit, toties Indulgentiam biscentum dierum consequetur.

Qui ad pulsum campanæ alicujus Ecclesiæ mane aut meridie aut vespere consuetas preces *Angelus Domini etc.* dicet, vel si eas ignoret, semel Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam; vel dato signo sub horam noctis orandi pro Defunctis, Psalmum *De profundis,* aut si hunc nescit, Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam recitabit, centum dierum indulgentiam qualibet vice adipiscetur.

Eamdem pariter consequetur Indulgentiam, qui Feria sexta devote cogitaverit de Passione ac Morte Domini nostri Jesu Christi, terque Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam recitaverit.

Quisquis vere pœnitens peccata commissa emendare firmiter proponat, conscientiam suam excutiat, ter Oratione Dominica et Angelica Salutatione devote repetitis in honorem sanctissimæ Trinitatis, et ob reverentiam quinque Vulnerum Jesu Christi quinquies

devote eamdem Orationem et Salutationem recitet, eamdem Indulgentiam consequetur.

Omnes et singulas antedictas Indulgentias unusquisque memoratis diebus poterit aut pro seipso adipisci, aut fidelibus defunctis per modum suffragii applicare.

Declarat insuper Sanctitas Sua concessione præfata Indulgentiarum nullo modo derogari Indulgentiis, quas alii Summi Pontifices prædecessores jam concessere pro nonnullis ex supra indicatis piis operibus, volens easdem suorum prædecessorum concessiones in suo robore permanere.

In distribuendis autem hujusmodi Coronis, Crucibus etc., earumque usu, Sanctissimus Dominus noster servari jubet Decretum fel. record. Alexandri VII. editum sub die 6. Februarii 1657; nimirum, ut Coronæ, Cruces, Rosaria etc. ut supra benedicta, quoad Indulgentias non transeant personam illorum, quibus concessa sunt, aut quibus ab iis prima vice distribuuntur; nec aliqua re ex prædictis deperdita, pro ea subrogari altera ullo modo possit, quacumque concessione aut privilegio in contrarium non obstante: nec non eadem commodari, aut precario dari non possint pro Indulgentiarum communicatione, alioquin amittant Indulgentias jam concessas: tum etiam præfata post Pontificiam Benedictionem vendi non possint, juxta dispositionem Decreti Sacræ Congregationis Indulgentiarum et Sacrarum Reliquiarum, editi die 5. Junii 1721.

Insuper Sanctitas Sua confirmat Decretum fel. record. Benedicti XIV., datum die 19. Augusti 1752, quo expresse declarat Missas ad Altare (in quo aliqua ex præfatis sive Crucifixi sive Numismatis Imago quoquo modo collocata fuerit) lectas, sive a Sacerdote hujusmodi Imaginem secum habente celebratas, vigore dictæ Imaginis nullo prorsus gaudere privilegio.

Præterea vetat ne quisquam, quem infirmis morti proximis assistere contigerit, benedictionem cum Indulgentia plenaria in articulo mortis, vigore hujusmodi Imaginis, illis impertiri audeat sine speciali facultate in scriptis obtenta, quoniam ad hujusmodi effectum in Constitutione Benedicti XIV. incipient. *Pia Mater,* satis provisum jam fuit.

BENEDICTIONES PROPRIÆ
NONNULLORUM ORDINUM REGULARIUM.

Quæ sequuntur benedictiones, nonnisi a Sacerdotibus specialem facultatem habentibus adhiberi possunt.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO
SCAPULARIS SANCTISSIMÆ TRINITATIS.

Propria Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Sacerdos indutus superpelliceo et stola albi coloris, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es: obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam; ut hoc genus vestiménti, quod sancti patres ad innocéntiæ et humilitátis indícium abrenuntiántes sæculo ferre sanxérunt, tu ita bene ✝ dícere dignéris, ut hic fámulus tuus (vel fámula tua) N. qui (vel quæ) hoc indútus (vel indúta) fúerit vestiménto, te quoque indúere mereátur. Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea aspergit aqua benedicta.

Modus imponendi dictum Scapulare.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: ut hunc fámulum tuum (vel fámulam tuam), cui in tui nómine hábitum Religiónis sanctíssimæ Trinitátis impónimus, tu ita bene † dícere dignéris; ut te largiénte devótus (vel devóta) persístat, et vitam cónsequi mereátur ætérnam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

Nunc imponitur sacrum Scapulare a Sacerdote dicente:

Accipe hábitum sanctíssimæ Trinitátis, in augméntum fídei, spei, et caritátis: in nómine Patris, et Fílii †, et Spíritus sancti. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulo tuo (vel fámulæ tuæ) in confessióne veræ fídei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quæsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte ab ómnibus semper muniátur advérsis.

Deus, qui per sanctos Joánnem et Felícem Ordinem sanctíssimæ Trinitátis, ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos, cœlitus institúere dignátus es: præsta, quæsumus; ut eórum suffragántibus méritis a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberétur hic fámulus tuus (vel hæc fámula tua). Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Suscípiat te sanctíssima Trínitas in número confrátrum, consororúmque Confraternitátis nostræ: et licet te indígne suscípimus, in oratiónibus tamen nostris precámur, ut tibi sanctíssima Trínitas concédat tempus bene vivéndi, constántiam perseverándi; et sicut nos hódie fratérna cáritas spirituáliter jungit in terris, ita divína piétas, quæ dilectiónis est auctrix et

amátrix, nos cum fidélibus suis conjúngere dignétur in cœlis. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Datur benedictio, dicendo: Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✝, et Fílii ✝, et Spíritus ✝ Sancti descéndat super te (vel super vos), et máneat semper.

℟. Amen.

Benedictio Trisagii sanctissimæ Trinitatis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui per Fílium tuum unigénitum, ac per Prophétas et Apóstolos tuos, sanctíssimæ Trinitátis mystérium reveláre dignátus es, ut sanctórum Angelórum choros imitántes in terris, dignas et devótas tibi laudes referámus: tuam obsecrámus cleméntiam; ut hæc triságia (vel hoc triságium), quæ (vel quod) in honórem et laudem ejúsdem sanctíssimæ Trinitátis ab Ecclésia fidéli dicáta sunt (vel dicátum est), bene ✝ dícas, et sanctífices, eísque (vel eíque) tantam infúndas Spíritus Sancti virtútem, ut quicúmque horum quódlibet portáverit, atque in domo sua reverénter serváverit, seu devóte recitáverit, tua divína virtúte ab ómnibus ánimæ et córporis periculis eruátur; sitque consors et párticeps gratiárum ómnium, privilegiórum et indulgentiárum, quæ ab Apostólica Sede concéssa fúerint; atque in éxitu suo a sanctis Angelis tuis in conspéctu divínæ majestátis præsentári mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

Postea aspergatur aqua benedicta.

METHODUS PRO ERIGENDIS STATIONIBUS VIÆ CRUCIS.

Propria Ordinis Minorum Observantium S. Francisci.

Sacerdos superpelliceo et stola violacei coloris indutus, uno saltem clerico adhibito, qui ei opportuno tempore porrigere possit vasculum aquæ benedictæ cum aspersorio, et thuribulum cum incensi navicula, ascendit Altare, ibique stans brevi sermone super præstantia et utilitate pii exercitii Viæ Crucis populum alloquetur. Deinde genuflexus in infimo gradu intonabit Hymnum: Veni, Creátor Spíritus etc. ut supra fol. 42*.

℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.

℟. Et renovábis fáciem terræ.

Orémus.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Defénde, quæsumus Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, pópulum istum (vel famíliam istam) ab omni adversitáte: et toto corde tibi prostrátum (vel prostrátam), ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis.

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, adspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

℟. Amen.

Benedictio Tabularum pictarum

si adsunt.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines sculpi aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: has, quæsumus, imágines, in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi adaptátas, bene ✝ dícere, et sancti ✝ ficáre dignéris; et præsta, ut quicúmque coram illis unigénitum Fílium tuum supplíciter cólere, et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu, a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúro. Per eúmdem Christum, etc. ℟. Amen.

Tunc Sacerdos eas aspergit aqua benedicta, et incensat. In Oratorio privato omitti potest incensatio.

Benedictio Crucium

quæ ex ligno esse debent.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Rogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus: ut dignéris bene ✝ dícere hæc signa Crucis tuæ, ut sint remédia salutária géneri humáno; sint solíditas fídei, bonórum óperum proféctus, et redémptio animárum; sint solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Béne ✝ dic, Dómine, has Cruces, quia per Crucem sanctam tuam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem.

Tunc Sacerdos eas aspergens dicat:

Sanctificéntur ista Crucis signa in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti: ut orántes, inclinantésque se propter Deum ante istas Cruces, invéniant sanitátem ánimæ, et corporis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde cantatur sequens

Hymnus.

Vexílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux, ave, spes única,
Hoc passiónis témpore,
Piis adaúge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Collaúdet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium. Amen.

Loco Versus Hoc passiónis témpore, qui dicitur tempore Passonis, tempore paschali dicitur: Paschále quæ fers gaúdium; alio tempore: In hac triúmphi glória.

Hymnus.

Stabat mater dolorósa
Juxta Crucem lacrimósa,
Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem,
Contristátam et doléntem,
Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

Quæ mœrébat, et dolébat,
Pia mater, dum vidébat
Nati pœnas ínclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?

Quis non posset contristári,
Christi matrem contemplári
Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem Natum
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.

Eja mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam. Amen.

Sacerdos accedens ad locum primæ Stationis, osculatur Crucem et tabulam, easque, vel per se, vel per laicum decenti habitu indutum, collocat in loco ad id præparato; deinde legit meditationem et preces huic Stationi respondentes: quod et fiet in ceteris Stationibus. Quibus finitis cantatur

Hymnus.

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.
Tibi omnes ángeli, tibi cœli, * et univérsæ potestátes:
Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus:
Te Prophetárum * laudábilis númerus:
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia:
Patrem * imménsæ majestátis:
Venerándum tuum verum, * et únicum Fílium:
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, * Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.
Judex * créderis esse ventúrus.
Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso Sánguine redemísti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies * benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.
Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

Orémus.

Deus, cujus misericórdiæ non est número, et bonitátis infinítus est thesaúrus, piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus: tuam semper cleméntiam exoránte; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Tunc Sacerdos benedicit populum cum Cruce.

Formula ad fidem faciendam
de erectione Viæ Crucis.

Vigore facultatis mihi commissæ Ego N. N. Viam Crucis cum annexis Indulgentiis erexi in loco ut supra in precibus etc. juxta regulas a S. Indulgentiarum Congregatione die 10. Maji 1742 præscriptas. In quorum fidem testimonium hoc mea manu exaravi hac die etc.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO HABITUS VEL SCAPULARIS NIGRI
SANCTISSIMÆ CRUCIS ET PASSIONIS
DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

Propria Congregationis Clericorum Regularium Sanctissimæ Crucis et Passionis D. N. Jesu Christi.

Sacerdos indutus superpelliceo et stola rubea, eo genuflexo cui Habitus vel Scapulare est imponendum, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui pro redemptióne mundi voluísti nasci, circumcídi, a Judæis reprobári, a Juda traditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus ínnocens ad víctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Cáiphæ, Piláti et Heródis indecénter offérri, a falsis téstibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie velári, véstibus éxui, cruci clavis affígi et láncea vulnerári: tu Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, et sanctam crucem et mortem tuam, hujus fámuli tui (vel fámulæ tuæ) intelléctum illúmina, affféctum inflámma, ut caritátis tuæ dulcédine perfúsus (vel perfúsa) lácrymas compunctiónis júgiter effúndat, totáque virtúte te díligat, et quæ tibi plácita sunt, tota dilectióne perfíciat. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc. ℟. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen mortalitátis nostræ assúmere dignátus es: te humíliter deprecámur; ut hoc induméntum, quod in memóriam tuæ sanctíssimæ Passiónis et Mortis institútum fuit, bene† dícere, et sancti† ficáre dignéris; ut hic fámulus tuus (vel hæc fámula tua), qui (vel quæ) ipsum gestáverit, ejúsdem Passiónis párticeps efféctus (vel effécta), ætérnam glóriam tuam cónsequi mereátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Hic Sacerdos sacrum Habitum vel Scapulare aspergit aqua benedicta, et illud imponit, dicens:

Induat te Dóminus novum hóminem, ut hac lúgubri pœniténtiæ téssera munítus, júgiter aspícias ad Jesum, quem manus impiórum confixérunt, et dóleas super eum, ut doléri solet in morte primogéniti.

℟. Amen.

Deinde subjungit:

Et ego ex facultáte mihi concéssa recípio te ad participatiónem ómnium bonórum spirituálium, quibus ex Apostólico privilégio gaudet Congregátio Sanctíssimæ Crucis et Passiónis Dómini nostri Jesu Christi. In nómine Patris, et Fílii †, et Spíritus Sancti. Amen.

In fine tandem:

Pássio Dómini nostri Jesu Christi sit semper in córdibus nostris. Amen.

BENEDICTIO SCAPULARI RUBRI
PASSIONIS, SACRATISSIMIQUE CORDIS D. N. J. C.
NEC NON ET CORDIS AMANTISSIMI ET COMPATIENTIS
B. MARIÆ V. IMMACULATÆ.

Propria Congregationis Missionum.

Genuflexo qui suscepturus est Scapulare, Sacerdos superpelliceo et stola rubra indutus, capite detecto, dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus, temetípsum exinanivísti, formam servi accípiens, et factus obédiens usque ad mortem Crucis: tuæ largitátis cleméntiam humíliter implorámus, ut hoc genus vestiménti, quod in honórem et memóriam dolorosíssimæ Passiónis tuæ, tuíque sacratíssimi Cordis, necnon et Cordis amantíssimi ac compatiéntis Immaculátæ Matris tuæ institútum fuit, atque ut illo indúti hæc mystéria devótius récolant, benedícere † dignéris; ut hic fámulus tuus qui (vel hæc fámula tua quæ) ipsum gestáverit, te quoque, per tua mérita et intercessiónem beatíssimæ Vírginis Maríæ, indúere mereátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Hic Sacerdos sacrum Scapulare aqua benedicta aspergit, et illud imponit, dicens:

Accipe, caríssime frater (vel caríssima soror), hunc hábitum benedíctum, ut véterem hóminem exútus (vel exúta) novúmque indútus (vel indúta) ipsum digne pérferas, et ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde subjungit:

Et ego, ex facultáte mihi concéssa, recípio te (vel vos) ad participatiónem ómnium bonórum spirituálium, quæ per Sanctæ Sedis Apostólicæ privilégium huic sancto scapulári, in grátiam Congregatiónis Missiónis, concéssa sunt. In nómine Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti. Amen.

Denique dicatur trina vice versiculus sequens:

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretióso sánguine redemísti!

BENEDICTIO CORONARUM PRETIOSISSIMI SANGUINIS.

Propria Congr. Miss. Pretiosiss. Sanguinis.

Constat Corona precatoria triginta tribus granulis, in septem distinctis partes, quarum quæque quinque habet granulos, septima parte excepta, quæ tantum tres numerat; ut ita honorentur septem Sanguinis Christi præcipuæ effusiones recitatione 33 Pater noster et 7 Glória.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.
℣. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni.
℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter exímiam caritátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, de cœlis in terram descéndere, et de beatíssimæ Vírginis Maríæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, Angelo

nuntiánte, carnem suscípere voluísti, ut nos eríperes de potestáte diáboli: obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut has Corónas in honórem, et laudem pretiósi Sánguinis ejúsdem Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicátas bene † dícas, et sanctí † fices, eísque tantam infúndas virtútem † Spíritus Sancti, ut quicúmque harum quámlibet secum portáverit, aut in domo sua reverénter tenúerit, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc sæculo liberétur, et post éxitum suum, méritis ipsíus pretiosíssimi Sánguinis, ad ætérnam beatitúdinem felíciter pervéniat. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO ROSARIORUM
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Propria Ordinis Prædicatorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter exímiam caritátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, de cœlis in terram descéndere, et de Beatíssimæ Vírginis Maríæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, carnem suscípere, crucémque ac mortem subíre, et tértia die glorióse a mórtuis resúrgere voluísti, ut nos eríperes de potestáte diáboli: obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut hæc signa Rosárii, in honórem

et laudem ejúsdem Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicáta, bene ✝ dícas, et sanctí ✝ fices, eísque tantam infúndas virtútem Spíritus Sancti, ut quicúmque horum quódlibet secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, et in eis ad te, secúndum hujus sanctæ Societátis institúta, divína contemplándo mystéria devóte oráverit, salúbri et perseveránti devotióne abúndet, sitque consors et párticeps ómnium gratiárum, privilegiórum, et indulgentiárum, quæ eídem Societáti per sanctam Sedem Apostólicam concéssa fuérunt, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo ab ipsa Beatíssima Vírgine María Dei Genitríce tibi plenus bonis opéribus præsentári mereátur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

Absolutio impertienda Confratribus Rosarii in articulo mortis constitutis.

Propr. Ord. Prædic.

Dicto Confíteor, etc. Sacerdos dicat: Misereátur, etc. et Indulgéntiam, etc. Deinde:

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi et solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et remíttat tibi ómnia peccáta, quæcúmque et quomodocúmque in toto vitæ decúrsu commisísti, de quibus corde contrítus et ore conféssus es; restítuens tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti. Et per indulgéntiam plenáriam a Summis Pontifícibus Innocéntio Octávo et Pio Quinto, Confrátribus sanctíssimi Rosárii in artículo mortis constitútis concéssam, líberet te a præséntis ac futúræ

vitæ pœnis; dignétur purgatórii cruciátus remíttere, portas inférni claúdere, paradísi jánuam aperíre, teque ad gaúdia sempitérna perdúcere: per sacratíssima suæ vitæ, passiónis et glorificatiónis mystéria, sanctíssimo Rosário comprehénsa. Qui cum Patre et Spíritu Sancto Deus unus vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

BENEDICTIO HABITUS AC RECEPTIO CONFRATRUM BEATÆ MARIÆ VIRG. DE MONTE CARMELO.

Propria Ordinis Carmelitarum.

Sodalitati huic nomen daturus, ipso die ad Pœnitentiæ atque Eucharistiæ Sacramenta accedat, ut plenariam Indulgentiam a Paulo V. concessam lucrari valeat.

Si fieri potest, Scapulare benedicendum est ad Altare Beatissimæ Virginis Mariæ de monte Carmelo, duobus cereis accensis.

Sacerdos superpelliceum induat, una cum stola albi coloris.

Genuflexo qui habitum recipit, Sacerdos stans dicat:

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: justítia plena est déxtera tua.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum.

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Nihil proficiat inimícus in eo.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Suscípiat te Christus in número fidélium suórum, et nos, licet indígni, te suscípimus in oratiónibus nostris. Concédat tibi Deus per Unigénitum suum, mediatórem Dei et hóminum, tempus bene vivéndi, locum bene agéndi, constántiam bene perseverándi, et ad ætérnæ vitæ hæreditátem felíciter perveniéndi: et sicut nos hódie fratérna cáritas spirituáliter jungit in terris, ita divína píetas, quæ dilectiónis est auctrix et amátrix, nos cum fidélibus suis conjúngere dignétur in cœlis. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Ætérne Pater et omnípotens Deus, qui Unigénitum tuum vestem nostræ mortalitátis indúere voluísti: obsecrámus, imménsam tuæ largitátis bene ✝ dictiónem in hoc genus efflúere vestiménti, quod sancti Patres ad innocéntiæ et humilitátis indícium a renuntiántibus sæculo gestári sanxérunt; et sic ipsum bene✝dícere dignéris, ut quicúmque eo usus fúerit, indúere mereátur ipsum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Orémus.

Supplíciter te, Dómine, rogámus, ut super hunc hábitum servo tuo (vel ancíllæ tuæ) imponéndum bene † díctio tua benígna descéndat: ut sit bene †díctus, atque divína virtúte procul pelláutur hóstium nostrórum visibílium et invisibílium tela nequíssima.

℟. Amen.

Aspergat habitum aqua benedicta, et imponendo dicat:

Accipe vir devóte (vel devóta múlier) hunc hábitum benedíctum: precántes sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitáte deféndat, atque ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et hunc fámulum tuum (vel hanc ancíllam tuam), quem (vel quam) Sodalitáti sanctæ Religiónis Carmelitárum sociámus, perpétua tríbue firmitáte corroborári, ut perseveránti propósito, in omni sanctitáte tibi váleat famulári.

Prótege, Dómine, fámulum tuum (vel ancíllam tuam) subsídiis pacis, et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntem, a cunctis hóstibus redde secúrum (vel secúram).

Bene † dícat te cónditor cœli et terræ, Deus omnípotens, qui te elígere dignátus est ad Beatíssimæ Vírginis Maríæ de Monte Carmélo Societátem et Confraternitátem: quam precámur, ut in hora óbitus tui cónterat caput serpéntis, qui tibi est adversárius, et tandem tamquam victor palmam, et corónam sempitérnæ hæreditátis consequáris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si autem habitus solum sit benedicendus, incipitur a ℣. Adjutórium nostrum, usque ad orationem Supplíciter, inclusive.

Deinde aspergat Confratrem aqua benedicta, et subjungat:

Ego auctoritáte, qua fungor, et mihi concéssa, recípio te ad Confraternitátem sacræ Religiónis Carmelitárum, et invéstio, ac partícipem te fácio ómnium bonórum spirituálium ejúsdem Ordinis. In nómine Patris, et Fí † lii, et Spíritus Sancti. Amen.

His expletis describatur Confratris nomen in codice Confraternitatis, et paucis, sed efficacioribus verbis Sacerdos eum adhortetur ad caute, pie, sancteque vivendum, ne Deiparam offendat, quam in posterum peculiari devotionis obsequio et affectu colere, ac veluti singularem ac dulcissimam matrem prosequi fas erit.

Absolutio impertienda Confratribus B. M. V. de Monte Carmelo
in articulo mortis constitutis.

Propria Ordinis Carmelitarum.

Cum Sacerdos ingressus fuit infirmi cubiculum, dicat:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde imposita stola violacei coloris, aspergat ægrum et circumstantes aqua benedicta in modum crucis, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam. Glória Patri. Sicut erat.

Et repetitur Antiphona. Aspérges me, etc.

℣. Salvum fac servum tuum.

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exaúdi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque defréndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde genuflexus dicat Litanias B. V. M. fol. 21*.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster, et Ave María.

Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta. Dómina nostra, mediátrix nostra, advocáta nostra, tuo eum Fílio reconcília, tuo eum Fílio repræsénta.

℣. Ora pro eo, sancta Dei Génitrix.
℟. Ut dignus efficiátur promissiónibus Christi.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Prótege, Dómine, fámulum tuum (vel fámulam tuam) subsídiis pacis: et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntem, a cunctis hóstibus redde secúrum (vel secúram).

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur.

Omnípotens et miséricors Deus, qui humáno géneri et salútis remédia, et vitæ ætérnæ subsídia contulísti: réspice propítius fámulum tuum (vel fámulam tuam), infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove quam creásti; ut in hora éxitus illíus absque peccáti mácula tibi Creatóri suo per manus sanctórum Angelórum repræsentári mereátur.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium: auxílii tui super infírmum fámulum tuum (vel infírmam fámulam tuam) osténde virtútem; et sic eum grátia tua confirmáre dignéris, ut in hora mortis ejus non præváleat contra eum (vel eam) adversárius, sed cum Angelis tuis tránsitum habére mereátur ad vitam.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui Montis Carméli Ordinem, gloriósæ Vírginis Matris Maríæ sacráto título insignítum, sanctórum tuórum Elíæ, Angeli, Cyrílli, Albérti, Terésiæ, et aliórum plurimórum sanctórum méritis decorásti: tríbue, quæsumus; ut per eórum mérita et suffrágia ab instántibus ánimæ et córporis malis, et periculis liberátus (vel liberáta), ad te verum Carméli vérticem gaudens pervenire mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His absolutis dicatur Confíteor, deinde Sacerdos stans dicat:

Misereátur tui, omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Orémus.

Deus omnípotens, salvátor et redémptor géneris humáni, qui Apóstolis suis dedit ligándi et solvéndi potestátem: ipse te absólvere dignétur ab ómnibus iniquitátibus tuis; et quantum meæ fragilitáti permíttitur, auxiliánte ipso sis ab ✝ solútus (vel absolúta) ante fáciem ejus. Qui vivit et regnat, etc.

℟. Amen.

Deinde conferat Indulgentiam plenariam in hac formula:

Concédo tibi indulgéntiam plenáriam peccatórum tuórum, facultáte mihi concéssa et commíssa virtúte Bullárum Ordinis Carmelitárum: quod si præsens mortis perículum, Deo favénte, eváseris, sit tibi hæc indulgéntia pro vero mortis artículo reserváta. In nómine Patris, et Fí ✝ lii, et Spíritus Sancti. Amen.

℣ Preces in casu necessitatis possunt omitti, et illico ægro absolutio impertiri, antequam e vita discedat.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS CÆRULEI

B. MARIÆ VIRGINIS IMMACULATÆ.

Propr. Cler. Regul. Theatinorum.

Qui suscepturus est Scapulare, genuflectat: et Sacerdos superpelliceo et stola alba indutus, capite detecto, dicat absolute:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, tuæ largitátis cleméntiam humíliter implorámus: ut hoc genus vestiménti,

quod in honórem et memóriam Conceptiónis Beátæ Maríæ Vírginis Immaculátæ, nec non ut illo indúti exórent in hóminum pravórum morum reformatiónem, institútum fuit, bene † dícere dignéris; ut hic fámulus tuus, qui eo usus fúerit (vel hæc fámula tua, quæ eo usa fúerit; si plures suscepturi sint, dicatur: hi fámuli tui qui eo usi fúerint; vel: hæ fámulæ tuæ quæ eo usæ fúerint), eádem beáta María Vírgine intercedénte, te quoque indúere mereátur (vel mereántur). Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea Sacerdos nihil dicendo aspergit Scapulare vel Scapularia aqua benedicta: deinde illud imponit, dicens:

Accipe frater (vel soror) Scapuláre Conceptiónis Beátæ Maríæ Vírginis Immaculátæ: ut, ea intercedénte, véterem hóminem exútus (vel exúta) et ab omni peccatórum inquinaménto mundátus (vel mundáta), ipsum pérferas sine mácula, et ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Postea subjungit:

Et ego, ex facultáte mihi concéssa, recípio te (vel vos) ad participatiónem bonórum ómnium spirituálium, quæ in Clericórum Regulárium Congregatióne ex grátia Dei fiunt, et quæ per Sanctæ Sedis Apostólicæ privilégium concéssa sunt.

In nómine Patris, et Fílii †, et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

Describat nomen ejus (vel nomina eorum) in libro consueto: et dicat, trina vice, flexis genibus, Orationem sequentem vulgari sermone una cum adscripto (vel adscriptis).

Laudes ac grátiæ sint omni moménto sanctíssimo ac diviníssimo Sacraménto.

Et benedícta sit sancta et immaculáta Concéptio Beátæ Vírginis Maríæ.

Hortetur fideles ut hæc elogia sæpe sæpius repetant ad Indulgentias 200 dierum consequendas. (Rescr. Pii VI. d. 21. Nov. 1793; Decr. Pii VII. d. 30. Junii 1818.)

Ordo applicandi Indulgentiam plenariam in articulo mortis.

Dicatur ab infirmo, si vires habeat, vel ab alio, si infirmus nequeat: Confíteor Deo, etc. a Sacerdote vero Misereátur, et Indulgéntiam, etc. Deinde:

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, ex speciáli grátia mihi trádita, tibíque concéssa, a Summis Pontifícibus confirmáta, absólvo te ab omni vínculo excommunicatiónis majóris et minóris, (suspensiónis), et interdícti, si tenéris, in quantum possum, et tu índiges: et restítuo te sanctis Sacraméntis, Ecclésiæ communióni, et unitáti fidélium. In nómine Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

Item eádem auctoritáte mihi trádita, et tibi concéssa, ego te absólvo ab ómnibus peccátis tuis, quæcúmque toto decúrsu vitæ quomodocúmque commisísti, de quibus corde contrítus (vel contríta), et ore conféssus (vel conféssa) es, et quorum memóriam non habes usque in præséntem diem, et de quibus confitéri mínime recordátus (vel recordáta) fuísti: et restítuo te illi innocéntiæ, in qua eras, quando baptizátus (vel baptizáta) fuísti, et puritáti eídem, in quantum claves sanctæ matris Ecclésiæ se exténdunt. Remítto

tibi étiam pœnas purgatórii, quas per culpas et offénsas contra Deum, et próximum, et teípsum (vel teípsam) commíssas incurrísti. Claudo tibi portas inférni, jánuas apério paradísi: bona per te facta, et faciénda, sint tibi in remissiónem peccatórum, in augméntum grátiæ, et prǽmium vitæ ætérnæ: et hoc si in infirmitáte, qua ægrótas, decédas; álias ex misericórdia Dei salva sint tibi, donec fúeris in artículo mortis constitútus (vel constitúta). In nómine Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS B. MARIÆ V. DE MERCEDE.

Propria Ordinis B. M. V. de Mercede Redemptionis Captivorum.

Sacerdos superpelliceo et stola albi coloris indutus, dicit:

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es: obsecrámus imménsæ largitátis tuæ abundántiam; ut hunc hábitum, quem sancti Patres ad innocéntiæ et sanctitátis indícium ferre sanxérunt, ita bene ✝ dícere dignéris, ut qui eo usus fúerit, te indúere mereátur. Qui vivis et regnas per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergat habitum aqua benedicta, et eo postulantem induat, dicens:

Ego auctoritáte Dómini nostri Jesu Christi, et Apostolórum Petri et Pauli, et mihi commíssa, do tibi hábitum Religiónis Beátæ Maríæ de Mercéde, propter

devotiónem, quam geris ad sacratíssimam et immaculátam Matrem Dei Maríam, et Ordinem ejus sub nómine fundátum: cum quo in præsénti grátiam Spíritus Sancti adipísci váleas, et in futúro sæculo glóriam ætérnam, quæ præmium est electórum. In nómine Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Postea dicatur Hymn. Veni Creátor Spíritus, etc. ut supra fol. 42*.

℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.
℣. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam).
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et hunc fámulum tuum (vel fámulam tuam) bene ✝ dícere dignéris, cui in tuo sancto nómine hábitum sanctæ Religiónis beátæ Maríæ de Mercéde impónimus, quem ex devotióne cupit portáre, dum vitam dúxerit in humánis; ut, te largiénte, et devótus (vel devóta) in Ecclésia persístere, et vitam percípere mereátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedictio alia ejusdem Scapularis.

Propria ejusdem Ordinis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es: obsecrámus imménsæ largitátis tuæ abundántiam; ut hoc genus vestimentórum, quod sancti Patres ad innocéntiæ et sanctitátis indícium ferre sanxérunt, ita bene † dícere dignéris, ut qui hoc usus fúerit, te indúere mereátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui te máxime mirábilem et laudábilem præbes in gloriosíssima Vírgine María, unigéniti Fílii tui matre, qui nobis eam in misericórdiæ matrem donásti, captivorúmque redemptrícem effecísti, in ipsáque glorificári cómplaces: tuam súpplices exorámus cleméntiam; ut super hoc signum (scapuláre seu vestiméntum), pro ipsíus sanctíssimæ Vírginis veneratióne adaptátum, et super quámlibet ipsíus partem, sacram tuam bene †-dictiónem benígnus effúndas; et præstes, ut qui eam devóte colúerit, potentíssimum redemptrícis supérnæ experiátur auxílium, tuámque misericórdiam piíssimam in præsénti et in futúro sæculo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Clementíssime Dómine Deus, qui Beatíssimam Vírginem Maríam, Fílii tui felicíssimam matrem, býssino splendénti et cándido in ætérnum fulgére fecísti: bene † dícere, quæsumus, velis album istud operiméntum, in ejúsdem Vírginis Matris, captivórum auxiliatrícis, honórem consecrátum; ut, qui venerétur devóte, a malis ómnibus sit liber, et supérno býssino in cœlis vestíri mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS BEATISSIMÆ VIRGINIS MARIÆ SUB TITULO SALUS INFIRMORUM.

Propria Clericorum Regul. Infirmis Ministrantium.

Formula benedicendi Scapulare.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne † dic, Dómine, quæsumus, induméntum hoc: et præsta, ut quicúmque illud in honórem Maríæ Deíparæ Salútis Infirmórum súmpserint, mentis et córporis sanitáte gaúdeant, et in hora éxitus sui ad vitam perducántur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta.

Formula benedicendi **parvas Cruces rubri coloris** scapularibus adnectendas.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne † dic, Dómine, cruces istas, ut sint remédium salutáre fidélibus: et præsta per invocatiónem sancti Nóminis tui, ut quicúmque eas portáverint, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam accípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui crucis signum pretióso Fílii tui sánguine consecrásti, per eámdem sanctíssimam crucem, et mortem ipsíus Fílii tui Jesu Christi, mundum redímere voluísti, ac per ejúsdem venerábilis crucis virtútem hóminum genus ab antíqui hostis tyránnide liberásti: te supplíciter exorámus, ut tua pietáte has cruces bene † dícere dignéris, et cœléstem ejus virtútem et grátiam impertíri; ut quicúmque eas super se gestáverit, cœléstis grátiæ plenitúdinem recípere, et Christum contra omnes diabólicas versútias defensórem hábere mereátur: qui tecum, et cum Spíritu Sancto vivit et regnat, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

Formula benedicendi

Coronam Domini pro agonizantibus.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ.
℟. Et campi tui replebúntur ubertáte.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui in similitúdinem hóminum factus, et in mundo conversátus, tam multa pati pro hóminum salúte, et in cruce mortem subíre voluísti: dignáre, quæsumus, hanc bene † dícere et sancti- † ficáre Corónam; ut qui eam pie gestáverit, et devóte recitáverit, multíplici grátiæ et indulgéntiæ tuæ dono ditátus, ætérnam in cœlo corónam obtínere me-

reátur: et fidéles étiam toto orbe terrárum in extrémis laboránte, misericórdia tua adjúti, de agóne ad perpétuam tuæ claritátis glóriam pertíngere váleant. Per te, Jesu Christe Salvátor mundi: qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta.

Orationes recitandæ
cum fideles piæ Societati adscribuntur.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, te humíliter deprecámur: ut qui piæ huic Societáti nomen déderint, beatíssimam Vírginem Maríam infirmórum salútem exoránte, et córporum medélam obtíneant, et ánimæ sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es, eíque moriénti una cum ipsa Immaculáta Vírgine adstitísti: concéde; ut, eo intercedénte, in hora éxitus nostri sanctíssimum tuum et Maríæ nomen invocémus, atque ætérnam íngredi réquiem valeámus. Qui vivis et regnas, etc. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui sanctum Camíllum singulári caritátis prærogatíva decorásti, ac novæ prolis ad infirmórum subsídium effecísti patrem: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, qui ægrotándo labórant, ad ánimæ salútem proficiant sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Formula adhibenda
dum Scapulare porrigitur.

Accipe frater (vel soror) habitum hunc, singuláre signum piæ Societátis sub título sanctíssimæ Vírginis de Salúte, ac sanctórum Joséphi et Camílli, ut ita indútus (vel indúta) sub eórum patrocínio perpétuo vivas. ℟. Amen.

Formula adhibenda
dum Corona porrigitur.

Accipe corónam Dómini nostri Jesu Christi, in memóriam passiónis ejus contéxtam: ut, cum eum ore laudáveris, omnes in agóne constitúti patiénter dolóres sustíneant, et ad vitam pervéniant sempitérnam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneant semper. ℟. Amen.

Ordo applicandi plenariam Indulgentiam
in articulo mortis.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia paúperes facti sumus nimis.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui unigéniti Fílii tui passióne et morte salútem in médio terræ operátus es, quique eúmdem Unigénitum tuum auctórem dedísti fídei et consummatórem bonórum óperum, ut ómnibus obtemperántibus sibi causa fíeret salútis ætérnæ: réspice propítius fámulum tuum (ancíllam tuam) in extrémis laboréntem; ejúsque peccátis dimíssis, perduc eum (eam) in sinu misericórdiæ tuæ, ut vita perfruátur ætérna. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

Dicatur ab infirmo, vel ab alio, si ipse nequeat: Confíteor Deo, etc. deinde prosequatur Sacerdos: Misereátur tui, etc. Indulgéntiam, etc.

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo potestátem dedit ligándi atque solvéndi, ipse per suam piíssimam misericórdiam te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, ac beatórum Apostolórum Petri et Pauli, ex speciáli grátia

mihi trádita, tibíque concéssa a Sanctíssimo Dómino nostro Papa Pio Nono, te absólvo ab omni vínculo excommunicatiónis (suspensiónis) et interdícti, si quo tenéris, in quantum possum et tu índiges, et restítuo te sanctis Sacraméntis, Ecclésiæ communióni, et unitáti fidélium: in nómine Pa † tris, et Fí † lii et Spíritus † Sancti. Amen.

Eadémque potestáte, mihi commíssa et tibi concéssa, ego te absólvo ab ómnibus peccátis tuis, quæcúmque toto decúrsu vitæ tuæ sciénter vel ignoránter, infirmitáte vel pravitáte commisísti, de quibus corde contrítus et ore conféssus es, et quorum memóriam non habes, et de quibus confitéri mínime recordátus fuísti: et restítuo tibi stolam cándidam, a te in baptísmo accéptam ac deínde peccátis amíssam: et per Indulgéntiam, a Sanctíssimo Dómino nostro Papa Pio Nono sodálibus a Deípara Vírgine Salútis infirmórum nuncupátis concéssam, remítto tibi omnem pœnam peccátis tuis débitam, sive in hac vita sive in purgatório luéndam, claudo tibi portas inférni, et jánuas cœli apério: bona per te facta et faciénda sint tibi in remissiónem peccatórum, augméntum grátiæ, et præmium vitæ ætérnæ: et hoc si in infirmitáte, qua ægrótas, decédas, álias ex misericórdia Dei tibi salva sint quando fúeris in artículo mortis constitútus: in nómine Pa † tris, et Fí † lii et Spíritus † Sancti. Amen.

Dóminus noster Jesus Christus, per mérita sanctíssimæ Matris suæ, ac sanctórum Joséphi et Camílli, te in sua tabernácula recípiat in vitam ætérnam. Amen.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO CINCTURÆ BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Propria Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Sacerdos superpelliceo ac stola alba indutus, dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui peccatóribus, pietátis tuæ misericórdiam quæréntibus, véniam et misericórdiam tríbuis: orámus cleméntiam tuam; ut hanc corrígiam bene ✝ dícere, et sanctificáre dignéris, ut omnis persóna, quæ pro peccátis suis illa præcíncta fúerit, atque eam portáverit, gratam tibi continéntiam, mandatorúmque tuórum obediéntiam servet, et intercedéntibus beáta María semper Vírgine, ac sanctis Augustíno, et Mónica, véniam peccatórum suórum obtíneat, et vitam consequátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Precámur te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut hanc corrígiam in signum puritátis bene ✝ dícas, ad restringéndos lumbos et renes, et voluntátem sub tua lege compriméndam; ut quicúmque illam devotiónis stúdio semper portáverit, et misericórdiam tuam imploráverit, véniam, et indulgéntiam tuæ sanctíssimæ misericórdiæ consequátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Benedictio Coronæ.

Dómine Jesu Christe, qui discípulos tuos oráre docuísti: súscipe, quæsumus, bene ✝ dicéndo oratiónes famulórum, famularúmque tuárum; ut illórum orátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Benedictio Personæ.

Adésto, Dómine supplicatiónibus nostris: ut hic fámulus tuus (vel hæc fámula tua), cui in tuo sanctíssimo nómine hanc corrígiam impónimus, te largiénte semper devóte in sancta religióne persístat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde ipsam aspergat aqua benedicta.

Postea eam cingens corrigia, dicat:

Accipe corrígiam super lumbos tuos: ut sint lumbi tui præcíncti, in signum temperántiæ et castitátis. In nómine Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti. Amen.

Deinde dicat Sacerdos:

Dóminus qui cœpit in vobis opus bonum, et ipse perfíciat: et augméntum grátiæ et glóriæ, méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et sancti Augustíni, ejúsque devotíssimæ matris Mónicæ, vobis concédat. Amen.

Et ego auctoritáte qua fungor, indultóque Apostólico mihi commísso, vos recípio, atque accépto: et partícipes ómnium bonórum, quæ fiunt per totum Ordinem sancti Augustini, constítuo.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper.

℟. Amen.

Benedictio impertienda Confratribus Cincturatis in articulo mortis constitutis.

Propria Ordinis Eremitarum sancti Augustini.

℣. Pac huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.
Confíteor Deo omnipoténti, etc.
Misereátur tui omnípotens Deus, etc.

Dóminus noster Jesus Christus per suam piíssimam misericórdiam te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, ac sanctæ Románæ Ecclésiæ, in hac parte tibi concéssa, et mihi commíssa, in quantum possum, et váleo, et débeo, et mihi permíttitur, absólvo te ab omni senténtia excommunicatiónis majóris, vel minóris, suspensiónis et interdícti, a participatióne cum excommunicátis, et restítuo te sacrosánctis Sacraméntis, Ecclésiæ communióni, et unitáti fidélium. In nómine Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti. Amen.

Item eádem auctoritáte ego absólvo te ab ómnibus peccátis tuis, conféssis páriter et oblítis, et a pœnis ómnibus tibi in purgatório débitis propter culpas et offénsas, quas contra Deum, teípsum, et próximum tuum commisísti. In nómine Patris, etc.

Et hoc, si hac, qua ægrótas, infirmitáte moriáris; sin autem, salva tibi sit, donec fúeris in mortis artículo constitútus. In nómine Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti. Amen.

BENEDICTIO CORONÆ
SEPTEM DOLORUM B. MARIÆ VIRGINIS.

Propria Ordinis Servorum B. M. V.

Sacerdos superpelliceo ac stola alba indutus, dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter nímiam caritátem, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, pro redemptióne nostra de cœlis ad terram descéndere, carnem suscípere, et crucis torméntum subíre voluísti: obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut hanc corónam, in memóriam septem dolórum Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicátam, bene † dícas, et sanctí † fices, et ei tantam Spíritus Sancti virtútem infúndas, ut quicúmque eam recitáverit, ac secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, ab omni hoste visíbili et invisíbili, semper et ubíque in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo a Beatíssima Vírgine María tibi bonis opéribus coronátus præsentári mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat coronam aqua benedicta. Postea eam porrigens, dicat:

Accipe corónam beátæ Maríæ Vírginis, in memóriam septem dolórum suórum contéxtam: ut dum eam ore laudáveris, ejus pœnas toto corde compatiáris. Amen.

Deinde benedicens dicat:

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis Patris, et Fílii ✝ et Spíritus Sancti descéndat super te (vel super vos), et máneat semper. ℟. Amen.

BENEDICTIO CINGULI SANCTI THOMÆ AQUINATIS AD SERVANDAM CASTITATEM.

Propria Ordinis Prædicatorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, puritátis amátor et custos, obsecrámus imménsam cleméntiam tuam: ut sicut ministério Angelórum sanctum Thomam Aquinátem cíngulo castitátis cíngere, et a labe córporis ac ánimæ præserváre fecísti; ita ad honórem et glóriam ejus bene ✝ dícere, et sancti ✝ ficáre dignéris cíngula ista: ut quicúmque ipsa circa renes reverénter portáverit ac tenúerit, ab omni immundítia mentis et córporis purificétur, atque in éxitu suo per manus sanctórum Angelórum tibi digne præsentári mereátur. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO NUMISMATUM S. BENEDICTI.

Propria Ordinis S. Benedicti.

Sacerdos benedicturus Numismata sancti Benedicti, incipit absolute:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

Exorcízo vos, numísmata, per Deum Patrem † omnipoténtem, qui fecit cœlum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ, eradicáre et effugáre ab his numismátibus: ut fiant ómnibus qui eis usúri sunt, salus mentis et córporis: in nómine Patris † omnipoténtis, et Jesu † Christi Fílii ejus, Dómini nostri, et Spíritus Sancti † Paráclíti, et in caritáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, speréntes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit.

℟. Dóminus benedícet pópulum suum in pace.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus omnípotens, bonórum ómnium largítor, súpplices te rogámus, ut per intercessiónem sancti Benedícti, his sacris numismátibus, lítteris ac charactéribus a te designátis, tuam benedictiónem infúndas: ut omnes qui ea gestáverint, ac bonis opéribus

inténti fúerint, sanitátem méntis et córporis, et grátiam sanctificatiónis, atque indulgéntias nobis concéssas cónsequi mereántur; omnésque diáboli insídias et fraudes, per auxílium misericórdiæ tuæ, effúgere váleant, et in conspéctu tuo sancti et immaculáti appáreant. Per Dóminum nostrum, etc. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui voluísti pro totíus mundi redemptióne de Vírgine nasci, circumcídi, a Judæis reprobári, Judæ ósculo tradi, vínculis alligári, spinis coronári, clavis perforári, inter latrónes crucifígi, láncea vulnerári, et tandem in cruce mori: per hanc tuam sanctíssimam passiónem humíliter exóro; ut omnes diabólicas insídias et fraudes expéllas ab eo, qui nomen sanctum tuum, his lítteris ac charactéribus a te designátis, devóte invocáverit, et eum ad salútis portum perdúcere dignéris. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei Patris omnipoténtis, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti descéndat super hæc numísmata, ac ea gestántes, et máneat semper. Amen.

Deinde Sacerdos aspergit Numismata aqua benedicta.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO CHORDÆ S. FRANCISCI ASSIS.

Propria Ordinis Minorum Conventualium.

Sacerdos indutus superpelliceo ac stola alba, dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Ora pro nobis, beáte Pater Francísce.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus qui, ut servum redímeres, Fílium tuum per manus impiórum ligári voluísti: béne ✝ dic, quæsumus, funem istum, et præsta; ut fámulus tuus qui eo velut ligámine pœnitentiáli sui córporis cingétur, vinculórum ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi perpétuo memor exsístat, et in órdine, quem assúmpsit, perénniter persevéret, tuísque cum afféctu semper obséquiis se alligátum esse cognóscat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ómnibus peccatóribus, quæréntibus véniam et misericórdiam, quæsíta et optáta misericórditer tribuísti: orámus imménsam cleméntiam tuam; ut has chordas (vel hanc chordam) bene ✝ dícere, et sanctificáre dignéris; ut quicúmque iis (vel ea) pro peccátis suis cincti fúerint (vel cinctus fúerit), et cleméntiam tuam imploráverint (vel imploráverit), méritis et intercessióne beatíssimi servi tui Francísci véniam et indulgéntiam suórum peccatórum, fructúmque tuæ sanctæ misericórdiæ consequántur (vel consequátur). Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta; mox Sacerdos cingendo eum chorda, dicat:

Accipe chordam super lumbos tuos: et sint lumbi tui præcíncti in signum castitátis. In nómine Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Formula Absolutionis plenariæ Chordigeris elargiendæ.

Preces dicendæ super infirmum Fratrem ex Societate Chordigerorum,

ante absolutionem et benedictionem ipsi a Patre Guardiano, vel a suo substituto, conferendam in articulo mortis ex concessione Summorum Pontificum: et

Ordo in hac pia functione servandus,

tam pro viris, quam pro fœminis, mutata constructione; scilicet ubi dicitur fámulum tuum, dicatur fámulam tuam.

Sacerdos ingressus infirmorum cubiculum, dicat primum sequentes Preces:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde aspergat aqua benedicta infirmum, lectulum, cubiculum, et omnes in ipso existentes, dicendo Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Postea hortetur infirmum ad ægritudinis incommoda patienter ac fortiter sustinenda, suadeatque mortis articulum bene ac devote aggrediendum, cum alia non adsit via et ostium, per quod in paradisum ingrediatur. Deinde omnibus genuflexis, incipit Ps. Miserére mei, fol. 85*. cum Glória Patri; et alternatim recitetur: quo finito Sacerdos dicat:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum.

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Nihil proficiat inimícus in eo.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Dómine, non secúndum peccáta sua fácias ei.
℟. Neque secúndum iniquitátes suas retríbuas ei.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine opem feras illi.
℟. Super lectum dolóris ejus.
℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
℣. Ora pro nobis, beáte Pater Francísce.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est, miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos et hunc fámulum tuum, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium, auxílii tui super infírmum fámulum tuum N. osténde virtútem: ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

Omnípotens et miséricors Deus, qui humáno géneri et salútis remédia, et vitæ ætérnæ múnera contulísti: réspice propítius fámulum tuum N. infirmitáte córporis laboránte, et ánimam réfove, quam creásti, ut in hora éxitus illíus absque peccáti mácula tibi Creatóri suo per manus sanctórum Angelórum repræsentári mereátur.

Concéde hunc fámulum tuum N., quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis inter-

cessióne a presénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Deus, qui Ecclésiam tuam, beáti Patris Francísci méritis, fœtu novæ prolis amplíficas: tríbue nobis ex ejus imitatióne terréna despícere, et cœléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedictio divi Patris Francisci.

Benedícat ✝ tibi Dóminus, et custódiat te: osténdat fáciem suam tibi, et misereátur tui: convértat vultum suum ad te, et det tibi pacem. Amen.

Supradictæ Preces et Orationes, vel ex parte, vel in totum, prout ægrotorum conditio feret, arbitrio Sacerdotis dici vel omitti possunt. Postea interrogat infirmum, an coram Sacerdote suorum peccatorum confessionem habuerit, et si aliquid ei dicendum pro expiatione integra suorum delictorum remanserit, et quatenus opus fuerit, secreto et sacramentaliter audiat, vel per alium Confessorem secreto audiatur, et absolvatur.

Quibus expletis chordam Fraternitatis super ægrum imponat; mox infirmus dicat, vel adstantes pro eo: Confíteor Deo omnipoténti, etc.

Quo completo, Sacerdos subjungit:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Deinde Absolutionem sequentem distincte et alta voce proferat.

Formula Absolutionis plenariæ a culpa et pœna in articulo mortis.

Dóminus noster Jesus Christus, per mérita suæ sanctíssimæ Passiónis, te absólvat, et grátiam suam tibi infúndat: et ego auctoritáte ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, et Summórum Pontíficum, mihi in hac parte commíssa et tibi concéssa, absólvo te ab omni vínculo excommunicatiónis et interdícti, si quod incurrísti, et restítuo te unitáti et communióni fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ. Item eádem auctoritáte absólvo te a peccátis tuis, tibíque reláxo omnes pœnas purgatórii, quas pro peccátis commíssis meruísti, concédens tibi remissiónem et indulgéntiam plenáriam ómnium peccatórum tuórum: et restítuo te illi innocéntiæ in qua eras, quando baptizátus fuísti: in nómine Patris, et Fílii ✝, et Spíritus Sancti. Amen.

Quod si hac vice non discésseris, resérvo tibi hanc grátiam usque ad extrémum mortis tuæ artículum.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi, et mérita beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, sint tibi in remissiónem peccatórum tuórum, in augméntum grátiæ, et præmium vitæ ætérnæ: in quorum étiam peccatórum satisfactiónem, virtúte clávium, tibi adscríbo quidquid boni umquam féceris, et mali patiénter sustinúeris.

℣. Bénedic ánima mea Dómino.
℟. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
℣. Bénedic ánima mea Dómino.
℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis.
℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam.
℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.
℣. Qui replet in bonis desidérium tuum.
℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.
℣. Dóminus consérvet te, et vivíficet te.
℟. Et non tradat te in ánimam inimicórum ejus.
℣. Vias tuas, Dómine, demónstra ei.
℟. Et sémitas tuas édoce eum.
℣. Dóminus sit in itínere tuo.
℟. Et Angelus ejus comitétur te.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Da, quæsumus Dómine, servo tuo N. diabólica vitáre contágia, et te solum Deum pura mente sectári.

Misericórdiæ tuæ remédiis, quæsumus Dómine, fragílitas nostra subsístat: et quæ sua conditióne atténitur, tua cleméntia reparétur.

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo maniféstas: multíplica super fámulum tuum N. misericórdiam tuam; ut ad tua promíssa curréntem, cœléstium bonórum fácias esse consórtem.

Quæsumus cleméntiam tuam, omnípotens Deus: ut per virtútem sanctíssimæ Passiónis tuæ fámulum tuum N. grátia tua confirmáre dignéris; ut in hora mortis ejus non præváleat contra eum adversárius, sed cum Angelis tuis tránsitum habére mereátur ad vitam.

Páteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO CINGULI LANEI

PRO CHORDIGERIS S. FRANCISCI DE PAULA.

Propria Ordinis Minimorum.

Sacerdos superpelliceo et stola albi coloris indutus, signans se signo crucis, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne et miséricors Deus, qui pietátis tuæ indulgéntiam peccatóribus, quæréntibus véniam et misericórdiam, tribuísti: orámus imménsam cleméntiam tuam, ut hoc cíngulum láneum (vel hæc cíngula lánea) bene † dícere et sanctificáre dignéris; ut quicúmque pro peccátis suis cincti fúerint, et misericórdiam tuam imploráverint, intercedénte beáto Francísco, véniam et indulgéntiam tuæ sanctæ misericórdiæ consequántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergit aqua benedicta; deinde porrigit, dicens:

Accipe cíngulum super lumbos tuos: ut sint lumbi tui præcíncti in signum castitátis et temperántiæ. In nómine Patris †, et Fílii, et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

Revisione peracta, Sacra Rituum Congregatio indulget, ut supra adnotatæ Formulæ Benedictionum, et alia a Sancta Sede approbata, Appendicis solummodo loco apponi valeant in fine Ritualis Romani, quod typis Friderici Pustet Typographi Ratisbonensis nuperrime cusum est. In quorum fidem etc.

Die 31. Maii 1872.

Pro R. P. D. **D. Bartolini** S. R. C. Secretario

(L. † S.) **Josephus Ciccolini** Substitutus.

Index hujus Appendicis.

fol.

Monitum 2*

De Sacramento Baptismi 3*

Benedictio Fontis seu Aquæ baptismalis. (Formula brevior.) 3*

De Sacramento Confirmationis.

Decretum S. Congregationis Generalis de Propaganda Fide d. 23. April. 1774 . . . . . 4*

Instructio pro simplici sacerdote Sacramentum Confirmationis ex Sedis Apostolicæ delegatione administrante . 5*

De Sacramento Eucharistiæ 13*

Instructio a S. R. C. d. 12. Sept. 1857 edita pro Sacerdote Apostolicam facultatem habente bis Missam eadem die celebrandi 13*

Modus sacram Eucharistiam deferendi occulte ad infirmos ob metum infidelium 15*

Decretum a Sacr. Rit. Congreg. d. 9. Julii 1864 editum de specie olei pro nutrienda lampade sanctissimi Sacramenti 15*

Litaniæ, Preces et Orationes, quæ dici debent in expositione XL horarum in alma Urbe 16*

Litaniæ Lauretanæ B. Mariæ Virg. 21*

Litaniæ SS. Nominis Jesu 23*

De Benedictionibus.

Benedictiones non reservatæ.

Benedictio Populi cum aqua benedicta, diebus Dominicis impertienda 25*

fol.
Benedictio Vini in festo S. Joannis Evangelistæ . . 27*
Alia Benedictio Vini in festo S. Joannis Apost. et Evang. 28*
Benedictio Auri, Myrrhæ et Thuris in die Epiphaniæ . 30*
Benedictio Cretæ in festo Epiphaniæ 31*
Benedictio Domorum in festo Epiphaniæ 32*
Benedictio Candelarum in festo S. Blasii Episc. et Mart. 33*
Benedictio Herbarum in festo Assumptionis B. Mariæ V. 35*
Benedictio Seminum et Segetum in festo Nativit. B. M. V. 38*
Benedictio Instrumentorum Organi in Ecclesia . . 39*
Benedictio Vexilli Processionalis 40*
Benedictio Metalli pro Campana dum ære conflatur . . 40*
Benedictio Domus Scholaris noviter erectæ . . . 42*
Benedictio Primarii Lapidis ædificii 48*
Benedictio Viæ ferreæ et Curruum 48*
Benedictio Pontis novi 49*
Benedictio Fontis 50*
Benedictio Putei 50*
Benedictio Ignis 51*
Benedictio Fornacis calcariæ 51*
Benedictio Fornacis fusoriæ metallicæ vel coctoriæ laterum et tegularum 52*
Benedictio Seminum 53*
Benedictio Horrei seu Segetum demessarum . . . 53*
Benedictio Pistrini 54*
Benedictio Adulti ægrotantis 54*
Eadem Benedictio pro pluribus Infirmis . . . 55*
Benedictio Mulieris prægnantis in periculis partus . . 57*
Benedictio Infantis 59*
Benedictio Pueri ad obtinendam super ipsum misericordiam Dei 60*
Benedictio Puerorum cum præsertim in Ecclesia præsentantur 61*
Benedictio Puerorum ægrotantium 63*
Benedictio Vestium et Cinguli quæ deferuntur in honorem B. Mariæ Virg. 66*
Benedictio Linteaminum pro infirmis 67*
Benedictio cujuscumque Medicinæ 68*

fol.

Benedictio Panis et Placentarum 68*
Benedictio Cerevisiæ 68*
Benedictio Casei et Butyri 69*
Benedictio Laridi 69*
Benedictio Volucrum 69*
Benedictio Apum 70*
Benedictio Pecorum et Jumentorum 70*
Benedictio Equorum et Animalium 71*
Benedictio Animalium peste vel alio morbo laborantium . 72*
Benedictio Pecorum et Jumentorum gravi infirmitate vexatorum 73*
Benedictio Salis vel Avenæ pro animalibus . . . 73*
Benedictio Stabuli equorum, boum et aliorum armentorum 74*
Benedictio ad Omnia 75*

Benedictiones reservatæ, ab Episcopo vel aliis Sacerdotibus facultatem habentibus faciendæ.

Benedictio solemnior novæ Crucis 76*
Benedictio Ostensorii pro Ss. Sacramento fidelium venerationi exponendo 81*
Benedictio Capsarum pro Reliquiis Sanctorum includendis 81*
Benedictio Vasorum pro sacris Oleis includendis . . 82*
Benedictio sacrorum Vasorum et aliorum Ornamentorum in genere 83*
Benedictio simplex novæ Campanæ quæ tamen ad usum Ecclesiæ non inserviat 83*
Benedictio Telegraphi 89*
Benedictio Viæ ferreæ et Curruum 91*
Benedictio deprecatoria contra mures, locustas, bruchos, vermes et alia animalia nociva 93*
Benedictio Habitus clericalis 95*
Benedictio Cingulorum in honorem sancti Josephi, Sponsi B. Mariæ Virg. 96*
Benedictio Puerorum et Puellarum in Festis piæ Unionis a Sancta Infantia nuncupatæ 98*
Instructio pro Sacerdotibus quibus summus Pontifex facultatem delegat benedicendi Coronas, Rosaria, Cruces, Crucifixos, parvas Statuas et sacra Numismata . . . 99*

fol.

Benedictiones propriæ nonnullorum Ordinum Regularium.

Quæ sequuntur benedictiones, nonnisi a Sacerdotibus specialem facultatem habentibus adhiberi possunt.

Benedictio et impositio Scapularis Ss. Trinitatis . . 103*
Modus imponendi dictum Scapulare 103*
Benedictio Trisagii Ss. Trinitatis 105*
Methodus pro erigendis stationibus Viæ Crucis . . 106*
Benedictio Tabularum pictarum si adsunt . . . 106*
Benedictio Crucium quæ ex ligno esse debent . . 107*
Formula ad fidem faciendam de erectione Viæ Crucis . 110*
Benedictio et impositio Habitus vel Scapularis nigri Ss. Crucis et Passionis Domini nostri Jesu Christi . . . 111*
Benedictio Scapularis rubri Passionis, sacratissimique Cordis D. N. Jesu Christi, necnon et Cordis amantissimi et compatientis B. Mariæ V. Immaculatæ . . . 113*
Benedictio Coronarum pretiosissimi Sanguinis . . . 114*
Benedictio Rosariorum B. Mariæ V. 115*
Absolutio impertienda Confratribus Rosarii in articulo mortis constitutis 116*
Benedictio Habitus ac receptio confratrum B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo 117*
Absolutio impertienda Confratribus B. M. V. de Monte Carmelo in articulo mortis constitutis . . . 120*
Benedictio et impositio Scapularis cærulei B. M. V. Immac. 123*
Ordo applicandi Indulgentiam plenariam in articulo mortis 125*
Benedictio et impositio Scapularis B. M. V. de Mercede . 126*
Benedictio alia ejusdem Scapularis 127*
Benedictio et impositio Scapularis B. M. V. Salutis Infirm. 129*
Formula bened. Scapularis 129*
Formula bened. parvas Cruces rubri coloris . . . 129*
Formula bened. Coronam Domini pro agonizantibus . 130*
Orationes recit. dum fideles piæ Societati adscribuntur . 131*
Formula adhib. dum Scapulare porrigitur . . . 132*
Formula adhib. dum Corona porrigitur . . . 132*
Ordo applicandi indulgentiam plen. in articulo mortis . 132*
Benedictio et impositio Cincturæ B. M. V. . . . 135*
Benedictio Coronæ 136*
Benedictio Personæ 136*
Benedictio impertienda Confratribus Cincturatis in articulo mortis constitutis 137*

fol.
Benedictio Coronæ septem Dolorum B. M. V. . . . 138*
Benedictio Cinguli S. Thomæ Aqu. ad servandam castitatem 139*
Benedictio Numismatum S. Benedicti 139*
Benedictio et impositio Chordæ S. Francisci Assis. . . 141*
Formula Absolutionis plenariæ Chordigeris elargiendæ 143*
Preces dicendæ super infirmum fratrem ante absolutionem et benedictionem conferendam in articulo mortis, et Ordo in hac functione servandus . . . 143*
Formula Absolutionis plenariæ a culpa et pœna in articulo mortis 146*
Benedictio et impositio Cinguli lanei pro Chordigeris S. Francisci de Paula 148*

Index Psalmorum. Canticorum. Hymnorum in hac Appendice.

Psalmi.
Ps. 22. Dominus regit me 28*
Ps. 50. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam 83*
Ps. 53. Deus, in nomine tuo salvum me fac 84*
Ps. 56. Miserere mei, Deus, miserere mei 84*
Ps. 64. Te decet hymnus, Deus, in Sion 35*
Ps. 66. Deus misereatur nostri 58* 85*
Ps. 69. Deus in adjutorium meum intende . . . 18* 85*
Ps. 85. Inclina, Domine, aurem tuam 86*
Ps. 103. Benedic anima mea Domino: Domine Deus meus . 89*
Ps. 116. Laudate Dominum omnes gentes 41*
Ps. 112. Laudate pueri Dominum 61*
Ps. 129. De profundis clamavi ad te 86*
Ps. 150. Laudate Dominum in sanctis ejus 39*
Cantica.
Cantic. Zachar. Benedictus Dominus Deus Israël . . . 89*
Cantic. B. M. V. Magnificat 32*
Cantic. Ss. Ambrosii et Augustini. Te Deum laudamus . . 109*
Hymni.
Veni Creator Spiritus 42*
Vexilla Regis prodeunt 108*
Te Deum laudamus 109*

Index alphabeticus

BENEDICTIONUM

tam reservatarum quam non reservatarum quæ in hac Appendice continentur.

Benedictiones reservatæ rubra littera R notantur.

Benedictiones propriæ nonnullorum Ordinum et Congregationum Regularium in hoc Indice non comprehenduntur, quia eo ordine quo in Indice generali positæ sunt, sine difficultate reperiuntur.

	fol.
Adulti ægrotantis	54*
Aeris pro campana conflanda	40*
Animalium et equorum	71*
Animalium laborantium peste vel alio morbo	72*
Animalium nocivorum, scil. benedictio deprecatoria contra illa. R	93*
Apum	70*
Auri in festo Epiphaniæ	30*
Avenæ pro animalibus	73*
Butyri et casei	69*
Campanæ novæ quæ tamen ad usum Ecclesiæ non inserviat. R	83*
Candelarum in festo S. Blasii	33*
Capsarum pro Reliquiis Sanctorum includendis. R	81*
Casei et butyri	69*
Cerevisiæ	68*
Cinguli et vestium quæ deferuntur in honorem B. M. V.	66*
Cingulorum in honorem S. Josephi. R	96*
Clericalis habitus. R	95*
Cretæ in festo Epiphaniæ	31*
Crucis novæ, benedictio solemnior. R	76*
Cujuscumque rei, seu ad omnia	75*
Curruum et viæ ferreæ	48*
Item. R	91*
Deprecatoria benedictio contra mures, locustas, bruchos, vermes et alia animalia nociva. R	93*
Domorum in festo Epiphaniæ	32*
Domus scholaris noviter erectæ	42*
Equorum et animalium	71*
Ferreæ viæ et curruum	48*
Item. R	91*
Fontis	50*
Fornacis calcariæ	51*
Fornacis fusoriæ metallicæ vel coctoriæ laterum et tegularum	52*
Habitus clericalis. R	95*
Herbarum in festo Assumpt. B. Mariæ V.	35*
Horrei seu segetum demessarum	53*
Ignis	51*
Infantis	59*
Infirmi et infirmorum adultorum	54*
	55*
puerorum	63*

	fol.
Instrumentorum Organi in Ecclesia	39*
Jumentorum et pecorum	70*
Jumentorum et pecorum gravi infirmitate vexatorum	73*
Lapidis primarii pro ædificio	48*
Laridi	69*
Linteaminum pro infirmis	67*
Medicinæ cujuscumque	68*
Metalli pro campana dum aere conflatur	40*
Mulieris prægnantis in periculis partus	57*
Myrrhæ in festo Epiphaniæ	30*
Omnis rei, seu ad omnia	75*
Organi in Ecclesia	39*
Ornamentorum et vasorum sacrorum in genere. R	83*
Ostensorii pro Ss. Sacramento fidelium venerationi exponendo. R	81*
Panis et placentarum	68*
Pecorum et jumentorum	70*
Pecorum et jumentorum gravi infirmitate vexatorum	73*
Pistrini	54*
Placentarum et panis	68*
Pontis novi	49*
Populi, cum aqua benedicta, diebus Dominicis	25*
Prægnantis mulieris in periculis partus	57*
Primarii lapidis ædificii	48*
Processionalis vexilli	40*
Pueri ad obtinendam super ipsum misericordiam Dei	60*
Puerorum ægrotantium	63*
Puerorum cum præsertim in Ecclesia præsentantur	61*
Puerorum et puellarum in festis piæ Unionis a S. Infantia nuncupatæ. R	98*
Putei	50*
Rei cujuscumque, seu ad omnia	75*
Salis vel avenæ pro animalibus	73*
Scholaris domus noviter erectæ	42*
Segetum demessarum seu horrei	53*
Seminum	53*
Seminum et segetum in festo Nativitatis B. M. V.	38*
Stabuli equorum, boum et aliorum armentorum	74*
Telegraphi. R	89*
Thuris in festo Epiphaniæ	30*
Vasorum sacrorum et aliorum ornamentorum in genere. R	83*
Vasorum pro sacris oleis includendis. R	82*
Vestium et cinguli quæ deferuntur in honorem B. M. V.	66*
Vexilli processionalis	40*
Viæ ferreæ et curruum	48*
Item. R	91*
Vini in festo S. Joannis Ap. et Evang.	27*
Item alia	28*
Volucrum	69*

SUPPLEMENTUM
RITUALIS ROMANI
PRO PROVINCIIS
AMERICÆ SEPTENTRIONALIS FŒDERATÆ.

FORMULA BREVIS
CONFICIENDÆ AQUÆ BAPTISMALIS

præscripta a Concilio Baltimorensi Provinciali primo, et a Pio Papa VIII. approbata, ad usum Missionariorum Americæ Septentrionalis.

Hæc benedictio eadem est, quæ in Appendice Ritualis Romani (pag. 3*) habetur, adiecta in fine sequente rubrica et forma.

Denique dicat Sacerdos, benedicens ipsam aquam:

Sanctificétur et fœcundétur Fons iste, et ex eo renascéntes. In nómine Patris †, et Fílii †, et Spíritus † sancti. ℟. Amen.

MODUS EXCIPIENDI
PROFESSIONEM FIDEI CATHOLICÆ

a Neo-Conversis, juxta formam a S. Congregatione S. Officii, die 20. Julii 1859, præscriptam.

In conversione hæreticorum inquirendum est primo de validitate baptismi in hæresi suscepti. Instituto igitur diligenti examine, si compertum fuerit, aut nullum, aut nulliter collatum fuisse, baptizandi erunt absolute. Si autem, investigatione peracta, adhuc probabile dubium de baptismi validitate supersit, tunc sub conditione iteratur, juxta ordinem baptismi Adultorum. Demum, si constiterit validum fuisse, recipiendi erunt tantummodo ad Abjurationem, seu Professionem Fidei. Triplex igitur in conciliandis hæreticis distinguitur procedendi methodus:

I. Si Baptismus absolute conferatur, nulla sequitur abjuratio, nec absolutio, eo quod omnia abluit Sacramentum Regenerationis.

II. Si Baptismus sit sub conditione iterandus, hoc ordine procedendum erit: 1°. Abjuratio, seu fidei professio; 2°. Baptismus

conditionalis; 3°. Confessio sacramentalis cum Absolutione conditionata.

III. Quando denique validum judicatum fuerit Baptisma, sola recipitur Abjuratio, seu Fidei professio, quam Absolutio a censuris sequitur. Si tamen nonnunquam ejusmodi Neo-conversus valde desideret ut ritus in ejus baptismo olim omissi hac occasione suppleantur, Sacerdos huic pio ejus voto morem gerere utique liberum habet. Debebit tamen in tali casu adhibere ordinem baptismi Adultorum, et mutare mutanda ob Baptismum jam valide susceptum.

Sacerdos superpelliceo et stola violacei coloris indutus, sedet in cornu Epistolæ, si Ss. Sacramentum asservetur in tabernaculo, sin minus in medio Altaris, et coram illo genuflectit Neo-conversus; qui codicem Evangelii dextra manu tangens, emittit professionem fidei, prout inferius habetur: vel si nesciat legere, Sacerdos prælegit eidem tarde professionem, ut Conversus eamdem intelligere, et cum Sacerdote distinctis verbis pronuntiare possit.

PROFESSIO OF FAITH.

I, N. N., having before my eyes the holy Gospels, which I touch with my hand, and knowing that no one can be saved without that faith which te Holy Catholic Apostolic Roman Church holds, believes and teaches, against which I grieve that I have greatly erred, inasmuch as I have held and believed doctrines opposed to her teaching.

I now, with grief and contrition for my past errors, profess that I believe the Holy Catholic Apostolic Roman Church to be the only and true Church established on earth by Jesus Christ, to which I submit myself with my whole heart. I believe all the articles that she proposes to my belief, and I reject and condemn all that she rejects and condemns, and I am ready to observe all that she commands me. And especially, I profess that I believe:

One only God in three divine Persons, distinct

from, and equal to, each otherthat is to say, the Father, the Son, and the Holy Ghost:

The Catholic doctrine of the Incarnation, Passion, Death, and Resurrection of our Lord Jesus Christ: and the personal union of the two Natures, the divine and the human; the divine Maternity of the most holy Mary, together with her most spotless Virginity;

The true, real, and substantial presence of the Body and Blood, together with the Soul and Divinity of our Lord Jesus Christ, in the most holy Sacrament of the Eucharist;

The seven Sacraments instituted by Jesus Christ for the salvation of mankind; that is to say, Baptism, Confirmation, Eucharist, Penance, Extreme unction, Order, Matrimony;

Purgatory, the Resurrection of the dead, Everlasting life;

The Primacy, not only of honor, but also of jurisdiction of the Roman Pontiff, successor of St. Peter, Prince of the Apostles, Vicar of Jesus Christ;

The veneration of the Saints, and of their images;

The authority of the Apostolic and Ecclesiastical Traditions, and of the Holy Scriptures, which we must interpret, and understand only in the sense which our holy mother the Catholic Church has held, and does hold;

And every thing else that has been defined, and declared by the sacred Canons, and by the General Councils, especially by the holy Council of Trent.

With a sincere heart, therefore, and with unfeigned faith, I detest and abjure every error, heresy, and sect opposed to the said Holy Catholic and Apostolic Roman Church. So help me God, and these His holy Gospels, which I touch with my hand.

Germanice:

Ich N. N., mit den heiligen Evangelien vor meinen Augen, welche ich mit meiner Hand berühre, und in der Ueberzeugung, dass Keiner selig werden kann, ohne jenen Glauben, den die heilige, katholische, apostolische, römische Kirche hält, glaubt und lehrt, und gegen den ich zu meinem Schmerze sehr gefehlt habe, indem ich mich zu Lehren bekannte und sie glaubte, welche ihrer Lehre geradezu entgegengesetzt sind, bekenne nun, mit Schmerz und Reue über meine früheren Irrthümer, dass ich glaube, dass die heilige, katholische, apostolische, römische Kirche die einzige und wahre Kirche sei, welche Jesus Christus auf Erden gestiftet hat, und welcher ich mich mit ganzem Herzen unterwerfe. Ich glaube alle Artikel, welche sie mir zu glauben vorstellt, und verwerfe und verdamme Alles, was sie verwirft und verdammt, und bin bereit, Alles zu halten, was sie mir gebietet. Insbesondere bekenne ich, dass ich glaube:

Dass nur ein einziger Gott sei in drei göttlichen Personen, unterschieden von einander, welche einander ganz gleich sind — nämlich der Vater, der Sohn und der heilige Geist;

Ich glaube die katholische Lehre von der Menschwerdung, von dem Leiden, dem Tode und der Auferstehung unseres Herrn Jesu Christi; und die Vereinigung der zwei Naturen, der göttlichen und der menschlichen, in Einer Person; die göttliche Mutterschaft Mariä, der Allerheiligsten, sammt ihrer ganz fleckenlosen Jungfrauschaft;

Ich glaube die wahre, wirkliche und wesentliche Gegenwart des Leibes, zugleich mit der Seele und Gottheit, unseres Herrn Jesu Christi in dem Allerheiligsten Sacramente des Altars;

Ich glaube, dass es sieben Sacramente gibt, eingesetzt von Jesus Christus zum Heile der Menschen, nämlich: die Taufe, die Firmung, das Sacrament des Altars, die Busse, die letzte Oelung, die Priesterweihe, die Ehe;

Ich glaube an ein Fegefeuer, an die Auferstehung der Todten und an ein ewiges Leben;

Ich glaube, dass der römische Papst, als Nachfolger des heiligen Petrus, des Fürsten der Apostel und Stellvertreters Jesu Christi, den Vorrang hat, nicht bloss der Ehre, sondern auch der Gerichtsbarkeit;

Ich glaube an die Verehrung der Heiligen und ihrer Bilder;

Ich nehme an die apostolischen und kirchlichen Ueberlieferungen, sowie die heiligen Schriften, welche nur in dem Sinne auszulegen und zu verstehen sind, in welchem unsere heilige Mutter, die katholische Kirche, sie allzeit genommen hat und noch immer nimmt.

Endlich nehme ich an und glaube Alles, was von den heiligen Kirchensatzungen und allgemeinen Kirchenräthen und besonders von dem heiligen Kirchen-Rath zu Trient festgesetzt und erklärt worden ist.

Mit aufrichtigem Herzen und ungeheucheltem Glauben verabscheue ich desshalb und schwöre ab jeden Irrthum, jede Ketzerei und jede Secte, die der heiligen, katholischen und apostolischen, römischen Kirche entgegengesetzt ist. So wahr mir Gott helfe, und diese Seine heiligen Evangelien, die ich mit meiner Hand berühre.

Postea, Neo-converso genuflexo manente, Sacerdos sedens dicit Psalmum Miserére, ut supra, 83*, sive Psalmum De profúndis, 86*, cum Glória Patri in fine. Quo finito, Sacerdos stans dicit:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) quem (quam) excommunicatiónis caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos sedet, et ad Profitentem genuflexum versus, eum ab hæresi absolvit, dicens:

Auctoritáte apostólica, qua fungor in hac parte, absólvo te a vínculo excommunicatiónis quam* incurrísti, et restítuo te sacrosánctis Ecclésiæ sacraméntis, communióni et unitáti fidélium: in nómine Patris et Fílii et Spíritus sancti. Amen.

Denique abjuranti aliquam pœnitentiam salutarem injungat, e. g. aliquas preces, visitare Ecclesiam, aut similia.

* In dubio gravi aut levi utrum pœnitens excommunicationem incurrerit per hæresim professam, sacerdos hic inserat vocabulum forsan.

RITUS CELEBRANDI
MATRIMONII SACRAMENTUM.

Sacerdos matrimonium celebraturus, publicationibus factis tribus diebus Festis, si nullum obstet legitimum impedimentum, in Ecclesia, superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico, superpelliceo pariter induto, qui librum et vas aquæ benedictæ cum aspersorio deferat, coram tribus aut duobus testibus, virum et mulierem, quos parentum vel propinquorum suorum præsentia cohonestari decet, de consensu in matrimonium interroget, utrumque singillatim in hunc modum, vulgari sermone:

N., vis accípere N. hic præséntem in tuam legítimam uxórem, juxta ritum sanctæ Matris Ecclésiæ? Respondeat sponsus: Volo.

Mox Sacerdos sponsam interroget: N., vis accípere N. hic præséntem in tuum legítimum marítum, juxta ritum sanctæ Matris Ecclésiæ? Respondet sponsa: Volo.

Anglice:

Q. N., wilt thou take N. here present for thy lawful wife, according to the rite of our holy Mother the Church? A. I will.

Q. N., wilt thou take N. here present for thy lawful husband, according to the rite of our holy Mother the Church? A. I will.

Germanice:

F. N., Wollt ihr (wollen Sie) diese hier gegenwärtige N. nach dem Gebrauche der heiligen katholischen Kirche, unserer Mutter, zu eurem (Ihrem) rechtmässigen Weibe nehmen? R. Ich will.

F. N., Wollt ihr (wollen Sie) diesen hier gegenwärtigen N. nach dem Gebrauche der heiligen katholischen Kirche, unserer Mutter, zu eurem (Ihrem) rechtmässigen Manne nehmen. R. Ich will.

Gallice:

D. N., voulez-vous prendre N., qui est ici présente, pour votre légitime épouse, suivant le rite de notre mère la sainte Eglise? R. Oui, je le veux.

D. Et vous, N., voulez-vous prendre N., qui est ici présent, pour votre légitime époux, suivant le rite de notre mère la sainte Eglise? R. Oui, je le veux.

Nec sufficit consensus unius, sed debet esse amborum, et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Mutuo igitur contrahentium consensu intellecto, Sacerdos jubeat eos invicem jungere dexteras.

Tunc primum sponsus, deinde sponsa, clara voce sibi invicem fidem dant hisce verbis:

Anglice: I, N. N. take thee N. N. for my lawful wife (husband), to have and to hold from this day forward, for better for worse, for richer for poorer, in sickness and in health, till death do us part.

Germanice: Ich N. N. nehme Dich N. N. mir zu meiner ehelichen Gattin (zu meinem ehelichen Gatten) und gelobe Dir an, die eheliche Treue zu bewahren, Dich nimmermehr zu verlassen, es sei in Kreuz, in Krankheit und allerlei Widerwärtigkeit, bis an mein letztes Ende. Dazu helfe mir Gott, die heilige Mutter Gottes und alle lieben Heiligen. Amen.

Gallice: Je vous prends pour ma Femme (mon Mari) N., et ma légitime Epouse (mon légitime Epoux), et je vous jure que je vous serai fidèle Mari (Epouse), et que je vous assisterai de tout mon pouvoir en toutes vos nécessités, tant qu'il plaira à Dieu de nous laisser ensemble.

Deinde Sacerdos dicit:

Ego conjúngo vos in matrimónium: In nómine Patris ✝, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque Provinciæ ritum. Postea eos aspergat aqua benedicta. Mox benedicat annulum.

BENEDICTIO ANNULI.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Bénedic † Dómine ánnulum hunc, quem nos in tuo nómine benedícimus †, ut quæ eum gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens, in pace et voluntáte tua permáneat, atque in mútua caritáte semper vivat. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat annulum aqua benedicta in modum crucis, et sponsus acceptum annulum de manu Sacerdotis imponit in digito annulari sinistræ manus sponsæ, dicens:

Anglice: With this ring I thee wed, and I plight unto thee my truth.

Germanice: Mit diesem Ringe eheliche ich Dich und gelobe Dir meine Treue.

Gallice: Mon Epouse, je vous donne cet Anneau en signe de Mariage.

Tunc Sacerdos dicit:

In nómine Patris †, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen. Mox subjungat:

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.
Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus speántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hos fámulos tuos: et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assíste; ut qui te auctóre jungúntur, te auxiliánte servéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His expletis, si benedicendæ sint nuptiæ, Parochus Missam pro sponso et sponsa, ut in Missali Romano, celebret juxta sequentia decreta, servatis omnibus quæ ibi præscribuntur.

In celebratione nuptiarum, etiamsi fiat Officium de festo duplici per annum, sive majori, sive minori, dicenda est Missa pro sponso et sponsa, in fine Missalis post alias Missas votivas specialiter assignata. In diebus vero Dominicis, aliisque festis de præcepto, ac duplicibus primæ vel secundæ classis (et in diebus in quibus, juxta rubricas, fieri nequit festum duplex secundæ classis) Missa de Dominica vel de festo dici debet cum commemoratione Missæ pro sponso et sponsa (sub distincta conclusione, vel post alias commemorationes de præcepto).

Missa pro sponso et sponsa est votiva privata, proindeque semper legenda sine „Gloria in excelsis," et sine „Credo," cum tribus Orationibus, prima videlicet ejusdem Missæ votivæ propria, secunda et tertia diei currentis; Præfatione de Missa diei, si habeatur propria, sin minus communi; „Benedicamus Domino" in fine, et ultimo Evangelio S. Joannis. (S. R. C. 20. Dec. 1783, 28. Febr. 1818 et 20. April. 1822.)

Hæc Missa pro devotione celebrari etiam potest cum cantu et solemnitate, servato tamen ritu qui eidem Missæ convenit.

Benedictio Nuptialis, quæ assignatur in Missa pro sponso et sponsa, non est impertienda nisi in Missa. (S. R. C. 23. Junii 1853.)

Si mulier est vidua, non solum debet omitti benedictio nuptiarum, sed etiam Missa propria pro sponso et sponsa. (S. R. C. die 3. Martii 1761.)

Attamen Annuli benedictio in secundis nuptiis non est omittenda. (S. R. C. die 27. Augusti 1836.)

MODUS ASSISTENDI
MATRIMONIIS MIXTIS.

In ineundis istiusmodi nuptiis, I. Ecclesia ea generatim omittenda indixit, per quæ Catholicorum matrimonia decorantur, inclusis etiam proclamationibus.

II. Matrimonia Catholicorum cum Acatholicis non sunt benedicenda. Plures enim summi Pontifices, præsertim Clemens VIII, expresse prohibuerunt, ne hujusmodi connubiis sacerdotalis benedictio impendatur. Hinc Concilium Baltimorense Provinciale IV. in Decreto primo sic habet: „Meminerint Sacerdotes, pluribus Summorum Pontificum decretis vetari, ne ullus sacer ritus fiat, vel vestis sacra adhibeatur, dum fœdera hujusmodi ineuntur, quæ neque intra ecclesiam ineunda sunt.“ Denique S. Congregatio de Propaganda Fide, die 3. Julii 1847, ad Patres Concilii Baltimorensis Provincialis VI. rescripsit, matrimonia mixta nullo adhibito religioso ritu celebrari oportere.

III. Sanctissimus, in Audientia habita die 20. Decembris 1837, audita relatione dubii, utrum scilicet, in præsumptione baptismi invalide collati parti hæreticæ, matrimonium cum parte Catholica a Sede Apostolica dispensata inire cupienti, conferri debeat iterum baptisma sub conditione, dixit:

Detur Decretum latum die 17. Septembris 1830, ut sequitur. (Quæsitum erat) an Calvinistæ et Lutherani in illis partibus degentes, quorum baptisma dubium et suspectum est, infideles habendi sint, ita ut inter eos et catholicos disparitatis cultus impedimentum dirimens adesse censeatur? Cui instantiæ responsum fuit: 1. Quoad hæreticos, quorum sectæ ritualia præscribunt collationem baptismi absque necessario usu materiæ et formæ essentialis, debet examinari casus particularis. 2. Quoad alios, qui juxta eorum ritualia baptizant valide, validum censendum esse baptisma. Quod si dubium persistat, etiam in primo casu, censendum est

validum baptisma in ordine ad validitatem matrimonii. 3. Si autem certe cognoscatur nullum baptisma ex consuetudine actuali illius sectæ, nullum est matrimonium.

Hisque omnibus Sanctissimus superaddi mandavit: In tertio casu præfati decreti, respiciente nullitatem certam baptismi in parte hæretica, recurratur in casibus particularibus.

Sacerdos, dispensatione obtenta pro matrimonii celebratione inter catholicam partem et acatholicam, primum cognoscat utrum acatholica pars Baptismi Sacramentum receperit, et si non fuerit baptizata, petat circa hoc aliam necessariam dispensationem. Insuper ipsi constet de libertate catholici cultus concessa parti catholicæ, et de præmittendis aliis necessariis, opportunisque cautionibus in naturali ac divino jure fundatis, ut scilicet non solum catholicus conjux ab acatholico perverti non possit, quin imo catholicus ipse conjux teneri se sciat ad acatholicum pro viribus ab errore retrahendum, verum etiam ut universa utriusque sexus proles procreanda in sanctitate catholicæ religionis educari omnino debeat. Fiant ista opportuno tempore ante celebrationem matrimonii.

Hoc autem celebraturus Sacerdos primum virum de consensu interroget in hunc modum:

Anglice:

N. N. wilt thou take N. N. here present for thy lawful wife?

Sponsus respondet: I will.

Deinde mulierem: N. N. wilt thou take N. N. here present for thy lawful husband?

Sponsa respondet: I will.

Germanice:

N. Willst Du diese hier gegenwärtige N. zu Deinem rechtmässigen Weibe annehmen?

Antw. Ich will.

N. Willst Du diesen hier gegenwärtigen N. zu Deinem rechtmässigen Manne annehmen?

Antw. Ich will.

Tunc junctis invicem dexteris sibi mutuam fidem dant sequenti formula, sponsus primo dicens:

Anglice: I, N. N. take thee N. N. for my lawful wife to have and to hold from this day forward, for better, for worse, for richer, for poorer, in sickness and in health, until death do us part.

Sponsa subjungit: I, N. N. take thee N. N. for my lawful husband to have and to hold from this day, etc. ut supra.

Germanice: Ich N. N. nehme Dich N. N. mir zu meiner ehelichen Gattin (zu meinem ehelichen Gatten) und gelobe Dir an, die eheliche Treue zu bewahren, Dich nimmermehr zu verlassen, es sei in Kreuz, in Krankheit und allerlei Widerwärtigkeit, bis an mein letztes Ende. Dazu helfe mir Gott. Amen.

Hisce peractis Sacerdos dicet:

Anglice: By the authority committed to me, I pronounce you united in the bonds of matrimony.

Germanice: Kraft der mir ertheilten Vollmacht erkläre ich Euch als ehelich mit einander verbunden.

Tunc sponsus annulum imponet in digito annulari sinistræ manus sponsæ, dicens:

Anglice: With this ring I thee wed and I plight unto thee my truth.

Germanice: Mit diesem Ringe eheliche ich Dich und gelobe Dir meine Treue.

Post hæc, Sacerdos conjuges alloquatur verbis infra additis, vel similibus, prout opportunius ipsi videbitur; atque illis in mentem revocet indissolubilitatem vinculi conjugalis; sanctitatem propriam hujus status; concordiam et mutuam dilectionem in eo sectandam; simul et sollicitam curam cognoscendi quod placitum sit Deo, ut illud constanter, fideliterque exsequentes salutem consequantur.

Exhortationes in Matrimonii celebratione.

Exhortation before Marriage.

My dear friends, you are about to enter upon a union, of which God Himself is the author, and which our Divine Saviour has consecrated in a special manner, giving to it a character of sanctity, which places it among the holiest institutions of religion. He knew full well the dangers by which we are surrounded, and the weakness of our nature, which requires a continual encouragement to the discharge of the duties that have been imposed on us. For this reason, He has annexed to the worthy reception of this sacrament, peculiar g aces which dispose the married couple to respect the sacred engagement which they have formed, and enable them to surmount the various obstacles they may meet with in the way of happiness. The present occasion, then, is not one of little interest; nor can you view it in any other light than as a most important era in your lives, and most intimately connected with your temporal and eternal welfare. Alas! it but too often happens that the minister of God extends a trembling hand, in the performance of the nuptial ceremony. The scene, it is true, is one of unrestrained festivity; but how frequently is the blessing which he imparts countermanded by the invisible maledictions of Him who penetrates the inmost recesses of the heart! How frequently, amid the rejoicings of the world, is the storm of tribulation already gathering over the heads of those who come to this holy alliance with unworthy dispositions! How different, we hope, are your prospects! We have reason to believe that your joys are pure, and founded on a solid basis; that you have duly prepared yourselves for this important event, and that your hearts are such, in the sight of he ven, as to draw down upon you its favor and protection.

With confidence, then, in the promises of Him who condescended to honor, with His divine presence, the happy nuptials of Cana, invite Him to come and preside on this occasion also; to bless the contract you are about to ratify, and to render it, by His grace, a true emblem of that sacred union which exists between Him and His Church; a union of sentiment and action, founded in virtue and the love of God.

After the Marriage Ceremony.

Having been united in the holy bands of matrimony, give thanks to the Almighty for the favors which He has bestowed upon you. The graces which you have received have been granted for the purpose of animating you in the discharge of the obligations which the marriage life imposes, and which are beautifully expressed in these words of the Apostle: „Let women be subject to their husbands, as to the Lord; for the husband is the head of the wife, as Christ is the head of the Church... Therefore, as the Church is subject to Christ, so also let the wives be to their husbands in all things. Husbands, love your wives, as Christ also loved the Church, and delivered Himself up for it, that He might sanctify it, cleansing it by the laver of water in the word of life .... So also ought men to love their wives as their own bodies.“ Ever mindful of these duties which you owe to each other, and to those with whose welfare you may be especially charged, cherish with solicitude the grace that has this day been conferred upon you; it will direct you in every difficulty; it will comfort you in the hour of trial; it will be a continual source of peace, of joy, of mutual affection on earth, and a pledge of your eternal and perfect union in heaven.

Exhortation before Marriage, when one of the Parties is not a Catholic.

I hope, my dear friends, you have reflected sufficiently on the importance of the contract which you are about to ratify in the presence of God. The solemn engagement, by which you are to be united, is not of a transient and momentary nature; it will bind you together during the whole period of your earthly existence: for „what God hath joined,“ says the Scripture, „let not man put asunder.“ As nothing but death will be able to dissolve the union that is to exist between you, it is of the highest importance that you should implore at this moment that blessing of Divine Providence, without which you would in vain promise yourselves any real happiness. Whatever may be your present anticipations, whatever the tie of affection that binds you to each other, the time of dif-

ficulty, the moment of trial must arrive, when all the courage of a generous heart and all the piety of a true Christian will be requisite to sustain you, to enlighten you, and to protect from the fury of the storm the fair fruits of domestic peace. It is this that awakens a feeling of the deepest interest among those who surround you on this occasion, and prompts us all to invoke upon you the favor of the Almighty. May He, then, extend to you those graces which will be the security of your earthly happiness and a pledge of your eternal welfare. But, for your part, let me entreat you to be ever mindful of the holiness of the matrimonial state, and to animate your selves, by this consideration, to a faithful discharge of your obligations. May you never lose sight of those sacred promises which you are about to utter, as the basis of your confidence in each other, nor of that mutual fidelity which you now profess, and which is so strikingly represented by the ring which is used in this ceremony, as the seal of your lasting and happy union. Let religion direct you in all your actions, and you will not be disappointed in your hopes. It will qualify you to be the support and comfort of each other in the various trials which you will experience; it will promote your happiness here and prepare you for more permanent enjoyments hereafter.

Anrede an die Brautleute vor der Kopulation.

Christliche Brautleute! — So seid Ihr nun nach mehreren Tagen reiflicher Ueberlegung heute in das Haus Gottes gekommen, um Euch hier an den Stufen des Altars im heiligen Ehebande zu vereinigen. Von dieser heiligen Verbindung sagt der Apostel: „Dieses ist ein grosses Sacrament, ich sage aber in Christo und in der Kirche.“ Dies bedeutet, dass der Bräutigam und die Braut in dem heil. Sacramente der Ehe sich so mit einander vereinigen, um in jener Liebe und Aufopferung mit einander zu leben, wie Christus lebt mit der Kirche. Seid fest überzeugt, nur so wird Euere Ehe eine glückliche sein, und zeitlichen und ewigen Segen auf Euch herabbringen. — O, was für eine wichtige Stunde ist die gegenwärtige für Euch! — Noch ein Augenblick, — und Ihr reicht Euch einander zum ersten Male die Hände als Mann und Weib. Dann seid Ihr verbunden, bis der Tod Euch trennt. Ihr geht dann Hand in Hand durch dieses irdische Leben. Alle Trübsale und Leiden sollt Ihr mit einander tragen. Das Leben sollt Ihr einander nicht zu verbittern, sondern zu versüssen suchen. Ihr sollt einander nie Anlass zur Sünde werden, sondern gegenseitig einander behilflich sein in der Rettung Eurer unsterblichen Seelen. Dann sollt Ihr mit einander den zeitlichen Wohlstand Eurer Nachkommenschaft, womit der Herr Eure Ehe segnen wird, nach Kräften zu befördern und die ewige Glückseligkeit derselben zu begründen suchen. Welche Verantwortlichkeit ist es nicht also, welcher Ihr Euch heute unterzieht! — In diesem allerwichtigsten Augenblicke Eures Lebens erhebet nun Herz und Seele zum ewigen Vater mit der innigsten und demüthigsten Bitte, dass Er Euren Ehebund segnen möge. Betet, dass die Segensworte der hl. Kirche, welche heute der Priester über Euch ausspricht, nicht leer verhallen, sondern für Euch jene Fülle der Gnaden erlangen, um welche sie flehen. * Möge das heilige Opfer, welches heute für Euch dargebracht wird, Euch eine Segensquelle für Euer ganzes Leben im hl. Ehestande sein! Mögen auch Eure hier gegenwärtigen Freunde, welche mit Euch gekommen sind, um bei Abschliessung Eures Ehebundes Zeuge zu sein, für Euch zu Gott flehen um Gnade und Erbarmen für Euer ganzes zukünftiges Leben. Dieses nun seien die heiligen Gesinnungen, mit welchen Ihr dieses heilige und überaus wichtige Sacrament empfangen sollt. — Wohlan! seid Ihr also entschlossen in Christo und in der Kirche diesen wichtigen Schritt zu vollziehen und den hl. Ehebund mit einander zu schliessen, so antwortet mir auf folgende Fragen:

N. Willst Du u. s. w.

* Dieser Satz bleibt aus, wenn die Kopulation ohne Messe geschieht.

Anrede an die Brautleute nach der Kopulation oder vor dem letzten Segen.

So seid Ihr also mit einander verbunden, nicht durch einen blossen gegenseitigen Kontrakt, sondern durch das heilige, sakramentalische Band der Ehe. Ihr seid verbunden nicht von der Hand eines Menschen, sondern von der Hand des Allmächtigen Gottes. Ihr seid verbunden unzertrennbar, bis der Tod Euch wieder scheidet. Doch auch der Tod soll Euch nicht wieder trennen. Dort in der Ewigkeit sollt Ihr Euch wieder finden und Euch mit ein-

ander einer ewigen Glückseligkeit erfreuen. Ihr habt heute in feierlicher Weise die Pflichten des Ehestandes auf Euch genommen. Zurücktreten ist in diesem Augenblicke schon nicht mehr möglich. So gehet nun hin und betretet muthig den Pfad des ehelichen Lebens! Der Herr sei Eure Hilfe und Eure Stütze! Auf Ihn setzet stets Euer Vertrauen. Beobachtet aber auch Sein heiliges Gebot, besonders jenes, welches eingesetzt ist, um die Heiligkeit des Ehestandes zu bewahren. Jesus Christus, den Ihr im Allerheiligsten Sacramente so eben empfangen, geht Selbst mit Euch nach Hause, um wie einstens zu Kana, mit Euch die Hochzeit zu feiern. Seine heilige Mutter Maria, Eure lieben Schutzengel sind in Eurer Begleitung. Darum gebet gute Acht, dass die Hölle auf Eurer Hochzeit nicht ihr Spiel treibe und Euch den erhaltenen Segen schon am ersten Tage verscheuche. (* Bevor Ihr jedoch die Stufen des Altares verlasset, empfanget noch den priesterlichen Segen.) Möge Euch jetzt die Allerheiligste Dreifaltigkeit Ihren heiligen Segen ertheilen und möge derselbe niemals von Euch weichen, sondern Euch bei allen Schritten Eures zukünftigen Lebens begleiten, bis Ihr heimkehret zu Eurem Schöpfer und Vater, um die für Euch bereitete Herrlichkeit im Himmel zu geniessen in alle Ewigkeit. Amen.

(Placeat . . . Benedicat vos.)

* Dieser Satz bleibt aus, wenn die Kopulation ohne Messe geschieht.

Anrede an die Brautleute vor der Kopulation bei einer gemischten Ehe.

Theuerste Freunde! — Nach reiflicher Ueberlegung seid Ihr heute hierher gekommen, mit dem Entschlusse, hier im Angesichte Gottes und des ganzen himmlischen Hofes den heiligen Ehebund mit einander zu schliessen. Gewiss seid Ihr wohl überzeugt von der überaus grossen Wichtigkeit der Handlung, welche vorzunehmen Ihr so eben im Begriffe steht. Der Ehebund, den Ihr jetzt aus freiem Willen schliesset, ist unzertrennbar, so lange Euch Beiden Gott das Leben schenkt. Unter keinen Umständen, aus keinerlei Ursachen, selbst wenn Ihr zu dem Staats-Gesetze Eure Zuflucht nehmen solltet, kann Eure einmal freiwillig abgeschlossene Ehe wieder getrennt werden. „Was Gott gebunden hat, soll der Mensch nicht trennen.“ Ihr verpflichtet Euch also in diesem Augenblicke, lebenslänglich beisammen zu bleiben und Euer gegenseitiges Glück zu begründen. Der Mann sowohl als das Weib müssen ihr Möglichstes thun, um einander das Leben zu versüssen und angenehm zu machen. Ueber die Pflichten des Ehemannes gegen seine Gattin schreibt der Apostel: „Ihr Männer! liebet eure Weiber, wie Christus die Kirche geliebt und sich selbst für sie aufgeopfert hat. Die Männer sollen ihre Weiber, wie ihre eigenen Leiber lieben. Wer sein Weib liebt, der liebt sich selbst. Niemand hat jemals seinen eigenen Leib gehasst, sondern er ernährt und erhält ihn, wie Christus seine Kirche.“ So soll also der Ehemann um sein Eheweib jene Sorgfalt hegen, derselben in solcher heiligen und reinen Liebe zugethan sein, wie es Christus ist gegen seine heil. Kirche. Dasselbe liegt aber auch dem Weibe ob ihrem Manne gegenüber. Und von ihr sagt der Apostel besonders: „Das Weib aber beweise gegen ihren Ehemann Ehrfurcht.“ Besonders aber verpflichtet Ihr Euch heute, für das Seelenheil von einander Sorge zu tragen. Gebet wohl Acht, dass Ihr einander in dieser Hinsicht keine Hindernisse in den Weg legt. Möge Euch Euer Ehestand nicht zum ewigen Verderben gereichen! Im Gegentheil seid einander behilflich durch Wort und Beispiel, auf dass Ihr mit einander den Weg zum Himmel wandelt. Auch geht Ihr heute die feierliche Verpflichtung ein, für das zeitliche und ewige Wohl Eurer Nachkommenschaft, womit Gott Eure Ehe segnen sollte, alle mögliche Sorgfalt zu tragen. Ihr sollt wissen, dass bei Eurem Tode strenge Rechenschaft von Euch verlangt wird über jedes Kind, das Euch Gott geben wird. Darum erwäget wohl die grosse Verantwortlichkeit, welche Ihr in diesem feierlichen Augenblicke auf Euch nehmet. Richtet Herz und Seele zu Eurem himmlischen Vater empor und erflehet Euch Seinen hl. Segen zu Eurer ehelichen Verbindung, damit Ihr Alles getreu erfüllet, was Gott von Euch von nun an verlangt und was allein Euer eheliches Glück begründen kann. Seid Ihr also entschlossen, in dieser Gesinnung den hl. Ehebund zu schliessen, so antwortet mir auf folgende Fragen. —

Anrede an die Brautleute nach der Kopulation bei einer gemischten Ehe.

So geht nun hin, meine theuersten Freunde, betretet den Weg des ehelichen Lebens, aber seid stets eingedenk der heute übernommenen Pflichten und Verantwortlichkeiten. Lasset Euch nie einfallen, dass Ihr blos vor Menschen diese Verpflichtungen eingegangen. — Ihr habt dieselben Gott gelobet, welcher auch einstens Euch hierüber zur Rechenschaft ziehen wird. Im Gegentheil seid fest überzeugt, dass von der genauen Erfüllung Eurer Pflichten zu einander und gegen Eure Kinder Euer ganzes Glück im Ehestande abhängen wird. Seid jetzt ein Herz und eine Seele, wandelt mit einander in Einigkeit und Friede, dienet Gott getreu — und es wird Euch der Segen des Allerhöchsten nicht ermangeln, der alle Eure Schritte begleiten möge, bis Ihr angelangt seid an der Schwelle der Ewigkeit. Amen.

Ratisbonæ 1874: Ex Officina Friderici Pustet.

LIBRARY OF CONGRESS
0 021 898 966 4